C.F.E. HORNEMAN

ALADDIN
EVENTYROPERA I FIRE AKTER
TEKST AF BENJAMIN FEDDERSEN
BIND 1

ALADDIN
A FAIRY-TALE OPERA IN FOUR ACTS
TEXT BY BENJAMIN FEDDERSEN
VOLUME 1

UDGIVET AF
EDITED BY

NIELS BO FOLTMANN
PETER HAUGE
BJARKE MOE
AXEL TEICH GEERTINGER

MED INDLEDNING AF
WITH AN INTRODUCTION BY

INGER SØRENSEN

KØBENHAVN 2020

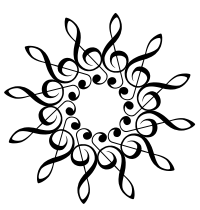

DANSK CENTER FOR MUSIKUDGIVELSE

English translation (introduction) Gillian Fellows-Jensen

Cover design Willerup &
Layout Hans Mathiasen

Music typeset in Sibelius by DCM
Text font Arnhem
Printed by Bording Danmark
Distribution Edition·S, Worsaaesvej 19, DK-1972 Frederiksberg C
www.edition-s.dk

ISMN 979-0-9001843-5-1
DCM 030

Sponsored by Augustinus Fonden

© 2020 Danish Centre for Music Editing (DCM)
Royal Danish Library, Copenhagen

INDHOLD

Generelt forord **v**

Indledning **vi**

Faksimiler **xxiv**

Instrumental besætning **xxix**

Personer **xxx**

Scenegang **xxxi**

Ouverture **1**

Første akt **41**

Anden akt **179**

CONTENTS

General Preface **v**

Introduction **vi**

Facsimiles **xxiv**

Orchestra **xxix**

Characters **xxx**

Scenes **xxxi**

Overture **1**

Act One **41**

Act Two **179**

GENERELT FORORD

C.F.E. Hornemans eventyropera *Aladdin* fra 1888 står som et markant værk i rækken af danske operaer, selv om den kun har været opført ganske få gange siden opsætningen på Det Kongelige Teater i sæsonen 1902-03. Kildematerialets karakter har været en væsentlig årsag til, at det har været vanskeligt at opføre operaen i nyere tid: Hornemans eget håndskrevne partitur indeholder så mange rettelser og ændringer – for ikke at tale om bilagene af tilføjede og fjernede blade – at det ikke egner sig til opførelsesbrug. Dets fysiske tilstand var desuden efterhånden kritisk, idet papiret nærmest smuldrede ved berøring. Takket være bl.a. donationer blev det muligt for Det Kgl. Biblioteks bevaringsafdeling at gennemføre en gennemgribende restaurering af manuskriptet i 2011, således at det kunne studeres og digitaliseres til brug for editionsarbejdet. Det Kongelige Teaters partiturafskrift, som blev brugt i forbindelse med opførelserne i 1902-03, inkluderer ikke ouverturen og indeholder i øvrigt mange skrivefejl. Det tilhørende orkestermateriale er – ligesom Hornemans eget partitur var det – i så dårlig fysisk stand, at det ikke længere tåler brug. Der har således længe manglet tilgængeligt og gennemarbejdet opførelsesmateriale. Det rådes der nu bod på med DCMs kritiske udgave, som omfatter både partitur, klaverpartitur og orkesterstemmer.

Ouverturen, som Horneman komponerede som en koncertouverture mere end to årtier før selve operaen, har fra starten haft sit eget liv og hører til standardrepertoiret inden for dansk orkestermusik. Den udgives her i den lidt kortere operaversion.

Initiativet til udgivelsesprojektet kom i høj grad fra Erland Kolding Nielsen, daværende direktør for Det Kgl. Bibliotek. Peter Hauge og Niels Bo Foltmann har været hovedredaktører af partituret. Klaversatsen er udarbejdet af Matias Vestergård Hansen efter Wilhelm Hansen og Samfundet til Udgivelse af dansk Musiks klaverudtog fra 1893.

En særlig tak skal lyde til Augustinus Fonden, som muliggjorde projektet.

Axel Teich Geertinger

GENERAL PREFACE

C.F.E. Horneman's fairy-tale opera, *Aladdin* (1888), stands as a significant work in the series of Danish operas, although it has only been performed very few times since its staging at The Royal Theatre during the season 1902–03. The nature of the source material has been a major obstacle for performing the opera in recent times: Horneman's manuscript score contains so many corrections and changes – not to mention the appendices of added and cancelled folios – that it is not suitable for use. In addition, the physical condition of the material was critical by now as the paper almost crumbled by handling. Donations made it possible for the Royal Danish Library's conservation department to carry out a thorough restoration of the manuscript in 2011, so that it could be digitized and studied for the editorial work. The Royal Theatre's transcript of the score, used in connection with the performances in 1902–03, does not include the Overture and, furthermore, contains an overwhelming number of transcription errors. The orchestral material used for the occasion – just as the autograph score – is in such a fragile condition that it cannot withstand use any longer. Thus, there has long been a lack of accessible and revised performance material. With DCM's critical edition, which comprises score, piano-vocal score and orchestral parts, the situation has been remedied.

The Overture, which Horneman composed as a concert overture more than two decades before the opera itself, has lived its own life from the start being among the standard repertoire of Danish orchestral music. It is published in the slightly shorter opera version.

The late Director General of the Royal Danish Library, Erland Kolding Nielsen, took the initiative to the editorial project. Peter Hauge and Niels Bo Foltmann are the chief editors of the score. Matias Vestergård Hansen prepared the new piano reduction employing the piano-vocal score published by Wilhelm Hansen and Samfundet til Udgivelse af dansk Musik in 1893.

Special thanks are due to Augustinus Fonden, who made the present project possible.

Axel Teich Geertinger

INDLEDNING

Selv om C.F.E. Horneman (1840-1906) måtte tjene sit brød ved undervisning og også i begyndelsen forsøgte sig som dirigent, var han livet igennem overbevist om, at hans egentlige kald var at komponere, og at hans evner i den retning især lå inden for den dramatiske musik. Derfor blev operaen *Aladdin* hans livsværk, som han arbejdede på i hen ved fyrre år, uanset hvor megen modgang han havde. I en af sine talrige artikler, der stammer fra omkring 1900, skriver han:

> Det var min Ulykke, at jeg som Dreng fik særlig Lyst til at lege med Theater [...] og det kan ogsaa være at min Lyst til at komponere Operaer er opstaaet af dette Talent i Forbindelse med mine musikalske Evner. [...] Jeg satte mig da i Haab og blind Tro paa Idealerne tilrette paa Toppen af den lange Skraaplan ad hvilken jeg rutschede lige lukt ned i det kgl. Theaters mørke Kjælder, over hvis Indgang der staar: "Ei blot til Lyst". Jeg har altid tidligere godt forstaaet Meningen med disse Ord, og fundet dem betegnende for det store Maal Theatret har sat sig: men nu, efter at have siddet i den mørke Kælder i 12 Aar, synes jeg, der hellere skulle staa: "Her lades Haabet ude"![1]

Håbefuld var den unge Horneman, da han få år efter sin hjemkomst fra Leipzig, hvor han havde studeret på konservatoriet, besluttede sig for at skrive en opera over eventyret om Aladdin, men vel at mærke ikke baseret på Oehlenschlägers dramatiske digt, men på den oprindelige fortælling i *Tusind og én Nats Eventyr*.

Til tekstforfatter valgte han sin og studiekammeraten Edvard Griegs nære ven, litteraten og musiklæreren Benjamin Feddersen, der mellem 1859 og 1865 oversatte og bearbejdede en række lystspil og sangspil for Casino og også leverede teksten til sangscenen *De florentinske Blomsterpiger* med musik af Horneman, Grieg og Viggo Kalhauge, der blev opført sammesteds 14. juni 1864.

Det var også i 1864, at Horneman komponerede ouverturen til sin opera, som han selv dirigerede ved førsteopførelsen i musikforeningen Euterpe den 14. april 1866 og igen 8. maj samme år. Den blev ingen succes. Ifølge Emil Hartmann, der fik en symfoni opført ved samme lejlighed, blev den rakket voldsomt ned af pressen. Slet så galt var det nu ikke, for i *Dagbladet* fik den følgende ord med på vejen:

> Klar Tankegang, Evne til at lade Motiverne udfolde sig som Blad fra Kvist, som Green fra Stammer, synes – at dømme fra Ouverturen "Aladdin" – ikke at være Hr. Chr. Hornemans Sag; der fattes styrende Tanke, den har noget Springende, Uroligt, Holdningsløst. Maaskee har Komponisten villet følge Digtningen Træk for Træk, men vi maae tilstaae, at Ouverturen efter vor Opfattelse lige saa gjerne kunde haft en hvilkensomhelst andet Navn. Kun noget ubestemmeligt Fantastisk er det lykkedes ham at antyde, i saa Henseende har Hr. Hornemans Arbeide talentfulde Glimt og en vis barok Originalitet.[2]

Efter en opførelse i Musikforeningen den 4. maj 1869 havde piben fået en anden lyd. I *Dagbladet* kunne man læse:

> C.F.E. Hornemans Orkesterouverture "Aladdin" er et værk, der vidner om Komponistens Begavelse. Af slående Originalitet er det vel ikke, men det er sundt og kraftig tænkt, virkningsfuldt instrumenteret og gjennemgaaende melodieust. Berettigelsen til at kalde Ouverturen "Aladdin" er dog ikke ganske klar; men vi skulde afholde os fra at gjøre de Fordringer, som Navnet viser, gjældende overfor en Komposition, der i og for sig er saa tiltalende.[3]

Berlingske Tidende var endnu mere positiv:

> Om "Aladdin" Ouverturen har adskillige udenlandske Autoriteter allerede udtalt en særdeles fordeelagtig Dom. Den er, tildeels under Componistens egen Ledelse, bleven given i Leipzig, Berlin og Wien og har hurtig erobret sig en hæderlig plads i Udlandets Concert-Programmer. At det danske Publicum ikke dømmer anderledes, derom vidnede det udeelte Bifald, hvormed Compositionen modtoges i Tirsdags. Den udmærker sig ved en tiltalende Frihed i Opfindelsen, en sindrig Gjennemførelse i Themaerne og en effectfuld Instrumentation. Vi tvivle ikke om, at der vil blive Publicum Leilighed til at høre den oftere.[4]

Horneman arbejdede trøstigt videre på sin opera, som han medbragte, da han rejste rundt i Europa på det Anckerske Legat i efteråret 1867. Han var flittig, for i november kunne han berette for Feddersen:

> Aladdin voxer, der er navnlig et Nummer som jeg har faaet exelent, ja jeg tør næsten sige uovertræffelig, det er Terzetten med Chor i anden Act; i øvrigt er Alt, hvad jeg har skrevet endnu, blevet saa heldigt som jeg kunde ønske det. At denne Opera maa gjøre Lykke kan ikke være andet; Emnet er godt og Musiken lader virkelig til at tiltale. Alle hvem jeg spiller det for her i Tydskland, blive næsten forbausede over det og erklærer det ligefrem for noget af det bedste og originaleste de have hørt i den senere Tid; dette giver mig naturlig umaadelig Lyst, kan De tænke og ikke er jeg heller fri for at være en væmmelig storsnudet Karl, jeg taaler ingen Ting mere; naar jeg kommer hjem er der kun to det passer sig for min Værdighed at omgaaes, det er min Digter og min Kone.[5]

Ved hjemkomsten fortsatte han arbejdet og blev med større og mindre afbrydelser færdig med skitserne engang i 1868 eller 1869, hvorefter han instrumenterede de to første akter – selv kunne han ikke huske præcis hvornår. Men da faderen, Emil Horneman, der i sine sidste år var bestyrer for deres fælles musikforlag og redaktør af deres tidsskrift *Nordiske Musikblade*, døde i maj 1870, måtte han lægge arbejdet med operaen på hylden for at skaffe sig de nødvendige indtægter.

Engang i november 1872 havde Horneman nær mistet sit partitur. Der udbrød brand lejligheden i Løvstræde, mens han sad og underviste. Han fik hurtigt sin kone og datteren Elisabeth, der var omkring fem år gammel, ud af huset. Hun fortalte mange år senere:

---

1 C.F.E. Hornemans efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081, fol.
2 *Dagbladet*, 16.4.1866.
3 *Dagbladet*, 7.5.1869.
4 *Berlingske Tidende*, 7.5.1869.
5 Brev dateret 27.11.1867, i C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.

> Medens Mor og jeg sad paa en Trappe ligeoverfor, løb Far tilbage til vores Lejlighed og kom lidt efter igen med flyvende Krøller og sodet over hele Ansigtet og paa Hænderne af Røgen. I den ene Arm havde han min Oldefars tre Pastelmalerier: Kuhlau, Oldefars Selvportræt og Oldemors Portræt; under den anden Arm bar han Manuskriptet til "Aladdin". "Nu kan det andet godt brænde", sagde han.[6]

Partituret var reddet, men det varede mange år, før Horneman atter tog det frem for at arbejde på det. Kampen for det daglige brød havde første prioritet, så udover arbejdet med forlaget og *Nordiske Musikblade* tog Koncertforeningen og senere etableringen af Musikinstituttet al hans tid. Endelig i 1883 skete der noget. Godt støttet af bl.a. Grieg og komponisten Leopold Rosenfeld lykkedes det ham at få tildelt en årlig statsunderstøttelse. Med sin egen sorte humor takkede han Grieg for dennes indsats:

> Da nu endelig den Dag er oprunden da jeg ifølge kongeligt Brev har at hæve i Finantshovedkassen den Sum af 83 Kr. 33 Øre hver Maaned som Understøttelse for at sidde og svine noget Nodepapir til, er denne for mig, som Du vel kan tænke, glædelige Begivenhed en passende Leilighed til at fremkomme med min allerede for længe siden sammenbryggede Tale, saalunde lydende:
>
> I (Du, min Kone, Smitt og Rosenfeldt) "ere nogle godt bagede gemene Kjæltringer og Tyveknækte af Vinkelskrine". Er det en ærefuld Mand værdigt at gaa ad Bagtrappen, og bag vor Ryg foretage Aareladninger paa det danske Statslegeme til Fordel for en lumpen Komponist, en tykmavet Idiot af en Spillelærer, som kan gaa hjem og lægge sig? Sæt det Fæ gaar hen og fuldender en Opera, som man troede var velforvaret i Morfeus Arme, og sæt denne Opera bliver opført; ja, endnu værre, sæt den gjør Lykke – "Vupdi, værseartig, hvad behager, den var jo tydelig nok." Men I skal sé, den gaar ikke; I faaer ikke noget ud af Eders hinterlistige Rænkespil; Horneman bliver sgu alligevel aldrig færdig, og skulde det imod Forventning dog ské, er det da at haabe at Retfærdighedens Arm maa knuse denne forlorne Stikling af en Professor.[7]

Noget tyder på, at Horneman ikke var klar over, at også Det Kongelige Teaters kapelmester, H.S. Paulli, og korsyngemesteren C.L. Gerlach varmt havde været med til at støtte, at han fik denne økonomiske håndsrækning fra Staten. Sidstnævnte karakteriserede således Horneman som "en af vore mest begavede yngre komponister", hvis opera ville blive både ham selv og hans fædreland til ære, hvis han fik mulighed for at gøre den færdig.[8]

Glad var Horneman for denne hjælp og tog fat på at instrumentere de to sidste akter og foretage forskellige ændringer. I foråret 1888 var han så vidt, at han indleverede operaen til Det Kongelige Teater. Den musikalske censor Johan Svendsens dom var ultrakort. Han skrev den 25. april til teaterchefen: "Et meget talentfuldt Værk, som jeg paa det varmeste anbefaler til Antagelse paa det Kgl. Teater".[9] Desværre var dommen over Benjamin Feddersens tekst den diametralt modsatte. Censoren ved Det Kongelige Teater, Erik Bøgh, skrev:

> Af alle de daarlige Operatekster, der har været indsendte til det kongelige Teater, veed jeg ingen, der i Henseende til aand- og formløs Udarbejdelse staar under den foreliggende Mishandling af det berømte Æmne. De fra Øhlenschlægers dramatiske Æventyr hentede Situationer lader naturligvis intet tilbage at ønske, men den Dialog, der træder i Stedet for Originalens, er under al Kritik. At den ikke har Spor af østerlandsk Kolorit eller blot af fantastisk Æventyrstemning, burde være en afgørende Forkastelsesgrund, hvis den skulde bedømmes som digterisk Arbejde, men herom kan der slet ikke være Tale. Den har med Undtagelse af de afskrevne Vers af Vuggevisen ikke en eneste velskabt Strofe end sige en poetisk Replik at opvise, ja den kan ikke en Gang siges at være skrevet paa Vers. Det er en Sammenhobning af udslidte Fraser, uden Rim og Rhytme i knudret omstillet Prosa, der paa den mest meningsløse Maade uden Hensyn til logiske eller metriske Cæsurer er hugget op i Linier, korte og lange mellem hverandre.[10]

Horneman var rasende over, at "denne Sjover, Erik Bøgh", som han kaldte Det Kongelige Teaters censor, havde så meget aldeles meningsløst (ifølge Hornemans opfattelse) at indvende, så at teksten måtte omarbejdes, og han var ikke sen til at gøre Det Kongelige Teaters ledelse opmærksom på, at han var en stærk modstander af rim:

> For at forebygge en muelig Misforstaaelse med Hensyn til Kilden og Bearbeidelsen af Teksten til Operaen Aladdin skal jeg hermed tage mig den Frihed at gjøre D'Her Autoriteter Ved det K.T. bekjendt med, at Initiativet til Behandlingen af Aladdins Emne som Opera vel er udgaaet fra mig, men at baade Scenegangen og Dialogen, altsaa hele Bearbeidelsen, skyldes tvende Literater. Som Komponist til Operaen har jeg selvfølgelig havt en Del Indflydelse paa Forfatteren i forskjellige Retninger; saaledes udbad jeg mig instændig om at blive fri for Rimene, da disse, hvad der maaske er eiendommeligt for mig, generer mig en Del under Arbeidet, idet de ligesom tvinger mig ind paa en vis rythmisk Eensformighed og regelbundet Frasering, der ikke almindeligvis stemmer med de større Musikdramaers Karaktér. Dette antager jeg ogsaa er Grunden til at Operakomponister som Wagner og andre har strøget Rimene paa de fleste Steder. Ogsaa med Hensyn til Verselinier har jeg udbedt mig en vis Uregelmæssighed paa de Steder, der almindeligvis benævnes "Scener", nemlig en Slags rytmisk Prosa.[11]

I begyndelsen af september forelå der en ny version af teksten, men Erik Bøgh lagde ikke skjul på, at han stadig fandt den under al kritik. Han indrømmede dog, at det var den musikalske komposition, der var af afgørende betydning for operaens succes, og derfor var han parat til, efter at have udtalt sig om tekstens ukunstneriske habitus, at overlade det afgørende ord til Johan Svendsen. På grund af de divergerende meninger fik Horneman dog besked om, at der sandsynligvis ville gå lang tid, førend operaen blev opført.

Ulykkeligvis skiftede Teatret mening. Den 18. november skulle man fejre Christian IXs 25-års regeringsjubilæum, og det skulle naturligvis ske med pomp og pragt og festforestilling i Det Kongelige Teater. Da kongen ventede en mængde gæster fra udlandet, måtte det nødvendigvis være en opera, men der var ikke nogen af de forestillinger, der stod på repertoiret, der var velegnede. Så

6 Elisabeth Rosenberg, "Spredte Minder fra et Kunstnerhjem", *Mit Hjem. Nationaltidendes Jubilæumsnummer*, 18.3.1926, s. 64.
7 Inger Sørensen (udg.), *Et Venskab. C.F.E. Hornemans korrespondance med Edvard Grieg* (København 2011), brev nr. 56.
8 C.F.E. Hornemans efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081. fol.
9 *Det Kongelige Teaters Arkiv og Bibliotek*.
10 Censur dateret 3.5.1888. *Det Kongelige Teaters Arkiv og Bibliotek*.
11 Udkast i C.F.E. Hornemans efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081. fol.

kom man i tanker om denne nye danske opera, som lå og ventede og besluttede sig seks uger før for at opføre Hornemans *Aladdin.*

Det var hasarderet ud over alle grænser. Nodematerialet var ikke klar. Først måtte Horneman påtage sig at udarbejde en klaverudgave og korrigere hele partituret, så blev han bedt om at sørge for et klaverparti til Elisabeth Dons, der skulle synge Gulnare, og et balletparti til Emil Hansen, der skulle lave dansene samt et sufflørparti. Desværre var det ikke muligt at skaffe så mange nodeskrivere, som opgaven krævede, så han måtte nøjes med tre unge, temmelig langsomme skrivere, hvoraf den ene blev væk efter en dags forløb, og den anden meldte sig syg, så Horneman også måtte indforskrive sin datter, den senere skuespillerinde Elisabeth Rosenberg.

En af Hornemans elever hjalp ham med rettelser i solostemmerne, hvor der flere steder var hele scener, der var udeladt, mens han selv indstuderede Aladdins parti med den svenske tenor Arvid Ødman og Noureddins med Niels Juel Simonsen. Og let var det ikke for sangerne. Den fejrede 69-årige kammersanger Peter Schram, der sang Sultanen, skrev til sin datter, at Wagner var en sinke imod Horneman, hvad det angik at skrive svær musik.[12]

Da det gik op for instruktøren, Pietro Krohn, hvor lang operaen var, og hvor svært det var at lære den, begyndte han i sidste øjeblik at foretage forkortelser, og Horneman var mere end en gang ved at tage sit partitur under armen og forlade Det Kongelige Teater. Bølgerne gik så højt, at man til sidst formente ham adgang til prøverne, fordi han uafladeligt forsøgte at få sine egne idéer realiserede. Selv på premieredagen tryglede Horneman skriftligt Krohn om at ordne scenen med Gulnares forsvinden, således som han havde beskrevet det. "De kan ikke – umulig – nægte mig denne Bøn. Operaen har ved Forkortelserne lidt saa meget at den ikke taaler mere, og hvis Publicum efter den omtalte Scene lér (høit eller indvendig) og Bladene gjør Nar af den, da kan dette blive Dødsstødet for min Opera, mit eneste Haab jeg har tilbage i Livet".[13]

Resultatet af det kaotiske indstuderingsforløb udeblev da heller ikke. Man kan nærmest sidestille operaens skæbne med Beethovens *Fidelio*, der blev en fiasko med uropførelsen i Wien i 1805, fordi publikum hovedsagelig bestod af Napoleons franske besættelsestropper. Premieren på *Aladdin* med alle de fornemme gæster i parkettet blev også en fiasko, hvad publikum vel næppe ænsede; de havde alt for travlt med at råbe hurra for majestæten, og typisk nok var det balletindslagene, der fik det største bifald. Rasende beskrev Horneman udfaldet i et brev til Grieg:

> Som Du maaske allerede har hørt, gjorde *Aladdin* Fiasco paa Kongens Jubilæumsdag. Intet Under: De blegfede Comtesser og forspiste Festherrer, der lige var kommet fra den store Banket paa Børsen, samt det øvrige af Konger og Prindsesser stærkt betagede Publicum var aldeles ikke modtagelig for en Opera, ovenikjøbet en ny Opera af en dansk Componist. Men selv om der havde været noget Humeur den Aften, var det dog tvivlsomt om Aladdin var gaaet uskadt gjennem den Spidsrod af følgende Tortur, som i Forbindelse med Jubilæumsdagen slog den saa omtrent helt ihjel: Du maa nemlig tænke Dig 6 Ugers Indstudering efter Regler, som et af Frederik den 6te (tror jeg) stadfæstet Regulativ for det kgl. Theater hjemler og som gaar ud paa at Forfatteren eller Componisten har Lov til at sidde nede i Parquettet under Prøverne og ærgre sig, men ikke sige noget før Akten eller en Scene er forbi uden derfor at kunde gjøre nogen Fordring paa at det Sagte skal efterfølges.[14]

Især var Horneman rasende over, at så godt som alle sangpartierne var fejlbesatte, idet deres stemmetyper ikke svarede til dem, han havde skrevet dem for. Desuden var hele scener skåret væk, og det havde været den almindelige opfattelse i orkestret, at de først skulle til at prøve for alvor, når festforestillingen var overstået, men de tog fejl. Teaterchefen var ikke indstillet på at ofre mere tid på en opera, der havde haft premiere, uanset hvor urimelige vilkårene havde været.

Horneman havde al god grund til at være både ulykkelig og rasende over behandlingen af hans livsværk. Den beretning om forløbet efter premieren, han senere nedskrev, er hårdrejsende, selv om den er præget af hans stærke temperament. Han slutter med en bredside mod teaterchefen: "Det er denne trofaste og paalidelige Lods, Kammerherre Fallesen, som har paataget sig det ansvarsfulde Hverv at bringe de af ham selv udvalgte Fartøier over Brændingen og Skjær uskadte i Havn. En Kahytsdreng vilde have gjort det bedre".[15]

Modtagelsen i pressen var højst forskelligartet. I *Illustreret Tidende* skrev Charles Kjerulf:

> Det Publikum, der i Søndags ved Galaforestillingen i det kgl. Theater overværede den første Opførelse af Prof. Hornemanns Opera "Aladdin", var langt fra at være det sædvanlige musikalske Première-Publikum, der trods alt sidder inde med en hel Del Kompetence. Dertil var der for mange røde Kjoler og brogede Ordensbaand, noget, som vor Musikverden ikke kan siges at være særlig begavet med. At dette Festpublikum som Helhed kjedede sig saa grundig, at der hvert Øjeblik gik som en sukkende, undertrykt Gaben gjennem hele Huset – det fik endda være. Værre var det, at den Snes eller det halvhundrede Musikmennesker, der var til Stede, i Mellemakterne gik om med lange – ja længere og længere – Ansigter og paa en besynderlig Maade undgik hinanden. Ingen ønskede at være den første til at udtale Skuffelsens skumle Ord, ingen havde Lyst til at være den lille Dreng i "Kejserens nye Klæder".[16]
>
> Det er utvivlsomt en rigtig Bjørnetjeneste, Komponistens nære Venner og Kolleger har gjort ham, naar de nu i en Snes Aar har gaaet omkring og fortalt, hvor vidunderlig hans ufuldendte Opera var, at det var en stor Skam, han ikke kunde naa at faa Slutningen lavet osv., ganske som om det var den danske Musiks Apoteose, der forestod, naar Operaen kom til Opførelse. Hornemann selv er sikkert uden Skyld heri; des bedrøveligere er det, at h a n nu skal lide under disse kortsynede Venners Tjenstivrighed, og det undgaar han næppe.
>
> Hvorfor i Alverden har dog ikke en eneste af dem haft Blik for eller Mod til i Tide at sige Komponisten, at hans Text var mer end umulig og Musiken – hvor smuk, dygtig, gidiegen den end paa mange Steder kan være – inde i et helt galt Spor, naar det som her gjaldt en Opera?
>
> Musiken til "Aladdin" er bleven som en Kilde, der løber ud i Sandet: man lige fornemmer dens Friskhed, dens forjættende Væde og Kølighed, men i samme Nu er Herligheden borte, suget bort af de brændende hede, tørre Sandskorn, – det hele bortdunstet i den omgivende Ørkennatur.

12 Citeret efter Robert Neiiendam, *Det Kongelige Teaters Historie* (København 1886-1890, 1930), bd. 5, s. 160.

13 Koncept i C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.

14 Inger Sørensen (udg.), *op. cit.*, brev nr. 58.

15 C.F.E. Hornemans efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081, fol.; Edvard Fallesen var chef for Det Kongelige Teater 1876-1894.

16 Kjerulf havde skrevet en operette over H.C. Andersens eventyr, der også blev opført i 1888.

Der sker intet i Operaen, Personerne er rene Theaterfigurer og, selv om de synger uafbrudt, næsten umælende. Næppe 16 Takter, af hvad de synger, har Evnen til øjeblikkelig at meddele sig til Tilhørerne, og uden denne Evne er enhver Opera redningsløst fortabt.

Det er mer end sandsynligt, at meget, maaske det meste af Musiken til "Aladdin" er fortræffeligt – paa Nodepapiret. Med Partituret eller et Klaverudtog foran sig, vilde man maaske have ualmindelig stor Fornøjelse af Hornemanns Musik. Det er i hvert Fald den eneste Forklaring, der staar en aaben, naar der overhovedet skal ligge noget til Grund for hele den mærkelige Tradition, der har dannet sig om denne Opera, inden den kom frem. Saa meget er vist, at det, der ved den første Opførelse blev tilbage i Soldet, efter at det var rystet, endda temmelig lempelig, – det var ikke mange og store Korn. Alt det andet var som Støv, det kom og forsvandt, næsten uden at man mærkede det.[17]

Det var dog ikke alle, der var enige med Charles Kjerulf. Anmeldelsen i *Musikbladet* – underskrevet A.T. – var i det store og hele positiv, men fremhævede som mange andre den dårlige tekst:

Hvis saa endda denne Text blot var lagt godt til Rette for musikalske Former, men den indeholder næsten ingen Hvilepunkter og giver kun Motiverne sparsom Lejlighed til at vende tilbage. Des større Roes tilkommer der Komponisten, fordi han paa dette daarlige Grundlag har kunnet bygge et Toneværk af virkelig Betydning. Det bedste har han selvfølgelig præsteret, hvor han har haft frie Hænder. Der er i Korene en dramatisk Fart og Energi, som er sjælden hos danske Komponister; ligeledes er Ballet-Musiken vellykket, et enkelt Sted kommer der endog et Pust af orientalsk Kolorit over den. Aladdins Drøm i Hulen med de allerede berømte "fire Bratcher", viser bedst hvad Horneman formaaer, naar han lader sin egen Fantasi raade. Her har han ligefrem skabt et lille Mesterstykke, saa fint er det tænkt og udført. [...]

Varmblodig Kraft og sprudlende Liv, det er hans Særkjende. Han forfalder aldrig til Sentimentalitet, man mærker endog, at han skyer at løbe ud i Sødladenhed, og hans Frygt gaar saa vidt, at den driver ham til den modsatte Yderlighed: at bruge for mange hurtige Tempi. Dette har sine Consequenser, som Horneman ikke har undgaaet. Den dramatiske Virkning, som i væsentlig Grad er afhængig af den rette Fordeling af Lys og Skygge, svækkes, det stemningsfulde lider derunder, og Sangerne faa ikke de mest flatterende Opgaver for deres Stemmer. Ganske karakteristisk er det, at Horneman næsten ikke lader det blive til noget mellem Aladdin og Gulnare, han svælger ikke som en Gounod i smægtende Elskovsduetter, og hvor deres Kjærlighed endelig kommer til Udbrud i Strofen: "Sig, at du elsker mig", bruger han ikke en jublende "Dur", men en lidenskabelig "Mol". [...]"Aladdin" er en Opera, som vil interessere enhver Musikven, ikke blot fordi den indeholder saa megen Musik, men fordi den er saa velgjørende fri for al Behagesyge, fordi Komponisten aldrig ved Godtkjøbsfraser søger at smugle sig et Bifald til, som han selv maatte foragte. Denne Opera er et fuldt ud æ r l i g t Arbejde. Horneman har i den nedlagt sine bedste Tanker, han har vejet og vraget, rettet og omarbejdet, men et Spørgsmaal er det, om han ikke havde staaet sig ved at være mere økonomisk. Erfaring gjør rig, og har Komponisten først sent erhvervet sig denne Rigdom, er der dog Haab om, at han endnu vil kunne udnytte den til Held for baade dansk Kunst og sig selv.[18]

Dagens Nyheder var mere forbeholden. Anmelderen var af den opfattelse, at det kun var fagfolk, der efter et nøjere studium af operaen ville være i stand til at værdsætte den, selv om den mere fagkyndige del af publikum også ville kunne få megen glæde af flere af detaljerne, hvis man hørte den flere gange. Det var det synspunkt, som Horneman selv havde forfægtet, at man ikke lærer at værdsætte en opera eller andre større musikværker, førend man har hørt dem flere gange og studeret dem hjemme ved klaveret. Efter en gennemgang af operaens forskellige numre kom anmelderen til denne konklusion:

"Aladdin" er et Arbejde, som sikkert overalt vilde blive modtaget med Opmærksomhed i egentlige musikalske Kredse, og i vor hjemlige musikalsk-dramatiske Produktion maa denne Opera faa Plads i første Række paa Grund af den overlegne tekniske Dygtighed, hvormed Arbeidet er gjort, og det betydelige solide og ægte musikalske Indhold, der er nedlagt deri. Men paa afvexlende dramatisk Spændstighed er "Aladdin" ikke rig, Musiken er efter sin Beskaffenhed ikke let tilgængelig og forstaaelig, og Sangpartierne ere lidet flatterende.[19]

Berlingske Tidendes anmelder mente at kunne spore indflydelse fra såvel Weber og Marschner som Wagner, den sidste fordi han fandt, at hovedvægten var lagt på det instrumentale, således at det, der blev sunget på scenen, kun var en forklarende tilgift til tonebillederne i orkestret. Desuden hæftede han sig ved, at teksten ifølge programmet var hentet direkte fra *Tusind og én Nats Eventyr.* På den ene side fandt han det prisværdigt, at Horneman ville være selvstændig, men på den anden side savnede han nogle af scenerne hos Oehlenschläger, fordi det simpelthen gjorde, at publikum ikke kunne følge med i handlingen, hvis ikke de kendte den i forvejen. Dette påviste han ved en gennemgang af operaen, og man må lade ham, at han på visse steder havde ret, såsom når Noureddin pludselig uden nærmere forklaring er kommet i besiddelse af lampen igen.

Der var dog også rosende ord:

Til Operaens ubestridelige Fortrin hører en stor rhythmisk Opfindsomhed og fremfor Alt en Instrumentation, der er ualmindelig fyldig og velklingende uden nogensinde at blive raffineret. I denne Retning har Componisten præsteret noget virkelig Genialt. De brogede Folkelivsbilleder ledsages i Regelen af en effectfuld Musik; de erotiske Scener tolkes smukt af Orchestret, men faae i de reciterende Sangpartier kun et utilstrækkeligt Udtryk, dog med Undtagelse af Gulnares store Arie i tredje Akt, som utvivlsomt er et af Operaens Høidepunkter og virkelig forener dramatisk Kraft med en lyrisk Skjønhed, der minder om Gounod.[20]

Slet så stor en fiasko, som Horneman selv anså *Aladdin* for at være på grund af den utilstrækkelige indstudering, var operaen altså næppe blevet.

I 1895 fik Horneman delvis oprejsning for den måde, hvorpå operaen var blevet behandlet af Det Kongelige Teater. Ved årsmø-

17 *Illustreret Tidende* (30/28), 25.11.1888.

18 *Musikbladet* (5/22), 6.12.1888.

19 *Dagens Nyheder,* 20.11.1888.

20 *Berlingske Tidende,* 20.11.1888.

det i Samfundet til Udgivelse af Dansk Musik i december 1893 havde formanden og medstifteren, Jacob Fabricius, meddelt, at de i løbet af 1894 agtede at udgive *Aladdin* i et klaverpartitur, som Horneman selv havde udarbejdet, og som skulle forsynes med både dansk og tysk tekst.

Med sine 379 sider blev det Samfundets største satsning siden grundlæggelsen i 1871. Klaverpartituret blev udsendt i fire leverancer, en akt ad gangen. Allerede efter udsendelsen af første akt i begyndelsen af 1894 fik Horneman positive reaktioner. Grieg kunne berette, at han havde fået et brev fra sin gode ven, den hollandske pianist og komponist Julius Röntgen, der havde udtalt om første akt, at han var overrasket over denne fine og interessante musik, som han anså for at være noget af det bedste, Danmark havde frembragt. Grieg drillede dog Horneman med, at det jo have været bedre med en hel opera, men tilføjede også, at han godt kunne forstå, at Horneman ikke kunne sidde og vente på, at Wilhelm Hansen fik snøvlet sig færdig med at udgive de resterende akter.

I juli sendte Horneman anden akt til Grieg, der syntes, at meget af det var smukt, men fandt, at det var en fortvivlet idé, at der var foretaget nogle ændringer i teksten i slutningen af akten. "Jeg forstår godt, hvad Du har ment", skrev han, "men Fanden tage mig, om mit Instinkt her bedrager mig: Dette er Skidt! Jeg er forberedt på at få en hel Bøtte Spyt i Ansigtet i denne Anledning, når vi atter mødes."[21] Det fik han med fynd og klem skriftligt. Horneman forsøgte at overbevise Grieg om, at den nye version var "Tusind Millioner Milliarder bedre end det gamle nederdrægtige, forbandede Møg", men tilføjede dog, at det jo kunne være lige meget, for det drejede sig jo kun om 1½ takt.[22]

I september 1895 var hele klaverpartituret ved at være færdigt, men så fik Horneman at vide, at Samfundet til Udgivelse af Dansk Musik havde bedt pianisten og komponisten August Winding, der var en nær ven af både Horneman og Grieg, om at gennemgå klaverpartituret, ikke for at finde trykfejl, som Horneman først troede, men for at se, om der var nogle ting deri, som burde være anderledes. Horneman var rasende: "Havde jeg vidst Besked herom i rette Tid, skulde Samfundet for osv. have faaet deres velvillige Protection lige i Synet, og jeg skulde have betakket mig for den Ære osv.", skrev han oprørt til Grieg.[23] Jacob Fabricius forsøgte at gøre Horneman opmærksom på, at Samfundsrådet havde besluttet, at alle, hvis værker blev antaget til udgivelse, skulle lade deres arrangementer efterse af "det i Øieblikket fungerende Udvalg", men Horneman protesterede med bidende ironi mod "det vise Raads" beslutning. Han sluttede med at skrive: "Jeg forstaar ikke, at Winding kunde udtrykke sig saaledes til mig om dette Forhold, som han gjorde forleden, at han syntes det var 'noget Vrøvl' at han skulde efterse mit Klaverudtog. En saadan – hvad skal jeg kalde det – Insubordination overfor det 'vise Raad', synes mig burde paatales ved et Møde".[24] Horneman sad selv i Samfundsrådet, og det havde han gjort siden grundlæggelsen i 1871.

Da klaverpartituret endelig forelå komplet i slutningen af november 1895, hyldede Jacob Fabricius Horneman i en stor forsideartikel i *Illustreret Tidende*, som han indledte med Ordene: "Musiksamfundet har med Udgivelsen af dette Hornemans Hovedværk opfyldt, hvad det maatte anse for sin Pligt: at give det sin officielle Anerkendelse og bidrage sit til at bane det Vej i Livet, hvilket de mindre heldige Forhold, hvorunder det første Gang saa Lyset, maatte opfordre til."[25] Dermed havde Horneman ikke alene fået oprejsning for *Aladdin*, han havde også gjort sin egen udtalelse til skamme: at der kun blev skrevet om én i *Illustreret Tidende*, hvis man var af høj rang, eller var død for nylig. Horneman var ingen af delene.

I forsommeren 1898 foretog Horneman med statsstøtte en Tysklandsrejse primært med det formål at præsentere *Aladdin* for forskellige operahuse. På forhånd havde han sendt klaverudtog til operaerne i bl.a. Berlin, Dresden, Frankfurt, Weimar, Mannheim, Mainz, Stuttgart og Wiesbaden, og kgl. kapelmester Johan Svendsen og teaterchef P. Hansen havde givet operaen deres bedste anbefaling med på vejen, ligesom Horneman havde ladet trykke brochurer med uddrag af anmeldelserne af *Aladdin,* men alt forgæves. *Aladdin* blev aldrig opført på tyske operascener.

Både Edvard Fallesen og P. Hansen udtalte flere gange over for Horneman, at de skyldte ham oprejsning for den skandaløse uropførelse, men det førte ikke til noget. Da P. Hansen i 1899 afløstes af Einar Christiansen, var Horneman derfor ikke sen til at henvende sig til ham for at forhøre sig om mulighederne af en genoptagelse af sit mishandlede storværk. Christiansen var positiv, men der var andre nye operaer, der først skulle opføres, bl.a. Lange-Müllers *Vikingeblod* og en af August Enna, så derfor kunne det ikke blive før i sæsonen 1900/1901. Horneman foreholdt ham, at hvis det blev udskudt for længe, kunne det være, at den strålende tenor, Vilhelm Herold, som var ideel til titelpartiet, ikke var til rådighed, og at de vanskeligheder med dekorationerne, som Christiansen havde nævnt, var ubegrundede, samt at hele hans fremtid som komponist stod på spil. Teaterchefen lovede at gøre, hvad han kunne, og Hornemans sidste ord til ham, da han gik ud af døren, var: "Herold er vigtigere end dekorationerne".[26]

Tiden gik, og Horneman kunne ikke holde uvisheden ud. Derfor skrev han et langt brev til Einar Christiansen, hvor han tiggede om at få sandheden at vide: ville de, eller ville de ikke opføre *Aladdin.* "Sig dog dette! Lad mig ikke længere gaa og nære disse frygtelige forlorne Illusioner, der tærer paa mit Humeur og min Arbeidskraft paa andre Omraader".[27] Få dage efter, den 25. maj 1900, meddelte Christiansen så, efter at være blevet overtalt af kapelmester Johan Svendsen og sceneinstruktøren Julius Lehmann, at han kunne være rolig. Det var deres alvorlige hensigt at opføre operaen, forhåbentlig i den næste sæson.

Sådan skulle det ikke komme til at gå. I februar 1901 holdt Julius Lehmann og Horneman et møde om iscenesættelsen, og Horneman bad om selv at få lov til at udarbejde mise-en-scène, hvilket han fik tilladelse til. Det tog ham hele sommeren, og den 5. september kunne han endelig sende den til Lehmann med følgende kommentar:

> Jeg har gjort mig en synderlig Umage med den. Disse Pile og Kranse osv. har ogsaa taget gevaldig paa mig. Jeg vil absolut ikke være Sceneinstructør, om jeg saa fik hundrede Daler. Mine fornemste Bestræbelser under Udarbeidelsen har været, næst efter de kunstneriske:
>
> At Deres Arbeide bliver saa lidt besværligt som muligt – at Iscenesættelsen ikke kommer til at koste Theatret mere end høist nødvendig, – at Sceneforandringerne bliver saa nemme at udføre, at Forvandlingerne kan foregaa for aabent Tæppe, og at Mellemakterne kan forkortes til det mindst mulige.[28]

21 Inger Sørensen (udg.), *op. cit.*, brev nr. 65.
22 Inger Sørensen (udg.), *op. cit.*, brev nr. 66.
23 Inger Sørensen (udg.), *op. cit.*, brev nr. 77.
24 Koncept dateret 1.9.1895 i C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.
25 *Illustreret Tidende* (37/8), 24.11.1895.
26 Dagbog i C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.
27 *Ibid.*
28 Koncept i C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.

Der skulle komme til at gå 2,5 måned, inden Lehmann fik tid til at indkalde Horneman til et møde om sagen, hvilket han foreslog skulle foregå hjemme hos ham i Købmagergade, så de kunne skændes i al gemytlighed. De synes dog at være nået til gensidig forståelse, for i et læserbrev i *Nationaltidende* angående en detalje i forestillingen betegnede Horneman senere iscenesættelsen som "glimrende, fantasifuld og smagfuld".[29]

Einar Christiansen besatte rollerne i samråd med Horneman, og han udtalte i et interview i anledning af premieren, at Teatret havde rettet sig fuldstændig efter komponistens fordringer. At samarbejdsviljen i den sidste fase havde været udpræget fremgår af et nærmest underdanigt brev fra Horneman til Einar Christiansen, hvor han ligefrem beder om forslag til forkortelser og udbreder sig om, hvad der får en lang opera til at føles kort – og omvendt. Brevet er kun bevaret som koncept, så det vides ikke, om det blev afsendt i denne meget ordrige form, men på de første sider kaster Horneman lys over, hvad han syntes var væsentligt i operakomposition, og hvad det var, der havde fået ham til at vælge netop Aladdin-temaet:

> Jeg forudsætter naturligvis, at Deres og mine Interesser hvad Aladdin angaar falder sammen: at De og jeg ønsker og tilstræber en Succes. Hvor taknemmelig vilde jeg da ikke være Dem, hvis De gav mig en god Idé, det være en Strygning, Forkortelse, en Ændring i Scenearrangementet o.l., naar derved kunde opnaas en bedre Virkning, der forskaffede Publikum en forhøiet Nydelse og skaanede det for det langtrukne og kjedelige.
>
> Det langtrukne og kjedelige – der er jo netop det, der først og fremmest bør undgaas, hvis det skulde lykkes at bibringe Tilhørerne et frisk og stærkt Indtryk af hele Værket. Det har været min stadige Tanke og Bestræbelse, at forme de for en nydbar Opera nødvendige Elementer: Rig (ikke mosaikagtig) Afveksling af de mest forskjelligeartede Stemninger og Situationer: glade, vemodige, voldsomme osv., alt i Korthed og Længde vel afpasset. Det er denne Afveksling, jeg særlig har havt og har min Opmærksomhed fæstet paa, som Følge af, at mit Temperament ikke taaler Monotoni, uden der, hvor den netop skal virke ved sin Modsætning til det forudgaaende og efterfølgende, altsaa netop for at fremkalde forøget Liv. I Aladdin er Antallet af de stille, brede Satser yderst faa. Operaen er gjennemgaaende frisk, bevæget og flydende. Det er min medfødte Trang i denne Retning som har ledet mig til Aladdin-Emnet.
>
> Hvis det nu er lykkedes mig, at give mit personlige Naturel Udtryk i Aladdin, er det ganske utænkeligt, at Tilhørerne vil kunne trættes paa det Punkt. Men den Mulighed foreligger altsaa, at jeg hist og her kan have gjort gal Beregning og at der trods det grundige Eftersyn, jeg foretog efter forrige Opførelse og Omarbeidelsen, dog findes svage Punkter: et og andet for langt eller for kort. At komme til fuld Klarhed herom er sikkert umulig før efter en Opførelse for Publicum, maaske, dog usikkert efter en Generalprøve eller en forudgaaende fuldstændig Prøve uden Standsninger. Vi ved jo Alle hvor forskjelligt Indtrykket er af et dramatisk Værk ved Opførelsen, ved Prøverne og ved Gjennemlæsningen. Grunden hertil er sikkert den, at Forholdene hvad Længde og Korthed angaar, vanskelig lader sig bedømme på nært Hold, som ved Betragtningen af store Malerier i for kort Afstand, og kolosale Statuer til Opstilling i det fri i Billedhuggerns Atelier. Det er farligt at tage Bestemmelse om Strygninger i en Opera, efter det Indtryk, man faar gjennem Noderne. Ikke den mest erfarne routinerede Theatermand er sikker her. Og er Talen om en Opera med store Træk, store Massevirkninger og Stigninger som i Aladdin, skal man være yderst forsigtig; thi det kunde hænde, at Saksen kom til at klippe Toppen af Blomsten, og hermed var hele Herligheden forbi. En Succes beroer i Operaer som Aladdin i væsentlig Grad paa Formen, de store Linier. [...]
>
> Jeg har under Omarbeidelsen af Aladdin forkortet mange Scener, men ikke de tre store: 2den Akts Finale, 3die Akts Festmusik og 4de Akts Finale. Mine Forkortelser er foretagne udelukkende med kunstneriske Hensyn for Øie, og skulde det vise sig, ved en fuldstændig Prøve, at der endnu paa et eller andet Sted, der helst burde stryges eller forkortes er jeg naturligvis den første til at give Forslag herom. Men kun hvis denne Strygning eller Forkortelse er til Gavn for Operaen, m.a.O., at den kan bidrage til Succesen, derimod absolut ikke for at Forestillingen kan høre noget tidligere op. Er Operaen kjedelig, bør den helt stryges, er den underholdende, har det intet at sige om Forestillingen er forbi Kl. 10, 10½ eller 11. En kjedelig Forestilling er for lang selv om den kun varer i 5 Minutter; er den underholdende, beklager mange snarere at den er tilende, om den saa har varet 4 Timer.[30]

Efter at have uddybet sine synspunkter til det pinagtige sluttede han brevet med ordene: "Man tilgiver mig disse, maaske overflødige Formaninger og Forklaringer, men Skjæbnen har tidligere bragt mig saa mange og store Skuffelser paa dette Omraade, at jeg ikke kan frigjøre mig fra en Følelse af Angst, der blander sig i mine ellers glade Forventninger om en forestaaende Opførelse af Aladdin".

I sine erindringer har Einar Christiansen fortalt om et møde med Horneman kort før premieren. Horneman sad på hans kontor samtidig med, at der var arrangementsprøve på *Aladdin* nede på scenen. Selv om Julius Lehmann havde megen personlig sympati for Horneman, havde han på det bestemteste forlangt, at denne skulle formenes adgang til prøverne, fordi han ved opførelsen i 1888 havde blandet sig så meget, at der var opstået en sådan forvirring, at Fallesen havde været nødt til at forvise ham fra scenen.

Nu sad Horneman over for Einar Christiansen og beklagede sig, ikke over forbuddet, som han til en vis grad havde forståelse for, men over den pine det var for ham at tænke på, at de nu gik nede på scenen og sang og fremstillede hans musik og hans figurer, og så var han ikke selv med.

> Han led, fysisk, ved denne Væren-udenfor og gav ubehersket, som den hidsige Brumbasse og elskelige Kunstner han var, sine Kvaler Luft i Bønner og Paakaldelser: om han dog ikke maatte faa Lov! – han skulde sidde stille som en Mus allerbagest i Parterret [...] Og udenfor Kontordøren laa hans lille Hund og bjæffede. Den var utaalmodig som sin Herre. Men Hunden blev ikke lukket ind, og Horneman fik ikke Adgang til Scenen før paa Generalprøven. Efter denne var han idel Taksigelse. Alting var fuldendt! Han kunde ikke selv havde gjort det bedre![31]

Horneman havde altså ikke behøvet at være bange. Premieren den 4. april 1902 blev en overvældende succes. 18 opførelser for fulde huse blev det til. Hornemans datter, Elisabeth Rosenberg, har fortalt, hvorledes hun den sidste gang, *Aladdin* stod på plakaten, mødte sin far på Kongens Nytorv. Han sagde ikke et ord, men pegede smilende over på Teatret, hvor den røde lygte strålede. En-

29 Avisudklip i C.F.E. Hornemans efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081, fol.

30 Koncept i C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.

31 Einar Christiansen, *Nogle Træk af mit Liv* (København 1930), s. 222-223.

delig havde han vundet den anerkendelse for sit værk, han altid havde drømt om.

Blandt premieregæsterne var hofmusikhandler og koncertagent Henrik Hennings og hans kone, skuespillerinden Betty Hennings med deres gæster, den internationalt berømte østrigske dirigent Hans Richter, der var i København i anledning af en koncert, og den kendte danske operasanger Ejnar Forchhammer, der var engageret ved hofoperaen i Dresden. Et par dage efter skrev Hennings til Horneman og fortalte, hvor betagede han og hans kone havde været af al den glans og skønhed i musikken, og berettede samtidig, at Richter havde fulgt opførelsen med den allerstørste interesse. Det havde givet Hennings den idé, at han måske kunne hjælpe *Aladdin* frem i udlandet, og han tilbød selv at være behjælpelig. Horneman viste brevet til sin forlægger, Alfred Wilhelm Hansen, men denne bad ham om ikke at tage imod konkurrenten Hennings' tilbud, han skulle nok selv gøre, hvad der skulle gøres for operaen, men han gjorde intet for at få den frem i udlandet.

Nationaltidende havde dagen efter premieren nøjedes med følgende notits:

> Hornemans "Aladdin" gik i Aftes for første Gang i en ny Indstudering. Den præsenterer sig nu smukt og glansfuldt i hele Iscenesættelsen og ligeledes for det musikalskes Vedkommende i en god og følgeret, paa sine Punkter udmærket Gjengivelse. Publikum var stærkt interesseret i de store musikalske Skjønheder, dette Værk indeholder, og især de to mellemste Akter, sloge stærkt an. Af de Rollehavende maa særlig fremhæves Hr. Herold som Aladdin, Hr. Simonsen som Noureddin og Fru Ulrich som Gulnare.

Til gengæld benyttede de sig den 7. april af Richters tilstedeværelse og bragte i stedet for en traditionel anmeldelse et interview med ham. Richter var en fremragende operadirigent med rige erfaringer fra bl.a. hofoperaen i Wien og Bayreuth, hvor han havde dirigeret den første samlede opførelse af *Nibelungens Ring* i 1876. Han havde glædet sig over at stifte bekendtskab med et værk af en så højt begavet, sund, varm og fin kunstnernatur, og han tog sin hat af for den store kompositoriske dygtighed, med hvilken det var skrevet. Især var han imponeret over den fuga à la Händel, som danner slutningskoret.[32]

Men ikke alene selve operaen, også udførelsen var for ham en glædelig overraskelse. Han erklærede, at man ikke kunne se en smukkere forestilling på de store operascener i Berlin og Wien. Især var han begejstret for Vilhelm Herold, der i følge Richter havde alt hvad der skulle til: stemmens glans og charme, musikalsk kultur, udmærket skoling, illuderende fremstillingskunst og et smukt ydre. Enhver verdensscene kunne være misundelig på Det Kongelige Teater. Også Niels Juel Simonsen var ifølge Richter i verdensklasse. Det pragtfulde stemmemateriale parret med hans fremtoning og spil gjorde, at Richter ville overveje at hente ham til Bayreuth. Han var dog ved at falde om af forbavselse, da han fik at vide, at Juel Simonsen var 56 år. Han troede, det var en ung mand.

Særlig begejstret var han for Det Kongelige Kapel under ledelse af Johan Svendsen, som han havde lært at kende mange år tidligere i Bayreuth, men aldrig havde set eller hørt dirigere. En sådan kapelmester fandtes der ikke mange af, mente Richter. Om det så var scenografi, kostumer og balletten var der også rosende ord om dem. Kun en eneste ting var han utilfreds med: den måde hvorpå Ringens Ånd kom til syne på en sky. Det kaldte han et aldeles forældet arrangement. Det var han ikke ene om. Der opstod en hel lille polemik i aviserne om denne sky, da det blev påtalt i et læserbrev, og Einar Christiansen påstod, at det var komponisten, der havde ønsket det sådan, mens Horneman rasende fralagde sig ansvaret, selv om han i sin mise-en-scène havde beskrevet det nogenlunde sådan, og lod Sorteper gå videre til Julius Lehmann, der var ansvarlig for alle enkeltheder. Selv i sejrens stund fornægtede hans stridbarhed sig ikke.

De 18 udsolgte huse til trods gik *Aladdin* over scenen sidste gang den 31. oktober 1903 og er ikke siden blevet vist på Det Kongelige Teater. Medvirkende hertil har formodentlig været, at Oehlenschlägers skuespil blev genoptaget i 1919 i en pragtopsætning ved Johannes Poulsen og med Carl Nielsens musik, der også blev brugt ved de efterfølgende genopsætninger i 1940 og 1959.

Redaktionel strategi

Nærværende udgave tager udgangspunkt i Det Kongelige Teaters opførelse i sæsonen 1902-03, til hvilken der er overleveret et omfattende kildemateriale (Description of Sources, bd.2, s. 695-702). Som hovedkilde er anvendt en partiturafskrift (kilde **A**), som er det partitur, dirigenten Johan Svendsen benyttede ved denne opsætning. **A** er udarbejdet på grundlag af Hornemans egenhændige omarbejdelse (kilde **B**) af et partitur, der havde været anvendt ved den første opførelse i 1888. Partiturafskriften **A** er imidlertid meget mangelfuld. Hornemans forlæg, som rummer et utal af overspringelser, tilføjelser og ændringer, har øjensynligt været mere end kopisten har kunnet overskue, og resultatet er langt fra tilfredsstillende. Af samme grund har **B** stiltiende været anvendt som korrigerende instans i tilfælde af fejl i **A**. Størstedelen af disse korrekturer bekræftes af stemmematerialet (**C1**), som i vid udstrækning ligeledes er udskrevet efter **B**. Horneman havde meget svært ved at lægge sidste hånd på operaen, og kilde **A** rummer flere eksempler på, at Horneman på et meget sent tidspunkt i prøveforløbet har fortaget ændringer og tilføjelser, hvoraf flere ikke er blevet indarbejdet i stemmematerialet (**C1**). Udgiverne har valgt at følge disse tilføjelser således at denne udgave repræsenterer Hornemans sidste vilje, som i en vis udstrækning ikke nåede at blive realiseret i komponistens levetid.

Vokalsatsen i kilde **A** er forsynet med en række ændringer med rødt blæk, som i vid udstrækning repræsenterer en dybere version af de respektive partier. Det gælder først og fremmest Aladdins parti. Der er ikke taget hensyn til disse dybere versioner, men de er dokumenteret i de kritiske kommentarer (bd.2, s. 702-730).

Med hensyn til ortografi er vokalteksten noget uensartet i de forskellige kilder. Som udgangspunkt følges det trykte klaverpartitur (**D**), idet inkonsekvenser stiltiende dog er normaliseret.

I forbindelse med 1902-opsætningen bearbejdede Horneman et interfolieret eksemplar af det trykte klaverudtog (**D1**) til brug for instruktøren Julius Lehmann. Horneman indførte egenhændigt en gennemgribende revision af scene- og regibemærkninger og tilføjede en lang række illustrationer af scenebilleder. Udgaven følger denne version med hensyn til scene- og regibemærkninger, mens illustrationerne er gengivet som faksimiler i appendiks (bd.2, . 731-751).

Horneman komponerede ouverturen allerede i 1864, inden han gik i gang med selve operaen. Siden omarbejdede han ouverturen flere gange, bl.a. i forbindelse med førsteopførelsen i 1888, hvor instrumentationen var udvidet med piccolofløjte, to ekstra horn og tuba. I stemmematerialet til 1902-opførelsen genbrugte man stemmerne til ouverturen fra 1888, men da der ikke er overleveret noget partitur til denne version, har det været nødvendigt at anvende orkesterstemmerne (**C1**) som hovedkilde til ouverturen.

32 *Nationaltidende*, 7.4.1902.

2. Ida Møller som Gulnare (1902). Gengivet med tilladelse fra Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

2. Ida Møller as Gulnare (1902). Reproduced by kind permission of Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

3. Niels Juel Simonsen som Noureddin (1888/89). Gengivet med tilladelse fra Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

3. Niels Juel Simonsen as Noureddin (1888/89). Reproduced by kind permission of Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

1. Vilhelm Herold som Aladdin (1902). Gengivet med tilladelse fra Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

1. Vilhelm Herold as Aladdin (1902). Reproduced with kind permission by Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

Vilhelm Herold som den sovende Aladdin liggende ved sin mors grav, fjerde akt. Gengivet med tilladelse fra Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

Vilhelm Herold as the sleeping Aladdin lying at his mother's grave, Act 4. Reproduced by kind permission of Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

Slutscenen i fjerde akt fra opførelsen i sæsonen 1901-02. Til venstre på forhøjningen står Gulnare (Emilie Ulrich) og Aladdin (Vilhelm Herold), mens Sultanen (Max Müller) og Viziren (Helge Nissen) henholdsvis står og sidder yderst til højre i billedet. Gengivet med tilladelse fra Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

The final scene of Act 4 from the staging in the season 1901–02. On the left side on the raised platform is Gulnare (Emilie Ulrich) and Aladdin (Vilhelm Herold), while the Sultan (Max Müller) and the Vizir (Helge Nissen) are standing and sitting, respectively, at the far right. Reproduced by kind permission of Det Kongelige Teaters Arkiv & Bibliotek.

DCM 030

INTRODUCTION

Although C.F.E. Horneman (1840–1906) had to earn his living by teaching and also at the beginning by trying his hand as a conductor, he had always been convinced that his real vocation was to compose and that his talent lay first and foremost within dramatic music. Thus, *Aladdin* became his lifework, on which he worked for almost forty years; however, many vicissitudes came in his way. In one of his numerous articles from around 1900 he writes:

> It was my misfortune that as a boy I particularly wanted to play at the theatre [...] and it may well be that my desire to compose operas arose from this talent in connection with my musical abilities. [...] In hope and with a blind faith in my ideals I placed myself at the top of the long path on which I slid right down into The Royal Theatre's dark basement; over its entrance it reads 'Ei blot til Lyst'. I had always earlier well understood what these words meant and found them expressive of the great goal the theatre had set for itself: but now, after having sat in the dark basement for twelve years, I think it would be better to read them as 'Abandon all hope!'[1]

A few years after his homecoming from Leipzig, where he had studied at the conservatory, young Horneman was full of hope, when he determined to compose an opera over Aladdin. It was not to be based on Oehlenschläger's dramatic poem but on the original narrative in the *Arabian Nights*.

As author of the libretto, he selected his and fellow student Edvard Grieg's close friend, the literature scholar and music teacher Benjamin Feddersen, who between 1859 and 1865 translated and adapted a number of comedies and musical comedies for the Casino theatre. Feddersen also produced the text for the musical entertainment *The Florentine Flowergirls* with music by Horneman, Grieg and Viggo Kalhauge, which was performed at the Casino theatre 14 June 1864.

It was also in 1864 that Horneman composed the overture to his opera, which he himself conducted at the first performance in the music society Euterpe on 14 April 1866 and again on 8 May the same year. This was not a success. According to Emil Hartmann, who had a symphony performed on the same occasion, Aladdin was violently mishandled by the press. It cannot have been as bad as all that for in *Dagbladet* it received the following words:

> Clear thinking, the ability to let the motifs unfold like leaves from a twig, like a branch from tree-trunks would – to judge from the Overture 'Aladdin' – not seem to be Mr Chr. Horneman's strong point; there is a lack of a governing thought, it is rather springing, uneasy, vacillating. Perhaps the composer wanted to follow the poem episode by episode. However, we must admit that the Overture in our opinion might just as well have been given any other name. It is only something vaguely fantastic that he has succeeded in suggesting. In that respect Mr Horneman's work shows talented glimpses and a certain baroque originality.[2]

After a performance at the Music Society (Musikforeningen) on 4 May 1869 the tune changed. In *Dagbladet* one could read:

> C.F.E. Horneman's Overture for orchestra, 'Aladdin', is a work that demonstrates the composer's talent. It does not display striking originality, but it is thought out in a healthy and strong manner, effectively instrumented and consistently melodious. The justification for calling it 'Aladdin' is however not really clear but we should refrain from making the demands, offered by the name, applicable for a composition that is in itself so attractive.[3]

Berlingske Tidende was even more positive:

> On the 'Aladdin' Overture several foreign authorities have already expressed an extremely favourable verdict. It has, partly under the composer's own direction, been performed in Leipzig, Berlin and Vienna and has soon won an honourable placing in the foreign concert programmes. That the Danish public does not disagree is shown by the unanimous applause with which the composition was greeted last Tuesday. It distinguished itself with an attractive freedom in its inventions, an ingenious implementation of the themes and an effective instrumentation. We do not doubt that the Public will have the opportunity to hear it more often.[4]

Horneman trudged on sturdily with his opera and took it with him when he travelled around Europe with the aid of the *Anckerske Legat* in the autumn of 1867. He had been hard at work on it for in November he reported to Feddersen:

> Aladdin is growing, there is namely one number that has become excellent, yes I almost dare to say of unrivalled superiority. This is the terzetto with choir in the second act; actually, everything I have written yet has done as well as I could wish. The topic is good, and the music really seems to be appealing. All those for whom I have played it here in Germany are almost amazed at it and they declare it to be something of the best and most original that they have heard in recent times. This naturally gives me immense joy, as you may well believe, and I am not free from becoming a nasty arrogant fellow, I don't put up with anything anymore. When I come home there are only two with whom it will be fitting for my dignity to keep company, namely my poet and my wife.[5]

When he came home, he continued his work and with some greater and lesser interruptions he finished it at some time in 1868 or 1869, after which he prepared the orchestration of the first two acts – he could not himself remember exactly when. However, when his father, Emil Horneman, who in his last years had been the manager of their shared music publishing house, died in May 1870, he had to stop working on the opera in order to earn the necessary income.

On one occasion in November 1872 Horneman came close to losing his score. Fire broke out in the flat in Løvstræde, while he was teaching. He soon got his wife and his daughter Elisabeth, who was then about five years old, out of the house. Many years later Elisabeth related:

1 C.F.E. Horneman's efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081, fol.
2 *Dagbladet*, 16.4.1866.
3 *Dagbladet*, 7.5.1869.
4 *Berlingske Tidende*, 7.5.1869.
5 Letter dated 27.11.1867, C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.

> While Mother and I were sitting on a staircase on the opposite side of the road, Father ran back to our flat and returned shortly after with his curls flying and soot all over his face and hands because of the smoke. Under the one arm he had Great-Grandfather's three pastel paintings: Kuhlau, Great-Grandfather's self-portrait and Great-Grandmother's portrait; under the other arm he was carrying his manuscript of 'Aladdin'. 'Now all the rest may burn', said he.[6]

The score had been saved but many years went by before Horneman again took it out to work on. The struggle for their daily bread had the first priority so apart from the work with the publishing house and *Nordiske Musikblade*, the Concert Society (Koncertforeningen) and later the establishment of the Horneman's Music Academy ('C.F.E. Hornemans Musik-Institut') occupied all his time. Finally, in 1883 something happened. With good support from among others Grieg and the composer Leopold Rosenfeld, he succeeded in being awarded an annual state grant. With his own melancholy humour, he thanked Grieg for his contribution:

> Now that at last the day has come when I can, according to a government decree, withdraw the sum of 83 kroner 33 øre each month from the state treasury as support for sitting and dirtying some music paper, this happy occasion, as you may well imagine, is a suitable opportunity for me to present my speech, prepared long ago, which runs like this: All of you (you, my wife, Smitt and Rosenfeldt) 'are a group of hard-baked, vile scoundrels and thieves of pettifogging lawyers'. Is it worthy for an honourable man to go up the back stairs and behind our backs perform bleeding operations on the body of the Danish State so that a mean composer, a fat-bodied idiot of a music teacher can go home and lie down? Just imagine that the fool should go and complete an opera that we thought was doing very well in the arms of Morpheus, and imagine that this opera will be performed; yes may even be a success – 'pop, hey presto, take a seat, it was clear enough.' But you shall see, it won't work, you'll get nothing out of your underhand dealings; Horneman will never ever get finished and should this happen unexpectedly, it is to be hoped that the arm of justice will crush this pseudo-shoot of a professor.[7]

It seems that Horneman did not realize that also The Royal Theatre's Kapellmeister, H.S. Paulli, and choirmaster C.L. Gerlach had warmly supported that he had received this financial support from the state. Gerlach had thus characterized Horneman as 'one of our most talented younger composers', whose opera will bring honour to both himself and his fatherland, if he is given the possibility to complete it.[8]

Horneman was pleased with this help and he started with the orchestration of the last acts and to make various changes. By the spring of 1888 he had got far enough to submit the opera to The Royal Theatre. The musical adjudicator Johan Svendsen's verdict was extremely brief, for on 25 April he wrote to the theatre manager: 'A very talented work that I recommend most warmly for acceptance for performance at The Royal Theatre'.[9] Unfortunately, the verdict on Benjamin Feddersen's libretto was in diametrical opposition. Erik Bøgh wrote:

> Of all the bad opera texts that have been submitted to the Royal Theatre, I do not know any that in respect to inanity and formlessness of construction are worse than the present maltreatment of the famous topic. The situations which have been taken from Oehlenschläger's dramatic poem leave naturally nothing to desire, but the dialogue that replaces that of the original is beneath contempt. That it shows no trace of oriental colouring or even of a fantastic fairy-tale atmosphere should be a deciding reason for rejection, if it were to be judged as a poetic work, but that cannot be done here. It has not with the exception of the copied verses of the lullaby a single well-formed verse or even a poetic exchange of words. It cannot even be claimed to have been written in verse. It is a heaping up of worn-out phrases, without rhyme or rhythm in clumsily rearranged prose that in the most nonsensical way without taking account of metrical caesuras is chopped up into lines, short and long in between each other.[10]

Horneman was furious that 'this cad, Erik Bøgh,' as he referred to The Royal Theatre's script reader, had so much completely meaningless rubbish (in Horneman's opinion) to say that the text had to be revised; in addition, he was not slow to make The Royal Theatre's management aware that he was a strong opponent of rhyme:

> In order to guard against a possible misunderstanding of the source and the adaptation of the text for the opera Aladdin, I shall therefore take the opportunity to make the authoritative gentlemen at The Royal Theatre aware that the initiative for the treatment of Aladdin's topic as opera may well have been mine but that both the plot and dialogue, that is the whole of the adaptation, is the responsibility of two men of letters. As the composer of the opera I have certainly had some influence on the author in various directions; in the way that I persistently requested to be spared from rhymes, since these, perhaps as a peculiarity of my own, trouble me a lot in my work: they actually compel me into a certain rhythmic monotony and regulated phrasing which do not generally suit the character of the greater music dramas. I also assume that this is the reason why opera-composers like Wagner and others have avoided rhymes in most places. Also, with respect to lines of verse I have requested a certain irregularity in the places which are usually referred to as 'scenes', namely a kind of rhythmic prose.[11]

At the beginning of September, a new version of the text was available but Bøgh made it abundantly clear that he still thought it beneath contempt. He admitted, however, that it was the musical composition that was of greatest significance for the success of the opera and therefore he was willing, after he had expressed his opinion of the inartistic appearance of the text, to leave the final decision to Svendsen. Because of the divergent opinions Horneman was told that there might well go a long time before the opera could be performed.

Unfortunately, The Royal Theatre changed its mind. On 18 November, Christian IX's Silver Jubilee was to be celebrated and this would naturally involve a gala performance with pomp and

6 Elisabeth Rosenberg, 'Spredte Minder fra et Kunstner hjem', *Mit Hjem. Nationaltidendes Jubilæumsnummer*, 18.3.1926, p. 64.
7 Inger Sørensen (ed.), *Et venskab. C.F.E. Hornemans korrespondance med Edvard Grieg* (Copenhagen 2011), letter no. 56.
8 C.F.E. Hornemans efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081, fol.
9 *Det Kongelige Teaters Arkiv og Bibliotek*.
10 Censorship, 3.5.1888. *Det Kongelige Teaters Arkiv og Bibliotek*.
11 Draft, C.F.E. Hornemans efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081, fol.

circumstances at The Royal Theatre. Since the king anticipated the arrival of many guests from abroad, this necessarily had to involve an opera but none of the items in the repertory were suitable. Thought naturally turned to this new Danish opera that was lying in waiting and it was decided to perform Horneman's *Aladdin* in six weeks' time.

This was an unbelievably hazardous decision. Neither the score nor the parts were ready yet. First, Horneman had to take responsibility for producing a piano score and correcting the whole score, then he was asked to produce a piano-vocal score for Elisabeth Dons, who was to sing Gulnare, and a ballet-score for Emil Hansen, who was to arrange the dances, as well as a promptbook. Unfortunately, it was not possible to get hold of as many music copyists as the task required so he had to make do with three young, rather slow copyists, one of whom gave up after one day and the second reported ill so that Horneman also had to call in his own daughter, the later actress Elisabeth Rosenberg.

One of Horneman's students helped him with the corrections in the solo parts, where at several places whole scenes had been left out, while he himself rehearsed Aladdin's part with the Swedish tenor Arvid Ødman and Noureddin's part with Niels Juel Simonsen. It was not easy for the singers. The celebrated 69-year-old court singer, Peter Schram, who sang the Sultan, wrote to his daughter that Wagner was no match for Horneman as far as writing difficult music is concerned.[12]

When the stage director, Pietro Krohn realized how long the opera was and how difficult it was to rehearse, he began at the last minute to shorten it, and Horneman was more than once about to take his score under his arm and leave the Royal Theatre. Feelings ran high and eventually Horneman was not allowed to attend rehearsals because he constantly tried to get his own ideas accepted. Even on the day of the first performance, Horneman implored Krohn in writing to arrange the scene with Gulnare's disappearance as he had described it: 'You cannot possibly refuse me this request. The opera has with the abridgements suffered so much that it cannot stand anymore and if the audience after the scene in question laugh (aloud or to themselves) and the press make fun of it, this will be the death-blow for my opera, the only hope I have left in this life'.[13]

The result of the chaotic rehearsals was not unexpected. The fate of the opera can almost be compared with that of Beethoven's *Fidelio*, which was a fiasco on its first performance in Vienna in 1805 because the audience mainly consisted of Napoleon's French occupying troops. The first performance of *Aladdin* with all the distinguished guests in the stalls was also a fiasco, although the audience hardly realized this: they were too busy cheering for his majesty, and typically enough it was the ballet features that received the most applause. A furious Horneman described the outcome in a letter to Grieg:

> As you may already have heard, 'Aladdin' was a fiasco at the king's jubilee. No wonder: The pasty-faced countesses and surfeited party participants, who had just arrived from the great banquet at the Stock Exchange, as well as the rest of the public, spellbound by kings and princesses, were not at all receptive to an opera, into the bargain for a new opera by a Danish composer. But even if there had been any receptive temperament that evening, it is doubtful whether Aladdin would have run unharmed through the accompanying gauntlet of torture which in connection with the Jubilee Day almost killed it completely: You have to imagine six weeks of rehearsal according to rules which were regulations ratified by Frederik VI (I believe) for The Royal Theatre with the aim that an author or composer is allowed to sit down in the stalls during rehearsals and be chagrined not to be able to say anything before the act or the scene came to an end so that he could say that his orders must be obeyed.[14]

Horneman was particularly enraged because almost all the singing characters had been unsatisfactorily cast, since their types of voice did not correspond with what had been written for them. Whole scenes had been cut out and it had been the general opinion in the orchestra that proper rehearsals would not begin until the jubilee performance was over, but they were wrong. The theatre manager was not inclined to waste more on an opera that had had its first performance, however unreasonable the conditions had been.

Horneman had good reason to be both unhappy and enraged over the treatment of his life's work. The account of what took place after the first performance that he wrote down later is hair-raising, even considering that it is coloured by his bad temper. He concludes with a broadside against the theatre manager: 'It is this faithful and reliable pilot, chamberlain Fallesen, who has undertaken the responsible task of bringing the vessels selected by himself safely over the breakers and the rocks into the harbour. A cabin boy could have done it better'.[15]

The reception in the press was varied. In *Illustrated Tidende* Charles Kjerulf wrote:

> The public that last Sunday at the gala performance in The Royal Theatre attended the first performance of Prof. Horneman's opera 'Aladdin' was very far from being the customary first-nighter music public that in spite of everything is in possession of a good deal of competence. There were too many red dress coats and colourful medal-ribbons, things with which our music world can hardly be said to be particularly well-endowed. That this gala public on the whole was so severely bored that there every moment could be heard a sighing, suppressed yawning running through the whole house – that is bad enough. It was worse that the twenty or fifty music people present went around in the intervals with long – yes, longer and longer faces and in a peculiar way avoided each other. No one wanted to be the first to express his disappointment like the little child in 'The Emperor's New Clothes'.[16]
>
> It is without doubt an unintentional disservice that the composer's close friends and colleagues have done him now, after they have gone around for a score of years saying how wonderful his incomplete opera was and that it was a great shame that he could not manage to compose the end etc. etc., just as if it were the apotheosis of Danish music that was approaching when the opera was performed. Horneman himself is certainly not to be blamed for this; the more deplorable is it that he now

12 Quot. in Robert Neiiendam, *Det kongelige Teaters Historie* (Copenhagen 1886–1890, 1930), vol. 5, p. 160.

13 Draft, C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2737, fol.

14 Inger Sørensen (ed.), *op. cit.*, letter no. 58.

15 C.F.E. Hornemans efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081, fol.; Edvard Fallesen was theatre manager of The Royal Theatre 1876–1894.

16 Kjerulf had written an operetta based on H.C. Andersen's story, which was also performed in 1888.

has to suffer for the well-intentioned efforts of these blinkered friends, and that he can hardly avoid.

Why in all the world was there not a single one of them who was brave enough to say to the composer that his text was more than impossible and the music, however beautiful, clever, worthy it was in many places, can be in quite the wrong track when intended for an opera?

The music for 'Aladdin' has become like a source that has run out in the sand. One can feel its freshness, its promising moisture and coolness, but at the same instant its glory is gone, sucked away by the burning hot grains of sand – everything evaporated in the surrounding desert waste.

Nothing happens in the opera, the characters are mere theatre figures and, even though they sing unceasingly, almost inarticulate. There are hardly sixteen bars of what they sing that they can quickly communicate with the audience and without this ability any opera is lost beyond hope.

It is more than likely that much, perhaps most of the music for 'Aladdin' is admirable – on paper. With the score or a piano-vocal score in front of one, one might have a great deal of enjoyment from Horneman's music. This is in any case the only explanation that is open for one, if one is to have a basis for the whole strange tradition that has formed itself around this opera before it appeared. So much is certain that what is left behind of the first performance in the sieve, even after quite gentle shaking, there were not many or large corns, all the rest was dust that came and disappeared, almost without one noticing it. [17]

It was not, however, all who agreed with Charles Kjerulf. The review in *Musikbladet* – signed A.T. – was on the whole positive, but emphasized, as did many others, the inferior text:

> If only this text had been well arranged to suit musical forms; however, it includes almost no points for rest and only gives the motifs rare opportunities to return. The greater praise is to be given to the composer because he with this poor background has been able to build up a musical composition of real significance. He has been most successful when he has had his hands free. In the choirs there is dramatic speed and energy, which is rarely found with Danish composers; similarly, the ballet music is successful, in one place there even comes a whiff of oriental colouring over it. Aladdin's dream in the grotto with the already famous 'four violas' can best reveal of what Horneman is capable, when he allows his own fantasy to prevail. Here he has actually created a small masterpiece, so splendid in the way that it is conceived and carried out. [...]
>
> Warm-blooded strength and effervescent life, that is his hallmark. He never descends to sentimentality, one even notes that he avoids ending in mawkishness. He even goes so far as to be driven to the opposite extreme: using too many quick tempi. This has its consequences, which Horneman has not avoided. The dramatic effect, which is to a high degree dependent on the correct distribution of light and shade, is weakened, the emotional atmosphere suffers from this and the singers are not given the most flattering tasks for their voices. It is quite characteristic that Horneman almost never lets it come to anything between Aladdin and Gulnare. He does not like a Gounod wallow in soulful love duets, and where their passion finally erupts in the verse: 'Say that you love me', he does not use a jubilant 'major' but an impassioned 'minor'. [...]
>
> 'Aladdin' is an opera that will be of interest for every musician, not only because it contains so much music but because it is so pleasantly free from coquetry, because the composer never tries to smuggle in an applause with cheap phrases that he himself would despise. This opera is an entirely honest work. Horneman has in it preserved his best thoughts, he has weighed them and rejected them, corrected and revised them, but the question is whether he had profited by being more economical. Practice makes perfect, and if the composer has become rather old before acquiring this wisdom, there is a hope that he will still be able to use this both for Danish art and himself.[18]

Dagens Nyheder was more guarded. The reviewer was of the opinion that it was only professionals who could after a closer study of the opera be in a position to appreciate it, although the more expert part of the audience would also be able to receive much pleasure from the details, if they heard them more often. That was the point that Horneman himself had made, that one does not learn to appreciate an opera or other music works until one has heard them several times or studied them at home at the piano. After a survey of the various numbers in the opera, the reviewer came to the following conclusion:

> 'Aladdin' is a work that will most certainly be received with attention in genuine musical circles and in our Danish musical-dramatic production this opera must find a place, firstly because of the superior technical skill with which the work has been composed and the considerable solid and genuine musical content that has been invested in it. 'Aladdin' is not, however, rich in varied dramatic flexibility. The music is not in its nature easily appreciated and understood and the singing roles are not very flattering.[19]

Berlingske Tidende's reviewer thought he could trace the influence of both Weber and Marschner and Wagner, the latter because he found that the main stress had been placed on the instrumentation, so that what was sung on the stage was only an explanatory makeweight to the tone pictures provided by the orchestra. In addition, he paid attention to the fact that the text according to the programme had been taken directly from the *Arabian Nights*. On the one hand he found it commendable that Horneman wanted to be independent, but on the other hand he missed some of the scenes in Oehlenschläger because this made it impossible for the audience to keep up with the plot if they did not know it already. He demonstrated this with a survey of the opera and it must be admitted that he was right in some places, for example where Noureddin suddenly without more explanation has gained possession of the lamp again.

There were also words of praise:

> To the opera's indisputable good qualities belong a great rhythmic ingenuity and above all an instrumentation that is unusually full and harmonious without ever being of studied elegance. In this direction the composer has really performed a stroke of genius. The motley scenes of street-life are normally

17 *Illustreret Tidende* (30/28), 25.11.1888.

18 *Musikbladet* (5/22), 6.12.1888.

19 *Dagens Nyheder*, 20.11.1888.

accompanied by striking music; the erotic scenes are beautifully interpreted by the orchestra, but are only given insufficient expression in the recitatives, although with the exception of Gulnare's great aria in the third act, which is undoubtedly one of the opera's high-points and really combines dramatic strength with a lyrical beauty that is reminiscent of Gounod.[20]

Aladdin cannot hardly have been so great a fiasco due to the insufficient rehearsal as Horneman himself considered it.

In 1895 Horneman received partial redress for the way in which the opera had been treated by The Royal Theatre. At the annual meeting of the Society for the Publication of Danish Music (Samfundet til Udgivelse af Dansk Musik) in December 1893 the chairman and co-founder, Jacob Fabricius, announced that in the course of 1894 they intended to publish *Aladdin* as a piano-vocal score, which Horneman himself had compiled and which was to have both a Danish and German text.

With its 379 pages it became the Society's most ambitious investment since its foundation in 1871. The piano-vocal score was published in four parts, an act at a time. Already after the appearance of the first act at the beginning of 1894 Horneman received positive reactions. Grieg could relate that he had received a letter from his good friend, the Dutch pianist and composer Julius Röntgen, who had declared about the first act that he was surprised by this fine and interesting music, which he considered to be among the best that Denmark had produced. Grieg, however, teased Horneman by saying that it would have been better with a whole opera, but also added that he could well understand that Horneman could not sit and wait until Wilhelm Hansen snuffled themselves through to publishing the remaining acts.

In July Horneman sent the second act to Grieg, who thought it was beautiful but found that it was a hopeless idea that some changes had been made in the text at the end of the act. 'I can quite understand what you have intended' he wrote, 'but the Devil take me if my instinct deludes me here: This is shit! I am prepared to get a whole pot of spit in my face on this account, when we meet again.'[21] He got it with a will in writing. Horneman tried to convince Grieg that the new version was a 'thousand million billion times better than the old infamous, accursed muck' but added that it made no difference because it was only a matter of one-and-a-half bars.[22]

In September 1895 the whole piano-vocal score was almost completed when Horneman found out that the Society for the Publication of Danish Music had asked the pianist and composer August Winding, who was a close friend of both Horneman and Grieg, to go through the piano-vocal score. It was not to find printer's errors, as Horneman first believed, but to see whether there were things there which ought to be otherwise. Horneman was furious: 'If I had known about this soon enough, I would have given the Society for etc. their benevolent patronage a sock in the jaw and I should have declined the honour etc.', he wrote indignantly to Grieg.[23] Fabricius tried to make Horneman aware that the Society had determined that all those whose works were accepted for publication were obliged to have their arrangements checked by 'the Committee functioning at the time' but Horneman protested with biting irony against 'the wise council's' decision. He concluded by writing: 'I do not understand that Winding could express himself in that way about this matter, as he did recently, that he thought it was stupid that he should be asked to check the piano-vocal score. Such a – what shall I call it – insubordination that Winding can express himself in that way for the "wise council" seems to me should be criticized at a meeting.'[24] Horneman was himself a member of the Society's council and had been so since its foundation in 1871.

When the piano-vocal score was finally complete at the end of November 1895, Jacob Fabricius praised Horneman in a long front-page article in *Illustreret Tidende*, which he began with the words: 'The Society has with the publication of this, Horneman's Masterpiece, fulfilled what must be looked upon as a duty: to give it its official recognition and to contribute to clearing its way forward, which the less favourable conditions under which it for the first time saw the light of day must demand.'[25] In this way Horneman had not only received rehabilitation for *Aladdin*, he had also thrown a shadow over his own claim: that there were only articles about one in *Illustreret Tidende*, if one was of high rank or newly dead. Horneman was neither of these.

In the early summer of 1898 Horneman undertook a journey to Germany with state support, primarily with the aim of presenting *Aladdin* to various opera houses. He had sent in advance piano-vocal scores to the operas in, among others, Berlin, Dresden, Frankfurt, Weimar, Mannheim, Mainz, Stuttgart and Wiesbaden. The Royal Theatre's Kapellmeister, Johan Svendsen, and the theatre's script reader and artistic leader, Peter Hansen, had recommended the opera warmly, while Horneman had had printed brochures with excerpts from the reviews of *Aladdin* but it was all in vain. *Aladdin* was never performed in a German opera house.

Both Fallesen and Hansen had several times said to Horneman that they owed him redress for the scandalous first performance, but this led nowhere. When Hansen in 1899 was replaced by Einar Christiansen, Horneman was not slow to approach him to ask about the possibility of a revival of his maltreated masterpiece. Christiansen was positive but there were other new operas to be performed first, including Lange-Müller's *Vikingeblod* (Viking Blood) and an opera by August Enna so it could not take place earlier than in the season 1900–01. Horneman pointed out that if it were postponed too long, it might be that the wonderful tenor, Vilhelm Herold, who was ideal for the title role might not be available and that the difficulties with the decorations that Christiansen had named were groundless and that his whole future as a composer was at stake. The theatre manager promised to do whatever he could, and Horneman's last word to him, when they went out of the door, was: 'Herold is more important than the decorations'.[26] Time went by and Horneman was in an agony of uncertainty. He therefore wrote a long letter to Christiansen in which he begged to be told the truth: would they or would they not perform *Aladdin*. 'Just tell me! Don't let me go any longer harbouring these terrible false delusions which tax my humour and my work-capacity in other directions.'[27] A few days later, on 25 May 1900, Christiansen told him that after he had been persuaded by Svendsen, the Kapellmeister, and stage director Julius Lehmann, he could be calm. It was their serious intent to perform the opera, probably in the next season.

That was not what happened. In February 1901 Lehmann and Horneman held a meeting about the staging and Horneman re-

20 *Berlingske Tidende*, 20.11.1888.
21 Inger Sørensen (ed.), *op. cit.*, letter no. 65.
22 Inger Sørensen (ed.), *op. cit.*, letter no. 66.
23 Inger Sørensen (ed.), *op. cit.*, letter no. 77.
24 Draft dated 1.9.1895, C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.
25 *Illustreret Tidende* (37/8), 24.11.1895.
26 Diary, C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.
27 *Ibid*.

quested that he should himself make a mise-en-scène and was given permission to do so. It took him the whole of the summer and on 5 September he was at last able to send it to Lehmann with the following comment:

> I have taken great pains with this. These arrows and circles etc. have also taken a lot out of me. I absolutely don't wish to be a stage director, not even if I were paid a lot of money. My principal aims with the draft have been, next after the artistic ones: that their work should be as little difficult as possible, that the staging should not cost more than absolutely necessary, that the scene-changes will be so easy to do that they can take place with the curtain up, and that the intervals shall be kept as short as possible.[28]

Two and a half months passed by before Lehmann found time to invite Horneman to a meeting about the matter, which he suggested should take place at his home in Købmagergade so that they could quarrel in all friendliness. It would, however, seem that they reached mutual agreement, because in a letter in *Nationaltidende* about a detail in the performance Horneman later described the staging as 'splendid, imaginative and tasteful.'[29]

Christiansen cast the parts in consultation with Horneman and he stated in an interview in connection with the first performance that the theatre had fulfilled all the composer's demands. That cooperativeness in the last stage had been marked can be seen from an almost humble letter from Horneman to Christiansen in which he actually asks for suggestions for shortenings and enlarges upon what can make a long opera seem short – and the reverse. The letter only survives as a rough draft so it is not known whether it was sent in this verbose form but in the first pages Horneman throws light on what he finds most important in opera composition and what it was exactly that had made him choose the Aladdin-topic:

> I naturally presuppose that your and my interest coincide as far as Aladdin is concerned: that you and I both wish and work for a success. How thankful would I not be were you to give me a good idea, whether it was a cut, an abbreviation, a change in the staging etc., if it could only result in a superior effect that would give the public an increased enjoyment and protect it from all that is tedious and boring.
>
> The tedious and boring – those are the things to be avoided first and foremost if we are to give the audience a fresh and strong impression of the whole work. It has been my constant concern and endeavour to form the necessary elements for an enjoyable opera: abundant (not mosaic-like) variation of the most diverse moods and situations: glad, mournful, violent etc., everything well-adapted in brevity and length. It is this diversity that I have had, and still have, fixed in my attention because my temperament cannot endure monotony, except there where it is to function as the opposite to what went before and goes after, that is exactly to call forth more life. In Aladdin the number of tranquil, broad movements are extremely few. The opera is on the whole fresh, moving and floating. It is my congenital longing in this direction that has led me to the Aladdin-topic.
>
> If I have now succeeded in presenting my personal, natural expression in Aladdin, it is quite unthinkable that the audience will be wearied on this point. The possibility still exists, however, that I here and there can have made a wrong calculation and that in spite of the thorough inspection I undertook after the previous performance and the revision, there are still to be found weak points: one thing or another too long or too short. To come to full clarity about this is probably impossible until it has been performed before an audience; perhaps, although uncertainly, it would happen after a dress rehearsal or a preceding complete rehearsal without interruptions. We all know how different the impression is of a dramatic work on its performance, at the rehearsals and during a reading. The reason for this is certainly that the conditions with respect to length and shortness are difficult to judge at close quarters, as when looking at great paintings too closely or at colossal statues to be erected in the open air in the sculptor's studio. It is difficult to make decisions about cuts in an opera on the basis of the impression one gains from the notes. Not even the most experienced theatre-man can be certain here. And when the talk is of an opera with great features, mass effects and upsurges as in Aladdin, one has to be very careful because it might happen that the scissors came to cut the top of the flower – so that all the glory was lost. A success in an opera like Aladdin depends to a great extent on the form, its general lines. [...]
>
> In the course of revising 'Aladdin', I have shortened many scenes, but not the three big ones: 2nd Act Finale, 3rd Act festive music, and 4th Act Finale. My shortenings have been made exclusively with a view to what is artistic, and should it prove, at a complete rehearsal, that there are still a couple of places which ought to be deleted or abbreviated I should naturally be the first to suggest this. Only, however, if the cut or abbreviation is to the advantage of the opera, in other words that it will contribute to its success but absolutely not just because the performance can come to a quicker end. If the opera is boring, it should be cancelled entirely, if it is entertaining, it is irrelevant if the performance ends at 10, 10.30 or 11. A boring performance is too long even if it only lasts five minutes; if it is entertaining, many will regret that it has come to an end even if it has lasted four hours.[30]

After having elaborated his points of view at great length, he concluded with the words: 'These my, perhaps superfluous, admonishments and explanations must be forgiven but fate has earlier given me so many and great disappointments in this direction that I cannot free myself from a feeling of dread that is mixed with my otherwise happy expectations about a forthcoming performance of Aladdin.'

In his memoirs Christiansen has told about a meeting with Horneman shortly before the first performance. Horneman was sitting in Christiansen's office while a stage rehearsal of *Aladdin* was taking place. Although Lehman had great personal sympathy for Horneman, he had demanded categorically that the composer should not be allowed to attend the rehearsals because at the performance in 1888 he had interfered so much, causing such confusion that Fallesen had to banish him from the stage. Now Horneman was sitting opposite to Christiansen and complaining not over the banishment, for which he to some extent had an un-

28 Draft, C.F.E Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.

29 Newspaper cutting, C.F.E. Hornemans efterladte papirer. *DK-Kk*, NKS 2081, fol.

30 Draft, C.F.E. Hornemans brevarkiv. *DK-Kk*, NKS 2735, fol.

derstanding, but over the torment it was for him to think that they were now singing and performing his music and his characters on the stage, while he was not himself present.

> He suffered, physically, with this being-out of things and, like the hot-tempered growler and loveable artist he was, gave uncontrolled vent to his agony in appeals and invocations: whether he might not be allowed! – he would sit as quiet as a mouse at the very back in the stalls [...] And outside the office-door his little dog was lying yapping. It was just as impatient as its master. The dog was not allowed in, however, and Horneman was not given access to the stage before the dress rehearsal. After this he was full of thanksgiving. Everything was perfect! He could not have done it better himself![31]

Horneman had had no need to be afraid. The first performance on 4 July 1902 was an enormous success. There were eighteen performances and they played to capacity audiences. Horneman's daughter, Elisabeth Rosenberg, has related how on the last occasion when *Aladdin* was on the programme, she met her father on Kongens Nytorv. He did not say a word but with a smile pointed over to the theatre, where the red lights were sparkling. At last he had received the recognition for his work of which he had always dreamed.

Among the guests at the first performance were Court music dealer and concert agent Henrik Hennings and his wife, the actress Betty Hennings, with their guests, the internationally famous Austrian conductor Hans Richter, who was in Copenhagen in connection with a concert, and the well-known opera singer Ejnar Forchhammer, who was engaged at the court opera in Dresden. A couple of days later Hennings wrote to Horneman to say how impressed he and his wife had been over all the radiance and beauty in the music and also said that Richter had followed the performance with the very greatest interest. It had given Hennings the idea that he might be able to promote *Aladdin* abroad and suggested that he could be of assistance. Horneman showed the letter to his publisher, Alfred Wilhelm Hansen, but he asked him not to accept the offer of his rival Hennings; he would himself do what needed to be done for the opera, but he did nothing to get it out abroad.

Nationaltidende had the day after the first performance contented itself with the following notice:

> Horneman's 'Aladdin' was staged yesterday in a new production. It presents itself now beautiful and brilliant in every aspect of the staging and similarly with respect to the music in a good, logical, at some points excellent rendering. The public was very interested in the great musical beauty contained in this work, and especially the two midmost acts caught on. Among the soloists, special praise must be accorded to Mr Herold as Aladdin, Mr Simonsen as Noureddin and Mrs Ulrich as Gulnare.[32]

Instead, on 7 April *Nationaltidende* exploited Richter's presence and brought an interview with him. Richter was an eminent opera conductor with great experience from for example the court operas in Vienna and Bayreuth, where he had conducted the first collected performance of *Der Ring des Nibelungen* in 1876. Richter had been pleased to have made the acquaintance of a work of such a brilliant, sound, warm and fine artistic nature, and he took off his hat for the great compositional skill with which the opera had been composed. He was particularly impressed by the Handel-like fugue that formed the concluding chorus.

Not only the opera itself was a pleasant surprise to him but also its actual execution. He declared that one could not see a more beautiful performance in the great opera houses in Berlin and Vienna. He was particularly enthusiastic about Herold, who according to Richter had all desirable qualities: the lustre and charm of his voice, musical culture, excellent training, acting ability and a handsome appearance. Any international stage could be envious of The Royal Theatre. Niels Juel Simonsen was also of international format according to Richter. His fine voice linked with his appearance and acting ability made Richter consider taking him to Bayreuth. He was, however, astonished when he was told that Simonsen was fifty-six years old. He had considered him to be a young man.

He was particularly enthusiastic about The Royal Theatre's orchestra conducted by Svendsen, whom he had met many years earlier in Bayreuth, but he had never before seen or heard him conduct. There are not many conductors like him, considered Richter. Whether it was the scenography, the costumes or the ballet, Richter also had praise for them. There was only one thing that he was dissatisfied with: the way in which the Genie of the Ring appeared on a cloud. He called this an extremely antiquated arrangement. He was not alone in this. It gave rise to a small controversy in the newspapers after it had been mentioned in a letter. Christiansen claimed that it was the composer who had wanted it to be like that, while a raging Horneman denied responsibility, although he had in his mise-en-scène described it rather like that, and passed the buck on to Lehmann, who was responsible for every detail. Even at the moment of victory, Horneman's cantankerousness did not deny itself.

In spite of the eighteen full houses *Aladdin* was performed for the last time on 31 October 1903 and has not since been performed at The Royal Theatre. Contributory to this was probably the fact that Oehlenschläger's play was revived in 1919 in a grandiose production by Johannes Poulsen and with Carl Nielsen's music, which was also used at the subsequent revivals in 1940 and 1959.

Editorial strategy

The present edition is based on the extensive body of material from The Royal Theatre's performance in the season 1902–03 (see vol. 2, Description of Sources, pp. 695–702). The transcript of the score (Source **A**), which the Kapellmeister Johan Svendsen employed for this production, has been chosen as main source. Source **A** was prepared using Horneman's own revision of a score, Source **B**, that had been used at the first performance in 1888. Source **A** is, however, very imperfect. Source **B**, which contains numerous omissions, additions and changes, has obviously been more than the copyists could cope with and the result is far from satisfactory. Therefore, Source **B** has been tacitly employed as a corrective source whenever there are errors in Source **A**. Most of these corrections are confirmed by the orchestral parts (Source **C1**), which to a large extent are copied from Source **B**. Horneman had great difficulties in putting the finishing touches to his opera, and Source **A** contains several instances revealing that Horneman very late in the rehearsals had made changes and additions, many of which have not been incorporated in the parts (Source **C1**). The

31 Einar Christiansen, *Nogle Træk af mit Liv* (Copenhagen 1930), pp. 222–23.
32 *Nationaltidende*, 7.4.1902.

editors have chosen to follow these additions so that this edition represents Horneman's final intention, which to some extent was not realized while the composer was still alive.

In the vocal parts of Source **A**, a number of changes have been added in red ink, which mostly represent versions for lower vocal parts – first and foremost in Aladdin's part. The lower versions have not been taken into consideration, but they are documented in the Critical Commentary (vol. 2, pp. 702–730).

Regarding the orthography, the vocal text is rather heterogeneous in the different sources, and generally the printed piano-vocal score is followed (Source **D**). Inconsistencies have been normalized tacitly.

In connection with the 1902 performance, Horneman revised an interleaved copy of the printed piano-vocal score (Source **D1**) for the use of the stage director Julius Lehmann. Horneman substantially revised the scene descriptions and stage directions and added a large number of illustrations of the scenography. The edition follows this version with respect to scene descriptions and stage directions, while the illustrations are reproduced as facsimiles in the Appendix (vol. 2, pp. 731–751).

Horneman composed the Overture as early as in 1864, before he began on the opera itself. Later he revised the Overture several times, also in connection with the first performance in 1888, when the piccolo flute, two extra horns and a tuba were added to the scoring. For the 1902 performance the parts for the Overture from 1888 were re-used but since no score for this version survives, it has been necessary to employ the orchestral material (Source **C1**) as the main source for the Overture.

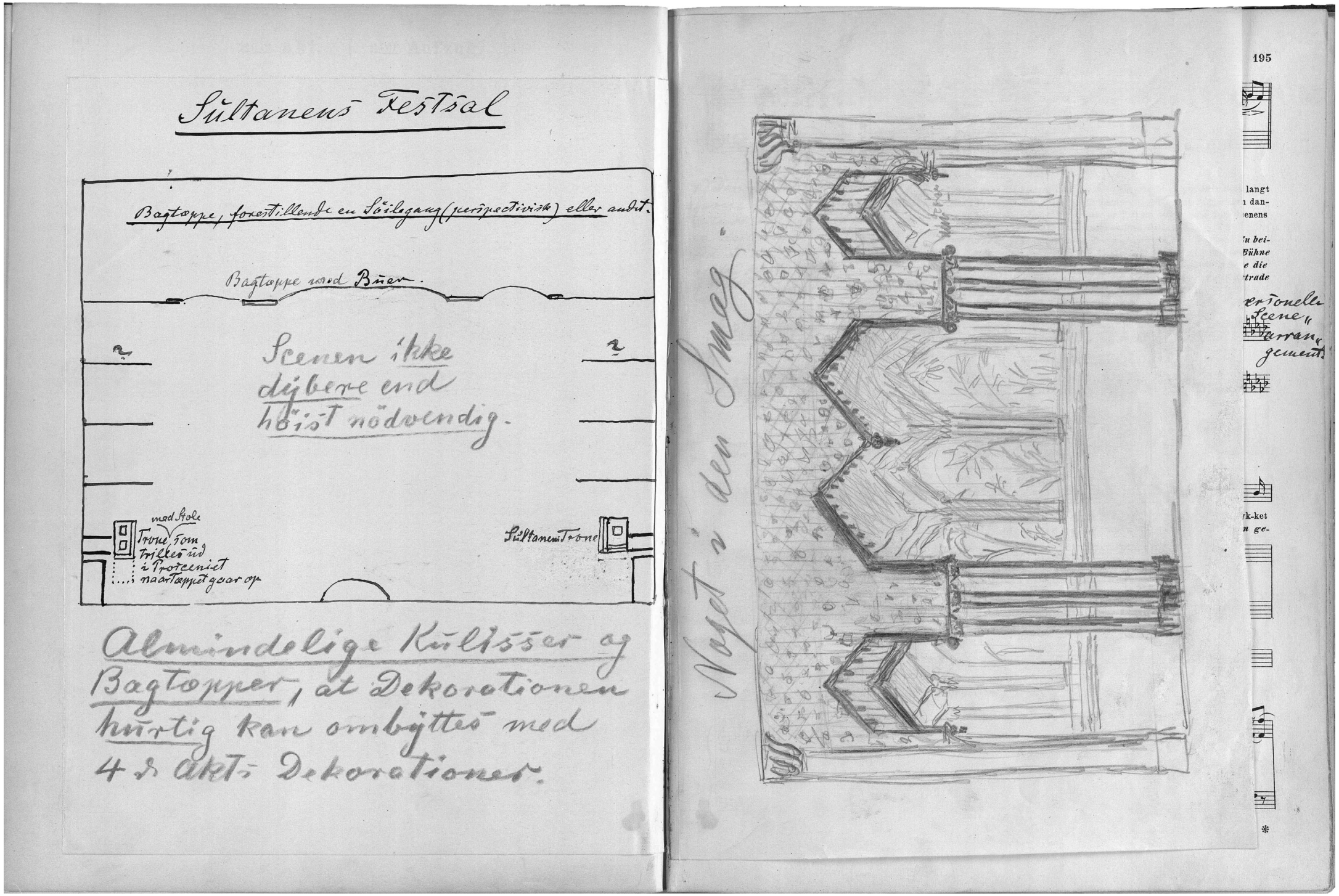

Kilde **D1**, instruktørparti, tredje akt, to indlagte blade mellem s. 194-195. Da *Aladdin* skulle opsættes i en ny version in 1902, reviderede Horneman et eksemplar af det trykte klaverpartitur til brug for sceneinstruktøren Julius Lehmann. Revisionen var omfattende, og Horneman holdt sig ikke tilbage, når det gjaldt udkast til scenografi og dekorationer. Som det fremgår af illustrationen, var Horneman en ganske habil tegner.

Source **D1**, director's score, Act 3, two folios placed between pages 194–195. When *Aladdin* was to be staged in 1902, Horneman annotated a copy of the printed piano-vocal score for the use of the stage director Julius Lehmann. The revision was substantial, and Horneman did not refrain from proposing drafts for the scenography and decorations. As seen in the above reproduction, Horneman was a rather talented illustrator.

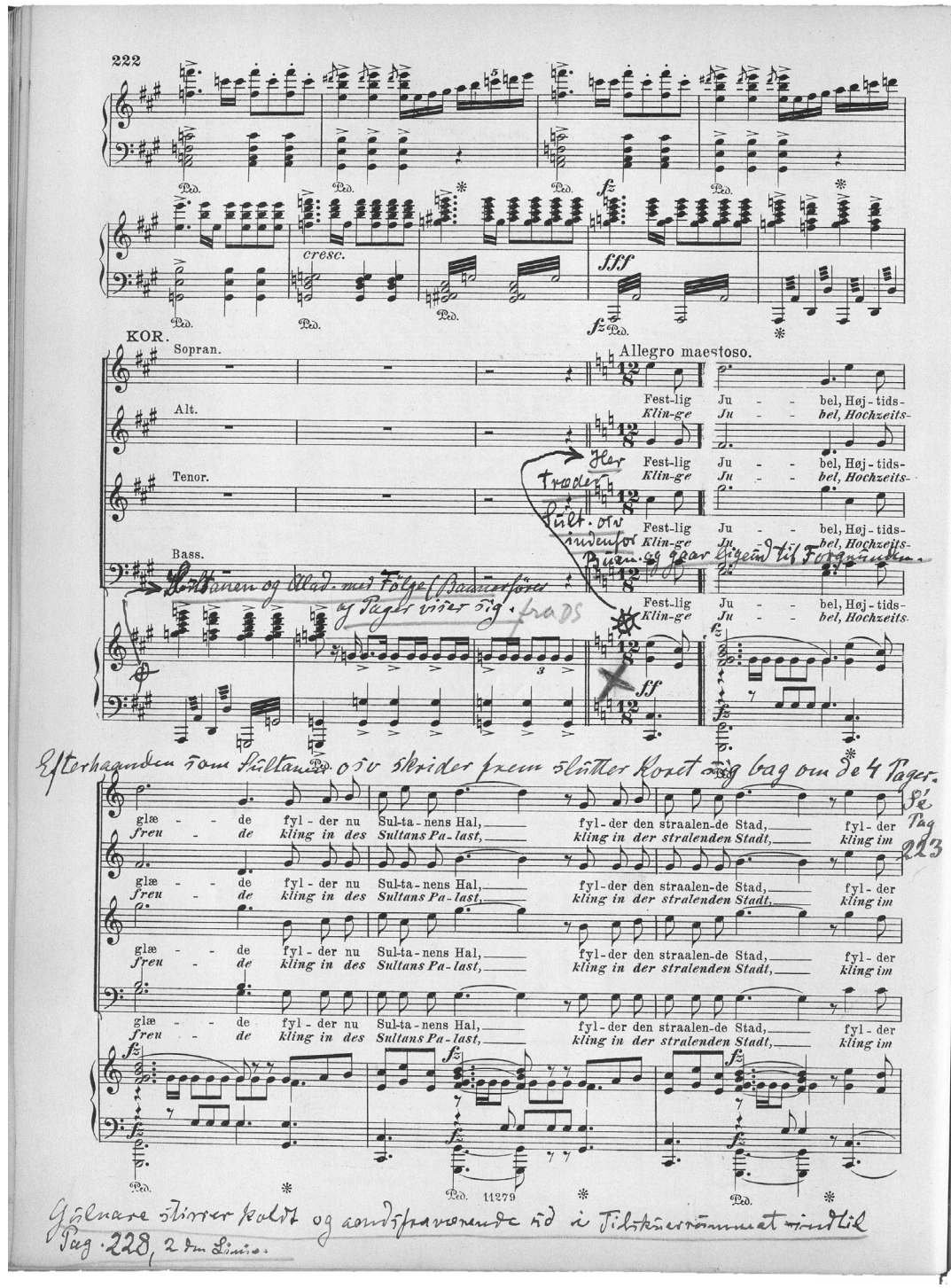

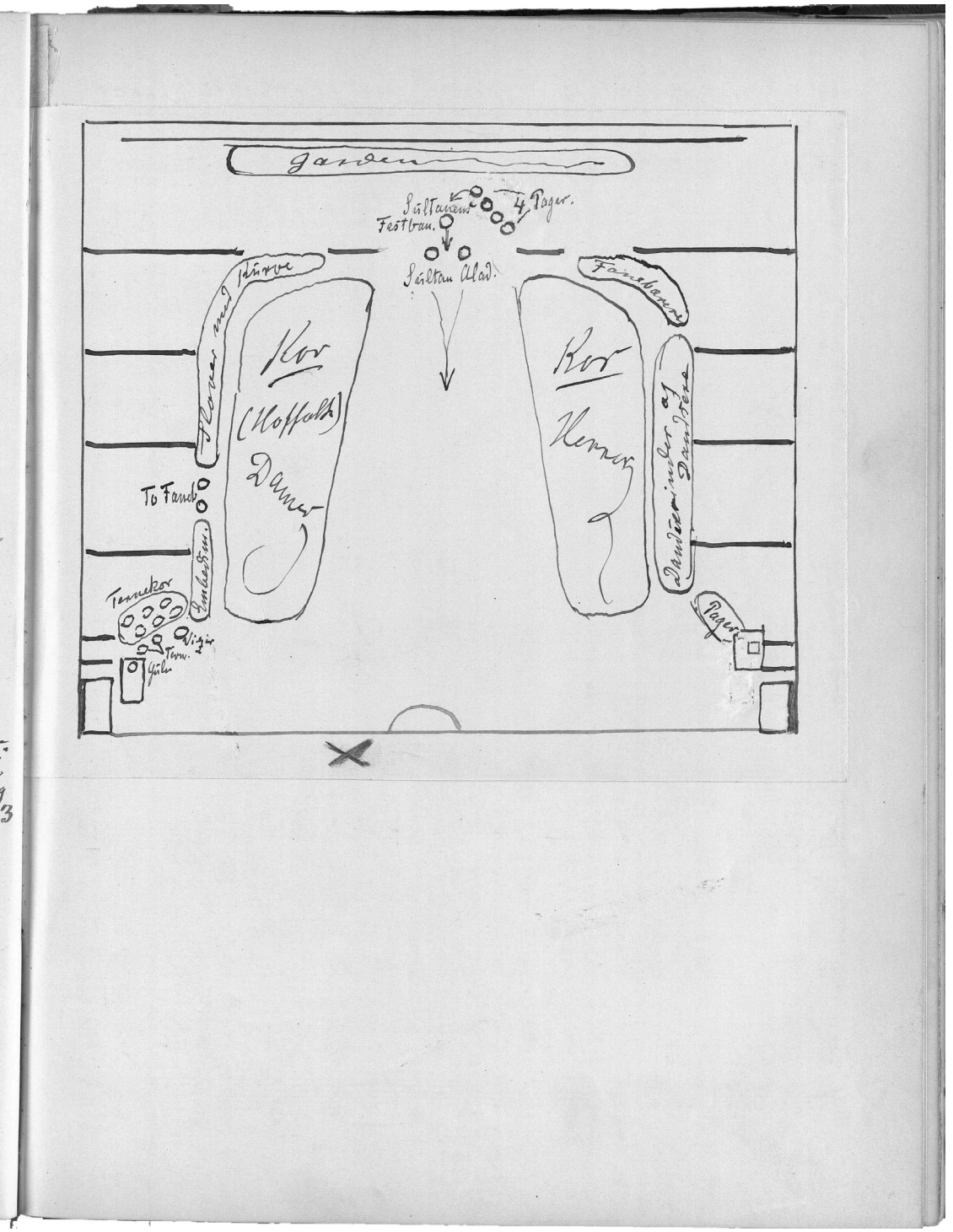

Kilde **D1**, instruktørparti, tredje akt, indlagt blad mellem s. 222-223. Under Indtogsmarchen t.442-488, som er indledningen til den store fest, træder bl.a. en garde, bannerbærere, dansere, sorte og hvide slaver ind på scenen. Horneman har nøje beskrevet hele processionen med præcis angivelse af, hvordan det skal forløbe. Selv Gulnares ansigtsudtryk er angivet nederst på s. 222: "... stirrer koldt og aandsfraværende ud i Tilskuerrummet indtil Pag. 228, 2den Linie [t. 531]". På den modsatte side er opstillingen af de medvirkende angivet med henvisning til t. 489.

Source **D1**, the stage director's score, Act 3, folio placed between pages 222–223. During the Entry Marsch, bb. 442–488, which is the opening to the grand festivities, a guard, standard-bearers, dancers and black and white slaves among others, enter the stage. Horneman has described the whole procession in detail with a precise specification of how it is to proceed. At the bottom of page 222, even Gulnare's face expression is noted: '... stirring coldly and distracted in the direction of the auditorium until page 228, second system [b. 531]'. On the facing page, the arrangement of those on stage is shown in the diagram referring to b. 489.

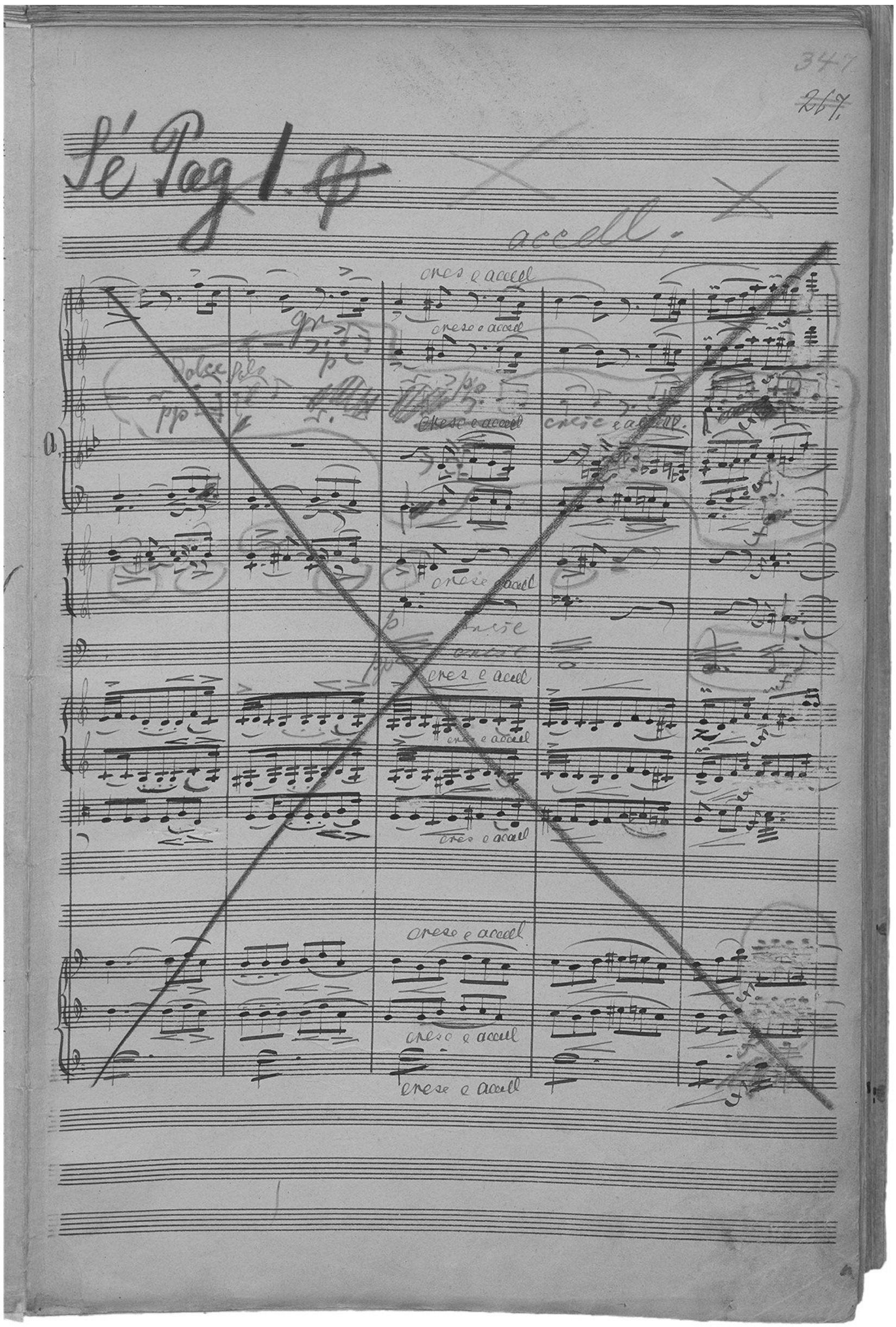

Kilde **B1**, anden akt, t. 7-11. Siden illustrerer de revisioner, som Horneman ad flere omgange underkastede partiturafskriften fra 1888. I dette som i mange andre tilfælde endte revisionen med at blive så omfattende, at Horneman besluttede at erstatte siden med en ny, placeret i bilagsdelen til partituret (kilde **B2**, se modstående side).

Source **B1**, Act 2, bb. 7–11. The page illustrates several layers of revisions made by Horneman to the fair copy of the score from 1888. As in numerous other cases the revisions were substantial, and Horneman decided to substitute the entire page with a new one placed in an appendix to the score (Source **B2**; see facing page).

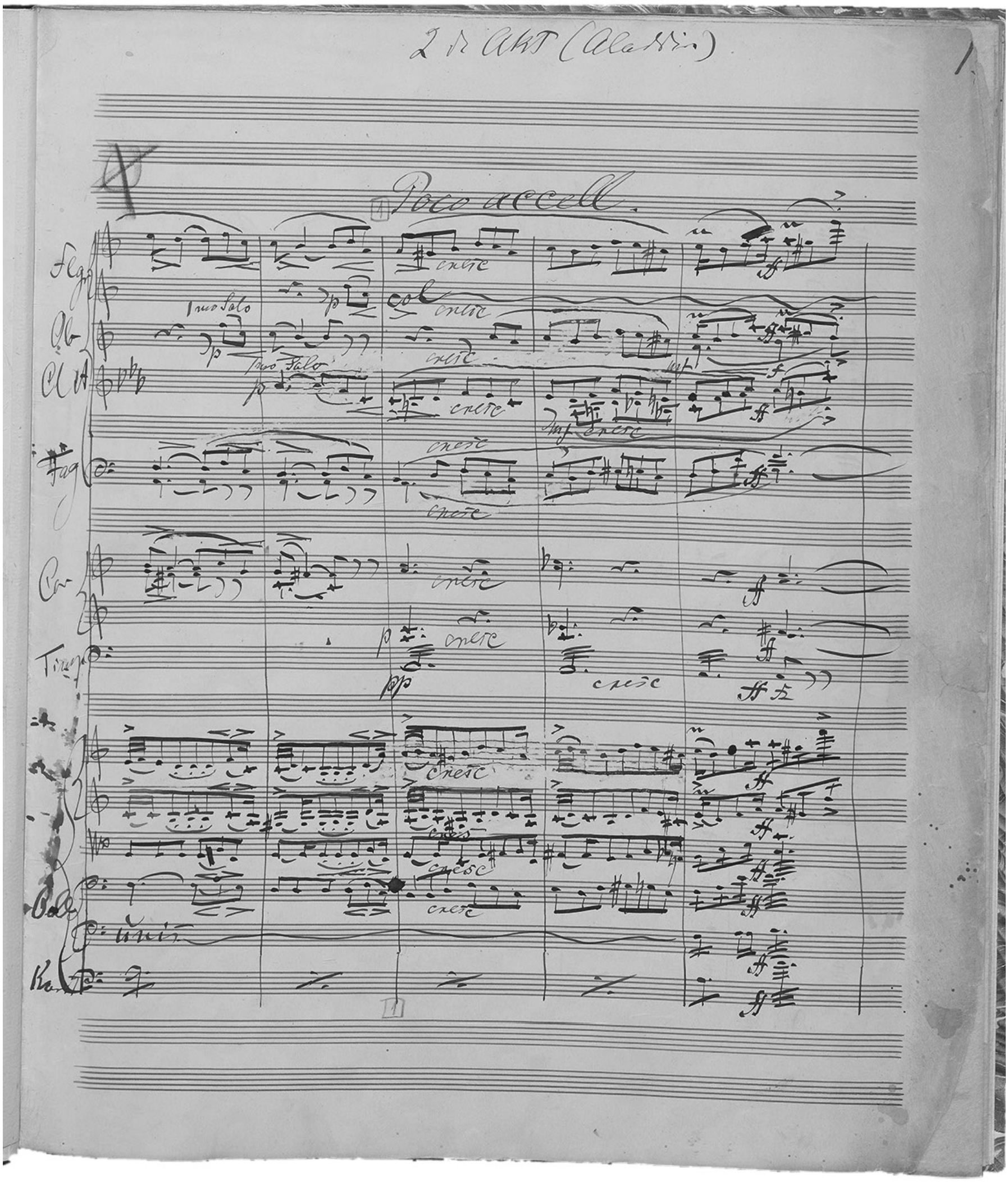

Kilde **B2**, bilag til anden akt, t. 7-11. Siden indgår i Hornemans revision af operaen i 1902 og erstatter den tilsvarende side i partiturafskriften fra 1888 (kilde **B1**, se foregående side).

Source **B2**, appendix to Act 2, bb. 7–11. The page is part of Horneman's revision of the opera in 1902 and substitutes the corresponding page in the fair copy of the score from 1888 (Source **B1**; see previous page).

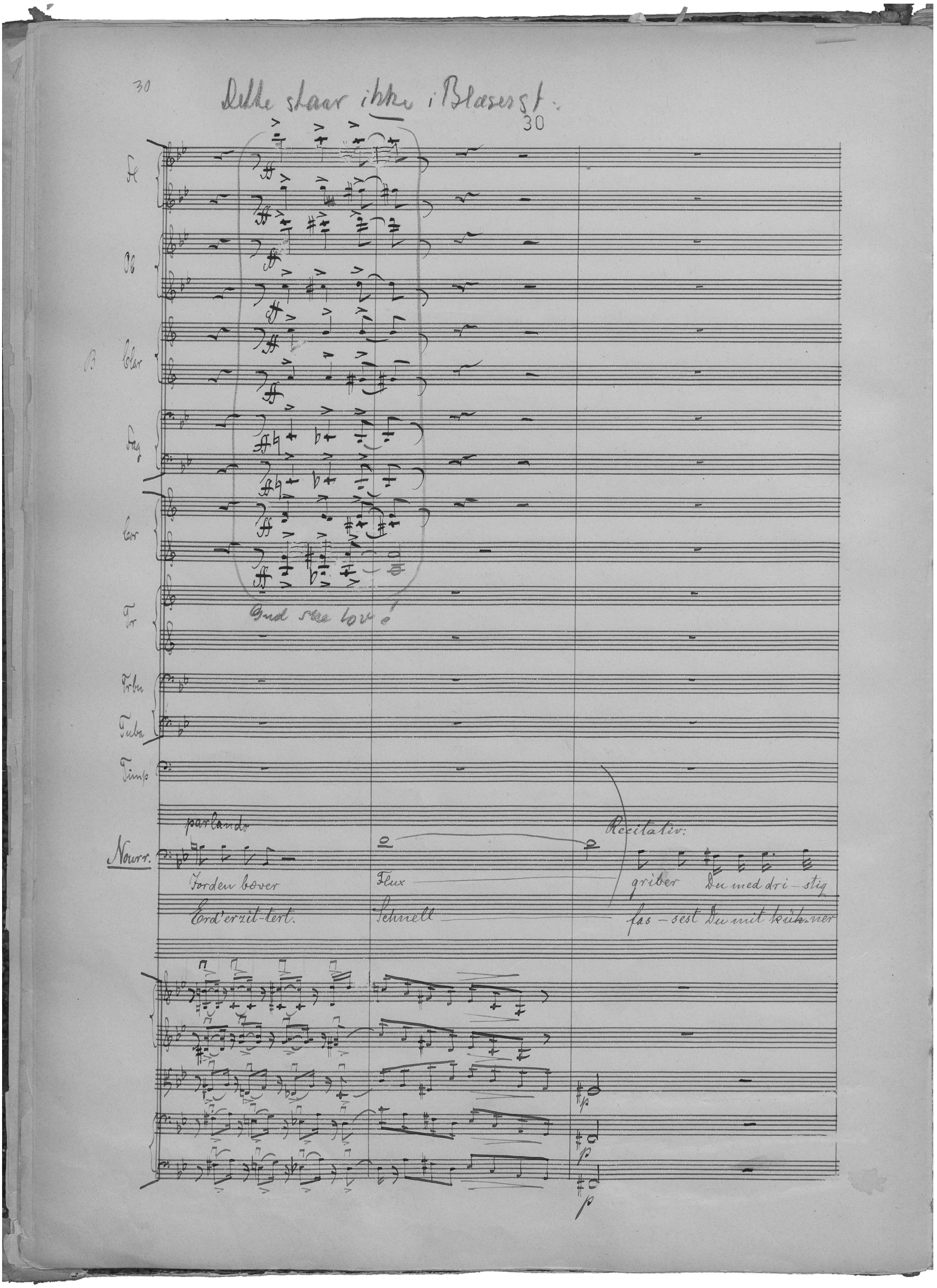

Kilde **A**, første akt, s. 30. Horneman fortsatte med at foretage ændringer og tilføjelser i partituret, selv efter at stemmematerialet var blevet udskrevet. På ovenstående illustration ses Hornemans egenhændige tilføjelse i blæserstemmerne, som ikke blev overført til stemmematerialet ved opsætningen i 1902. I nærværende udgave er denne tilføjelse medtaget.

Source **A**, Act 1, p. 30. Horneman continued to add corrections and changes in the score even after the performance material had been finished. The illustration shows Horneman's own addition in the wind section which has not been added to the instrumental parts at the staging of the opera in 1902. The present edition has included the revision.

INSTRUMENTAL BESÆTNING ORCHESTRA

3 flauti / 1 flauto piccolo

2 oboi

2 clarinetti

2 fagotti

contrafagotto

4 corni

2 trombe

2 tromboni tenori / 1 trombone alto

trombone basso

tuba

timpani

triangolo

mezzaluna turca

macchina del tuono

piatti

tamburo piccolo

gran cassa

arpa

archi

coro (S. A. T. B.)

PERSONER	CHARACTERS
Aladdin, *tenor*	Aladdin, *tenor*
Gulnare, *sopran*	Gulnare, *soprano*
Noureddin, *basbaryton*	Noureddin, *bass-baritone*
Sultanen, *basbaryton*	The Sultan, *bass-baritone*
Viziren, *bas*	The Vizir, *bass*
Morgiane, *mezzosopran*	Morgiane, *mezzo-soprano*
1. Terne, *sopran*	The first Handmaiden, *soprano*
2. Terne, *mezzosopran*	The second Handmaiden, *mezzo-soprano*
Lampens Aand, *bas*	The Genie of the Lamp, *bass*
Ringens Aand, *mezzosopran*	The Genie of the Ring, *mezzo-soprano*
1. Alf, *sopran*	The first Elf, *soprano*
2. Alf, *mezzosopran*	The second Elf, *mezzo-soprano*
Sendebud, *basbaryton*	The Messenger, *bass-baritone*
Kor	Choir
Dansere	Dancers
To trompetblæsere	Two trumpet players
Statister: Hoffolk, Pager, Spillemænd, Bannerbærere, Lansedragere, sorte Slaver etc.	Extras: courtiers, pages, musicians, standard-bearers, lance bearers, black slaves etc.

SCENEGANG SCENES

FØRSTE AKT		**ACT ONE**
Vild Bjergkløft ved Nat		A wild gorge at night
Nr. 1 (Aladdin, Noureddin) *Af Naturens dunkle Skrift*	**41**	**No. 1** (Aladdin, Noureddin) *Af Naturens dunkle Skrift*
Nr. 2 (Aladdin, Noureddin) *Nu snart skal Baalet flamme højt*	**62**	**No. 2** (Aladdin, Noureddin) *Nu snart skal Baalet flamme højt*
Nr. 3 (Aladdin, Noureddin) *Se hvilken Pragt fra Jorden straaler ud!*	**75**	**No. 3** (Aladdin, Noureddin) *Se hvilken Pragt fra Jorden straaler ud!*
Nr. 4 (Noureddin) *Ha underfulde Magt*	**86**	**No. 4** (Noureddin) *Ha underfulde Magt*
Nr. 5 (Noureddin) *Frem da, I svulmende Længsler*	**94**	**No. 5** (Noureddin) *Frem da, I svulmende Længsler*
Nr. 6 (Aladdin, Noureddin) *Han nærmer sig!*	**107**	**No. 6** (Aladdin, Noureddin) *Han nærmer sig!*
Nr. 7 (Usynligt Kor, Lampens Aand, Aladdin) *Lampen er forsvunden*	**119**	**No. 7** (Invisible Choir, Genie of the Lamp, Aladdin) *Lampen er forsvunden*
Nr. 8 Ballet	**144**	**No. 8** Ballet
Nr. 9 (Synligt Kor) *Hejo! Hejo! Kom! Til Dans!*	**155**	**No. 9** (Visible Choir) *Hejo! Hejo! Kom! Til Dans!*
Nr. 10 (Aladdin, Ringens Aand, Usynligt Kor) *Forsvundet!*	**164**	**No. 10** (Aladdin, Genie of the Ring, Invisible Choir) *Forsvundet!*
ANDEN AKT		**ACT TWO**
Morgianes lille fattige Stue		Morgiane's little humble room
Nr. 11 (Morgiane) *Hjulet gaar saa trangt*	**179**	**No. 11** (Morgiane) *Hjulet gaar saa trangt*
Nr. 12 (Morgiane, Aladdin) *Jeg hører alt den muntre Fuglehær*	**187**	**No. 12** (Morgiane, Aladdin) *Jeg hører alt den muntre Fuglehær*
Nr. 13 (Morgiane, Aladdin, Lampens Aand, Basser, 1. Alf, 2. Alf) *Hvilken Glans og hvilken Rigdom*	**211**	**No. 13** (Morgiane, Aladdin, Genie of the Lamp, Basses, 1st Elf, 2nd Elf) *Hvilken Glans og hvilken Rigdom*
Nr. 14 (1. Alf, 2. Alf) *Klare Sølverbække gennem Kamret gaa*	**233**	**No. 14** (1st Elf, 2nd Elf) *Klare Sølverbække gennem Kamret gaa*
Nr. 15 (Kor af Folket) *Ah! hvor herligt og hvor skønt!*	**238**	**No. 15** (Choir of the People) *Ah! hvor herligt og hvor skønt!*
Nr. 16 Sultanens Parademarsch	**260**	**No. 16** The Sultan's Parade March
Musik bag og paa Scenen		Music behind and on stage
Nr. 17 (Kor af Folket, Sultanen, Noureddin, Viziren, Aladdin) *Vor høje Sultan leve*	**263**	**No. 17** (Choir of the People, Sultan, Noureddin, Vizir, Aladdin) *Vor høje Sultan leve*
Nr. 18 (Kor af Folket, Sultanen, Noureddin, Viziren, Aladdin) *Allah, Persiens Gud*	**279**	**No. 18** (Choir of the People, Sultan, Noureddin, Vizir, Aladdin) *Allah, Persiens Gud*
Nr. 19 (Kor af Folket, Noureddin) *Til lystig Bryllupsfest*	**316**	**No. 19** (Choir of the People, Noureddin) *Til lystig Bryllupsfest*

TREDJE AKT		**ACT THREE**
Festsal i Sultanens Palads		The banqueting hall in the Sultan's palace
Nr. 20 (Gulnare, 1. Terne, 2. Terne) *En liden Stund lad mig alene her*	**333**	**No. 20** (Gulnare, 1st Handmaiden, 2nd Handmaiden) *En liden Stund lad mig alene her*
Nr. 21 (Gulnare, 1. Terne, 2. Terne, Kor af Terner) *Men ser jeg ret?*	**353**	**No. 21** (Gulnare, 1st Handmaiden, 2nd Handmaiden, Choir of Handmaidens) *Men ser jeg ret?*
Nr. 22 (Gulnare, 1. Terne, 2. Terne, Kor af Terner) *Et Stævnemøde her i Haven–*	**382**	**No. 22** (Gulnare, 1st Handmaiden, 2nd Handmaiden, Choir of Handmaidens) *Et Stævnemøde her i Haven–*
Nr. 23 (Gulnare, 1. Terne, Sendebud, Kor af Folket) *Prins Aladdin ydmygt forespørger*	**389**	**No. 23** (Gulnare, 1st Handmaiden, Messenger, Choir of the People) *Prins Aladdin ydmygt forespørger*
Nr. 24 (Sultanen, Gulnare, Aladdin) *Min elskte Datter*	**411**	**No. 24** (Sultan, Gulnare, Aladdin) *Min elskte Datter*
Nr. 25 Festmusik (Kor af Folket, Sultanen, Viziren, 1. Terne, 2. Terne, Gulnare, Aladdin) *Priser Alle den mægtige Gud*	**433**	**No. 25** Festmusik (Choir of the People, Sultan, Vizir, 1st Handmaiden, 2nd Handmaiden, Gulnare, Aladdin) *Priser Alle den mægtige Gud*
Nr. 26 (Aladdin, Kor af Folket, Sultanen, Viziren, 1. Terne, 2. Terne, Gulnare) *Alt, hvad jeg haabed'*	**456**	**No. 26** (Aladdin, Choir of the People, Sultan, Vizir, 1st Handmaiden, 2nd Handmaiden, Gulnare) *Alt, hvad jeg haabed'*
Nr. 27 Ballet (Sorte og hvide Slaver og Slavinder)	**481**	**No. 27** Ballet (Black and white Slaves)
Nr. 28 (Viziren, Sultanen, Sendebud, 1. Terne, 2. Terne, Aladdin, Kor af Folket) *Min høje Sultan*	**519**	**No. 28** (Vizir, Sultan, Messenger, 1st Handmaiden, 2nd Handmaiden, Aladdin, Choir of the People) *Min høje Sultan*
Nr. 29 (Aladdin, Kor af Folket) *Jeg standser ej*	**555**	**No. 29** (Aladdin, Choir of the People) *Jeg standser ej*
FJERDE AKT		**ACT FOUR**
En Kirkegaard ved Nat		A cemetery at night
Nr. 30 (Kor af Gravens Aander, Kor af Søvnens, Kor af Dødens Genier) *Mørk, kold er Graven*	**569**	**No. 30** (Choir of the Spirits from the Grave, Choir of Sleep's and of the Death's Genies) *Mørk, kold er Graven*
Nr. 31 (Aladdin) *Drømme, hvi forfølge I mig*	**584**	**No. 31** (Aladdin) *Drømme, hvi forfølge I mig*
Nr. 32 (Ringens Aand, Aladdin, Kor) *Men Vished maa jeg ha'*	**598**	**No. 32** (Genie of the Ring, Aladdin, Choir) *Men Vished maa jeg ha'*
Nr. 33 (Gulnare, Noureddin, Aladdin, Lampens Aand) *Hører du i denne Stund*	**611**	**No. 33** (Gulnare, Noureddin, Aladdin, Genie of the Lamp) *Hører du i denne Stund*
Nr. 34 (Kor af Folket, Sendebud, Viziren, Gulnare, Aladdin, 1. Terne, 2. Terne) *Sé! Slottet! der staar det igen*	**653**	**No. 34** (Choir of the People, Messenger, Vizir, Gulnare, Aladdin, 1st Handmaiden, 2nd Handmaiden) *Sé! Slottet! der staar det igen*
Nr. 35 (Kor af Folket, Viziren, Aladdin, 1. Terne, 2. Terne) *Vor Sultan er død!*	**672**	**No. 35** (Choir of the People, Vizir, Aladdin, 1st Handmaiden, 2nd Handmaiden) *Vor Sultan er død!*

OUVERTURE

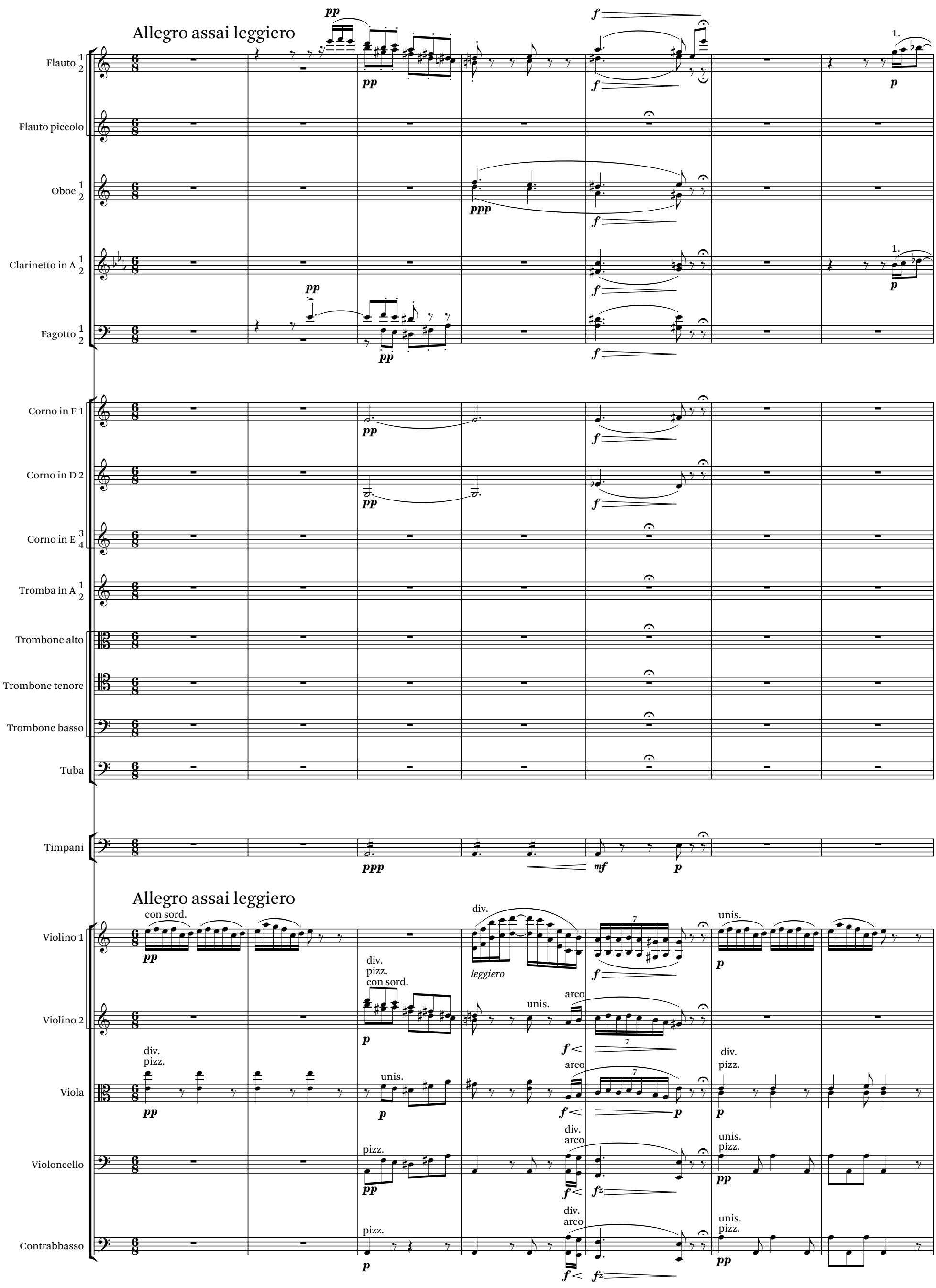
Allegro assai leggiero
Flauto 1 2
Flauto piccolo
Oboe 1 2
Clarinetto in A 1 2
Fagotto 1 2
Corno in F 1
Corno in D 2
Corno in E 3 4
Tromba in A 1 2
Trombone alto
Trombone tenore
Trombone basso
Tuba
Timpani
Allegro assai leggiero
Violino 1
con sord.
div.
leggiero
unis.
Violino 2
div.
pizz.
con sord.
unis.
arco
Viola
div.
pizz.
unis.
arco
div.
pizz.
Violoncello
pizz.
div.
arco
unis.
pizz.
Contrabbasso
pizz.
div.
arco
unis.
pizz.

8

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1.

p

p leggiero

p — f

div.

fz — pp

molto cresc.

ff

unis.
pizz.

p

arco

pizz.

div.
pizz.

p

arco

molto cresc.

ff

p

unis.

ppp

unis.

arco

fz molto cresc.

ff — pppp

arco

molto cresc.

ff — ppp

pizz.

ppp

15

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1.

arco

cresc.

pp

div.

cresc.

unis.

pp

pp

div.

arco

pizz.

unis.
arco

cresc. — f

pp

arco

pp

23 Andante sostenuto

Fg. 1 2

Cor. (F) 1

Trb.a.

Trb.t.

Trb.b.

Tb.

Timp.

Andante sostenuto

senza sord.

Vl. 1

senza sord.

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

31 Tempo I

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1

Tempo I

Vl. 1

pizz.

Vl. 2

pizz.

Va.

pizz.

Vc.

Cb.

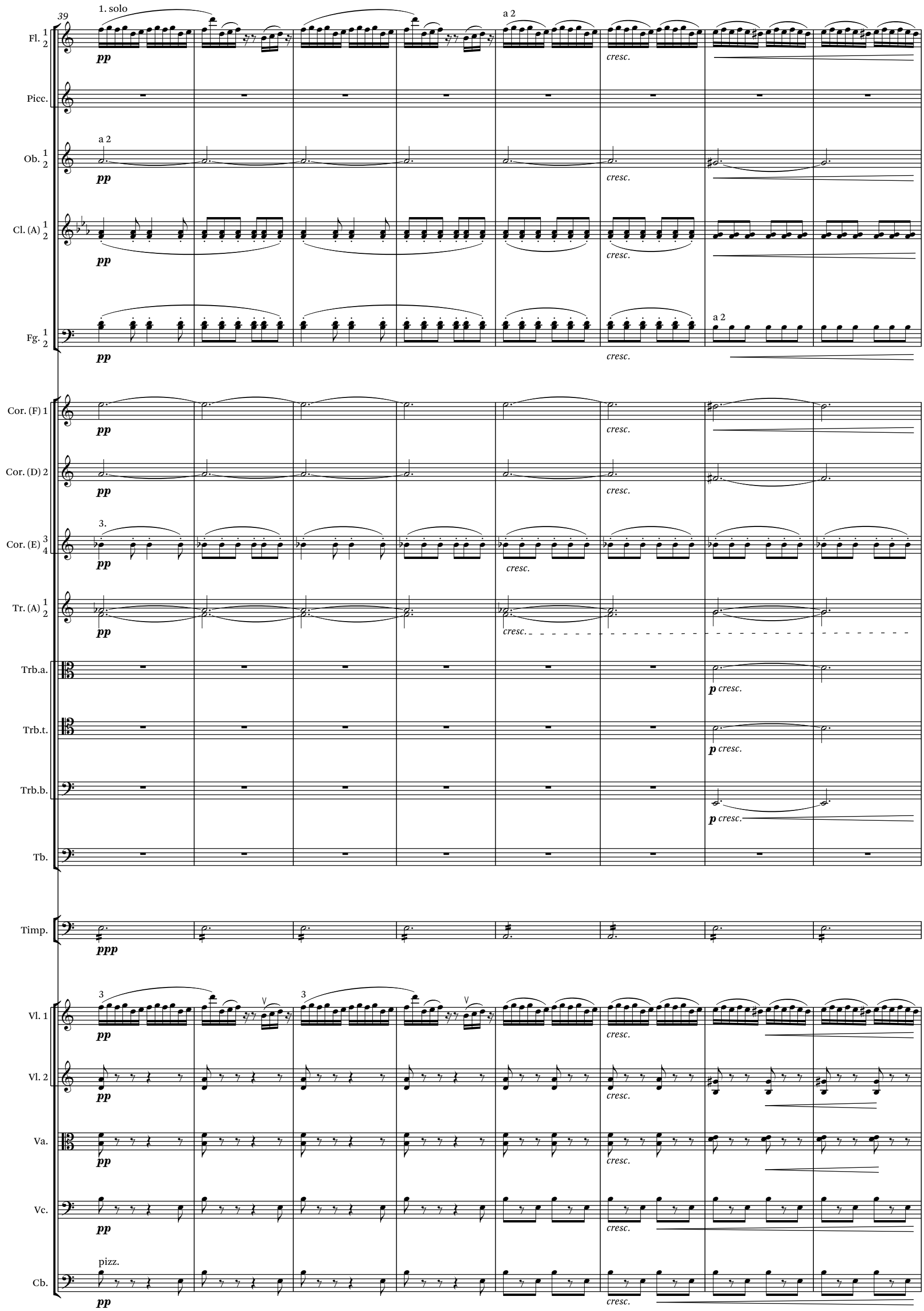
39
1. solo
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
3.
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
pizz.
pp
ppp
p
cresc.

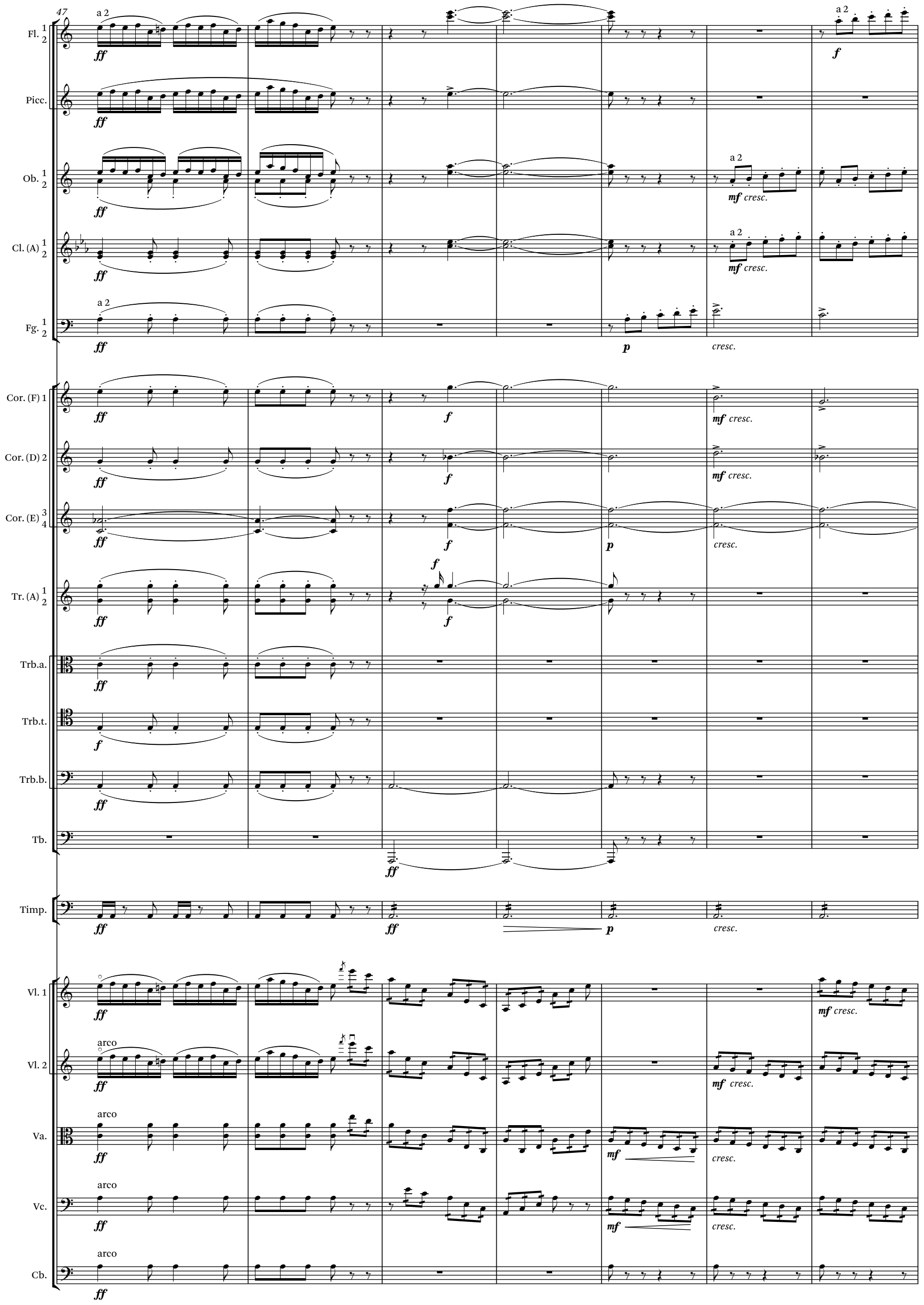
47
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
arco
ff
f
p
mf cresc.
cresc.

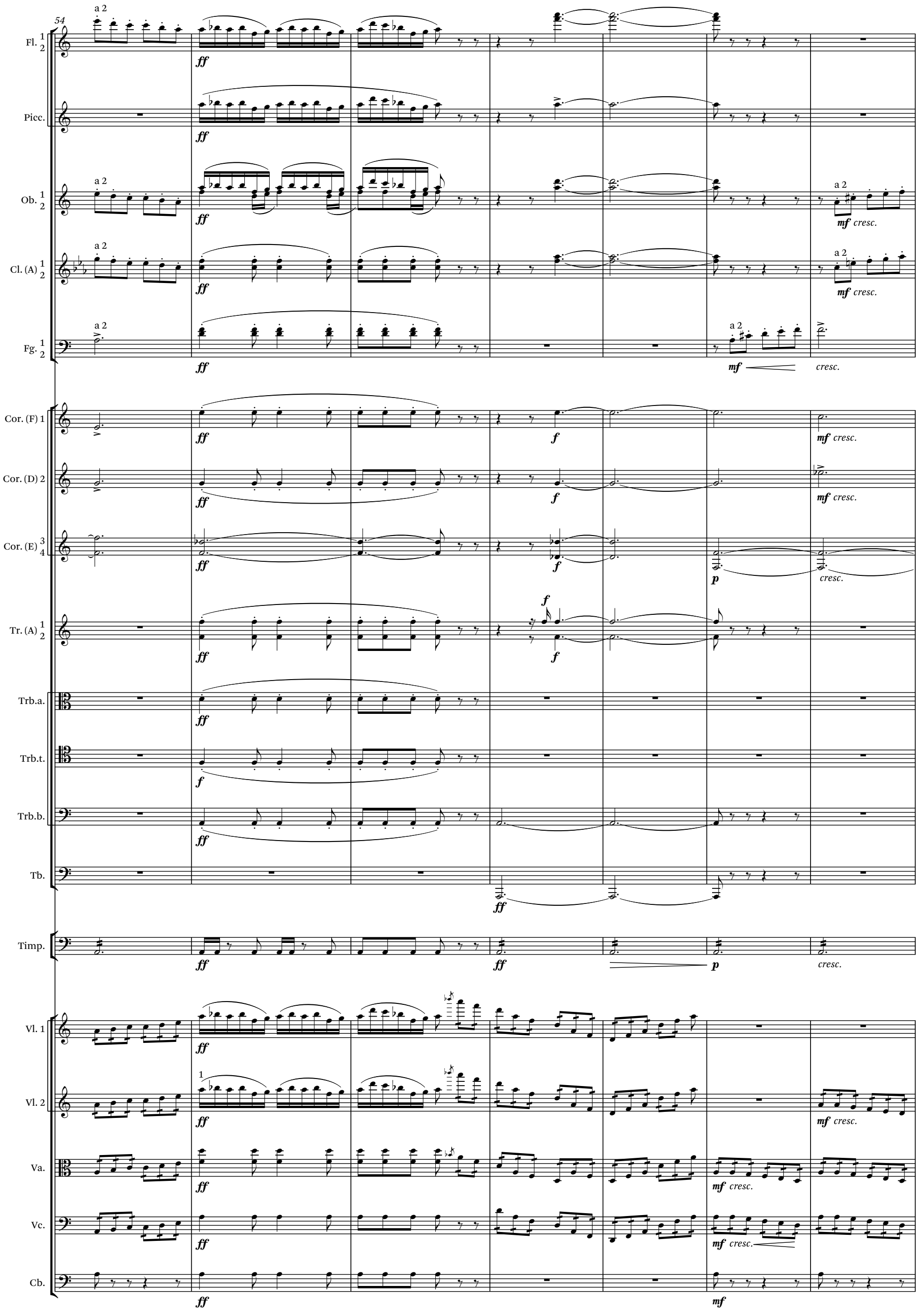
54
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
ff
mf cresc.
cresc.
f
p

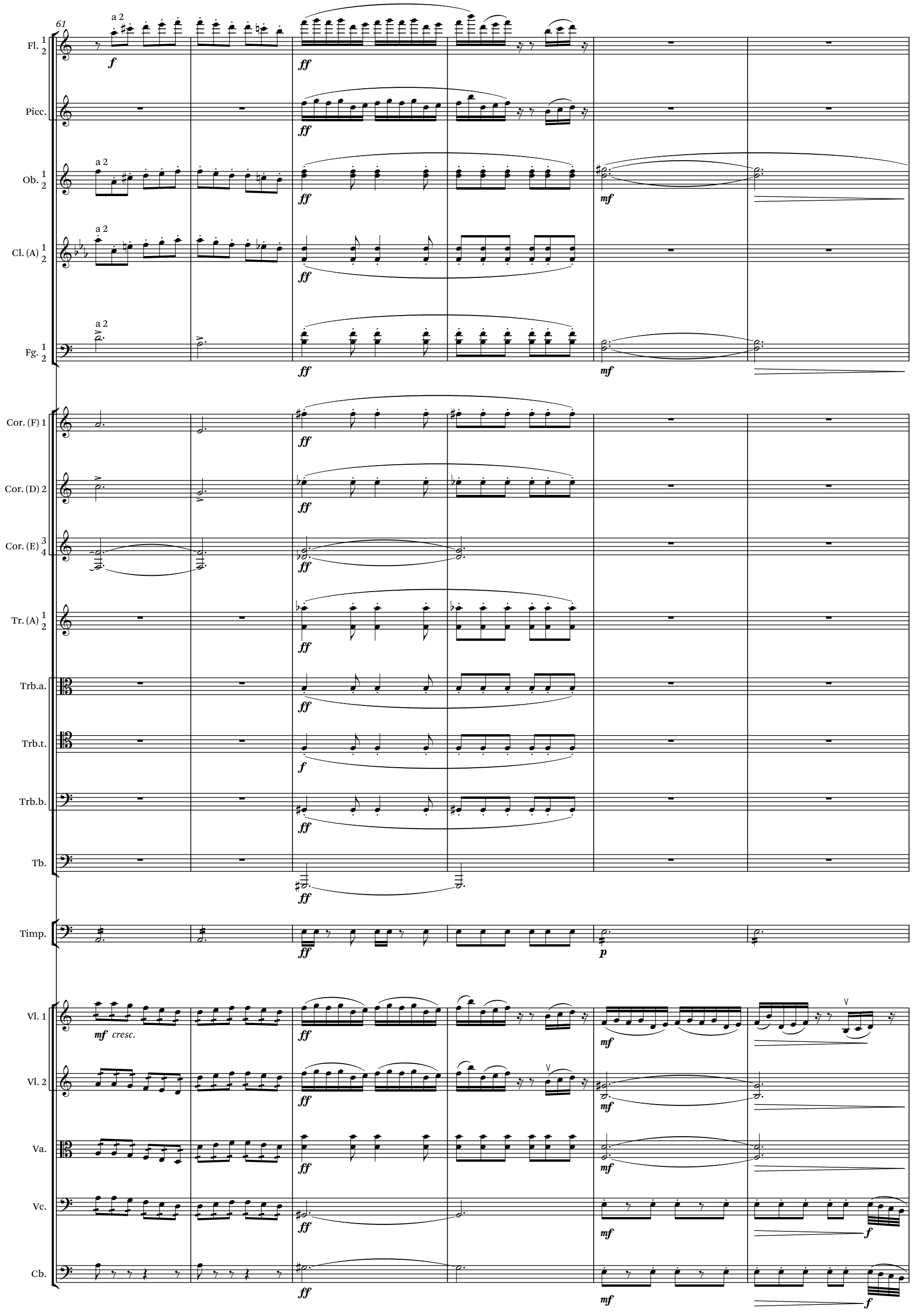
61
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
f
ff
mf
p
cresc.

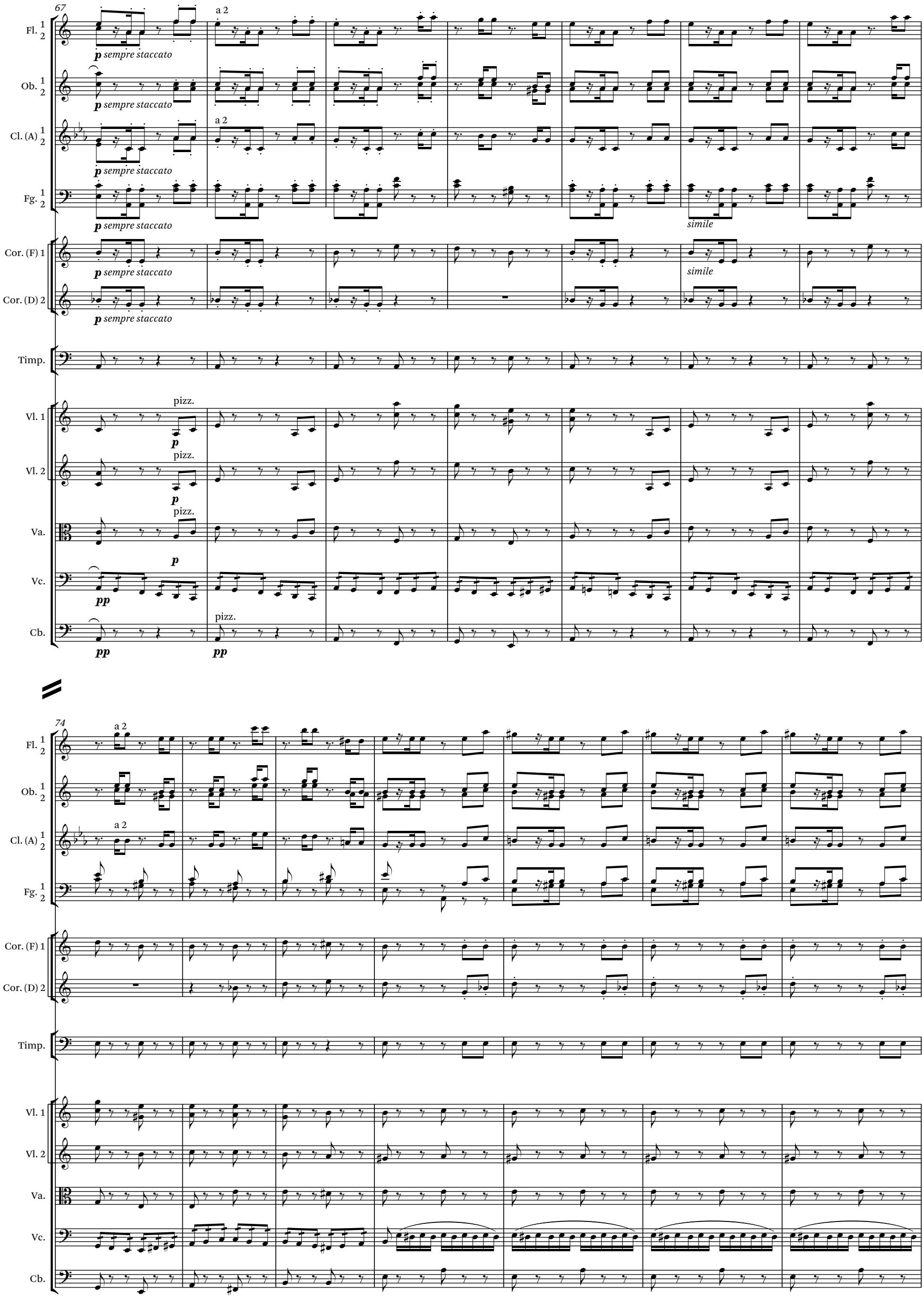
67
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
p sempre staccato
simile
pizz.
p
pp
74

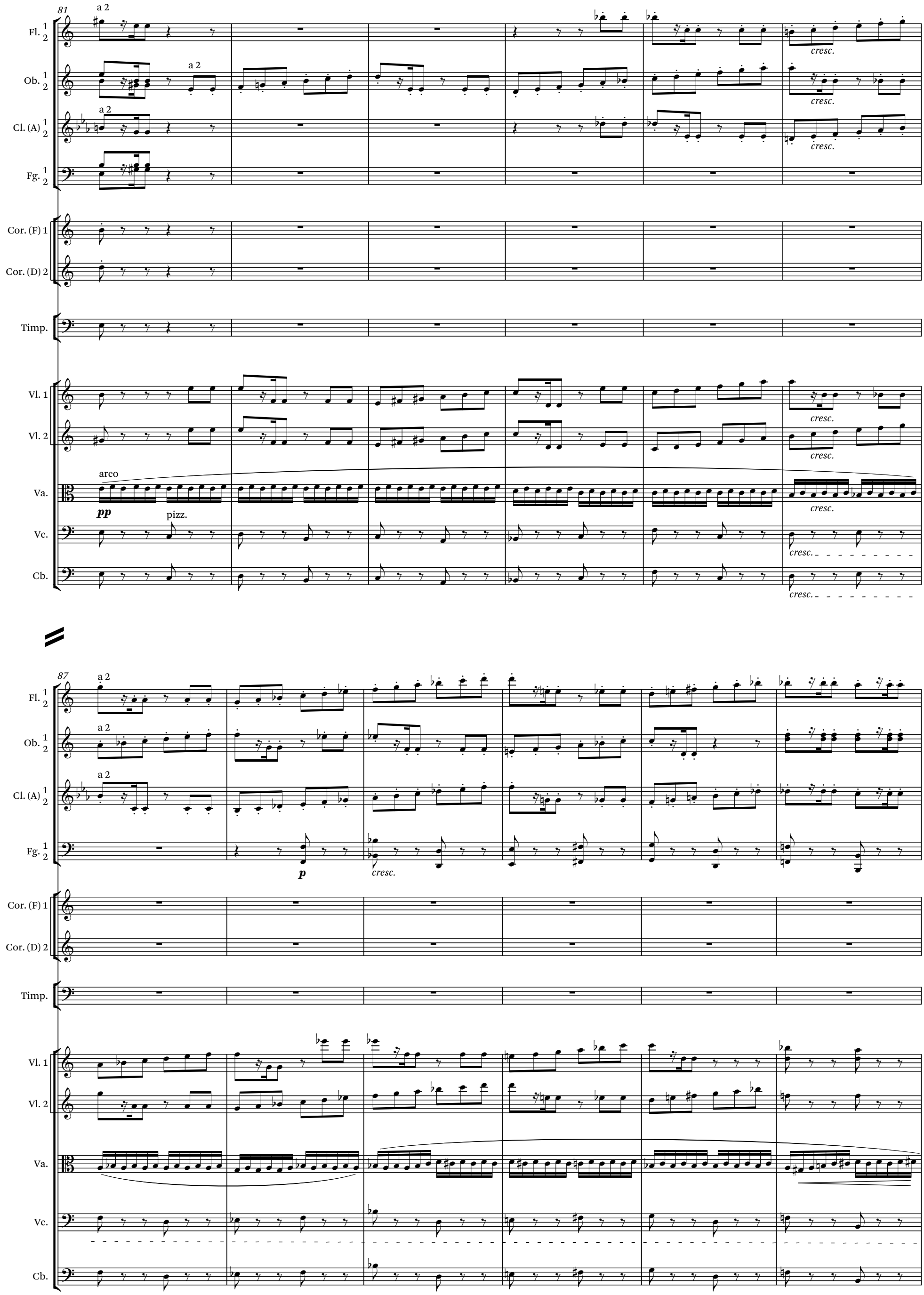
81
a 2
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
arco
pp
pizz.
cresc.
87
p

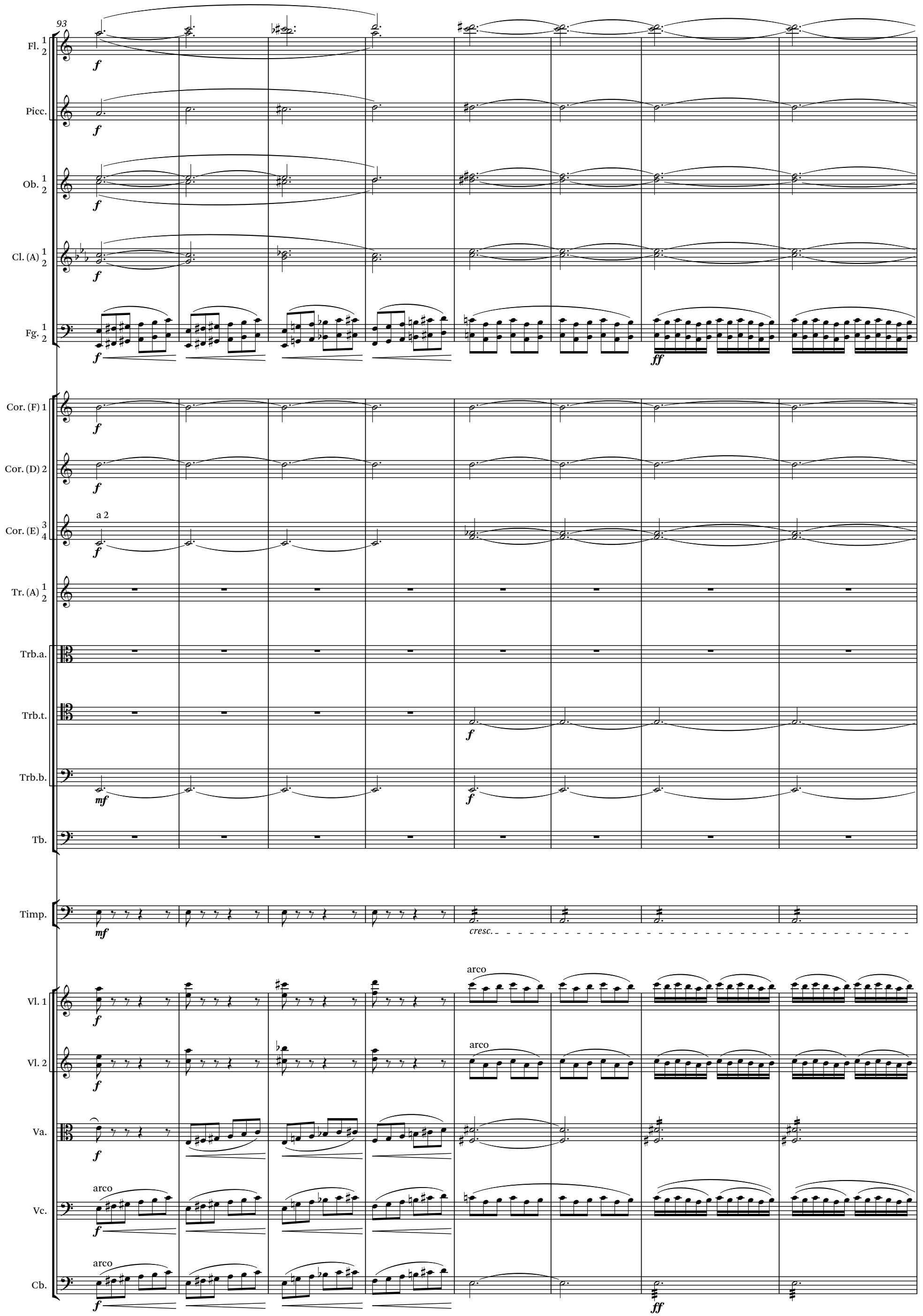
93
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
a 2
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
cresc.
Vl. 1
Vl. 2
arco
Va.
Vc.
Cb.

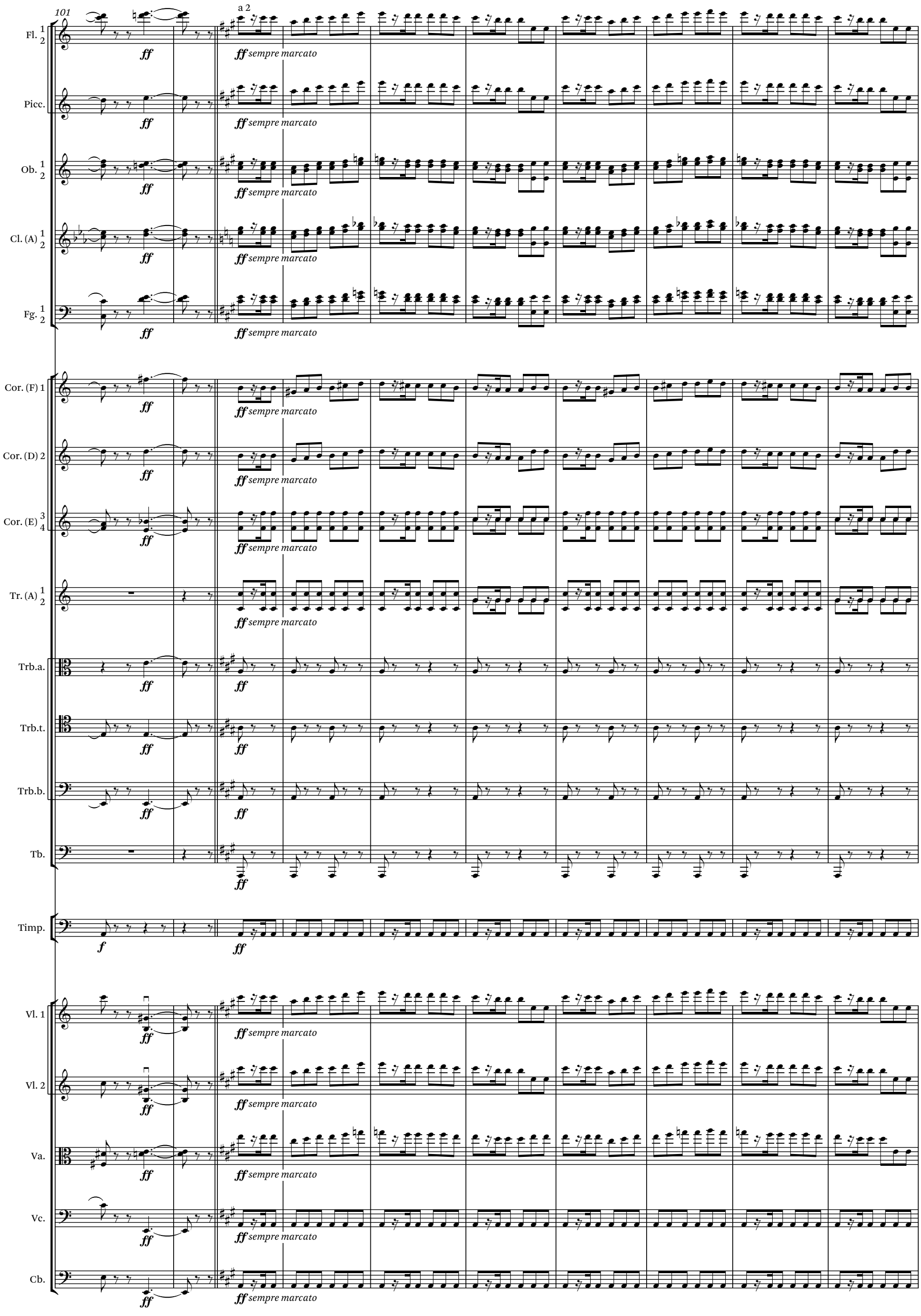
101
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
ff
f
ff sempre marcato

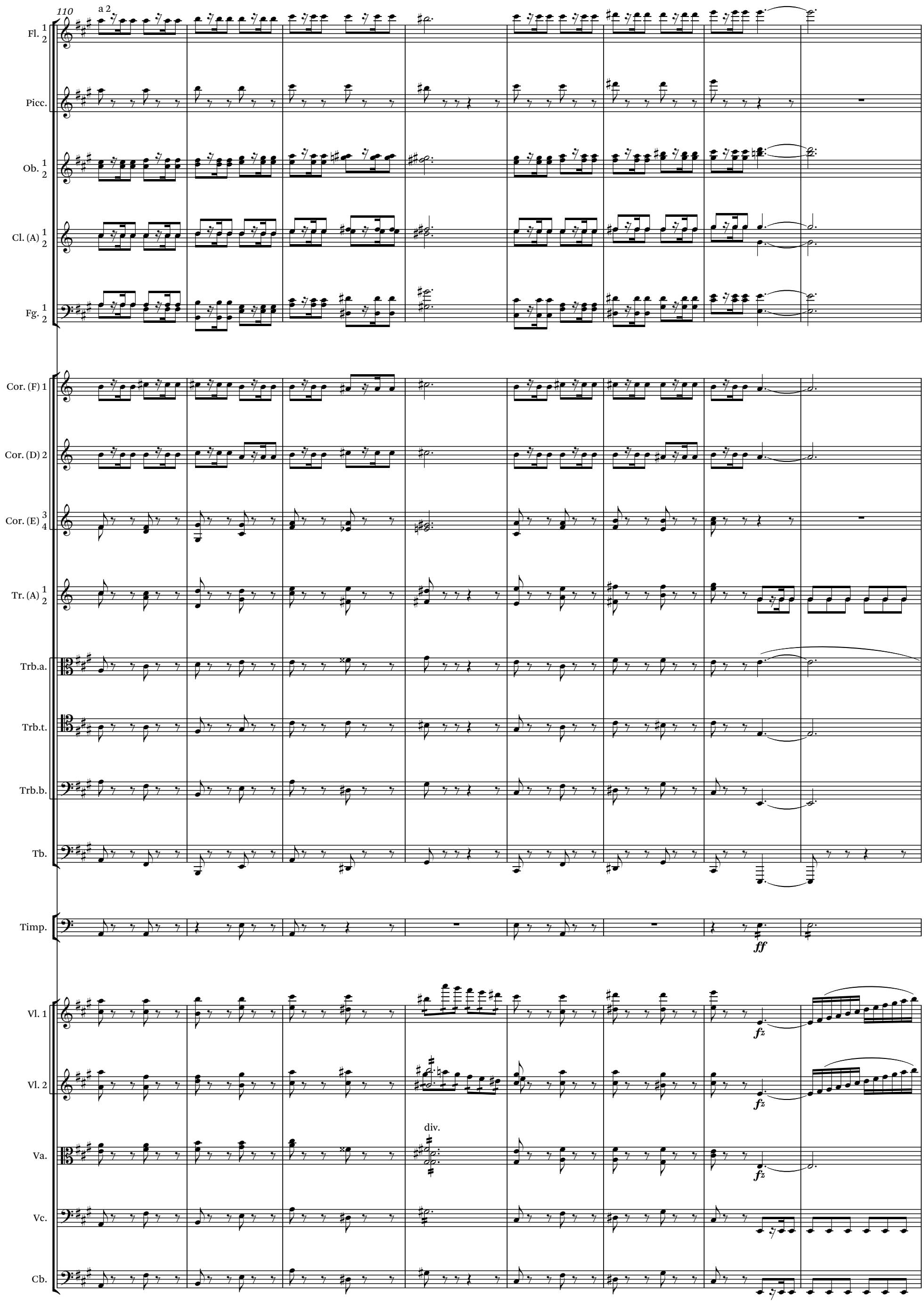
110
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
ff
Vl. 1
fz
Vl. 2
fz
div.
Va.
fz
Vc.
Cb.

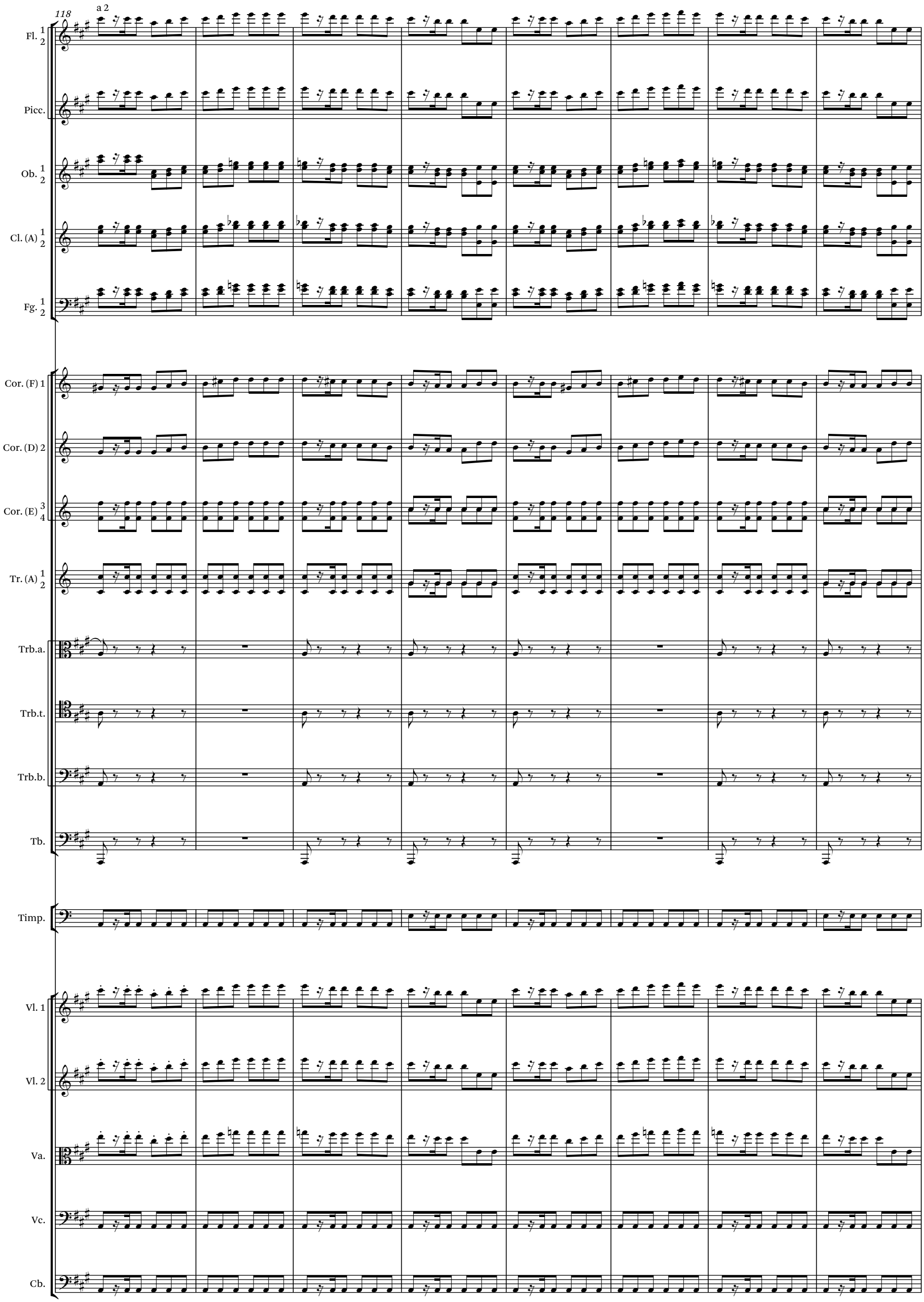
118
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

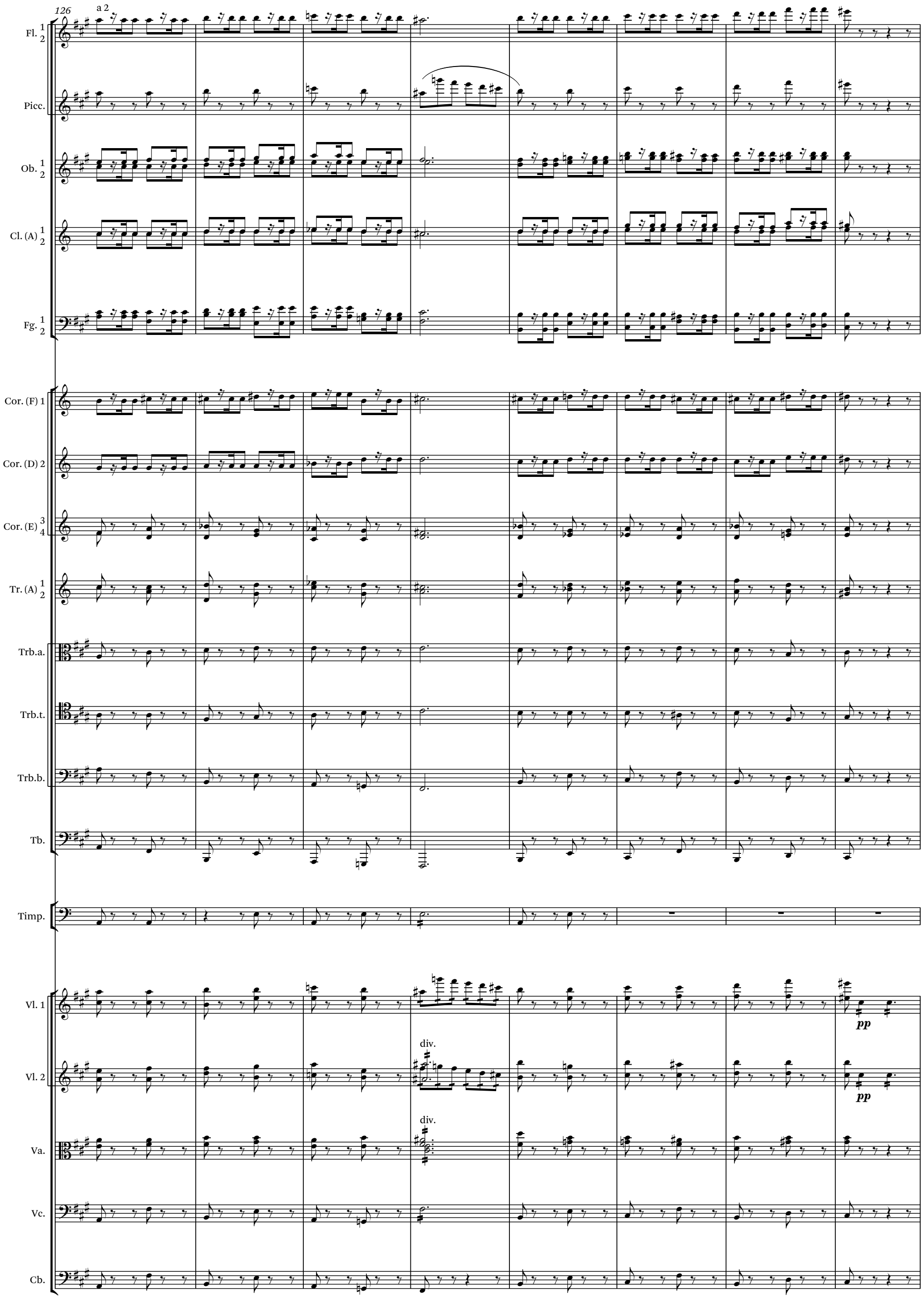
126
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
pp
Vl. 2
div.
pp
Va.
div.
Vc.
Cb.

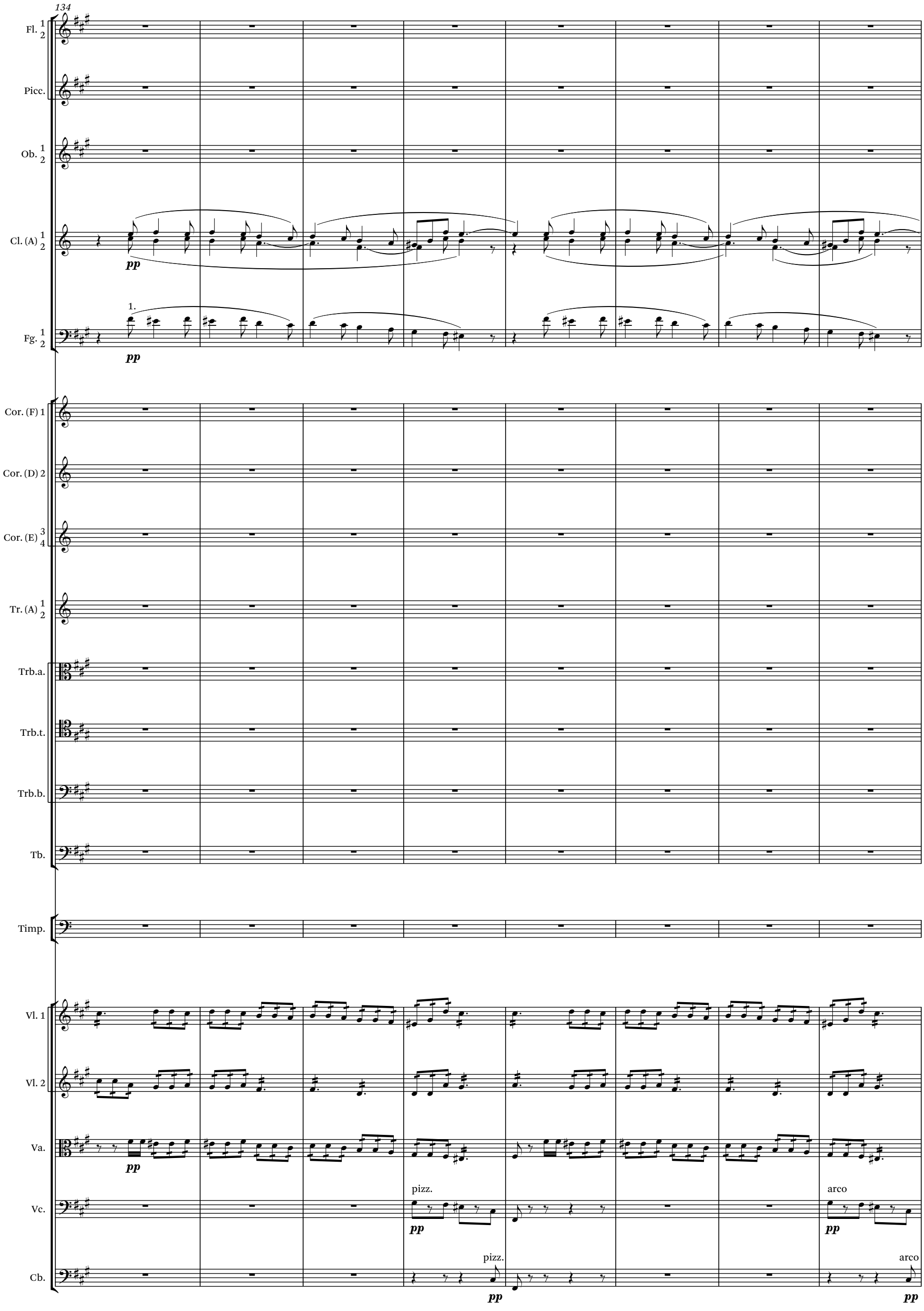
134
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
pp
1.
Fg. 1 2
pp
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
pp
Vc.
pizz.
pp
arco
pp
Cb.
pizz.
pp
arco
pp

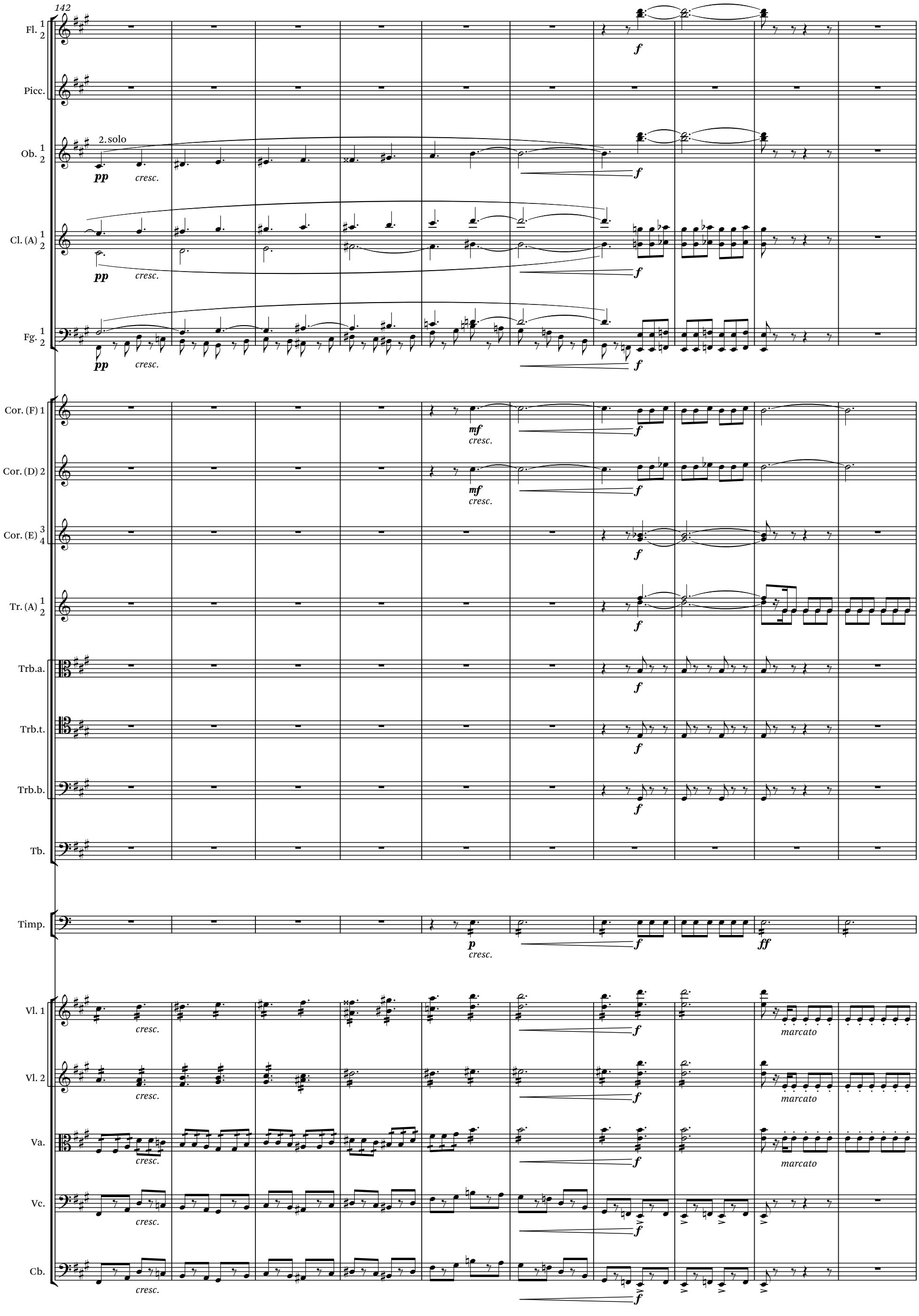
142
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
2. solo
pp
cresc.
f
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
mf
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
ff
Vl. 1
marcato
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

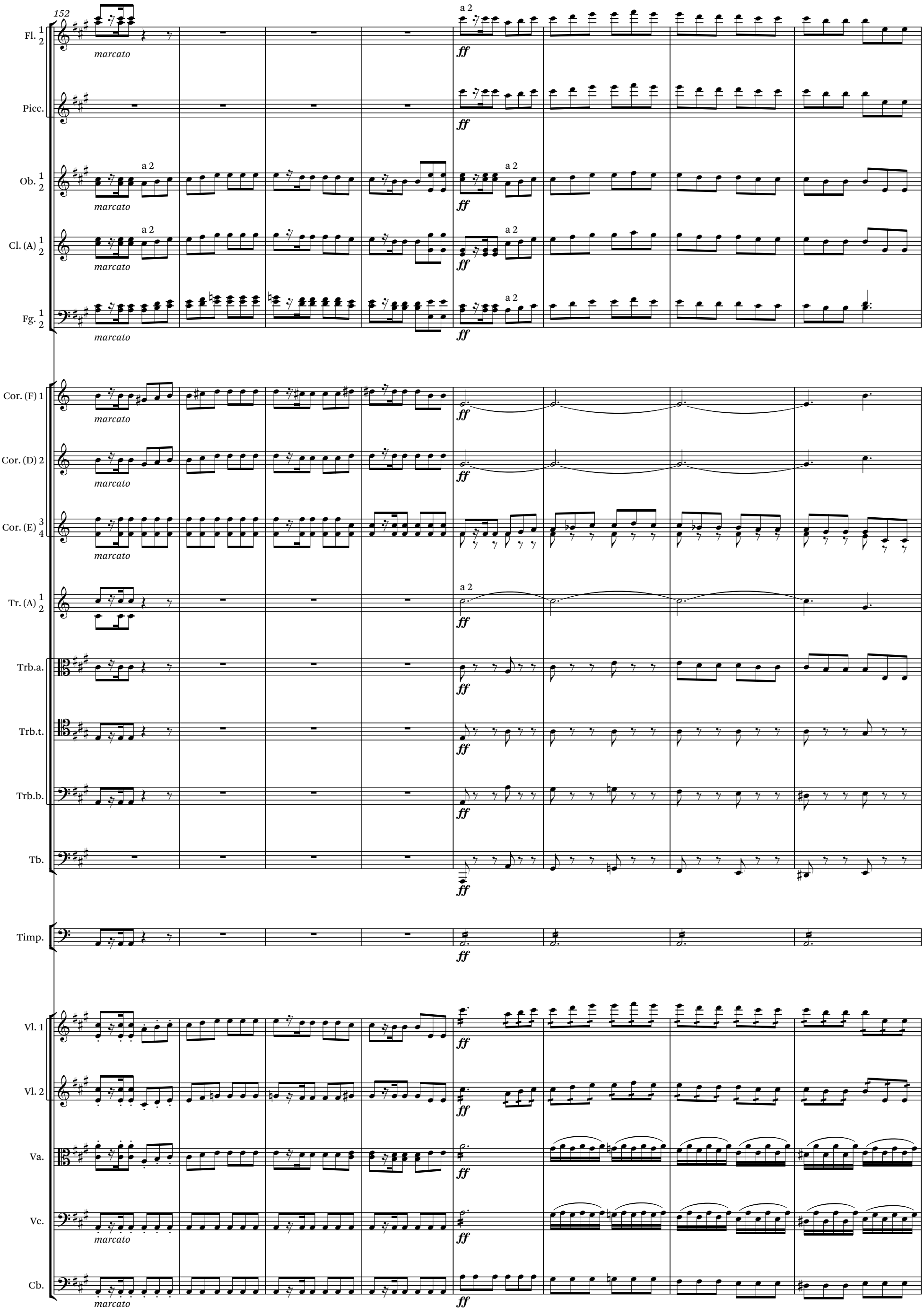
152
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
marcato
ff

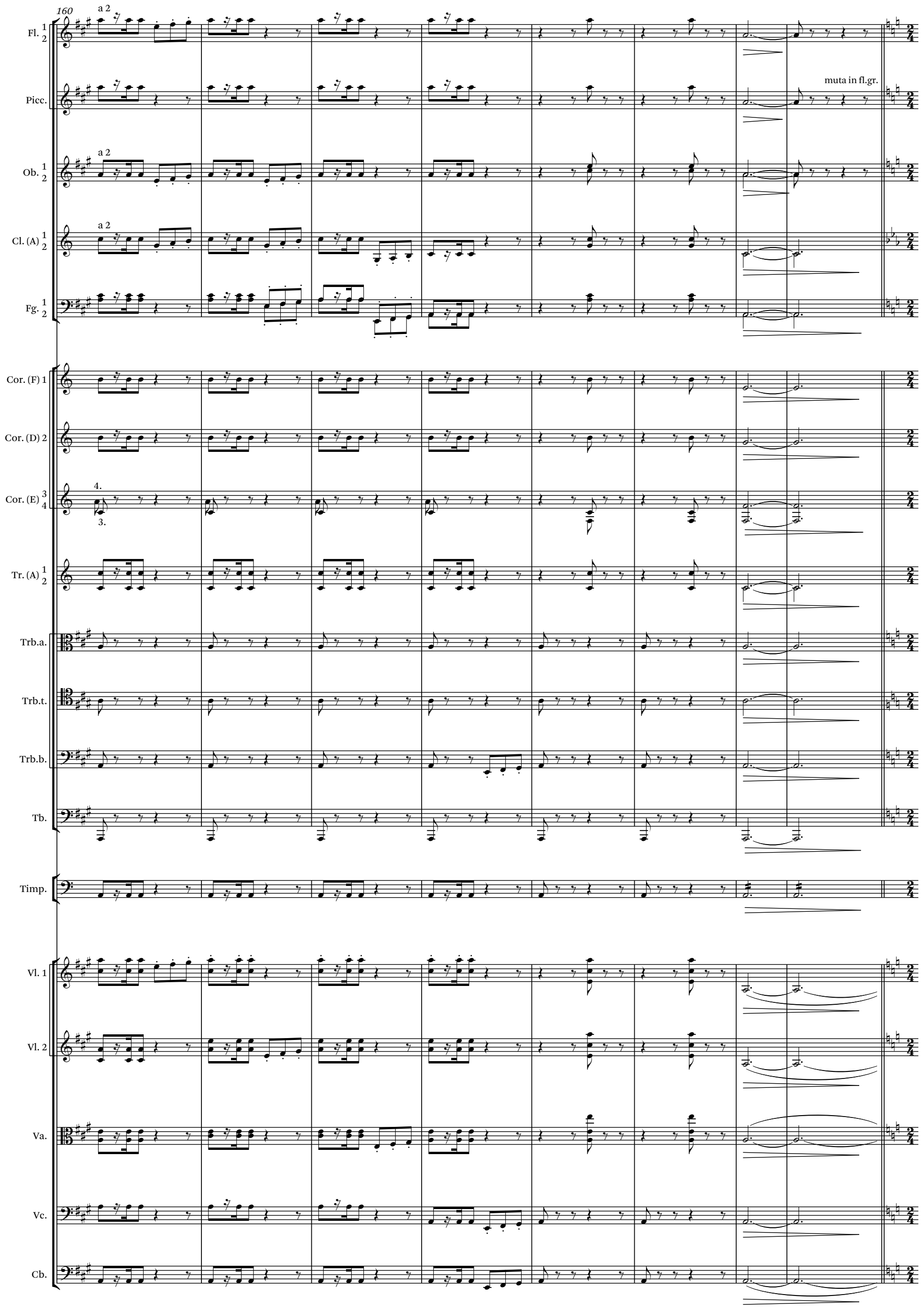
160
a 2
Fl. 1 2
Picc.
muta in fl.gr.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
4.
3.
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

168

l'istesso tempo

Fl. 1 2

Fl. 3

Ob. 1 2

1. solo

p cantabile dolce

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

1.

p cantabile

l'istesso tempo

Vl. 1

p

Vl. 2

p

Va.

p cantabile

Vc.

mf cantabile

f

mf

p

Cb.

p

180

Fl. 1 2

Fl. 3

Ob. 1 2

1.

pp

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

1.

pp

Vl. 1

pp

Vl. 2

pp

Va.

pp

Vc.

Cb.

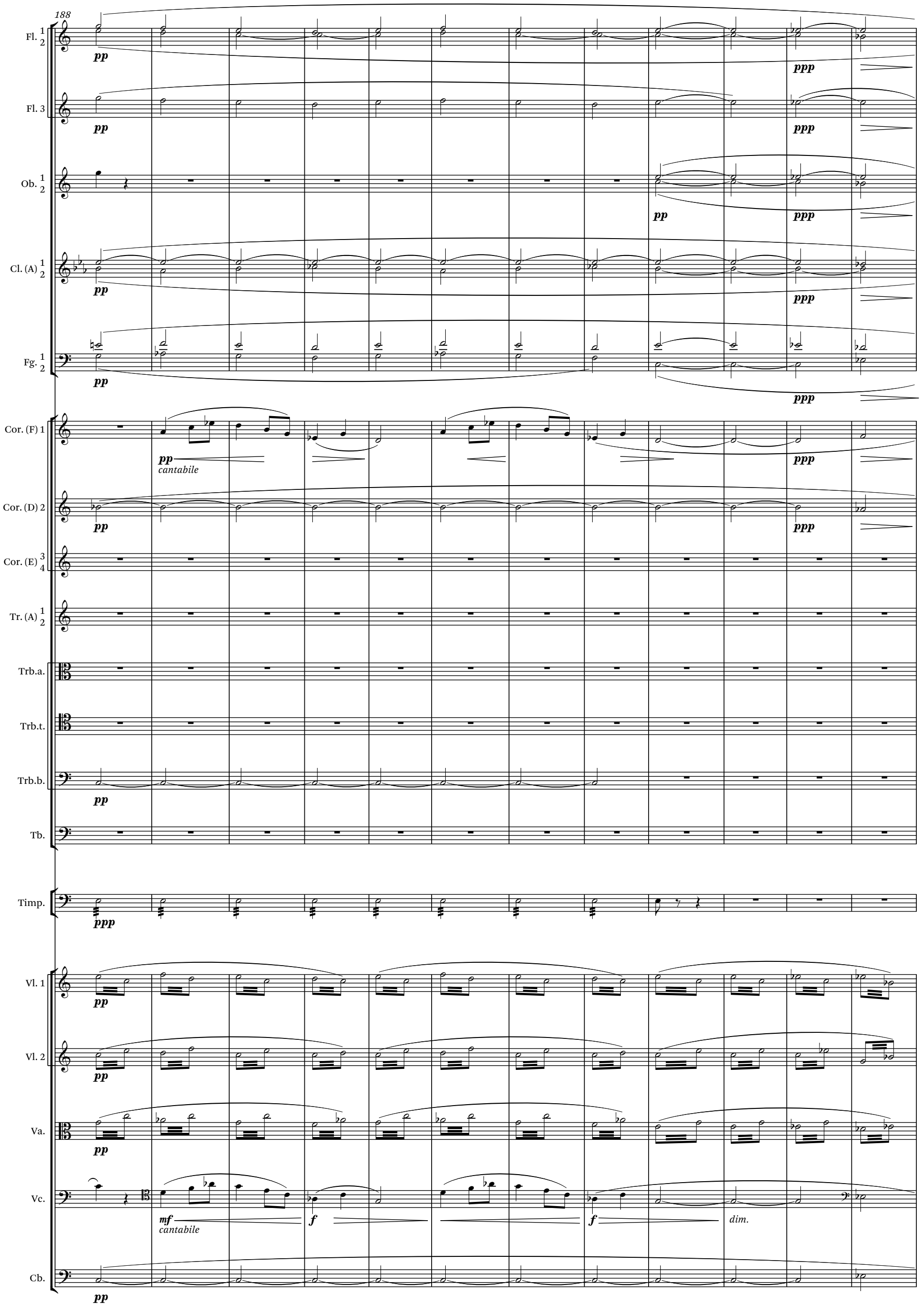
188
Fl. 1 2
Fl. 3
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
pp
ppp
cantabile
mf
f
dim.

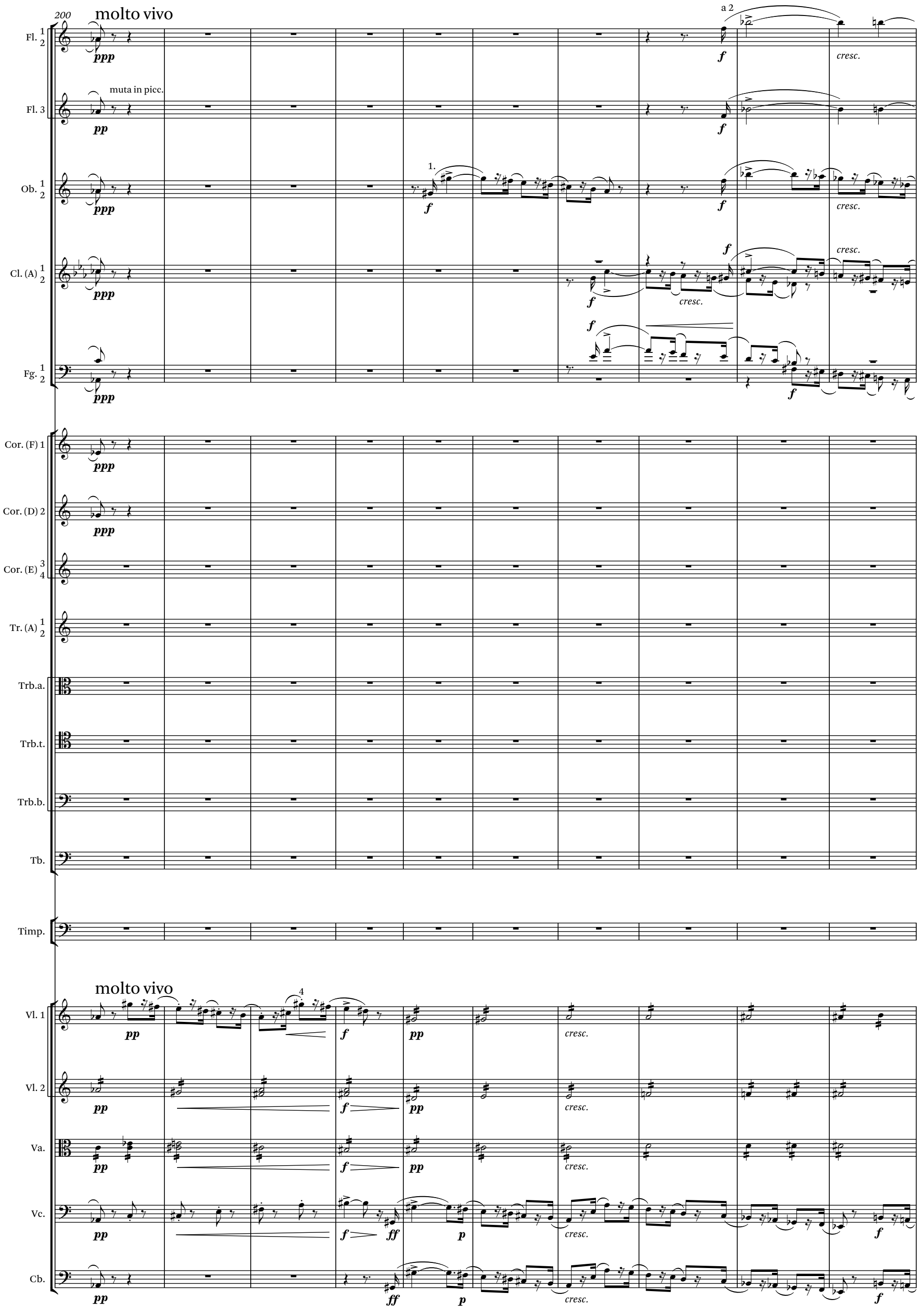
200
molto vivo
Fl. 1 2
ppp
a 2
f
cresc.
muta in picc.
Fl. 3
pp
Ob. 1 2
1.
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
molto vivo
4
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
ff
p

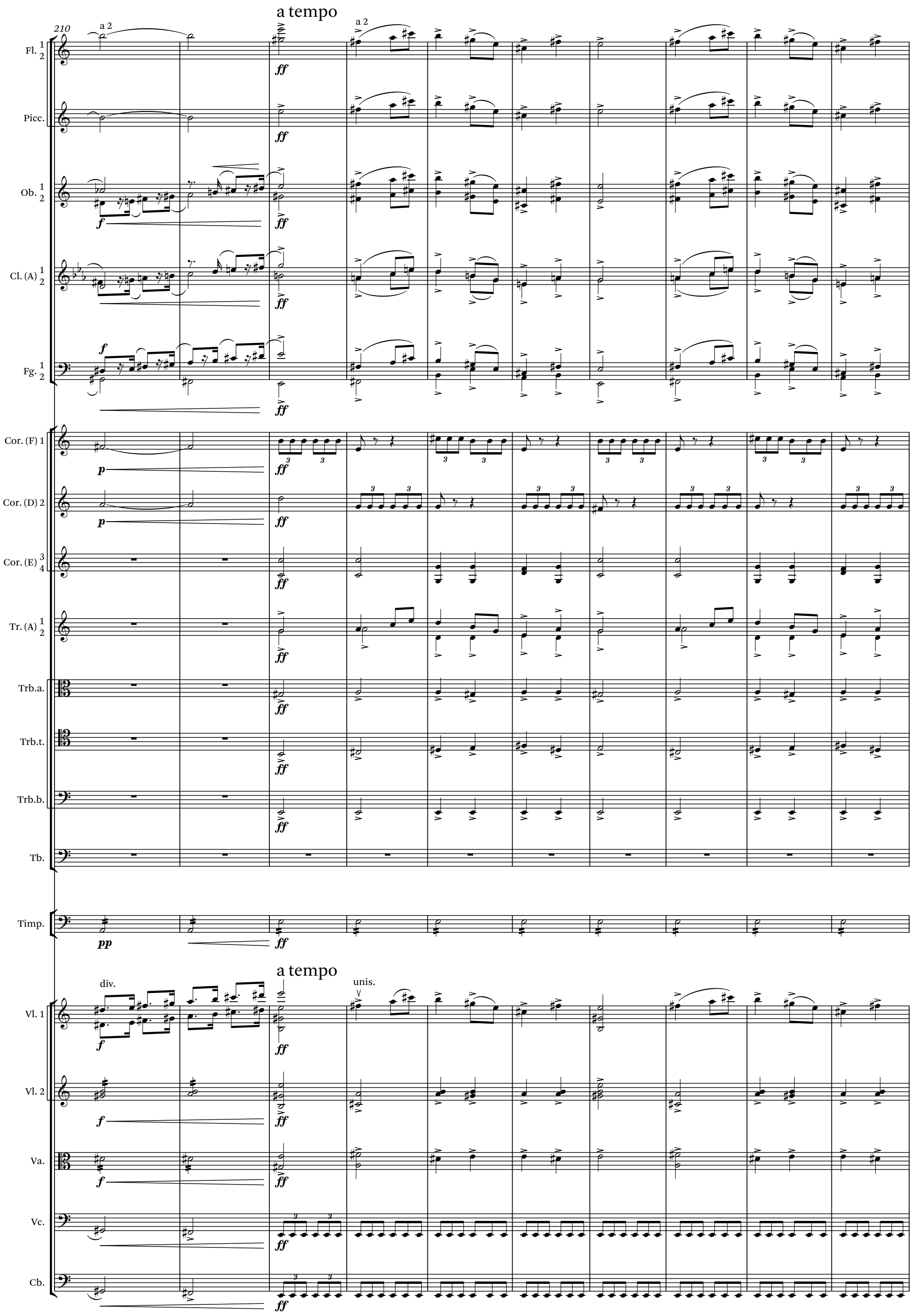
210
a tempo
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
div.
unis.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

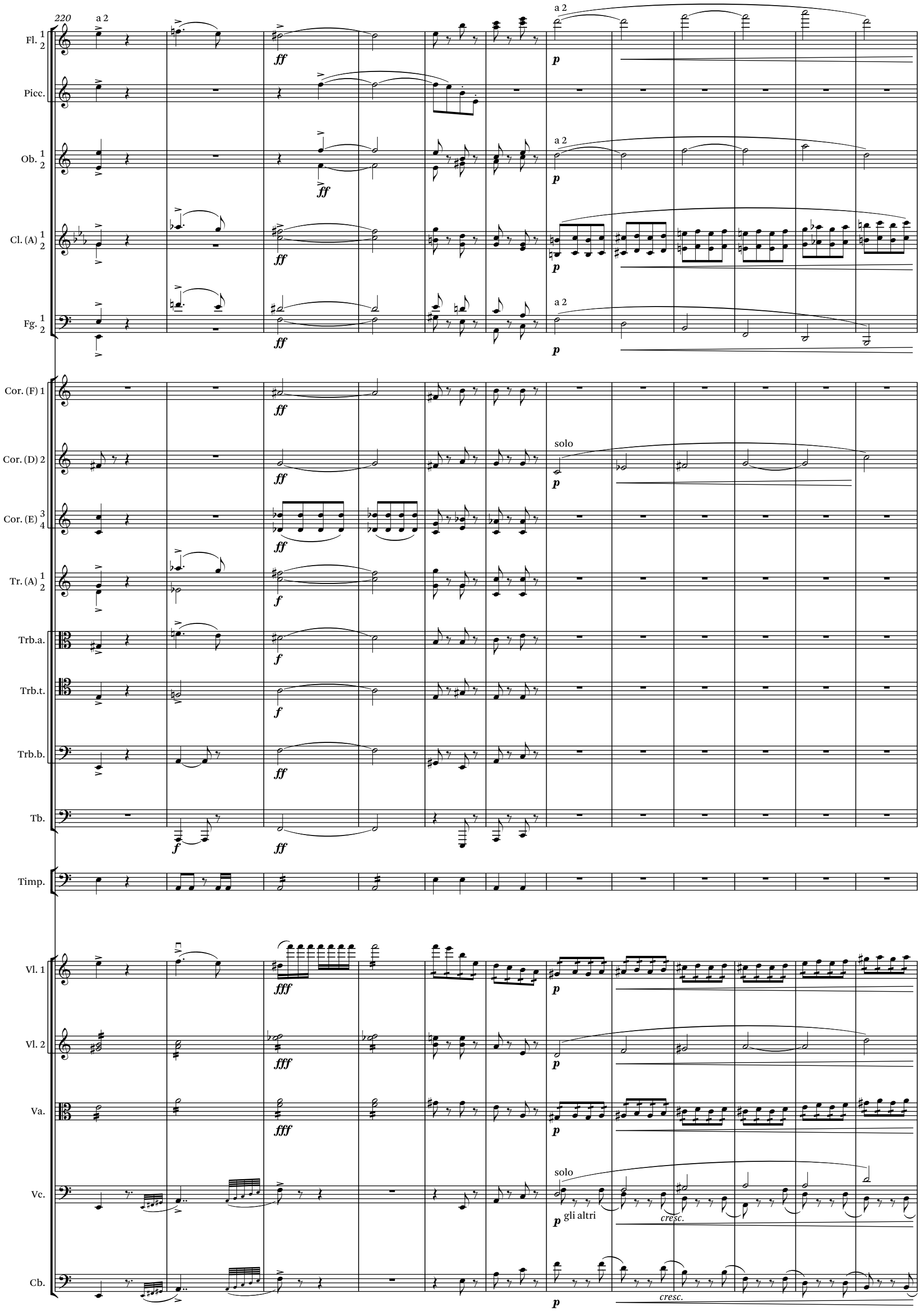
220
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
solo
gli altri
cresc.
ff
fff
f
p

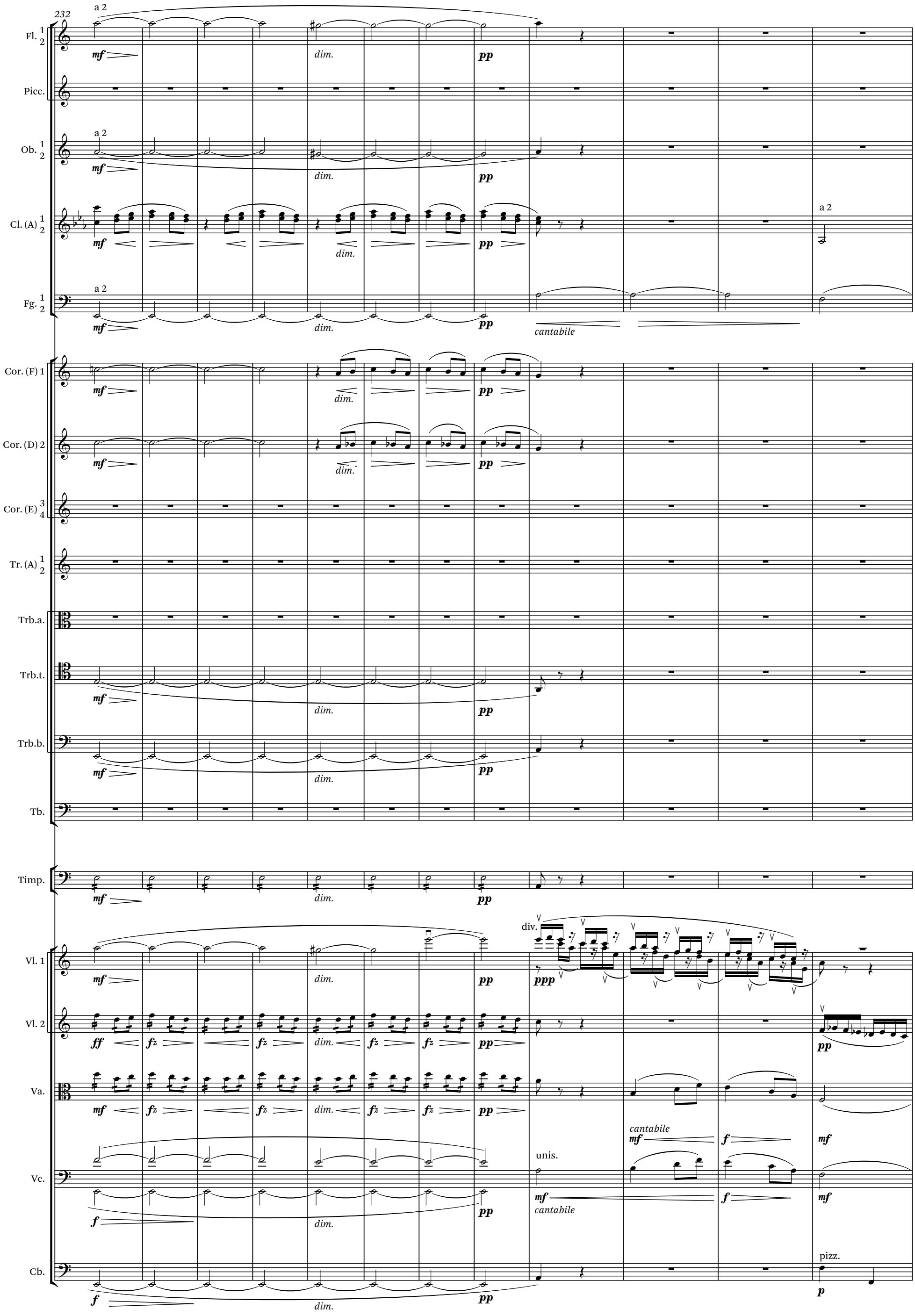
232
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
mf
dim.
pp
cantabile
div.
ppp
ff
fz
unis.
f
pizz.
p

244

Fl. 1 2

Ob. 1 2

1. solo

Cl. (A) 1 2

a 2

cantabile

Fg. 1 2

a 2

Vl. 1

sempre ppp

Vl. 2

cantabile

pp

Va.

cantabile

f

mf

cresc.

div.

p

Vc.

f

mf

Cb.

arco

mf

cresc.

253

Fl. 1 2

Ob. 1 2

1.

Cl. (A) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Vl. 1

mf

cantabile

f

f

Vl. 2

1 3 1 2 4 1 3 1

mf

cantabile

f

mf

f

mf

Va.

Vc.

Cb.

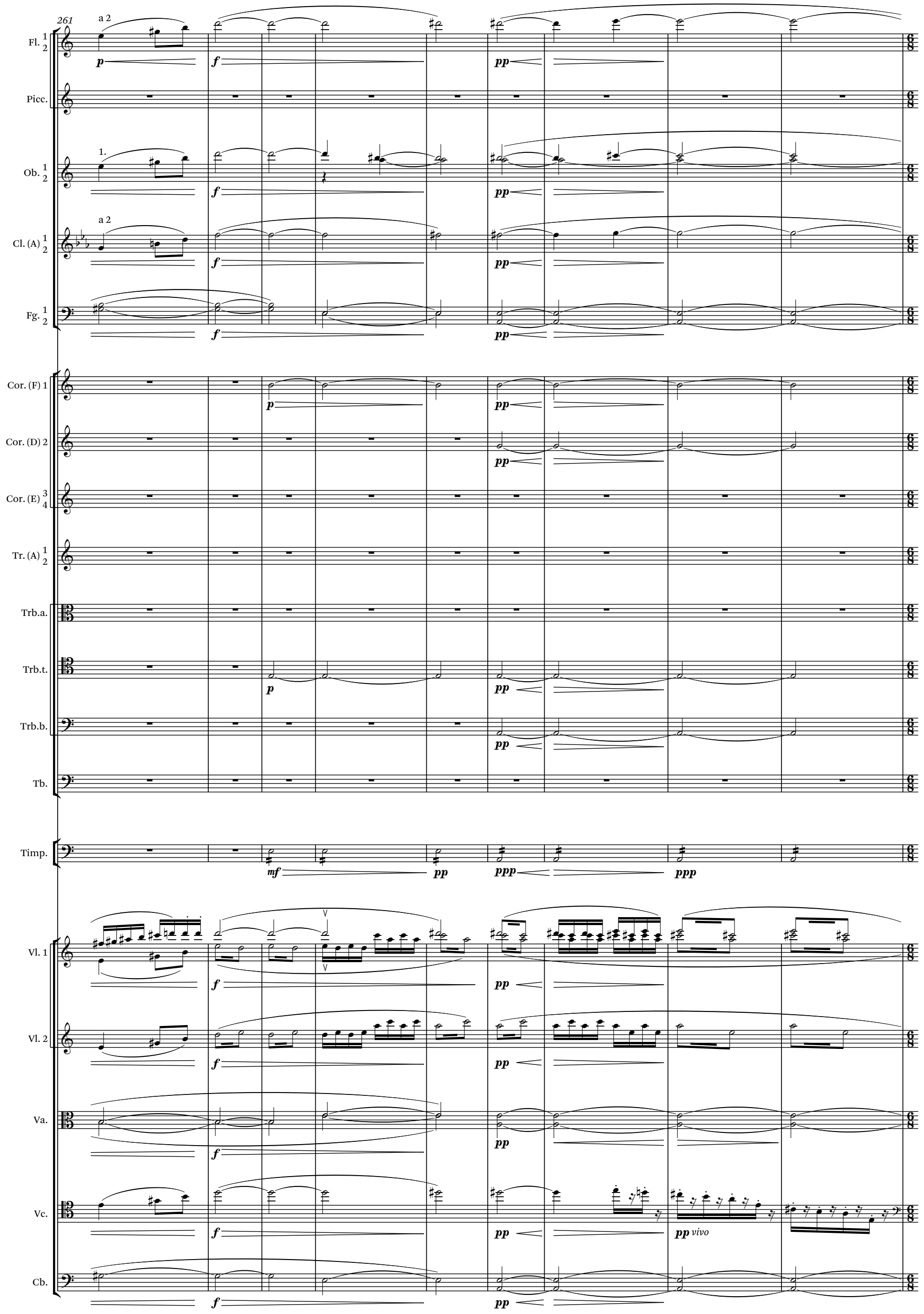
261
a 2
Fl.
Picc.
1.
Ob.
a 2
Cl. (A)
Fg.
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E)
Tr. (A)
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
p
f
pp
mf
ppp
pp vivo

Tempo I

270

a 2

Fl. 1 2

pp staccato

Ob. 1 2

staccato

pp staccato

Cl. (A) 1 2

a 2

pp staccato

Fg. 1 2

pp staccato

Cor. (F) 1

pp staccato

Cor. (D) 2

pp staccato

Timp.

pp

Tempo I

Vl. 1

pizz.

pp

Vl. 2

pizz.

pp

Va.

pizz.

pp

Vc.

pp

Cb.

pizz.

pp

280

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

2.

Cl. (A) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1

Cor. (D) 2

Timp.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

arco

Vc.

Cb.

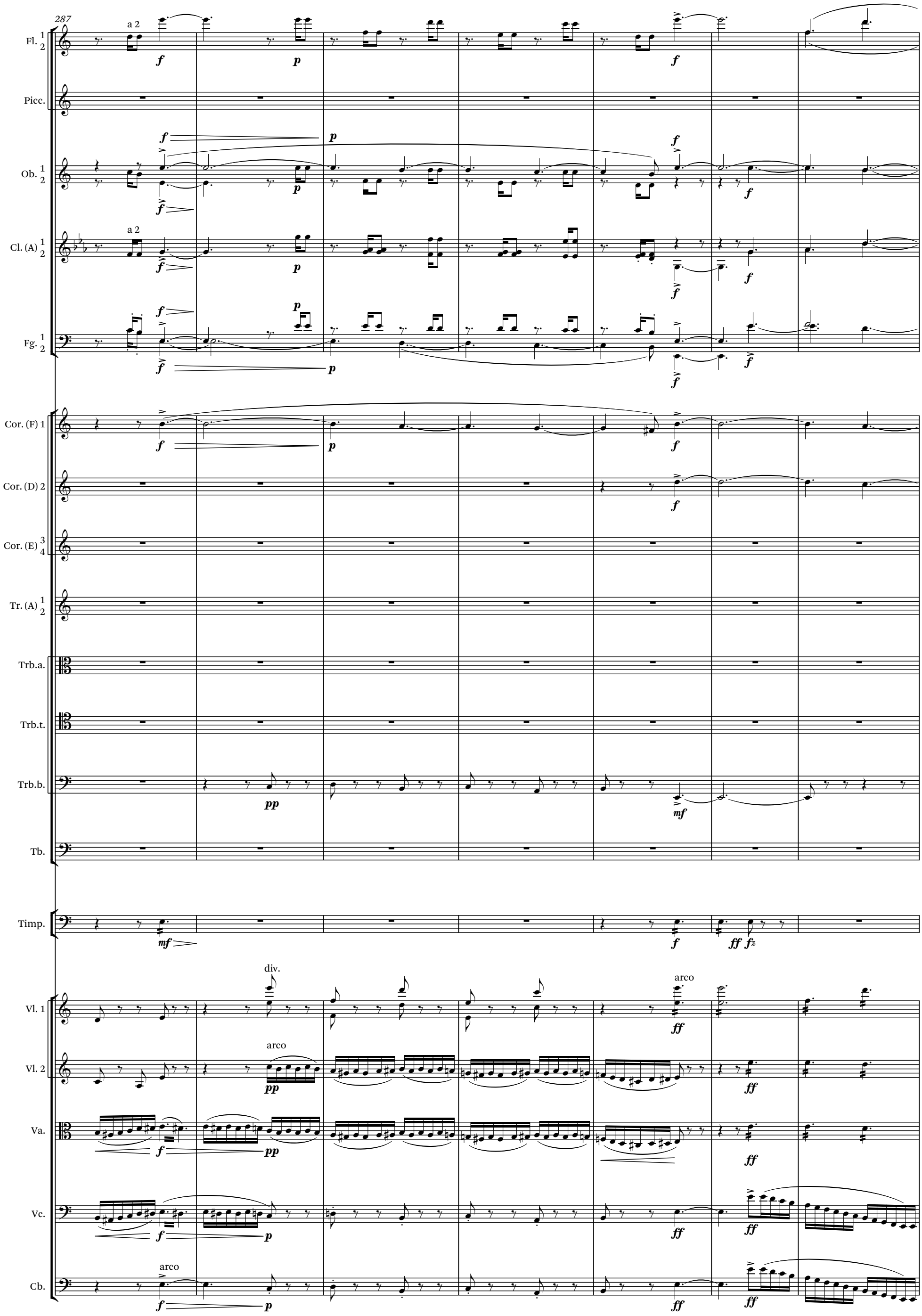
287
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
div.
arco

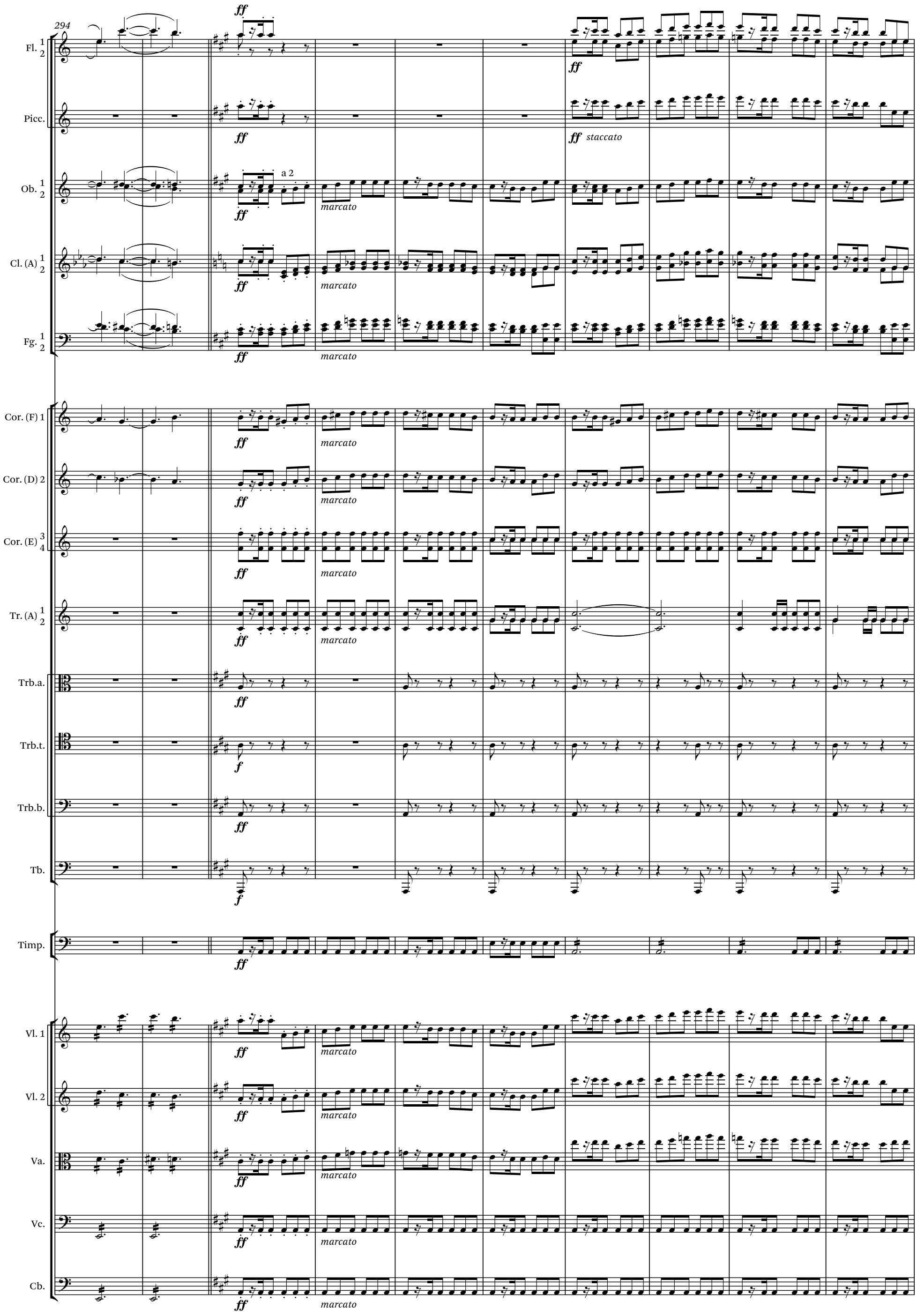
294
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
ff
f
a 2
marcato
staccato

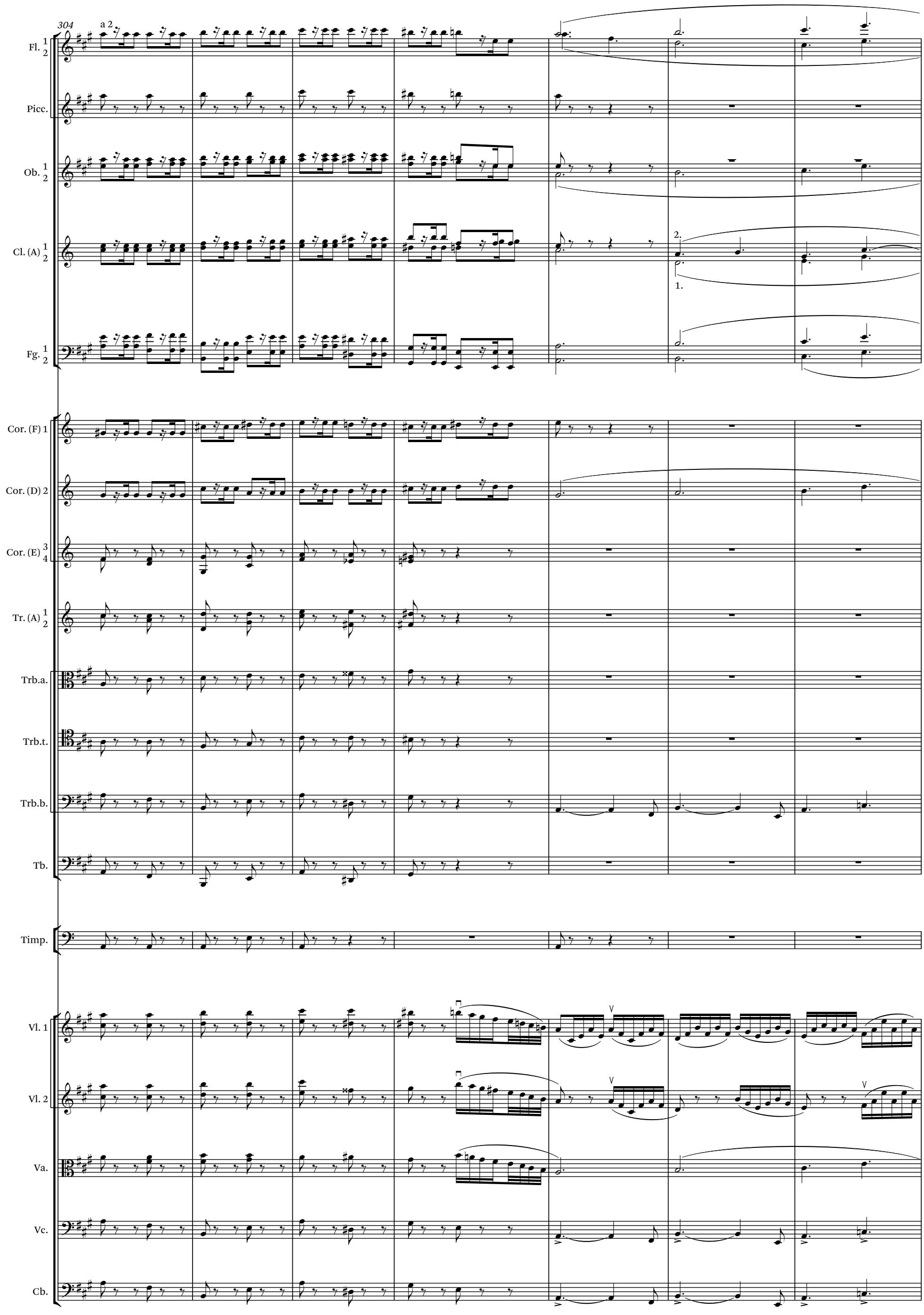
304
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
2.
1.
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

311

poco accel.

Fl. 1 2

Picc.

f

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

2.

1.

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1

p

cresc.

Cor. (D) 2

cresc.

Cor. (E) 3 4

mf

cresc.

Tr. (A) 1 2

1.

cresc.

Trb.a.

p

cresc.

Trb.t.

Trb.b.

p

cresc.

Tb.

Timp.

poco accel.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

Allegro molto quasi presto

320

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1

Cor. (D) 2

Cor. (E) 3 4

Tr. (A) 1 2

Trb.a.

Trb.t.

Trb.b.

Tb.

Timp.

Allegro molto quasi presto

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

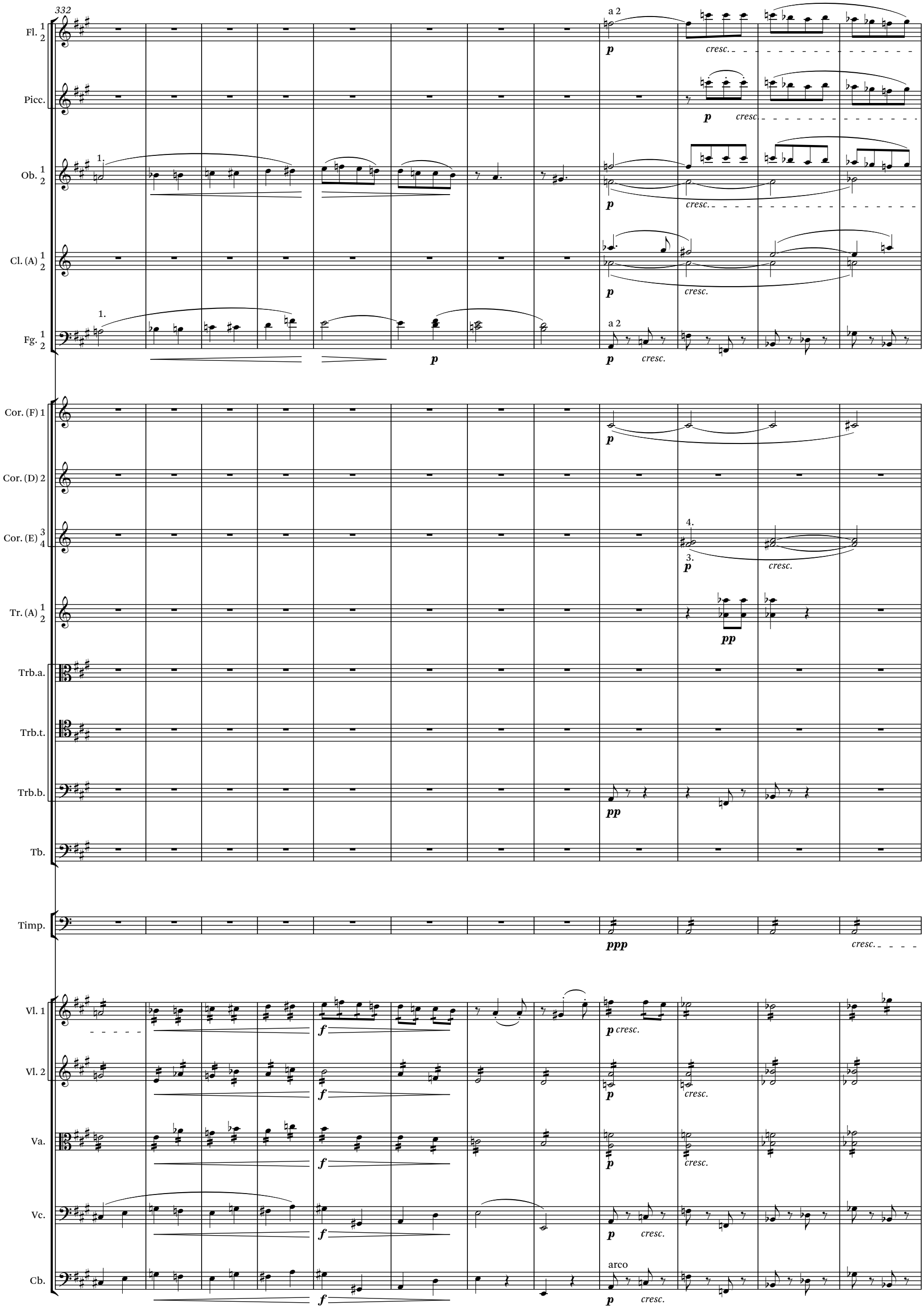
332
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
cresc.
arco

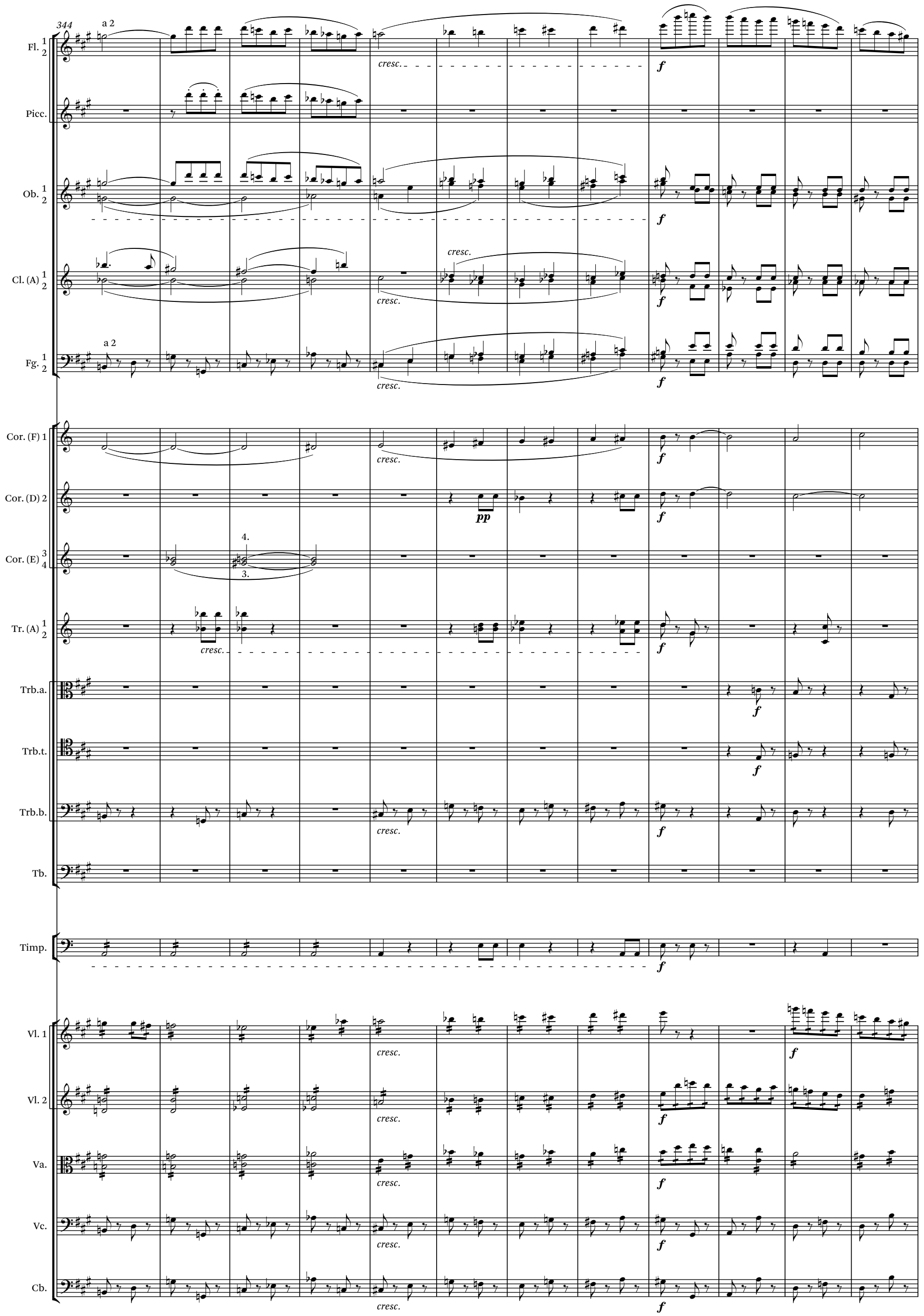
344
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
cresc.
f
pp
4.
3.

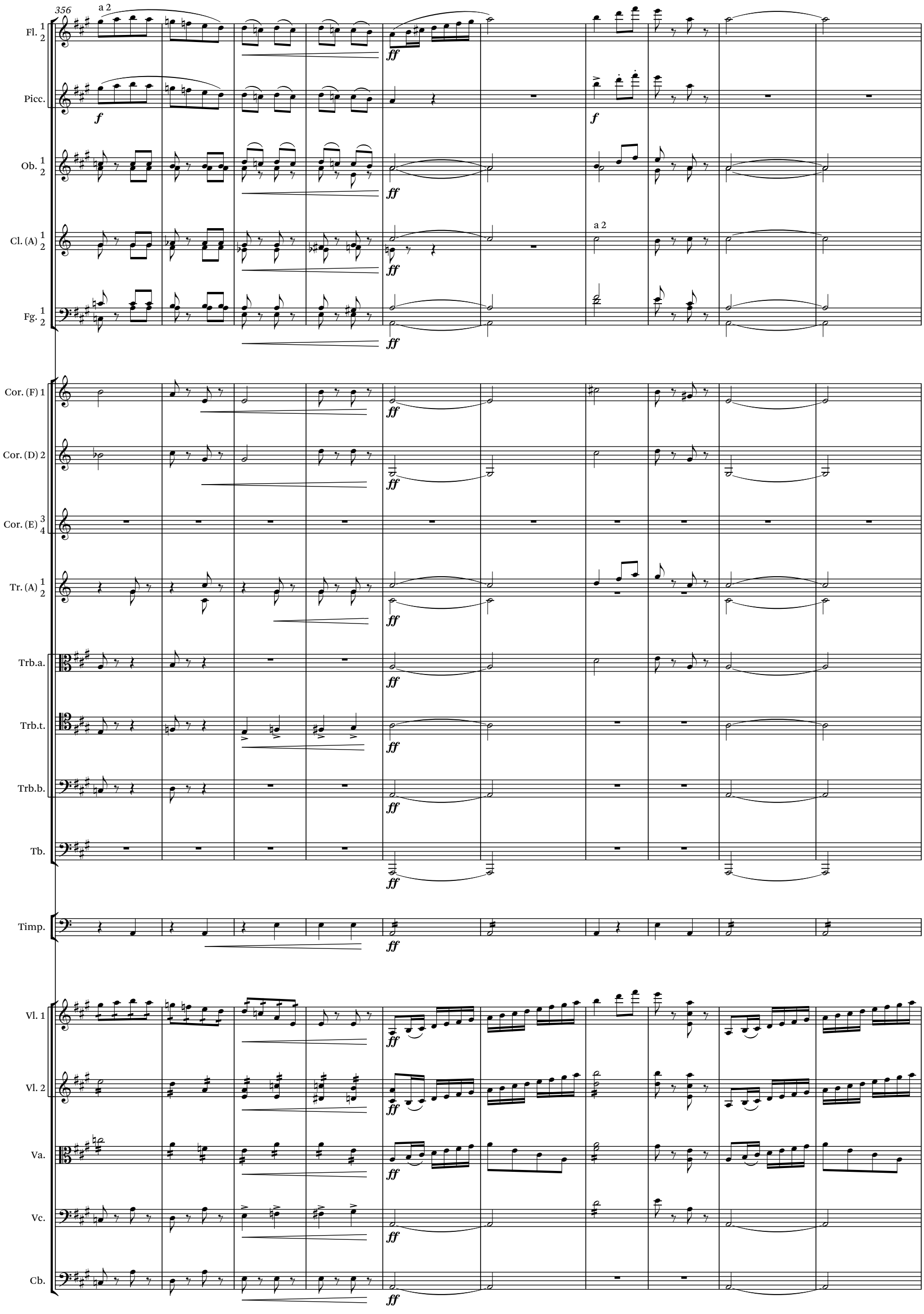
356
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
a 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
ff
f

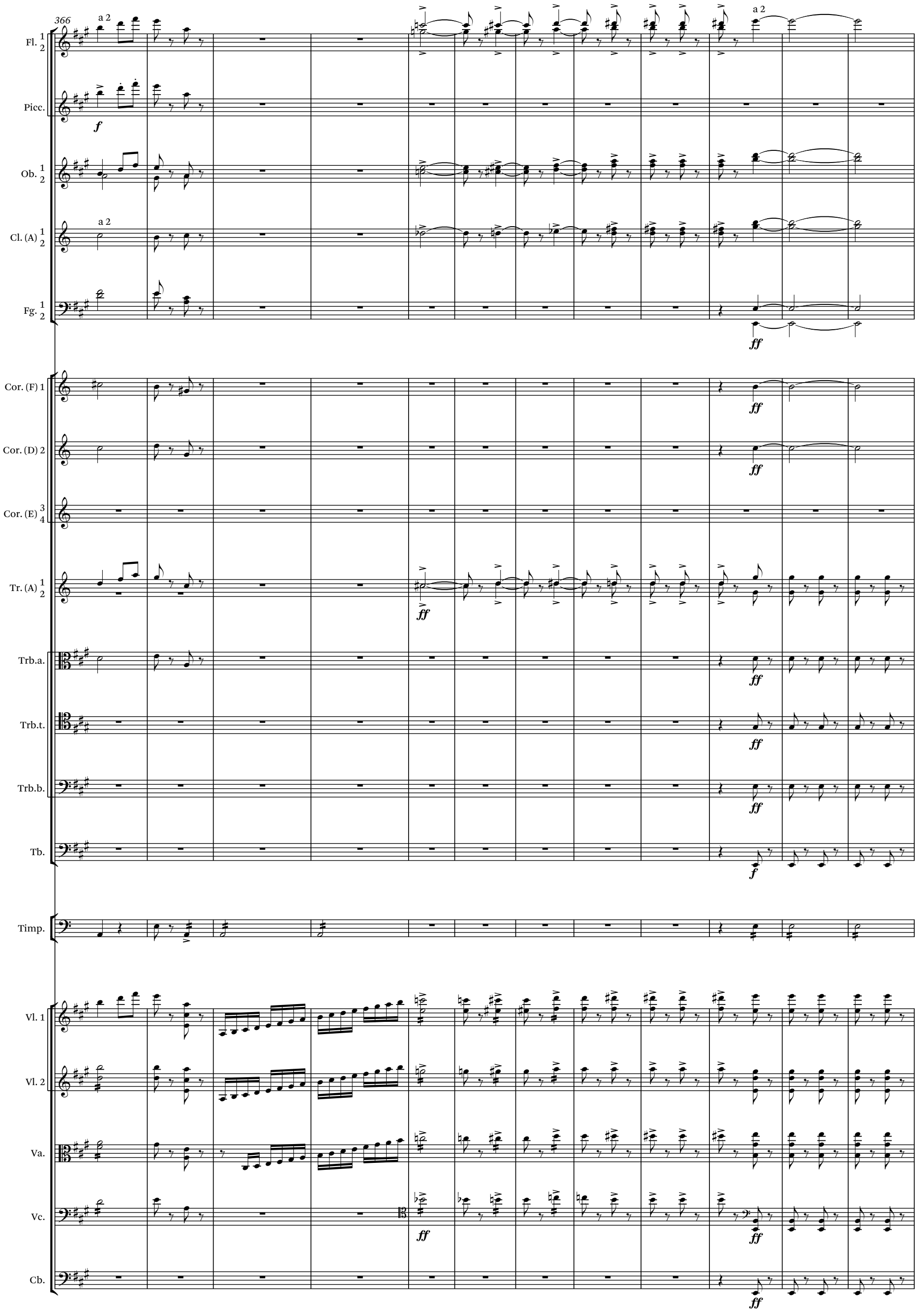
366
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
f
ff

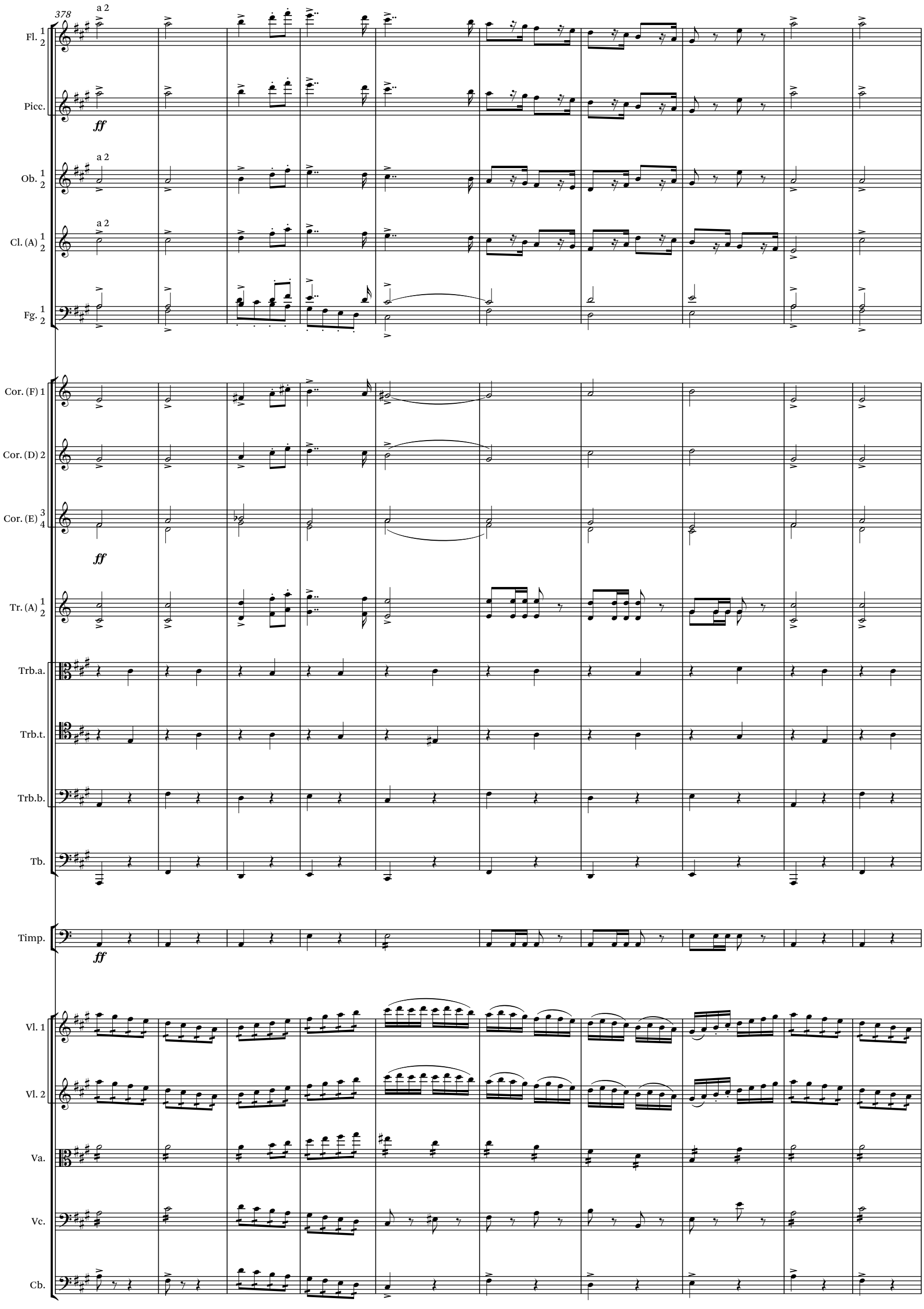
378
a 2
Fl. 1 2
Picc.
ff
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

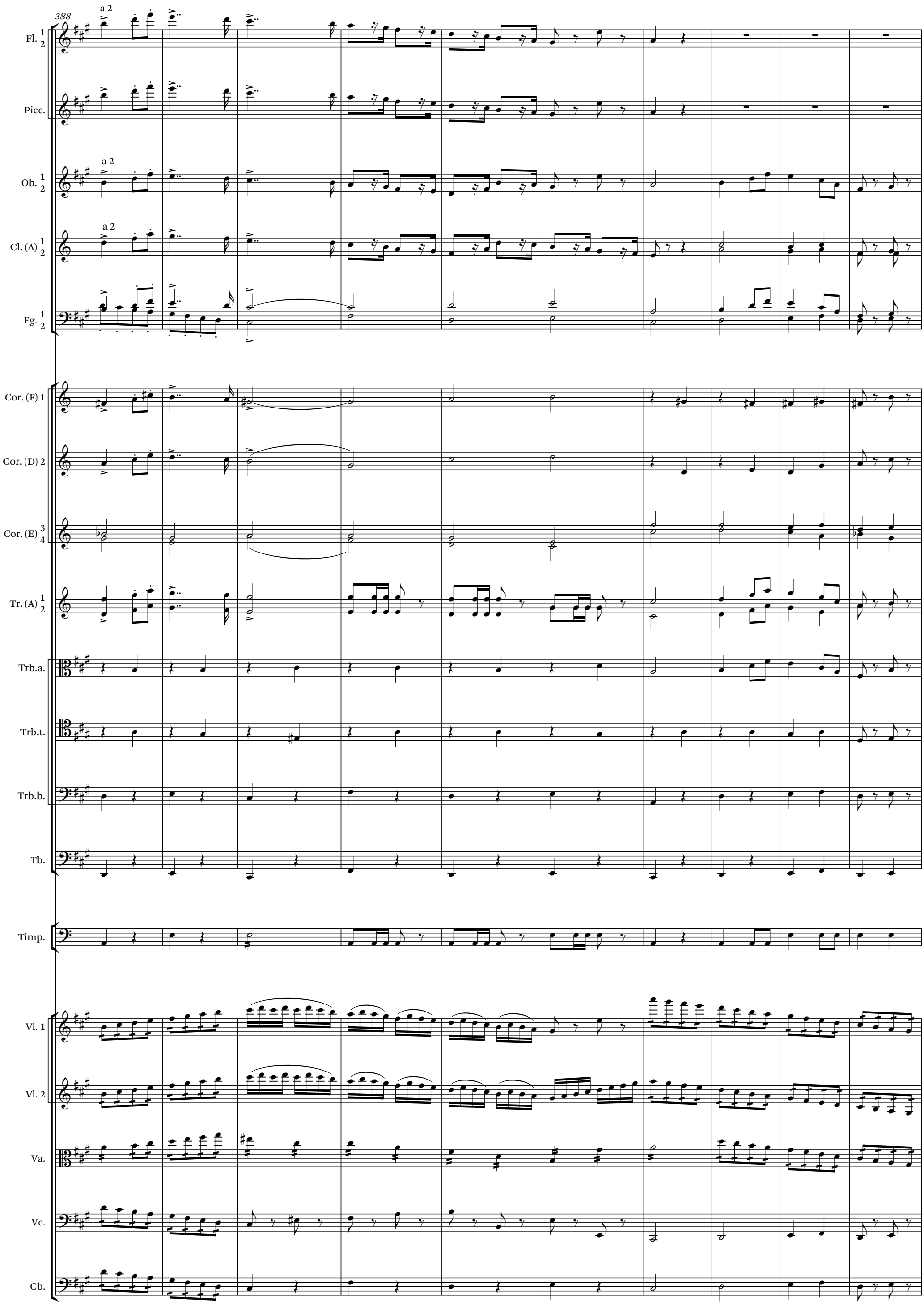
388
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

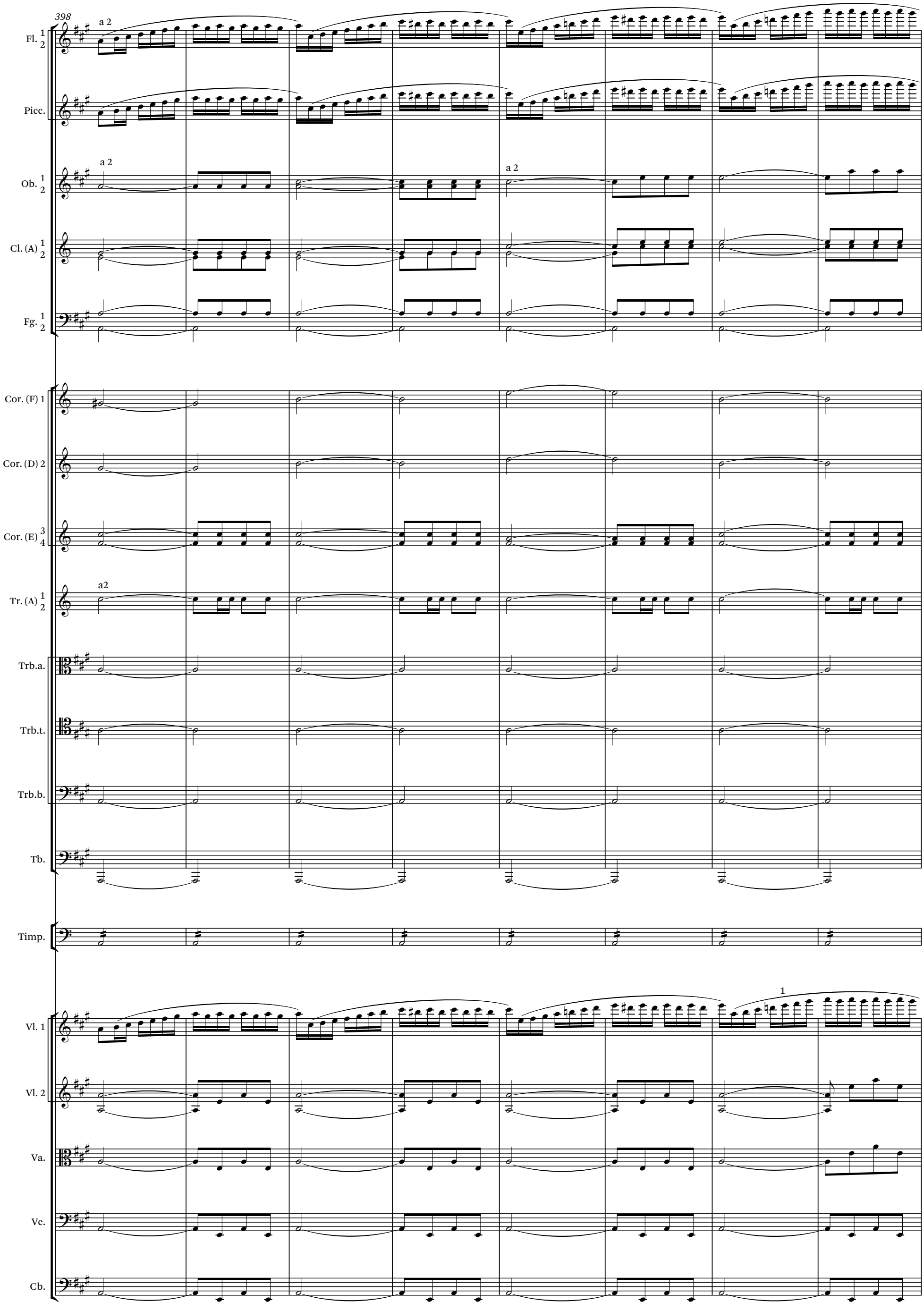
398
Fl. 1 2
a 2
Picc.
Ob. 1 2
a 2
a 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
a2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

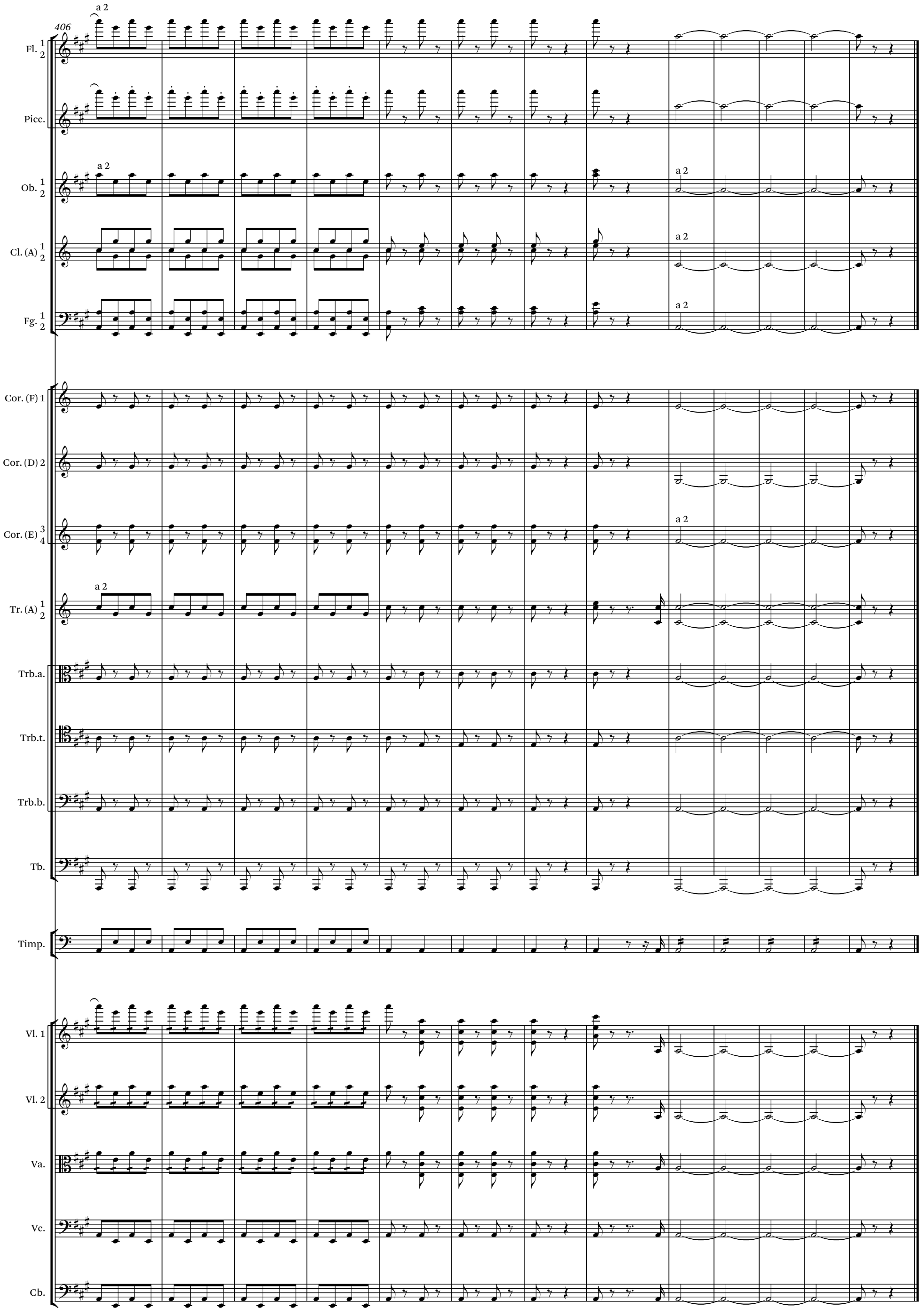
406
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1
Cor. (D) 2
Cor. (E) 3 4
Tr. (A) 1 2
Trb.a.
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2

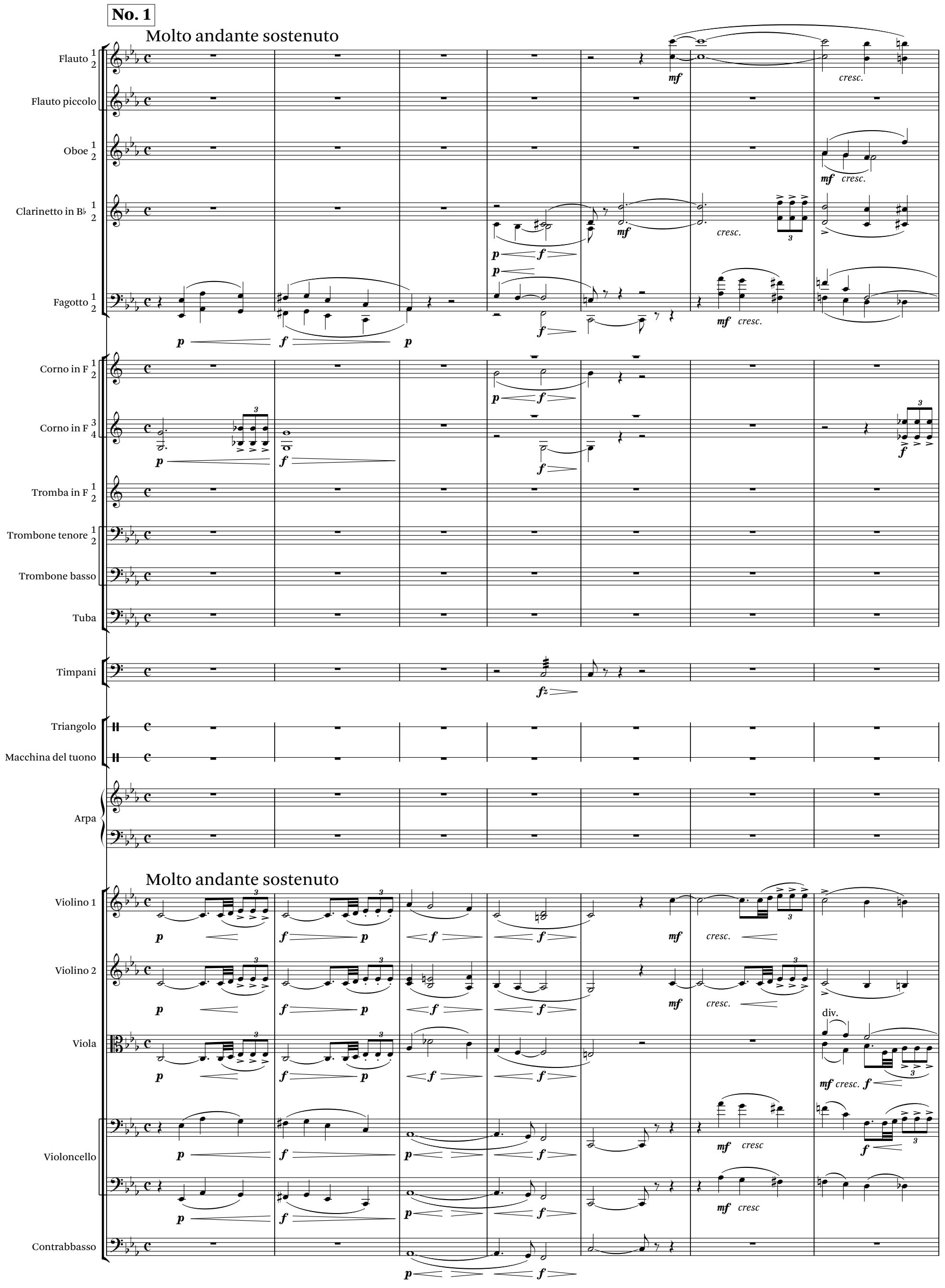
No. 1
Molto andante sostenuto
Flauto 1 2
Flauto piccolo
Oboe 1 2
Clarinetto in B♭ 1 2
Fagotto 1 2
Corno in F 1 2
Corno in F 3 4
Tromba in F 1 2
Trombone tenore 1 2
Trombone basso
Tuba
Timpani
Triangolo
Macchina del tuono
Arpa
Molto andante sostenuto
Violino 1
Violino 2
Viola
Violoncello
Contrabbasso
cresc.
mf
p
f
div.

8

Allegro assai

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

f *p* *cresc.* *pp* *ff* *fz*

Allegro assai

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

mf

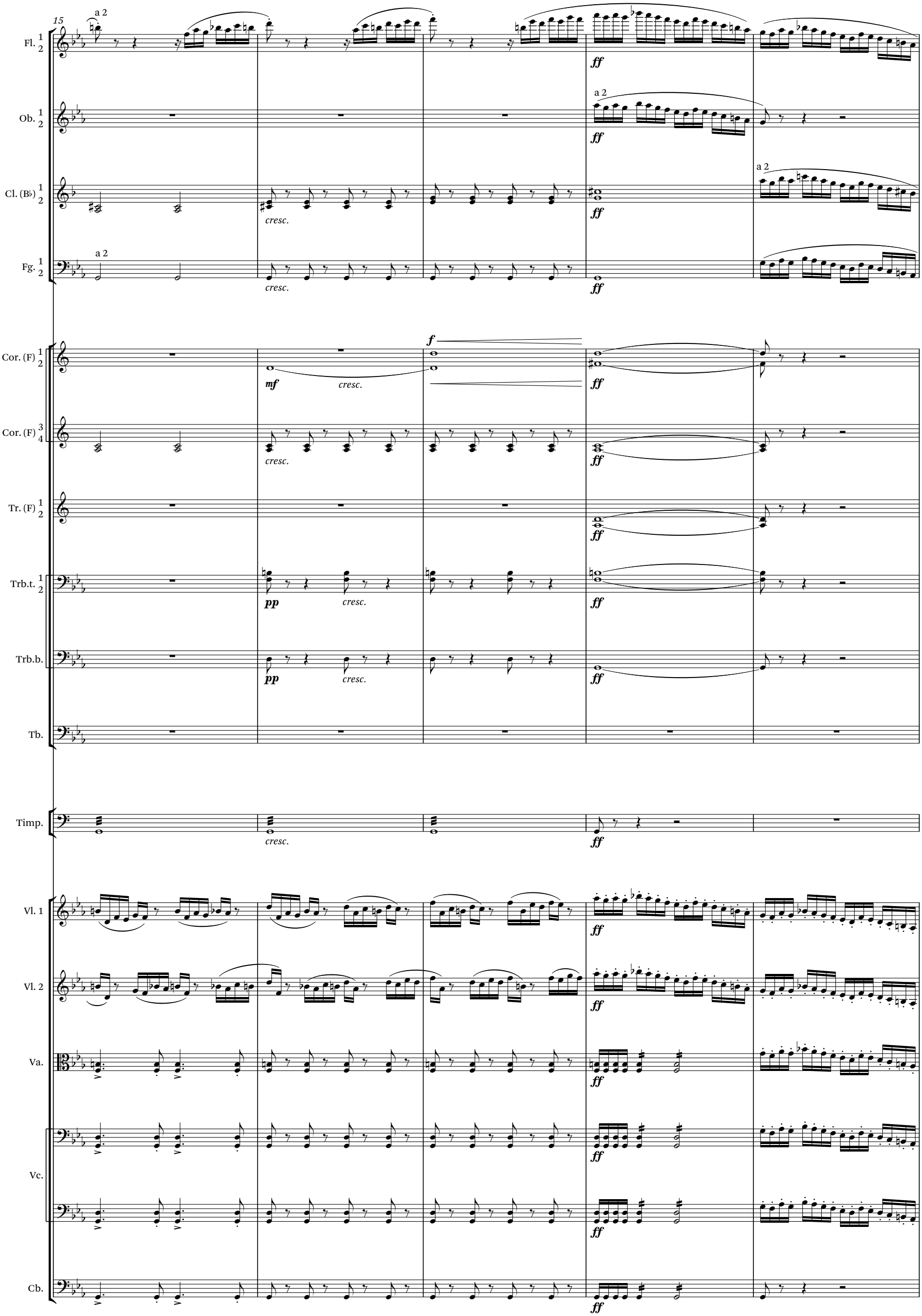
15
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
cresc.
mf
f
ff
pp

TÆPPE

Vild Bjergkløft ved Nat. [se: Appendiks, ill. I.1]

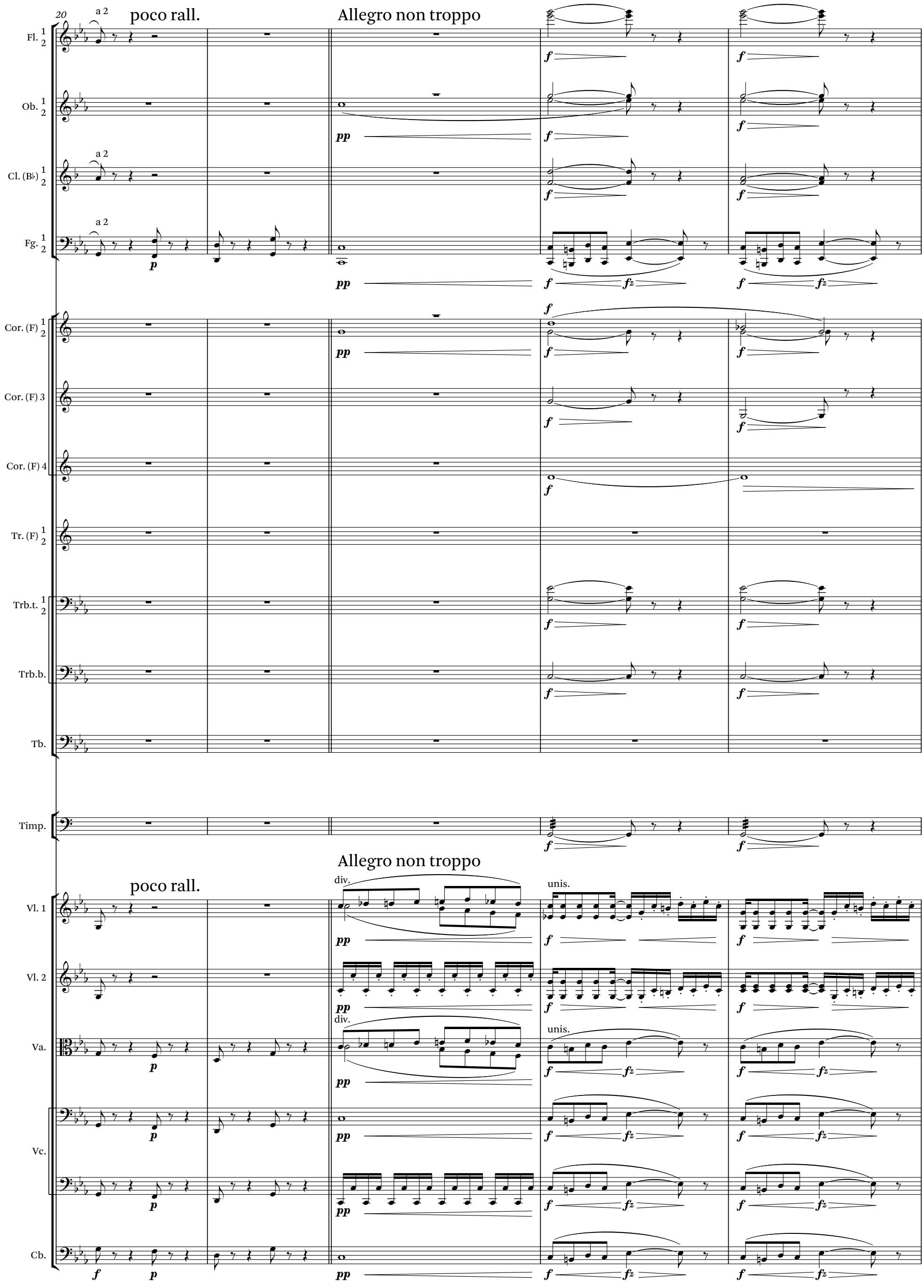

Aladdin og Noureddin viser sig paa en fremspringende Klippe.
Aladdin bærer paa Ryggen et Bundt Kviste.

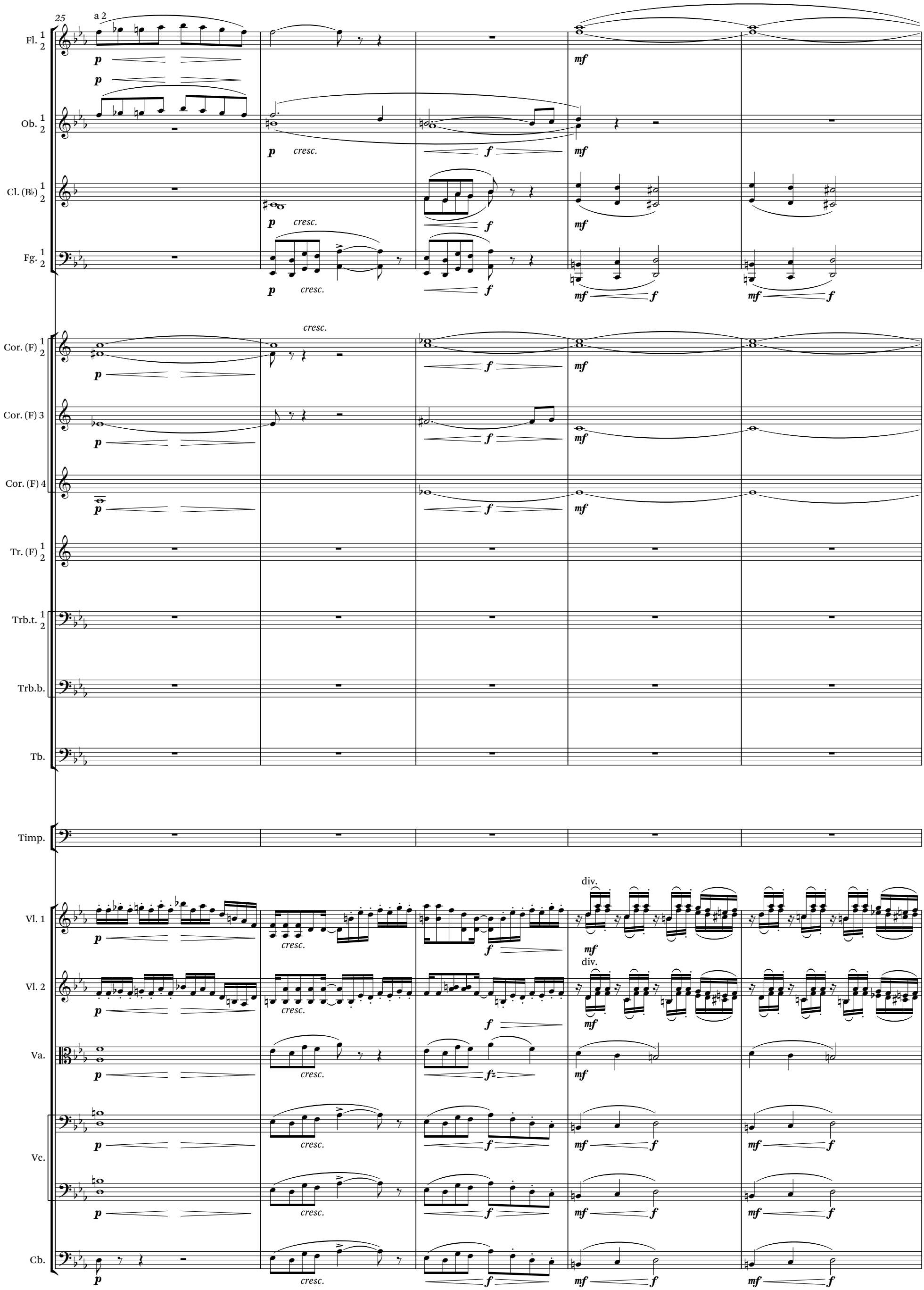

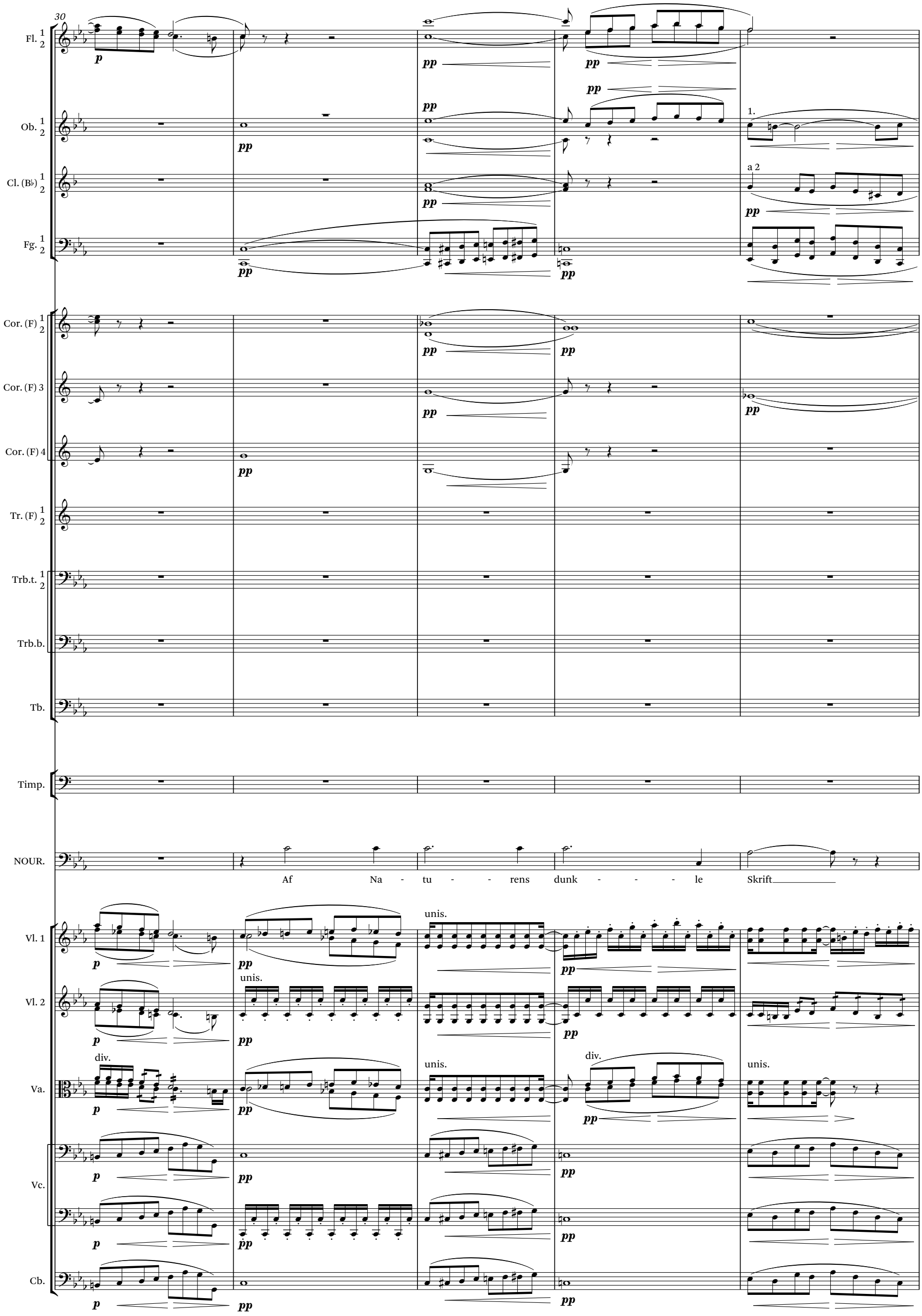
30
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3
Cor. (F) 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
NOUR.
Af Na - tu - - rens dunk - - - le Skrift
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
p
pp
1.
a 2
unis.
div.

35

Fl. 1 2

Ob. 1 2

1.

Cl. (B♭) 1 2

a 2

Fg. 1 2

cresc.

Cor. (F) 1 2

pp

Cor. (F) 3

Cor. (F) 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

har jeg lært at bøj - e skjul - te Kræf - ter ved et

Vl. 1

div.

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

39

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

mæg - - - - - tigt Trold-doms - ord, der af Aan - - der fra en

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

unis.

div.

De stiger ned fra Klippen.

45

Fl. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

NOUR.

Ver-den dybt i Jor-dens mør-ke Gru-ber, gen-nem Rø-gen af den brænd-te Blom-ster-flor, ken-des og be - sva - res.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

54

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Vl. 1

Vl. 2

div.

unis.

Va.

Vc.

Cb.

59

Allegretto

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

pp

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

pp

(peger paa Jorden)

NOUR.

Un - der Fjel - det er en Hu - le, hvor sig ri - ge Skat - te skju - le, kun en Yng - ling naa'r der -

Allegretto

Vl. 1

Vl. 2

Va.

p

Vc.

p

Cb.

p

65

poco rall. Allegro vivo

Fl. 1 2

f

Ob. 1 2

f

Cl. (B♭) 1 2

pp

f

Fg. 1 2

pp

f

Cor. (F) 1 2

pp

f

Cor. (F) 3 4

pp

(utaalmodig)

ALAD.

Vis mig Vej - en, jeg skal gaa, og jeg ly - der Jer i - blin - de; til mit

NOUR.

ned ik - kun jeg dens Ind - gang ved.

poco rall. Allegro vivo

Vl. 1

pp

f

Vl. 2

pp

f

Va.

pp

f

Vc.

pp

f

Cb.

pp

pp

f

70

poco tranquillo — risoluto — rit.

Fl. 1 2 — Ob. 1 2 — Cl. (B♭) 1 2 — Fg. 1 2

solo

Cor. (F) 1 2 — Cor. (F) 3 4

ALAD.

Maal, Gul - dets Magt mig fø - re skal til mit Maal det him - mel - høj - e, Gul - dets Magt mig fø - re

poco tranquillo — risoluto — rit.

Vl. 1 — Vl. 2 — Va. — Vc. — Cb.

div.

76

Allegro non troppo

Fl. 1 2 — Cl. (B♭) 1 2 — Fg. 1 2

(for sig)

ALAD.

skal. En - de - lig skim - ter jeg Lys i det Fjer - ne, Haa - bet for - ja - ger min Tvivl, og

NOUR.

Hvad Skjæb - nen end mon - ne døl - - ge, Haa - bet min Tvivl dog for - ja - ger,

Allegro non troppo

Vl. 1 — Vl. 2 — Va. — Vc. — Cb.

pizz. — arco — pizz.

unis. pizz.

80

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

blæn-den-de sti - ger min Lyk - kes Sol, Maa - let er nær!

NOUR.

blæn-den-de sti - ger min Lyk - kes Sol, Maa - let er nær! Vej - en aab - ner sig

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

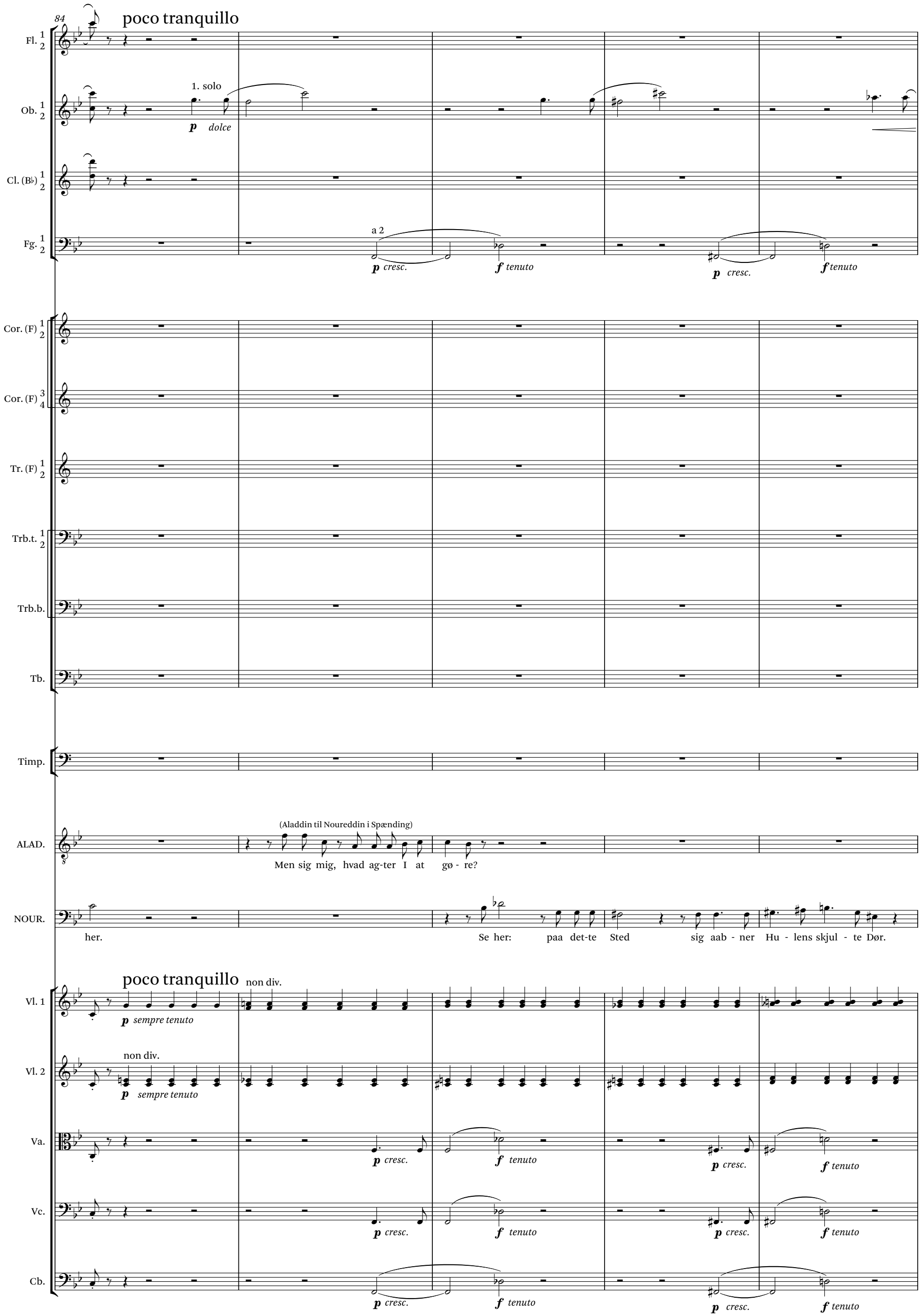
84
poco tranquillo
Fl. 1 2
Ob. 1 2
1. solo
p dolce
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
a 2
p cresc.
f tenuto
p cresc.
f tenuto
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
ALAD.
(Aladdin til Noureddin i Spænding)
Men sig mig, hvad ag-ter I at gø - re?
NOUR.
her.
Se her: paa det-te Sted sig aab - ner Hu - lens skjul - te Dør.
poco tranquillo
non div.
Vl. 1
p sempre tenuto
non div.
Vl. 2
p sempre tenuto
Va.
p cresc.
f tenuto
p cresc.
f tenuto
Vc.
p cresc.
f tenuto
p cresc.
f tenuto
Cb.
p cresc.
f tenuto
p cresc.
f tenuto

89

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Her?

NOUR.

Ja, just her, hvor al - drig før i Dag en Fod har traadt, her aab - nes Lyk - kens Por - te for os

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

93

a 2

rit. Recit. Andante

Fl. 1 2

Ob. 1 2

1.

p dolce

Cl. (B♭) 1 2

p dolce

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

NOUR.

(med forstilt Ømhed)

beg - ge to. Et Baal vi først maa tæn- de, og den-ne Ild___ for - tæ - re skal___ en fa-ger og duf - ten-de Blomst. Da

rit. Recit. Andante

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

101

Allegro non troppo con energie

Recit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ff

parlando

NOUR.

sti - ger op af Grun-den brat en Stén, mens Jor-den bæ - ver. Fluks gri-ber Du med dri-stig

Allegro non troppo con energie

non div.

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

p

106

Andantino

p dolce

(gaar nær ind paa Aladdin, med dæmpet Stemme)

Haand en Ring, som paa den er fæ- stet, og næv - ner Nav - net paa den Kvin - de Du el - sker højst af al -

Andantino

pp

112

Allegretto

Fl. 1 2

pp

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

1.

pp

Fg. 1 2

p

Cor. (F) 1 2

pp

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

NOUR.

(med Ild)

le. Da løf - ter Du den tun - ge Stén, og som et Bæ - ger aab - ner

Allegretto

Vl. 1

pp

Vl. 2

pp

Va.

pp

Vc.

Cb.

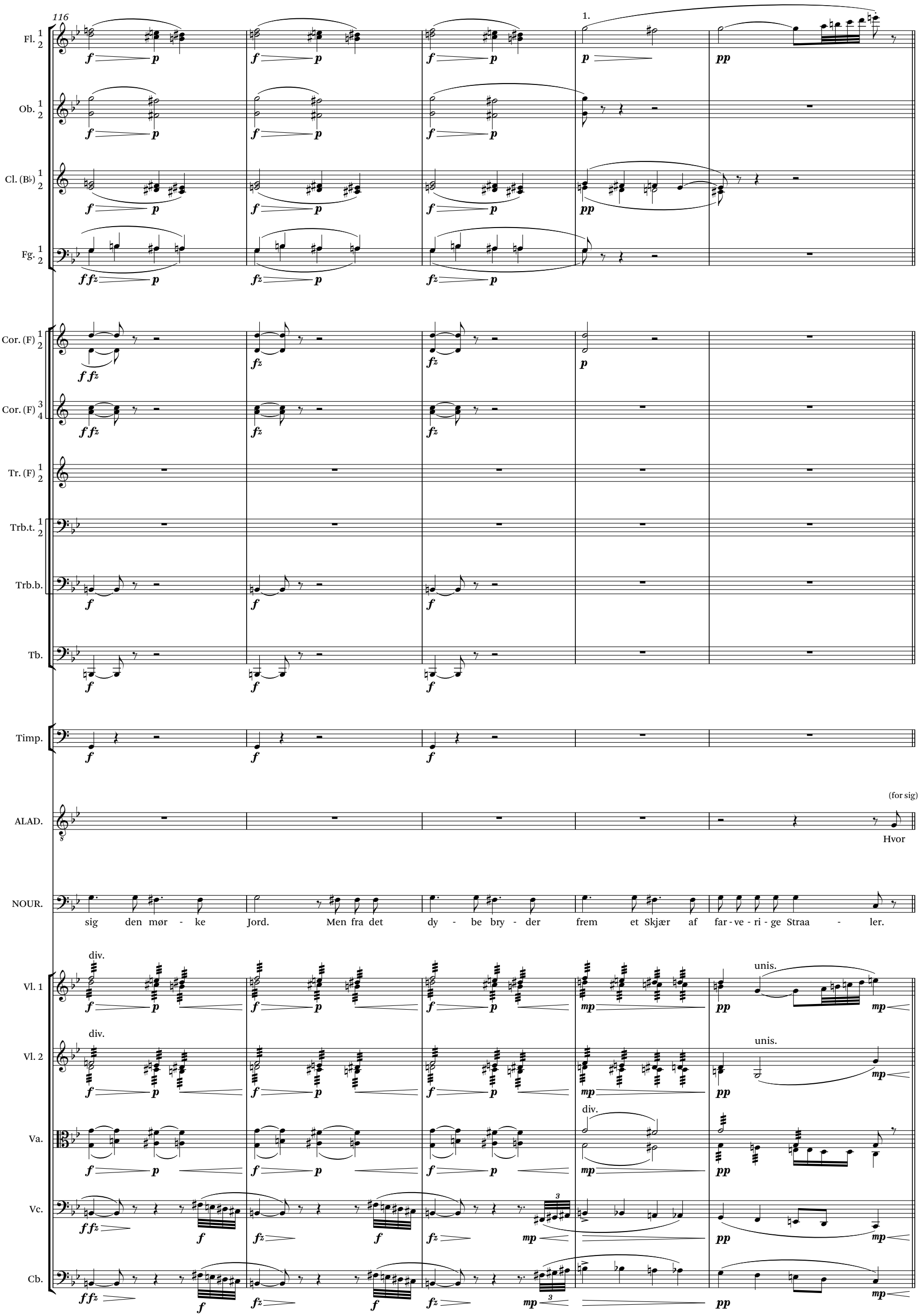
116
1.
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
ALAD.
(for sig)
Hvor
NOUR.
sig den mør - ke Jord. Men fra det dy - be bry - der frem et Skjær af far - ve - ri - ge Straa - ler.
Vl. 1
div.
unis.
Vl. 2
div.
unis.
Va.
div.
Vc.
Cb.

121

Andantino — accel. — rit. — Allegretto

Fl. 1 2 — pp

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2 — 1. pp

Fg. 1 2 — 1. mp — pp

Cor. (F) 1 2 — pp

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD. — (til Noureddin) — (for sig)

her - ligt! Men Nav-net paa den... Den blandt Kvin - der

NOUR. — cresc.

blandt Kvin - der, som Du el-sker højst af al - le her paa Jor - - den, Du

Andantino — accel. — rit. — Allegretto

Vl. 1 — mf — ff — pp

Vl. 2 — mf — ff — div. — pp

Va. — unis. — mp — mf — ff — pp

Vc. — mf — ff — pp

Cb. — mf — ff — pizz. — pp — arco

127

Fl. 1 2

Ob. 1 2

p dolce

pp

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

pp

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

mf

Trb.t. 1 2

mf

Trb.b.

mf

Tb.

mf

Timp.

ALAD.

(heftigt)

den blandt Kvin - der jeg el - - - sker højst af al - - le? Nej, nej!

NOUR.

næv - ne maa! Hans Kær - lig - hed i

Vl. 1

Vl. 2

mf

Va.

Vc.

Cb.

pizz.

arco

131

poco accel.

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

jeg kan ej næv - ne til Trold - doms - kun - ster, hvad mest af alt jeg har kær, ej be - smit-te Or-dets re - ne

NOUR.

Dø - den ham fø - rer, mens jeg til Li - vet, Jor-dens Glæ-der gaar ind, at ny - de den Sum af Lyk - ke jeg spa - red

poco accel.

div.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

Vc.

Cb.

No. 2

Orkestret maa ikke begynde, før Noureddin
har lagt sig paa Knæ for at lægge Baalet tilrette.

138

risoluto

G.P.

Allegro non troppo

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

muta in A

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Klang.

(Aladdin løser Bundtet op.)

NOUR.

op!

(søger Stedet ud, hvor Baalet skal lægges)

Læg Kvi-ste-ne her!

(Noureddin giver sig i Lag
med Ordningen af Kvistene.)

risoluto

G.P.

Allegro non troppo

Vl. 1

unis.

pizz.

Vl. 2

unis.

pizz.

Va.

unis.

pizz.

Vc.

pizz.

Cb.

pizz.

143

Fl. 1 2 — a 2 — p

Ob. 1 2 — p

Cl. (A) 1 2 — a 2 — p

Fg. 1 2 — p solo — p

Cor. (F) 3 4 — p

ALAD. — Jeg føl - - ger Jer i-blin - de

(tager Fyrtøj, nogle Blomster, af hvilke han udvælger den bedst tjenelige, og Røgelse frem og sysler med disse Sager indtil Replikken: "Ja, ja, ret snart...")

NOUR. — Nu snart skal Baa - let flam - me Højt som til en Bryl - lups - fest

Vl. 1 — p — arco — fz

Vl. 2 — p — arco

Va. — p — arco — fz

Vc. — p — arco — f — fz

Cb. — p — arco — f — fz

149

Fl. 1 2 — a 2 — pp

Ob. 1 2 — pp

Cl. (A) 1 2 — pp

Fg. 1 2 — pp — pp

Cor. (F) 1 2 — pp — pp

Cor. (F) 3 4 — pp — pp

ALAD. — om end Vej - en fø - rer til min Grav! Ej no - gen Magt mig stand - ser.

NOUR. — Frygt ej for no-gen Fa - re. div. Nu

Vl. 1 — fz — pp — fz — fz

Vl. 2 — pp — fz — fz

Va. — fz — pp — fz — fz

Vc. — pp — fz

Cb. — pp

155

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

1. solo

dolce

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

2.

Cor. (F) 3 4

3.

NOUR.

vel, saa har Na - tu - ren alt ud - ru - stet dig med Vil - jens Kraft, som alt be - her-sker og

unis.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

162

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

a 2

Cor. (F) 3 4

4.

NOUR.

stil - ler al Din Be-gær! Skøn-ne Kvin-der dig om-flok-ke i Tu - sind - tal med Smil paa Kind og el - skovs-ful-de

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

169

a 2

Fg. 1 2

cresc. f p

NOUR.

Blik-ke, naar snart med Hu - lens Per - ler smyk-ket som Sul - - tan i et Slot af Sølv og Guld Du

Vl. 1 — cresc. f p

Vl. 2 — cresc. f p

Va. — cresc. f p

Vc. — cresc. f p

Cb. — cresc. f p

175

Fl. 1 2 — p — cresc.

Ob. 1 2 — p — p

Cl. (A) 1 2 — p — cresc.

Fg. 1 2 — a 2 — pp — p — cresc.

Cor. (F) 1 2 — p

Cor. (F) 3 4 — p

ALAD.

U-mu-ligt! Min Tan-ke flag-rer om, for-vir-ret, som i Drøm - me.

NOUR.

tro - - - ner. Ja, ja, ret

(rejser sig)

Vl. 1 — dolce — cresc.

Vl. 2 — dolce — cresc.

Va. — dolce — cresc.

Vc. — dolce — cresc.

Cb. — cresc.

181

Fl. 1 2

Ob. 1 2

1.

mf

p

Cl. (A) 1 2

p

Fg. 1 2

p

Cor. (F) 3 4

f

mf

p

(Med Fyrstaalet slaar han Ild og tænder Baalet.)

NOUR.

snart Din Tvivl for - gaar!

Vl. 1

f decresc.

p

Vl. 2

f decresc.

p

Va.

f decresc.

p

Vc.

f decresc.

p

Cb.

f decresc.

p

186

Fl. 1 2

pp

Ob. 1 2

pp

Cl. (A) 1 2

pp

Fg. 1 2

pp

Cor. (F) 3 4

pp

Timp.

ppp sempre

NOUR.

Se her! alt Baa-let flam-mer!

Vl. 1

pp

Vl. 2

pp

div.

Va.

div.

pp

div.

Vc.

pp

Cb.

pp

Paa Tegnet * stiger ved Siden af Baalet, som stadig brænder, en firkantet Sten med en Hank op af Jorden (under Torden). Stenen maa ikke hæve sig hurtigere, end at den først helt er oppe paa Tegnet □).

191

poco lento — a tempo e fuoco

Fl. 1 2 — Picc. — Ob. 1 2 — Cl. (A) 1 2 — Fg. 1 2 — Cor. (F) 1 2 — Cor. (F) 3 4 — Tr. (F) 1 2 — Trb.t. 1 2 — Trb.b. — Tb. — Timp. — M.tno.

(Aladdin træder ved Synet af den opstigende Sten angstfuld nogle Skridt baglænds med opløftede Arme imod Forgrunden tilhøjre.)

ALAD.

(kaster Blomsten i Ilden, som et Øjeblik flammer højere)

NOUR.

Ved Lam-pens Aand, stig frem!

poco lento — a tempo e fuoco

Vl. 1 — Vl. 2 — Va. — Vc. — Cb.

199

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2 — a 2

Cor. (F) 3 4 — a 2

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

M.tno.

ALAD.

Det er som Læn-ker bandt min Fod!

NOUR.

Grib Rin-gen der!

Nu skal og maa Du ned i Dy-bet sti-ge, (griber fat i Aladdin) nu skal og maa Du ned i Dy-bet

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

206

a 2

Fl. 1 2 — *ff fz* — *pp*

Picc. — *ff fz*

Ob. 1 2 — *ff fz*

Cl. (A) 1 2 — *ff fz* — *ff pp*

Fg. 1 2 — *ff fz*

Cor. (F) 1 2 — *ff fz*

Cor. (F) 3 4 — *ff fz*

Tr. (F) 1 2 — *ff fz*

Trb.t. 1 2 — *ff*

Trb.b. — *ff*

Tb. — *ff*

Timp.

M.tno.

ALAD.

NOUR. — (mildere) — *mf*

sti - ge! Du øn - sked' Guld, det lig - ger Dig for Fo - de! og i en Ha - ve skal Du van - dre om, hvis Ma - ge fin - des ej paa den - ne

Vl. 1 — *ff pp*

Vl. 2 — *ff pp*

Va. — *fz*

Vc. — *fz*

Cb. — *fz*

211

Recit.

Fl. 1 2

Cl. (A) 1 2

ALAD.

NOUR.

Jord, hvor Æ-del-ste-ne, Di-a-man-ter som Frug-ter hæn-ge tungt paa Træ-ets Gre-ne. Vor Sul-tans Rig-dom er en Draa-be Vand mod Per-ler-ne i den-ne Hu-les

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

216

risoluto rall. a tempo

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

muta in B♭

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

Jeg er be-redt! En Lam-pe kun?

NOUR.

Dyb. Som Løn jeg ik-kun ven-ter, at Du fra Hu-lens in-der-ste mig brin-ger en gam-mel Kob-ber-lam-pe.

risoluto rall. a tempo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

223 Recit.

ALAD.

NOUR.

mf quasi parlando

Ja en Lam-pe kun, og jeg er vel for-nøj-et, brin-ger Du blot den til-ba-ge. Den hæn-ger midt paa Væg-gen, helt af Rust be-dæk-ket, Du let den fin-de kan, dens Lys ud-bre-der

Recit.

Vl. 1 — *mf* — *p*

Vl. 2 — *mf* — *p*

Va. — *mf* — *p*

Vc. — *mf* — *p*

Cb. — *mf* — *p*

227 Moderato

Fl. 1 2 — *mf* — *p*

Ob. 1 2 — 1. — *p dolce* — *mf* — *p*

Cl. (B♭) 1 2 — *p dolce* — *mf* — *p*

Fg. 1 2 — 1. — *p* — *mf* — *p*

Cor. (F) 1 2 — 1. — *mf* — *p*

Cor. (F) 3 4

ALAD.

NOUR.

(tager en Ring af Fingeren og holder den op for Aladdin)

(sætter Ringen paa Aladdins Finger)

Glans ud o-ver Hu-lens Væg-ge og Ha-vens gyld-ne Frugt. En Tryl-le-ring jeg sæt-ter paa din Fin-ger, den dig til

Moderato

Vl. 1 — *p*

Vl. 2 — *p*

Va. — *p*

Vc. — *p*

Cb. — *p*

232

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

ALAD.

NOUR.

Ly - set at - ter fø - rer.

Og kom saa her, tag fat og prøv, om Ste-nen rok-kes kan. Men

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

237

ALAD.

Nej in-gen-sin-de, jeg næv-ner her et hel - ligt Navn!

NOUR.

husk, at Du maa næv-ne den Du el-sker højst.

Det tje-ner jo Din e-gen Sag, hvi tø-ver Du?

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

241

Moderato — Recit. — Allegro

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

(lægger Haanden paa Stenens Hank)

Mor - gi - a - na, min Mo-der kæ - re!

(trækker forgæves i Stenens Hank)

NOUR.

Ha!

Moderato — Recit. — Allegro

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

solo

gli altri

Cb.

245

Recit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2 — a 2 — *pp*

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2 — a 2 — *pp*

ALAD. — (bestemt) — Jeg nævner ikke hendes Navn!

NOUR. — Din Moder kan det ikke være; Dit Hjerte har en anden kær. — Hvad? saa megen Lykke

Recit.

Vl. 1 — *f* — *p* — *fz*

Vl. 2 — *f* — *p* — *fz*

Va. — *f* — *p* — *fz*

Vc. — *f* — *p* — *fz*

Cb. — *f* — *p* — *fz*

249

Moderato

Fl. 1 2

Ob. 1 2 — 1. — *mf*

Cl. (B♭) 1 2 — 1. — *mf* — *p*

Fg. 1 2

ALAD. — (Aladdin gaar nogle Skridt frem paa Scenen i Kamp med sig selv, vender derpaa pludselig om.) — Vel-an! — (griber Ringen) — til-giv, Gul-na-re!

NOUR. — vil Du for-spil-de af en taa-be-lig Frygt? — (trækker i Ringen) — Gul-

Moderato

Vl. 1 — *mf* — *p*

Vl. 2 — *mf* — *p*

Va. — *mf* — *p*

Vc. — *mf* — *p*

Cb. — *mf* — *p*

No. 3

Nedgangen til Hulen aabner sig roligt under crescendoet i Orkestret.

Paa Tegnet * er den helt aaben.

Midt paa Scenen vælter Stenblokke op af Fjeldet og kanter et Hul, hvorfra at rødt Skær belyser Stenkanterne og Noureddins og Aladdins Ansigter, naar de ser ned i Dybet.

Allegro moderato

Recit.

254

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Tordenskrald

M.tno.

ALAD.

NOUR.

na- re?

Se hvil - ken Pragt fra Jor - den straa-ler

Allegro moderato

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

260

con fuoco

Recit.

con fuoco

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

NOUR.

ud!

Se, Glans af Guld og Æ-del-ste-ne vin-ker Dig.

con fuoco

Recit.

con fuoco

Vl. 1

Vl. 2

div.

Va.

Vc.

Cb.

265

Recit. — con fuoco

Fl. 1 2 — *fpp* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz* *fz*

Picc.

Ob. 1 2 — *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz* *fz*

Cl. (B♭) 1 2 — *fz* *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz* *fz*

Fg. 1 2 — *fpp* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz* *fz*

Cor. (F) 1 2 — *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz* *fz*

Cor. (F) 3 4 — *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz* *fz*

Tr. (F) 1 2 — *fz* — *pp* — *ff* — *fz*

Trb.t. 1 2 — *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz*

Trb.b. — *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz*

Tb. — *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz*

Timp. — *fz*

ALAD.

NOUR.

Stig ned i Rig-doms dy-be Svælg og øs af Jor-dens Kil - de Stor-hed, Magt!

Recit. — con fuoco

Vl. 1 — *f pp* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz*

Vl. 2 — *f pp* — *pp* *cresc.* — *ff* — *fz*

Va. — unis. — *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *marcato* — *fz*

Vc. — *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *marcato* — *fz*

Cb. — *fz* — *pp* *cresc.* — *ff* — *marcato* — *fz*

270

Animato
Allegro non troppo

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.

ALAD. (til Noureddin) (tilhøjre i Forgrunden) (for sig)
Nu kækt jeg trod-ser Fa-ren! Be-skyt-tet af Din Kær - lig-hed jeg sti-ger glad der - ned, i Dy - - bet, der

NOUR. (tilvenstre i Forgrunden) (for sig)
Nu, ret saa! Der svandt min sid - ste Frygt og nær ved Maa - let staar jeg nu,

Animato
Allegro non troppo

Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

div.

275

Fl. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

ALAD.

pluk - ker jeg en Krans af Per - ler som Din hvi - de Pan - - - de

NOUR.

mit Held ej svig - te kan, thi jeg har kæm - pet Næt - ter, Da - ge

Vl. 1

Vl. 2

unis.

div.

Va.

Vc.

Cb.

279

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

skal om - sno. I Haab og Frygt mit Hjer - te slaar, her, her

NOUR.

og vel - for - tjent, den ri - ge Skat, hvis kla - re Lys her, her

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

283

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD. — i det kol - de Fjeld af den straa - - len - de Glans

NOUR. — jeg ser, her som en Stjer - ne der vin - ker fra Hu - ris mig til. For -

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

287

Fl. 1 2

p

Ob. 1 2

cresc.

mf cresc.

Cl. (B♭) 1 2

1.

mf

cresc.

Fg. 1 2

cresc.

Cor. (F) 1 2

f

Cor. (F) 3 4

f

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

dro - ges jeg ned, mens Længs - ler og At - traa som Ild mit Bryst om - spæn - der, glø - der;

NOUR.

borg - - - ne Længs - - - lers Gnist blus - ser mæg - tig op paa -

Vl. 1

fz

cresc.

Vl. 2

fz

cresc.

div.

Va.

cresc.

Vc.

div.

cresc.

Cb.

cresc.

291

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

ff *p*

cresc.

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ff *p*

cresc.

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

f

Timp.

ALAD.

thi det er El - skovs Fryd, Kær - lig - he - dens Vaan - de, som i mit

NOUR.

ny, ja det er Mag - tens Fryd, Her - sker - væl - dens Sød - me som mig

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

unis.

div.

ff *p*

cresc.

295

accel.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

1.

cresc.

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Hjer - - - - - te bræn - der! O Kval og

NOUR.

fyl - der Sjæl og Sin - - de! O fri - ske

accel.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

unis.

div.

Vc.

Cb.

più allegro

299

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

1.

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Lyst! Dri - stig frem mod mit Maal! al min Hu alt mit Haab til Gul -

NOUR.

Haab! For - yn-get Mod og Kraft som Kil-dens kla - re Strøm fø - ler jeg alt her - i mit Bryst Ung -

più allegro

Vl. 1

div.

Vl. 2

unis.

Va.

Vc.

Cb.

rall. Tempo I

306

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

ALAD.

(Han stiger ned i Hulen.)

na - re staar.

NOUR.

(stirrer ned efter ham og bliver saaledes staaende indtil Tegnet □)

- doms - mod.

rall. Tempo I

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

Vc.

unis.

Cb.

312

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

No. 4

319 Allegro assai

Fl. 1 2

Ob. 1 2 — a 2 — *ff*

Cl. (B♭) 1 2 — *ff*

Fg. 1 2 — a 2 — *ff* — *f*

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2 — *f*

Trb.t. 1 2

Trb.b. — *f*

Tb. — *f*

Timp.

NOUR. — (Med et Sæt vender Noureddin sig bort fra Nedgangen.) — (i Ekstase) — Ha_____ un-der-ful-de

Allegro assai

Vl. 1 — *ff* — *fz*

Vl. 2 — *ff* — *fz*

Va. — *ff* — *fz*

Vc. — *ff* — *fz*

Cb. — *ff fz*

326

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

Magt! nu løst af Dit Baand, Du frem - bry - der i

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

333

Fl. 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

NOUR.

Væl-de, og paa Dit Vink bøj - er al - - le Knæ! Men tys! her gæl-der det For -

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

338

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

NOUR.

sig - tig-hed; thi hvis han o - ver Jor - den naar, er Fa - - ren stor. Som

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

343

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

pp sempre

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

Lam - pens Her-re kan han by - de, og Lam - pens Aand maa blindt ham ly - de, saa snart han Hu-len har for-

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

348

2.

Recit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

pp *sempre*

NOUR.

ad lib.

ladt. Nej, nej! det maa ej ske! Men har jeg Lam-pen først i

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

352

mosso — Recit. — mosso — Recit.

Fl. 1 2 — Ob. 1 2 — Cl. (B♭) 1 2 — Fg. 1 2 — Cor. (F) 1 2 — Cor. (F) 3 4 — Tr. (F) 1 2 — Trb.t. 1 2 — Trb.b. — Tb. — Timp.

ff

ad lib.

NOUR.

Hæn - de, jeg stø - der ham i Dy - bet ned; jeg la - der Hu-lens Ind-gang

mosso — Recit. — mosso — Recit.

Vl. 1 — Vl. 2 — Va. — Vc. — Cb.

ff — *p*

356

mosso — Recit. — mosso — Recit.

Fl. 1 2 — Ob. 1 2 — Cl. (B♭) 1 2 — Fg. 1 2 — Cor. (F) 1 2 — Cor. (F) 3 4 — Tr. (F) 1 2 — Trb.t. 1 2 — Trb.b. — Tb. — Timp. — NOUR. — Vl. 1 — Vl. 2 — Va. — Vc. — Cb.

ff — *p*

NOUR.: spær - re, og med det u - sle Liv er brudt den sid - ste Hin-dring for mit

360

a tempo

Cl. (B♭) 1 2

NOUR.

Held! For - sig - tig da jeg gem - mer ved mit Bryst min Skat, som al - drig no - get

a tempo

Vl. 1 — pizz.

Vl. 2 — pizz.

Va. — pizz.

Vc.

Cb.

366

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2 — muta in A

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

NOUR.

Øj - e faar at se. Og kun i Nat - tens tav - se Stund, naar alt om - kring mig so - ver trygt, da

Vl. 1 — arco

Vl. 2 — arco

Va. — arco

Vc.

Cb.

372

ritenuto

NOUR.

frem af Skju - let ta - ger jeg min Lam - pe, Og saa, ja saa!

ritenuto

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

No. 5

377

Allegro con brio — Lento accel. — a tempo — Lento accel. — a tempo

Fl. 1 2 — *ff* — *pp* — *ff* — *pp*

Picc. — *ff* — *ff*

Ob. 1 2 — *ff* — *ff*

Cl. (A) 1 2 — *ff* — *pp* — *ff* — *pp*

Fg. 1 2 — *ff* — *ff*

Cor. (F) 1 2 — *ff* — *pp* — *pp*

Cor. (F) 3 4 — *ff*

Tr. (F) 1 2 — *ff*

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp. — *ff*

NOUR.

Frem da, I svul-men-de Længs-ler, frem hvert et Øn-ske, som dæm-rer, alt, hvad min Sjæl fav-ned i

Allegro con brio — Lento accel. — a tempo — Lento accel. — a tempo

Vl. 1 — *ff* — pizz. *p* — arco *ff* — pizz. *p* — *pp*

Vl. 2 — *ff* — *p* — *ff* — *p* — *pp*

Va. — *ff* — *p* — *ff* — *p* — *pp*

Vc. — *ff* — *p* — *ff* — *p* — *pp*

Cb. — *ff* — *ff*

384

Lento accel. a tempo Lento accel. a tempo

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

ly - se-ste, sa - lig-ste Haab. Frem, der er Plads for Jer al - le, snart skal I fø - des til Liv. Ri-get er mit: alt, hvad jeg

Lento accel. a tempo Lento accel. a tempo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

391

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

vil paa mit "Bliv" maa det ske! Æ - rens Krans, der smyk - ker Hel - tens Pan - de. Kro - nens

Vl. 1

arco

Vl. 2

Va.

div.

Vc.

Cb.

398

Fl. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

NOUR.

Guld med Her - sker-magt og Væl - de, en græn - se - løs Vi - den, u - en - de - lig Rig - dom;

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

406

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Timp.

NOUR.

selv hvad skøn - nest Hjer - tet ved: Kær - lig - he - - dens sø - de Lyst jeg

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

414

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

mf *p* *p* *cresc.* *ff*

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

ff

Timp.

f

NOUR.

by - - der: og paa mit Vink mig læg-ges alt for Fo - de!

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

fz *mf* *p* *cresc.* *ff*

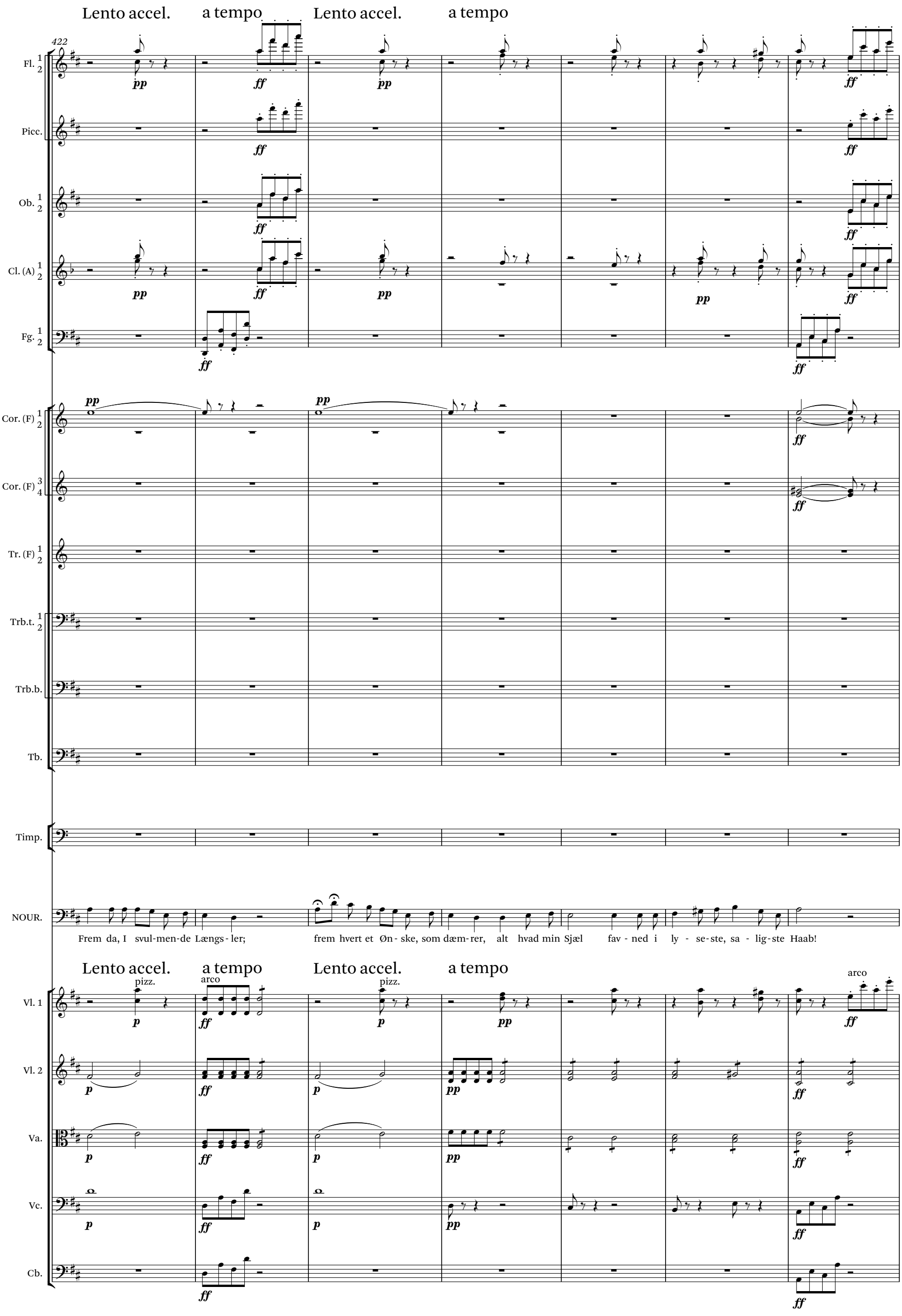
Lento accel.
a tempo
Lento accel.
a tempo
422
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
NOUR.
Frem da, I svul-men-de Længs-ler; frem hvert et Øn-ske, som dæm-rer, alt hvad min Sjæl fav-ned i ly-se-ste, sa-lig-ste Haab!
Lento accel.
a tempo
Lento accel.
a tempo
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
pizz.
arco
pizz.
arco

429

Lento accel. a tempo Lento accel. a tempo

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

Frem, der er Plads for Jer al - le, snart skal I fø - des til Liv; Ri - get er mit: alt hvad jeg vil paa mit "Bliv" maa det ske! Skøn - ne

Lento accel. a tempo Lento accel. a tempo

pizz. arco pizz. arco

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

437

Fl. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

NOUR.

Fryd, at her - ske u - den Græn - ser! Sø - de Lyst, at ej - e jor - disk Al - magt!

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

Vc.

Cb.

445

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Timp.

NOUR.

Mer end Kvin - - de - smil og Kys! fry - der Du dets lyst - ne

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

452

poco a poco più animato

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

a 2

Cor. (F) 1 2

1.

Cor. (F) 3 4

3.

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

Sind! Ja, næp - - pe jeg fat - ter selv den Gud- doms - lod som nu er min!

poco a poco più animato

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

459

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

3.

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

Det træn-ger paa, som om Bry - stet skul - de spræn - ges, Gøg - le - sy - ner hvirv-les for mit druk - ne Øj - e

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

467

più animato

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

rundt. En sa - lig Rus har gre - bet mig, den daa - rer Vid og Sans! Jeg

più animato

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

div.

unis.

475

più animato

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

skæl - ver alt, hver Ner - - ve sit - rer! Vel - - - - - lyst

più animato

non div.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

483

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

NOUR.

skum - mer vildt som Hav i Storm, u - tæm - - - me - li - ge

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

div. unis. div.

490

Adagio rit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

NOUR.

Ly - - - - - ster gri - - ber min Sjæl ak ve, i Læng - sel jeg for -

Adagio rit.

Vl. 1

Vl. 2

unis.

Va.

Vc.

Cb.

No. 6

Allegro molto quasi presto

497

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Trgl.

NOUR.

(gaar hen til Hulens Aabning og lytter efter Aladdin)

gaar.

Allegro molto quasi presto

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

505

Andante

Fl. 1 2

Cl. (A) 1 2

Cor. (F) 1 2

NOUR.

Andante

Vl. 1

Vl. 2

Va.

pizz.

Vc.

pizz.

Cb.

511

Fl. 1 2

muta in B♭

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

cresc.

Cor. (F) 3 4

NOUR.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

div.
arco

Vc.

Cb.

516

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 3 4

NOUR.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

unis.
pizz.

arco

unis.
pizz.

arco

pizz.

arco

519

Fl. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

NOUR.

Han nær-mer sig!

Jeg hø-rer alt hans Fjed.

Vl. 1

arco

Vl. 2

div.

Va.

arco

Vc.

pizz.

Cb.

pizz.

524

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

mf *p*

Cor. (F) 1 2

cresc.

Cor. (F) 3 4

f *p*

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

NOUR.

Naa, han har læs-set godt, det maa man si - ge,

Vl. 1

cresc. *ffz* *p*

Vl. 2

Va.

cresc. *ffz* *p* div. *mf* *p*

Vc.

div. arco *mf* *p*

Cb.

528

Allegro

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

NOUR.

fast Byr - den tyn - ger ham til Jor - den ned.

Allegro

Vl. 1

div.

Vl. 2

non div.

Va.

unis.

Vc.

unis.

Cb.

arco

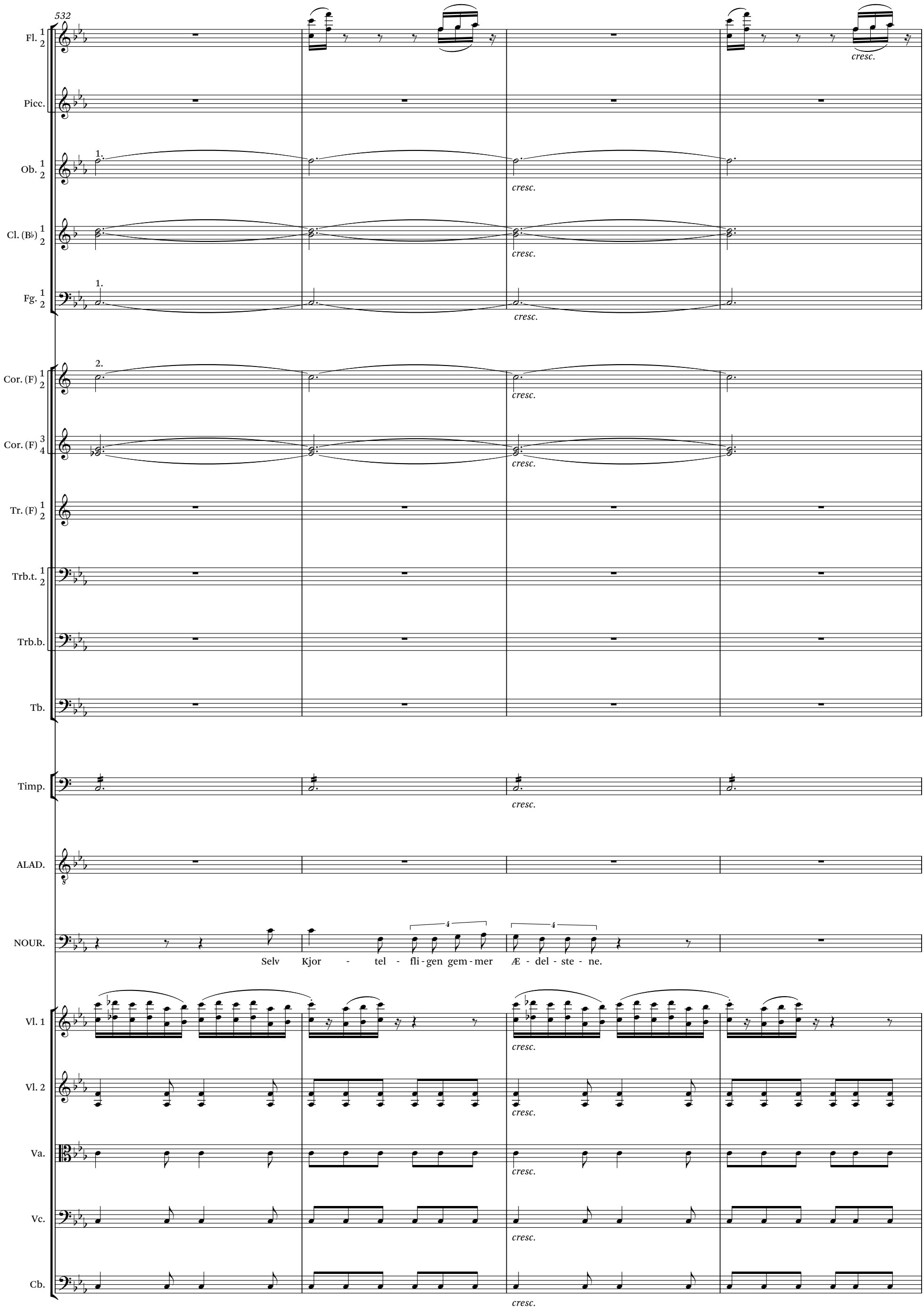
532
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
ALAD.
NOUR.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
1.
2.
cresc.
Selv Kjor - tel - fli - gen gem - mer Æ - del - ste - ne.

536

stringendo

Recit.

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

(usynlig for Tilskuerne)

Ræk mig Haan-den, hjælp mig op! tro mig slig Byr-de

NOUR.

unis.

stringendo

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

div.

Va.

Vc.

Cb.

541

Allegro

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

ALAD.

træt- ter.

NOUR.

Gør Dig først for Byr - den fri; hvor har Du Lam- pen? ræk mig den!

Allegro

Vl. 1

pizz.

div.

arco

Vl. 2

pizz.

arco

Va.

unis.

pizz.

arco

Vc.

pizz.

arco

Cb.

pizz.

arco

547

Recit.

Fl. 1 2

ALAD.

Lad mig kom - me op dog først; i mit Skød den er be - gra - vet un - der Frug - ter - ne fra Ha - ven!

NOUR.

Recit.

unis.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

549

Allegro

Recit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Nu i- gen?

NOUR.

Ræk mig Lam- pen, ræk mig Lam- pen! (vredt) Kast, Du Nar, de dum-me Ste- ne. Lam- pen, Lam-pen si-ger jeg!

Allegro

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

554

Allegro non troppo

Recit.

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

(viser sig)

Naa giv Tid, Du skal nok faa den, nu straks jeg kom-me skal.

Hjælp!

NOUR.

(støder Aladdin tilbage)

Stands!

(tager Røgelsen frem,

Du skal ej hø-ste Løn-nen for min Møj - e!

Allegro non troppo

Recit.

div.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

557

Allegro con fuoco

Hulens Aabning lukker sig roligt, medens Baalet slukker.

Det hele er forbi her.

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

kaster den paa Ilden, som blusser op)

Allegro con fuoco

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

563

Recit.

a 2

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

(i største Affekt)
(frem i Forgrunden)

NOUR.

Saa luk Dig at-ter Klip- pe, ved mit Baal! Jeg stand-ser ik-ke før jeg naa'r mit Maal, jeg naa'r mit Maal, jeg naa'r mit

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

No. 7

Scenen indhylles i fuldstændigt Mørke.
Sceneforandringen for aabent Tæppe.

Allegro con fuoco

570

a 2

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

(iler ud)

Maal!

Allegro con fuoco

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

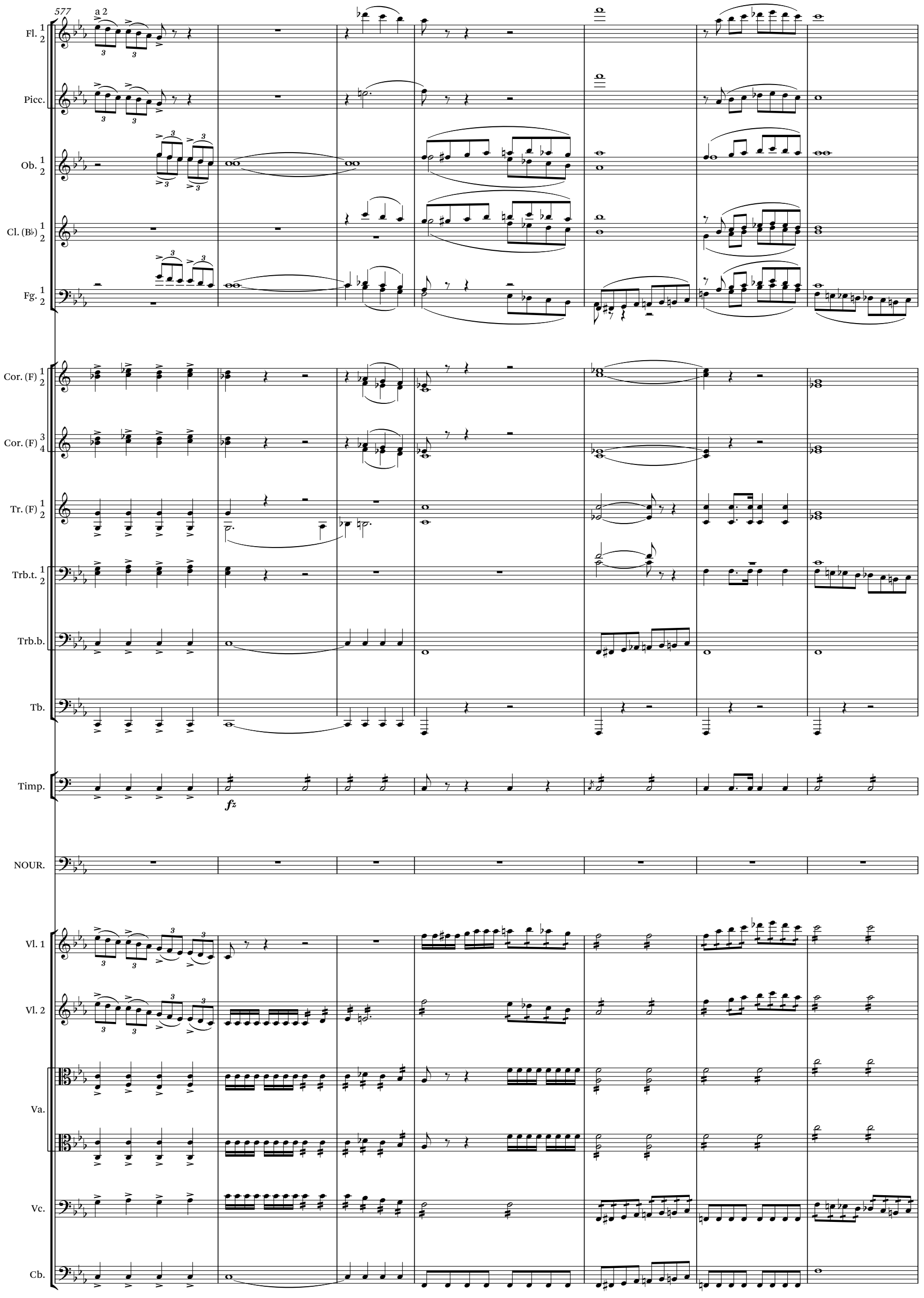
577
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
fz
NOUR.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

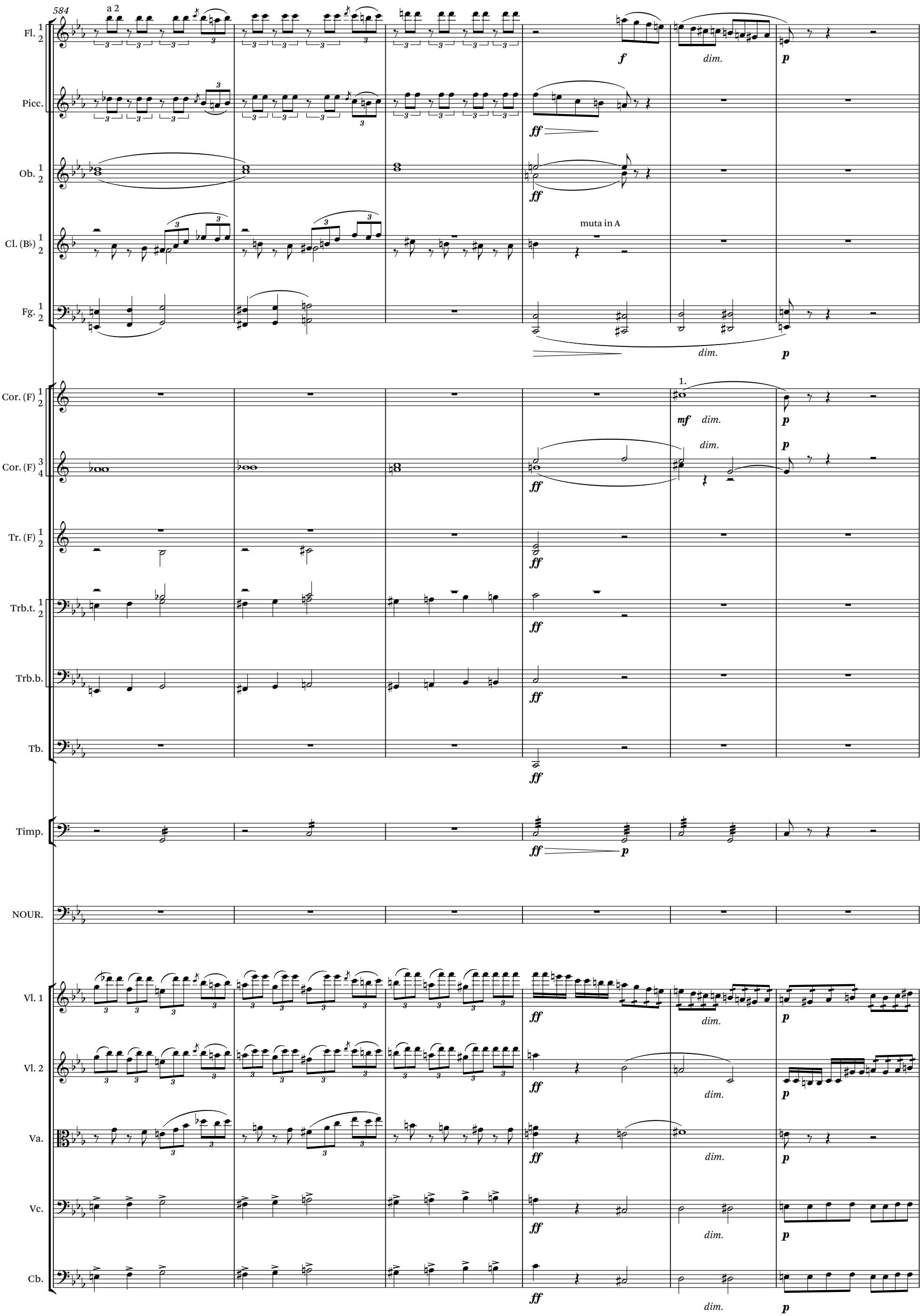
584
a 2
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
NOUR.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
muta in A
1.
f
ff
mf
p
dim.

Lidt efter lidt — — — — — — — — — — — — tiltagende Lys indtil — — — — — — — —

590

a 2

ritardando

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

1.

4.

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

ritardando

pizz.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

SCENE I HULEN

En underjordisk Hule med Planter og Frugter af Ædelstene.
I Baggrunden Lampens Aand: Sværlemmet Gestalt i mørkebrunt Trikot, fuldt af Glimmer.
Om Panden en Guldring med en stærk lysende rød Karfunkel (elektrisk Lys).
Han anbringes paa en Forhøjning, at han kan se kæmpemæssig ud, og paa en Lem.

— halvt Lys.

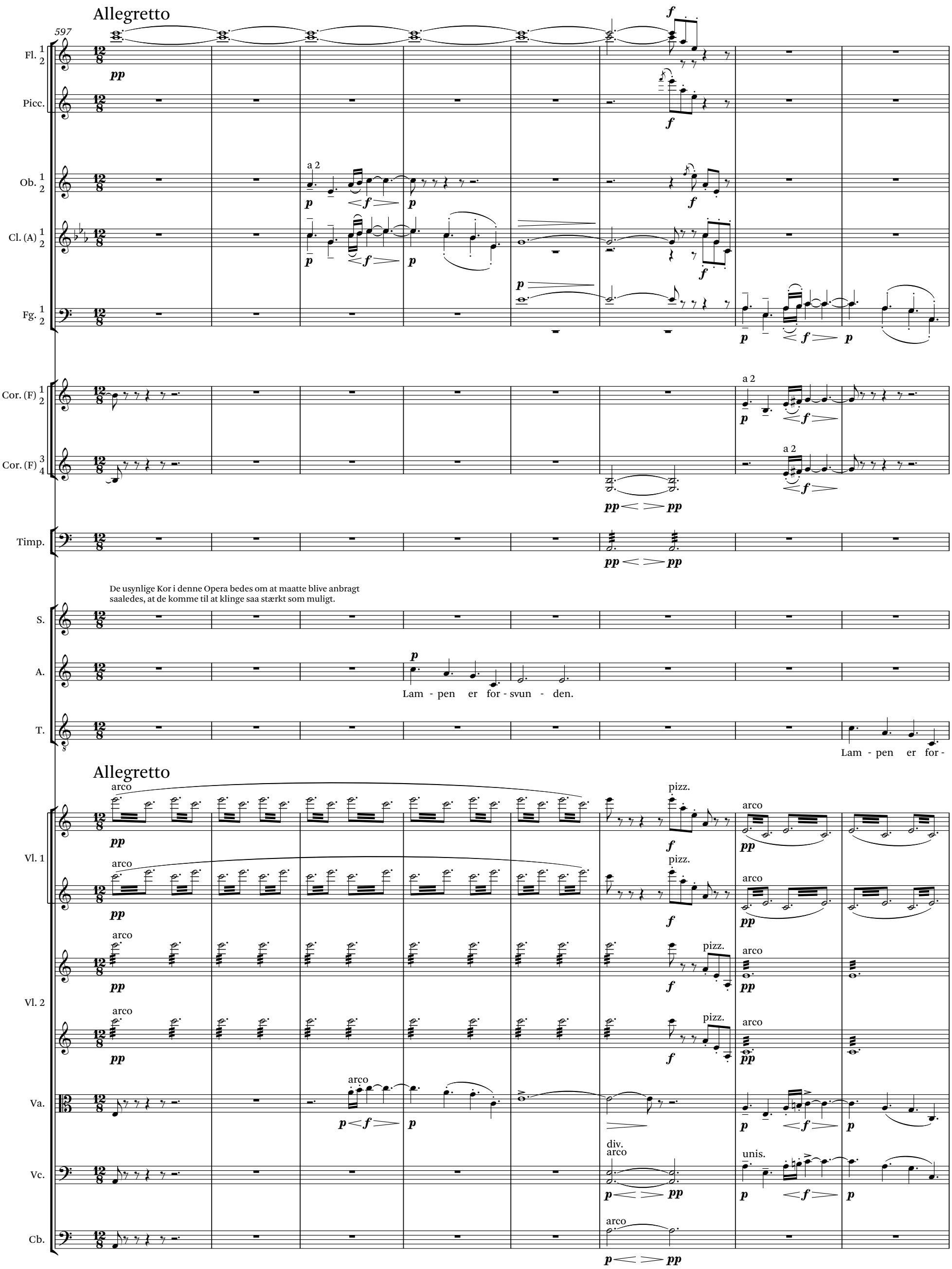

605

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

og dens Lys ud - slukt.

A.

og dens Lys ud - slukt.

T.

svun - den. og dens Lys ud - slukt.

B.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

Vc.

Cb.

611

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

En skyld - fri Sjæl er ste-get i Hu - len ned, en skyld - fri Sjæl er ste - get i Hu - len

A.

En skyld - fri Sjæl er ste - get i Hu - len ned, er ste - get i Hu - len

T.

En skyld - fri Sjæl er ste - get i Hu - len

B.

En skyld - fri Sjæl er ste - get i Hu - len

Vl. 1

pizz.

Vl. 2

pizz.

Va.

div.

Vc.

Cb.

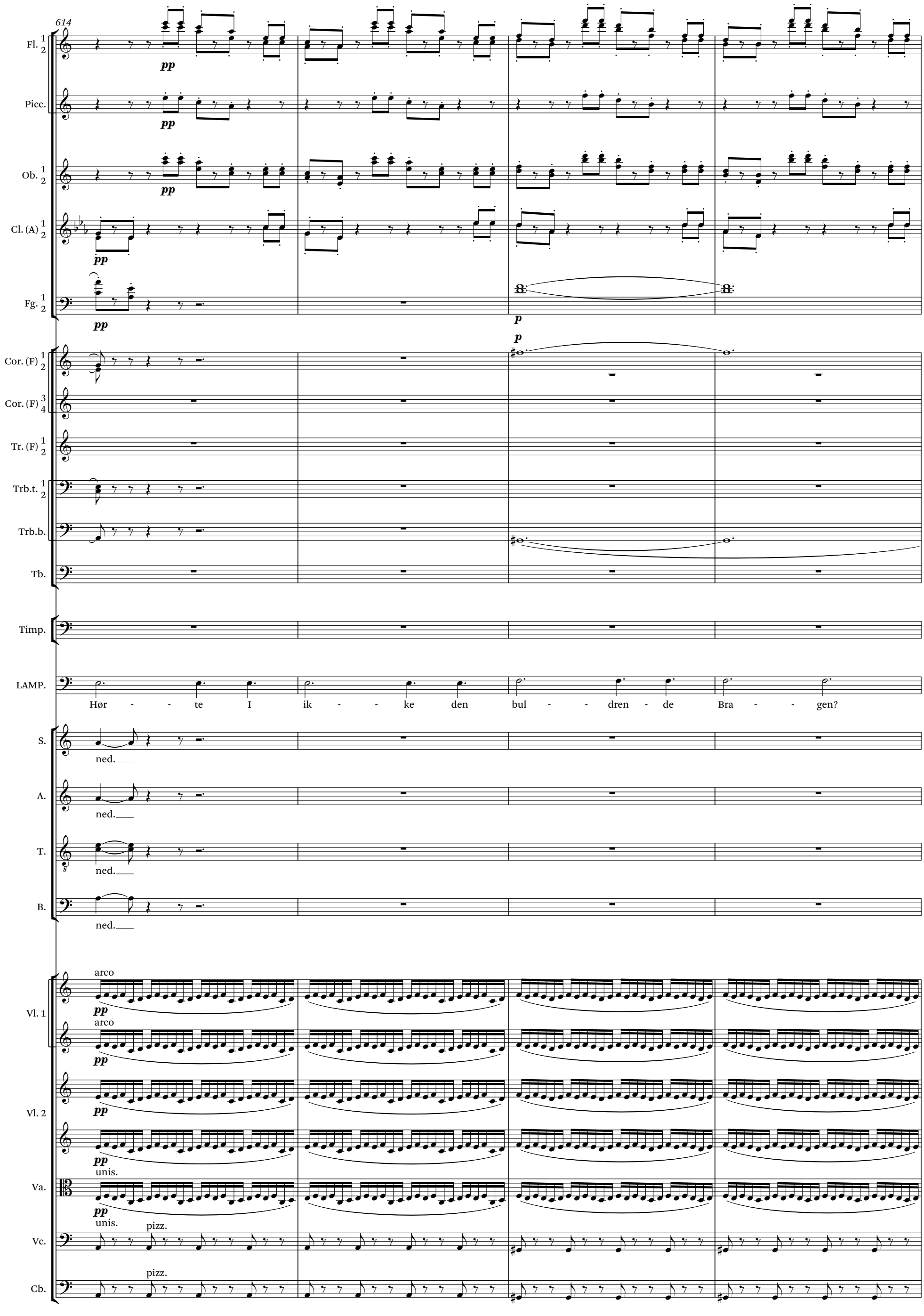
614
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
LAMP.
Hør - - te I ik - - ke den bul - - dren - de Bra - - gen?
S.
ned.
A.
ned.
T.
ned.
B.
ned.
Vl. 1
arco
Vl. 2
arco
Va.
unis.
Vc.
pizz.
Cb.
pizz.
pp
p

618

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

LAMP.

Fjeld - kon - gen

S.

A.

Fjeld - kon - gen rys - ted' i Vre - de sin Skul - der.

T.

B.

Fjeld - kon - gen rys - ted' i Vre - de sin Skul - der.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

arco

Vc.

arco

Cb.

624

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

LAMP.

luk - te den sten - fa - ste Dør.

S.

A.

T.

B.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

629

Fl. 1 2 — decresc. — ppp

Picc.

Ob. 1 2 — a 2 — decresc. — mf f p mf fz p

Cl. (A) 1 2 — a 2 — decresc. — ppp — mf f p mf fz p cresc. f dim.

Fg. 1 2 — a 2 — decresc. — mf f p mf fz p cresc. f dim.

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

LAMP.

S. — Snart bræn-der Lam - pen, snart bræn - der Lam - pen dæm - pet paa-

A. — Snart bræn - der Lam - pen dæm - pet paa-

T. — Snart bræn - der Lam - pen dæm - pet paa-

B. — Snart bræn - der Lam - pen dæm - pet paa-

Vl. 1 — decresc. — pp — decresc.

Vl. 2 — decresc. — ppp — decresc.

Va. — decresc. — f p

Vc. — decresc. — f p

Cb. — decresc. — f p

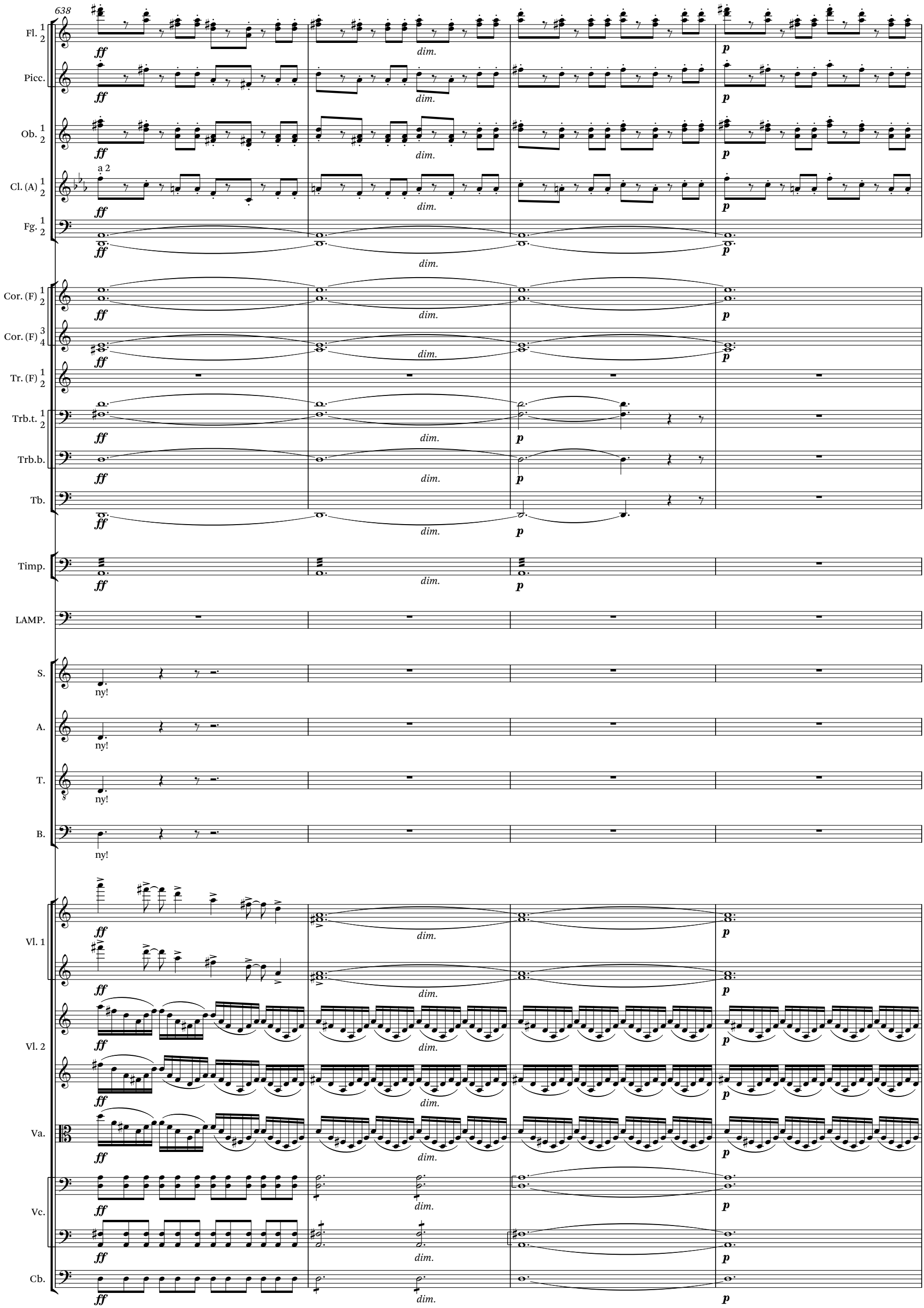
638
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
a 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
LAMP.
S.
A.
T.
B.
ny!
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
ff
dim.
p

642

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

LAMP.

Kun o - ver Jor - - den min Her - - re jeg ly - - der,

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

pp

646

Fl. 1 2

Picc.

Cl. (A) 1 2

LAMP.

her hans Be - fa - - - ling kun li - - - det jeg

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

649

Fl. 1 2

Picc.

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

a 2

ffz *p*

Cor. (F) 1 2

a 2

ffz *p*

LAMP.

ag - - - ter hø - - - rer I ik - - - ke, han

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

ffz *p*

Cb.

652

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

p

Cl. (A) 1 2

a 2

Fg. 1 2

ffz *p*

a 2

Cor. (F) 1 2

ffz *p*

Cor. (F) 3 4

pp

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

pp

LAMP.

suk - - ker og græ - - der? Lam - - pen er kraft - - løs, mit

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

ffz *p*

Cb.

656

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

LAMP.

(synker under Torden i Jorden)

Ø - re jeg luk - ker.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

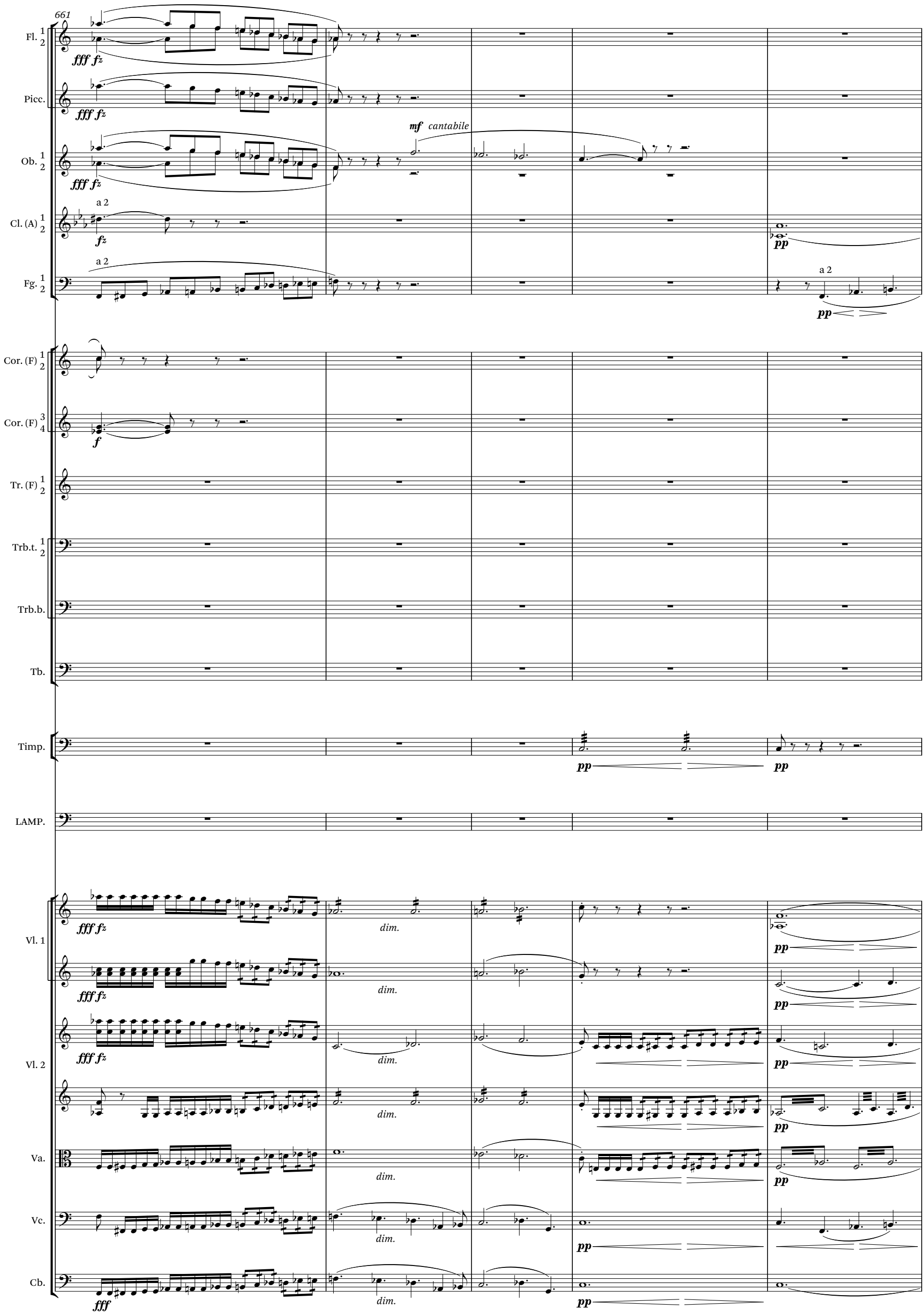
661
Fl. 1 2
fff fz
Picc.
fff fz
Ob. 1 2
fff fz
mf cantabile
Cl. (A) 1 2
a 2
fz
pp
Fg. 1 2
a 2
a 2
pp
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
f
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
pp
pp
LAMP.
Vl. 1
fff fz
dim.
pp
fff fz
dim.
pp
Vl. 2
fff fz
dim.
pp
dim.
pp
Va.
dim.
pp
Vc.
dim.
pp
Cb.
fff
dim.
pp

666

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

a 2

pp

Timp.

ppp

Vl. 1

pizz.

ppp

Vl. 2

pp

Va.

Vc.

Cb.

673 Allegretto

Fg. 1 2

ff fz

Cor. (F) 1 2

Allegretto

Vl. 1

p

mf

arco

f

p

fff fz

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

678

Allegro molto agitato

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

(Aladdin kommer styrtende fortvivlet ned fra en Sidegang.)
(Aladdin bærer, fastbundet ved Lænden, en Bylt.)

ALAD.

In - gen hø - rer mit Raab, in - gen rø - res af min Stem- me,

Allegro molto agitato

Vl. 1 — div.

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

686

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

in - gen hø - rer mit Raab, in - gen ag - ter paa min Kla - ge! Hør mig, o, hør mig

unis.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

f cresc.

694

1.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

alt er for- tabt! Hør, mig, hør mig fal - ske

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

702

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

ALAD.

Trold, Du skal faa hvad Du for - lan - ger, hør min Kla - ge, hør min

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

710

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Jam - mer! O fri mig ud af Mør - kets Kval! Nu jeg straf-fes for min

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

Recit.

a 2

div.

cresc.

a tempo Recit. a tempo Recit. a tempo Recit.

716

Fl. 1 2 — a 2 — ff fz

Picc. — ff fz

Ob. 1 2 — a 2 — ff fz

Cl. (A) 1 2 — a 2 — ff fz

Fg. 1 2 — a 2 — ff fz fz

Cor. (F) 1 2 — ff

Cor. (F) 3 4 — ff

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2 — mf

Trb.b. — mf

Tb.

Timp.

ALAD. — Brø - de, at Gul-na-res Navn jeg næv - ned, ej Til-gi-vel-se, ej Red - ning, jor - det er jeg med mit

a tempo Recit. a tempo Recit. a tempo Recit.

Vl. 1 — ff fz fz pp

Vl. 2 — ff fz fz pp

Va. — ff fz fz pp

Vc. — ff fz fz pp

Cb. — ff fz fz

722

stretto

Andante

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

(styrter til Jorden, paa et lavt Naturleje
paa højre Side i Forgrunden)

ALAD.

Haab! O fri mig ud af Mør - kets Vold!

stretto

Andante

Vl. 1

Vl. 2

Va.

unis.

Vc.

Cb.

730

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

rit.

a tempo

(i liggende Stilling)

accel.

(rejser sig noget overende)

a tempo

(synker atter tilbage)

738

ALAD.

Ak, nu er Alt for - bi, o ve, for - bi; af al min Kval og bit - tre Nød kun Dø - den fri - er mig ud.

a tempo

accel.

a tempo

747

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

(paa Knæ paa Lejet)

(i samme Stilling med foldede Hænder og bøjet Hoved)

ALAD.

Ak ja, for - barm Dig, Al - lah, tag mig snart, o tag mig snart i Din Favn.

(i halv siddende, halv liggende
Stilling, støttende sig paa Albuerne
med Haanden paa Hovedet)

755

ALAD.

Tag mit Far - vel, o Mo - der, en - somt maa Du suk - ke Da - gen lang, og jeg ej lin - dre kan Dig

Min - des jeg kan, o Mo - der, den - gang Du mig vug - ged' blidt i Din Favn; da var der Fryd og sa - lig

Vl. 1 · Vl. 2 · Va. · Vc. · Cb.

761

accel.

Cl. (A) 1 2 · Fg. 1 2

dolce

(forskjellige Gestus med højre Arm)

ALAD.

Nø - den, Du li - der. Rast - løs op - sø - ger Du nu Din Søn, men for - gæ - ves Du

Fred i mit Hjer - te. Ak, for in - tet Du gav mig Alt; kun med U - tak jeg

con affetto

accel.

Vl. 1 · Vl. 2 · Va. · Vc. · Cb.

765

rit. a tempo

Cl. (A) 1 2

ALAD.

træt - ter Din Fod, ak In - tet, ej Bøn - ner, ej Taa - rer mig kal - der til - ba - ge. In - tet Haab, Sorg og Død,

løn - ned' Din Kær - lig - hed, og kun daa - ren - de Læng - sler op - fyld - te mit Hjer - te. Brø - de - fuld, an - ger - fuld,

rit. a tempo

Vl. 1 · Vl. 2 · Va. · Vc. · Cb.

tenuto

769

rall.

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

mp dolce

pp

pp

(synker ned og slumrer ind)

ALAD.

p

ak, in-tet Haab, kun Sorg og Død!

ak, in-tet Haab, kun Sorg og Død!

rall.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

mp

pp

smorzando

No. 8

BALLET

Allegretto con grazia

En Bjergalf kommer tilsyne,

hun opdager Aladdin og vinker en anden Alf til, som kommer løbende.

775

Fl. 1 2

p dolce

accel. molto vivo

785

De vove sig hen til ham, og idet de overraskes af hans Skønhed fatte de Godhed for ham og beslutte at vaage ved hans Leje.

ad libitum

pp

793

accel.

rallentando

De plukke hver en Palmegren hvormed de sagte vifter ham.

Va.

senza sord.

p dolce

con sord.

p

802

Va.

810

poco rall.

Va.

pp

pp

I Baggrunden ses en tredje Alf komme løbende, efterfulgt af en fjerde.

De ville lege, men de to første Alfer søge at forhindre dem deri af Frygt for, at de skulle vække Aladdin.

818

Vl. 1

p *dolce*

Va.

p

senza sord.

Vc.

p *dolce*

826

Vl. 1

Va.

Vc.

De fører dem hen til Lejet. Et Øjeblik studse de to sidste Alfer ved Synet af ham, men straks derpaa fortsættes Legen med nogle flere Alfer, som netop i samme Øjeblik kommer frem.

834

Fl. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

a tempo

1.

mf

dolce cantabile

Timp.

p

Vl. 1

cresc.

Vl. 2

Va.

cresc.

solo

Vc.

solo

mf cantabile

gli altri

Cb.

mf

De to første Alfer holde sig stadig ved Lejet,
for at værne om Aladdin under den stadig
tiltagende vilde Leg og Dans af Alfer og Gnomer,
som efterhaanden fylder Scenen.

842

Fl. 1 2

Ob. 1 2

mf *dolce cantabile*

a 2

cresc.

Cl. (A) 1 2

p

Fg. 1 2

mp

mf

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

Vl. 1

p molto leggiero cresc.

Vl. 2

pizz.

p

cresc.

Va.

pp

div.
pizz.

arco

mf

Vc.

Cb.

pizz.

848

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

a 2

arco

pp

mf

cresc.

853

Fl. 1 2

Ob. 1 2

a 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

Vl. 1

pizz

arco

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

f *cresc.* *staccato* *mf*

858

Fl. 1 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (A) 1 2 — a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4 — *f*

Timp.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

cresc.

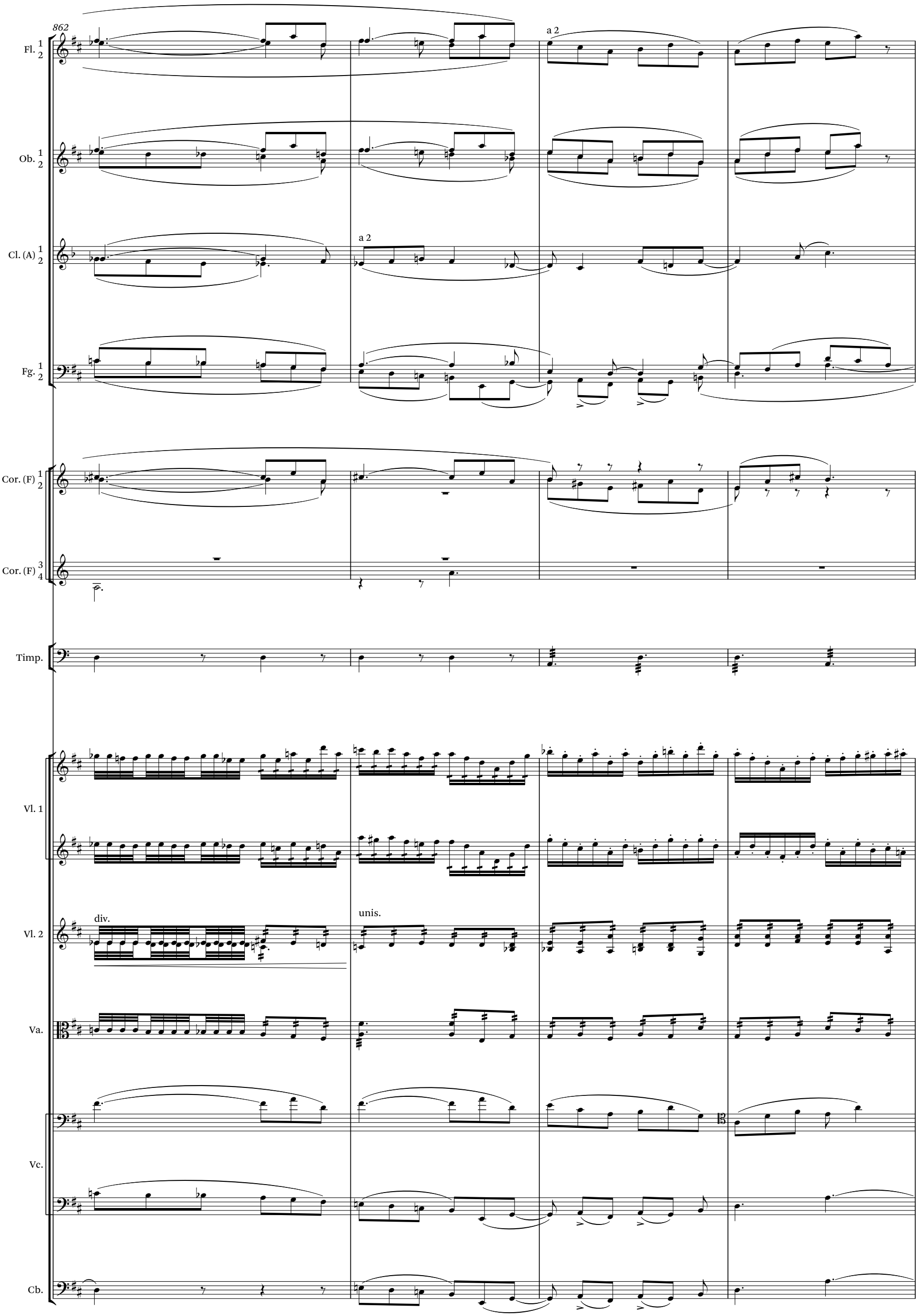
862
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
a 2
div.
unis.

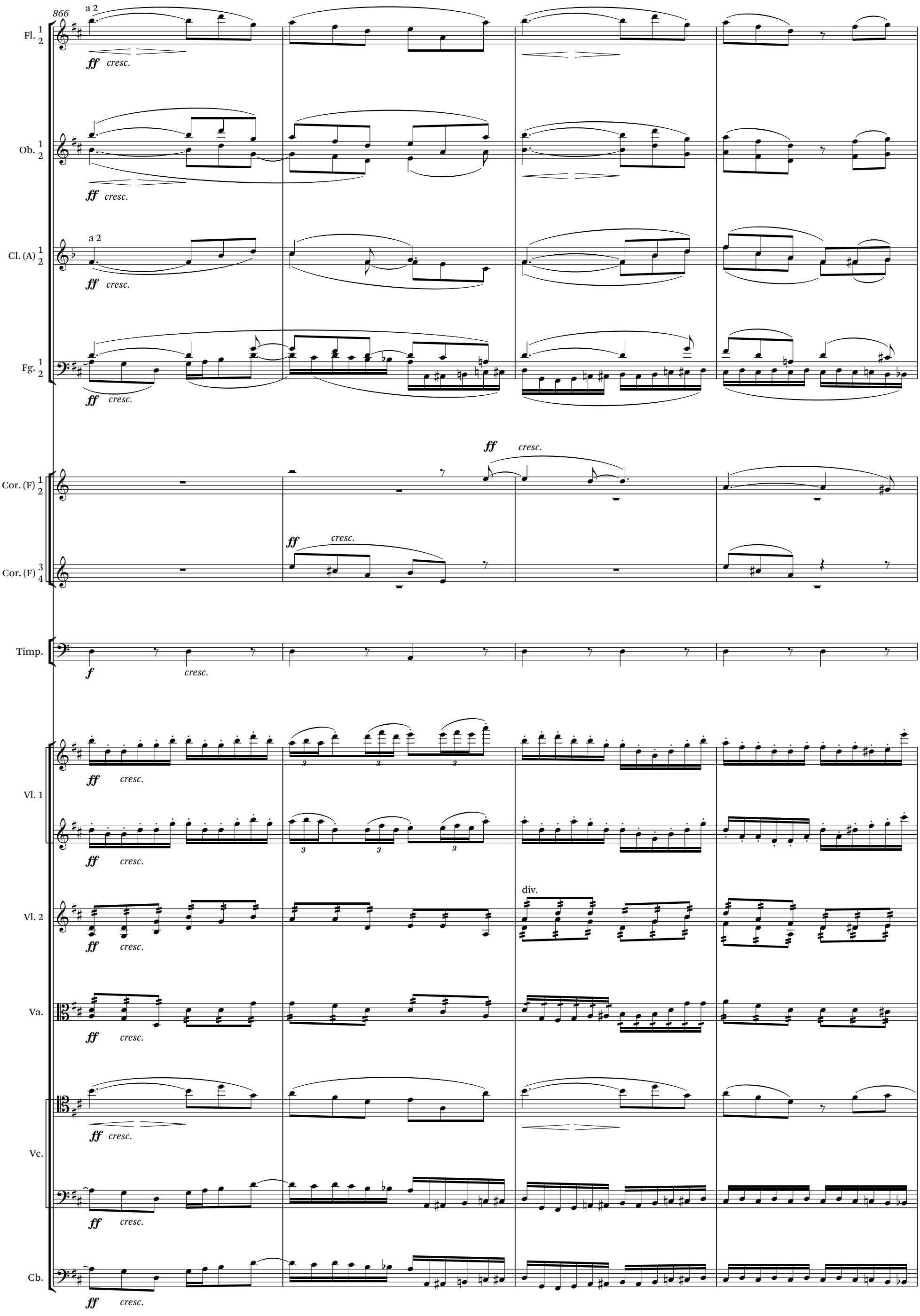
866
a 2
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Timp.
Vl. 1
Vl. 2
div.
Va.
Vc.
Cb.
ff
cresc.
f

870

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Koristerne indtager én efter én deres Pladser.

S.

A.

T.

B.

Vl. 1

Vl. 2

div.

Va.

Vc.

Cb.

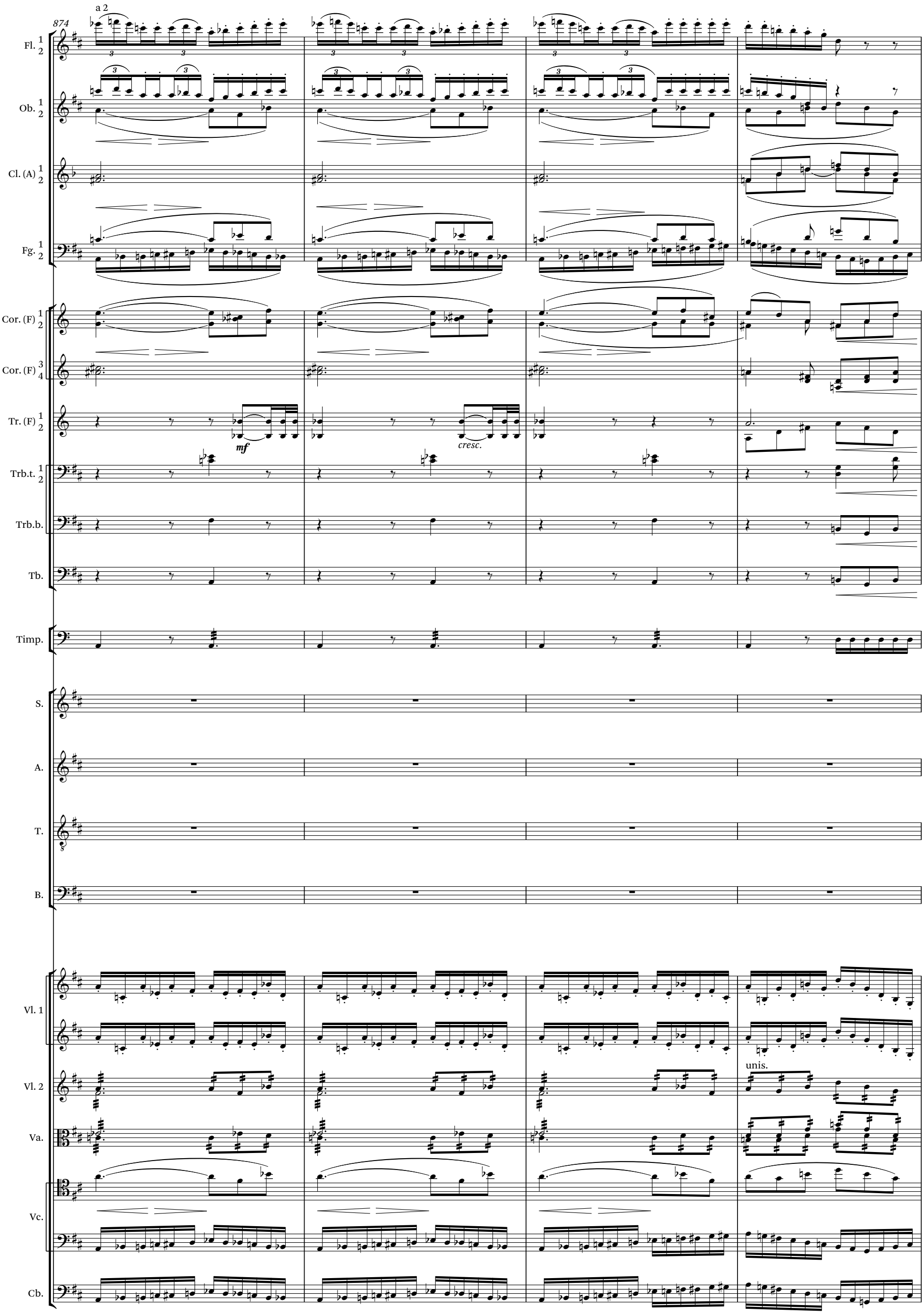
874
a 2
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
mf
cresc.
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
S.
A.
T.
B.
Vl. 1
Vl. 2
unis.
Va.
Vc.
Cb.

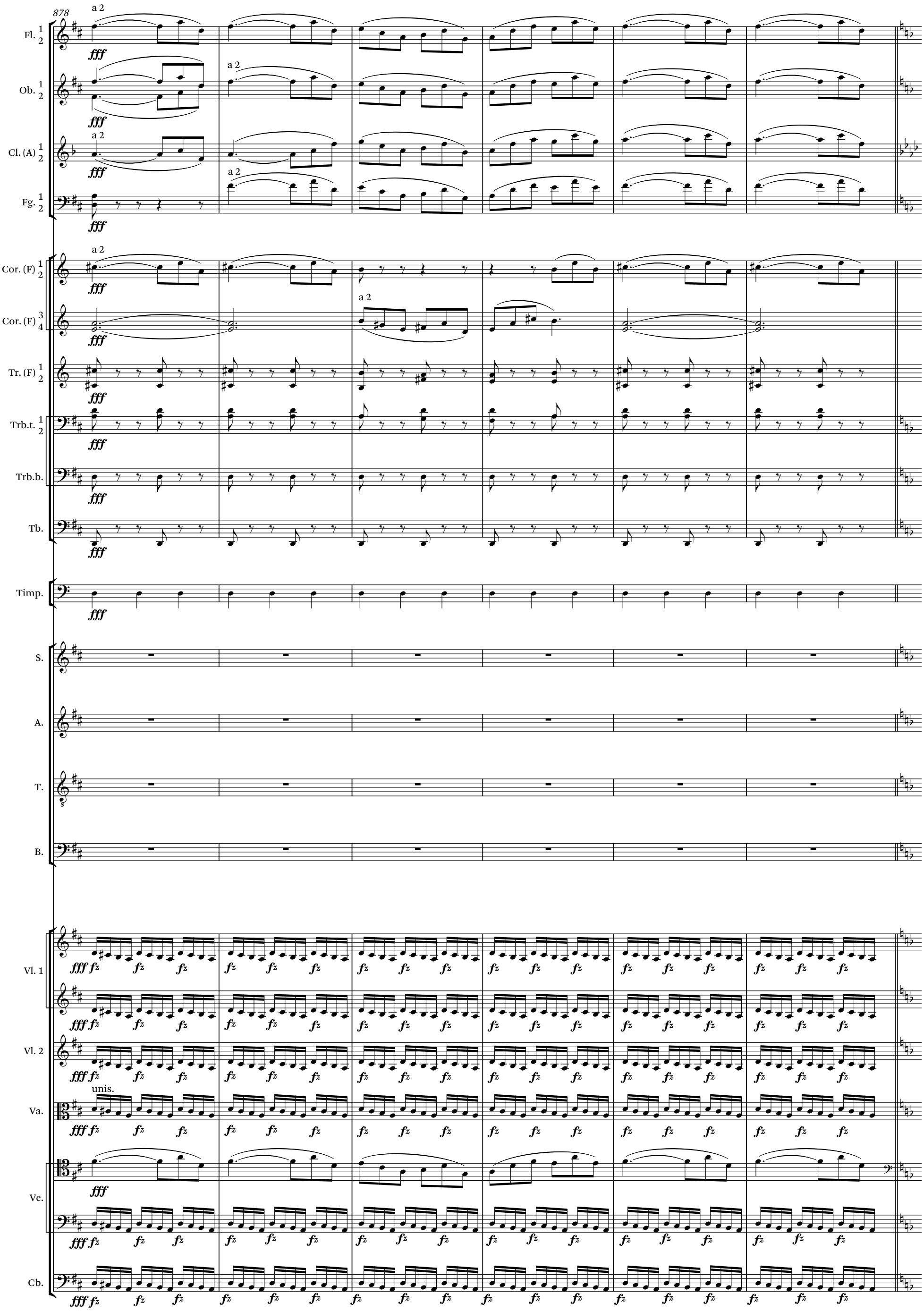
878
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
S.
A.
T.
B.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
unis.
fff
fz

No. 9

Allegro con fuoco

884

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Kor (synligt)

S.

Hej - o!

A.

Hej - o!

T.

Hej - o!

B.

Hej - o!

Allegro con fuoco

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

890

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

f

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

Hej - o! Hej - o! Kom! Til Dans!

A.

Hej - o! Hej - o! Kom! Til Dans!

T.

Hej - o! Hej - o! Kom! Hej - o!

B.

Hej - o! Hej - o! Kom! Hej - o!

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

896

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

f

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

Nu er Fjeld-dø-ren lukt! Her i vor Hal svin - ge vi om!

A.

Nu er Fjeld-dø-ren lukt! Her i vor Hal svin - ge vi om!

T.

Nu er Fjeld-dø-ren lukt, u - for - styr-ret vi svin - ge om-kring, svin - ge vi om,

B.

Nu er Fjeld-dø-ren lukt, u - for - styr-ret vi svin - ge om-kring, svin - ge vi om,

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

902

a 2

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. Hej - o! Hej - o! ly - stig om-kring! ly - stig om-kring! Hej - o! Hej - o!

A. Hej - o! Hej - o! ly - stig om-kring! ly - stig om-kring! Hej - o! Hej - o!

T. Hej - o! Hej - o! ly - stig om-kring! ly - stig om-kring! Hej - o! Hej - o!

B. Hej - o! Hej - o! ly - stig om-kring! ly - stig om-kring! Hej - o! Hej - o!

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

908

a 2

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

Her! her! Her! her! To - ner om - slyn - ger den

A.

Her! her! Her! her! To - ner om - slyn - ger den

T.

Her! her! Her! her! Her! To - ner om - slyn - ger den

B.

Her! her! Her! her! Her! To - ner om - slyn - ger den

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

p *fz* *cresc.*

914

Fl. 1 2 — a 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2 — a 2

Cor. (F) 3 4 — a 2

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. — hvirv - len - de Ska - re, den hvirv - len - de Ska - re i bro - - get Glans, i bro - -

A. — hvirv - len - de Ska - re, den hvirv - len - de Ska - re i bro - - - - get Glans, i bro - -

T. — hvirv - len - de Ska - re i bro - - - - get Glans, i bro - -

B. — hvirv - len - de Ska - re, den hvirv - len - de Ska - re i bro - - - - get Glans, i bro - -

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

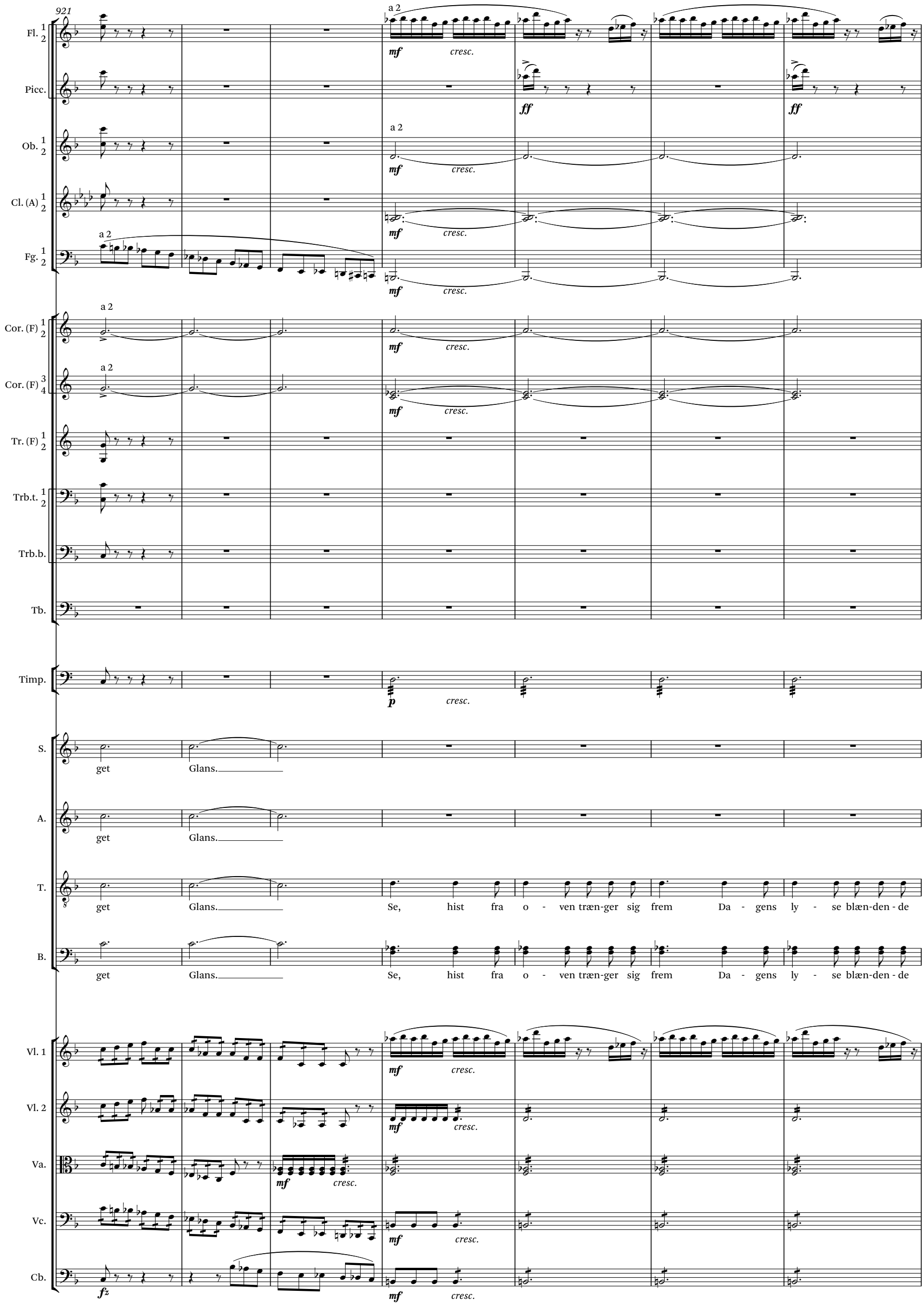
921
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
S.
A.
T.
B.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
mf
cresc.
ff
p
fz
get Glans.
Se, hist fra o - ven træn-ger sig frem Da - gens ly - se blæn-den - de

928

Fl. 1 2 — a 2 — *f*

Picc. — *ff*

Ob. 1 2 — a 2 — *f*

Cl. (A) 1 2 — a 2 — *f*

Fg. 1 2 — a 2 — *f*

Cor. (F) 1 2 — *f* — a 2 — *fz*

Cor. (F) 3 4 — *f* — a 2 — *fz*

Tr. (F) 1 2 — *f*

Trb.t. 1 2 — *f*

Trb.b. — *f*

Tb. — *f*

Timp. — *f*

S. — Se, hist en Alf fra Drøm-me - nes Land ømt og kær - ligt ham vin-ker til - ba - - - ge

A. — Se, hist en Alf fra Drøm-me - nes Land ømt og kær - ligt ham vin-ker til - ba - - - ge

T. — Skær, se, en Alf fra Drøm-me - nes Land ømt og kær - ligt ham vin-ker til - ba - - - ge,

B. — Skær, se, en Alf fra Drøm-me - nes Land ømt og kær - ligt ham vin-ker til - ba - - - ge,

Vl. 1 — *f*

Vl. 2 — *f*

Va. — *f*

Vc. — *f*

Cb. — *f*

(En urolig Bevægelse af Aladdin foranlediger at Alle, undtagen Aladdin, forsvinder.)

934

Fl. 1 2 — a 2

Picc.

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2 — a 2

Cor. (F) 3 4 — a 2

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. — gy - - der Trøst i hans Bryst.

A. — gy - - der Trøst i det sorg - be - tyn - ge - de Bryst.

T. — gy - - der Trøst i hans Bryst.

B. — gy - - der Trøst i det sorg - be - tyn - ge - de Bryst.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

No. 10

941

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

(vaagner og ser sig forfærdet omkring)

For-svun- det! ak, i-gen for-svun- det! Ved Kil-dens Ris-len har jeg so- vet! det var kun en

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

pizz.

Cb.

rit. Recit.

947

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

a 2

ALAD.

(rejser sig)

Drøm, den svandt som al-le an- dre! Kun Hu-lens Ræd-sler er end-nu til-ba- ge, fra Haa-bets Him-mel styr- ted' jeg i Dø- den! O Al - lah vær mig

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

arco

Cb.

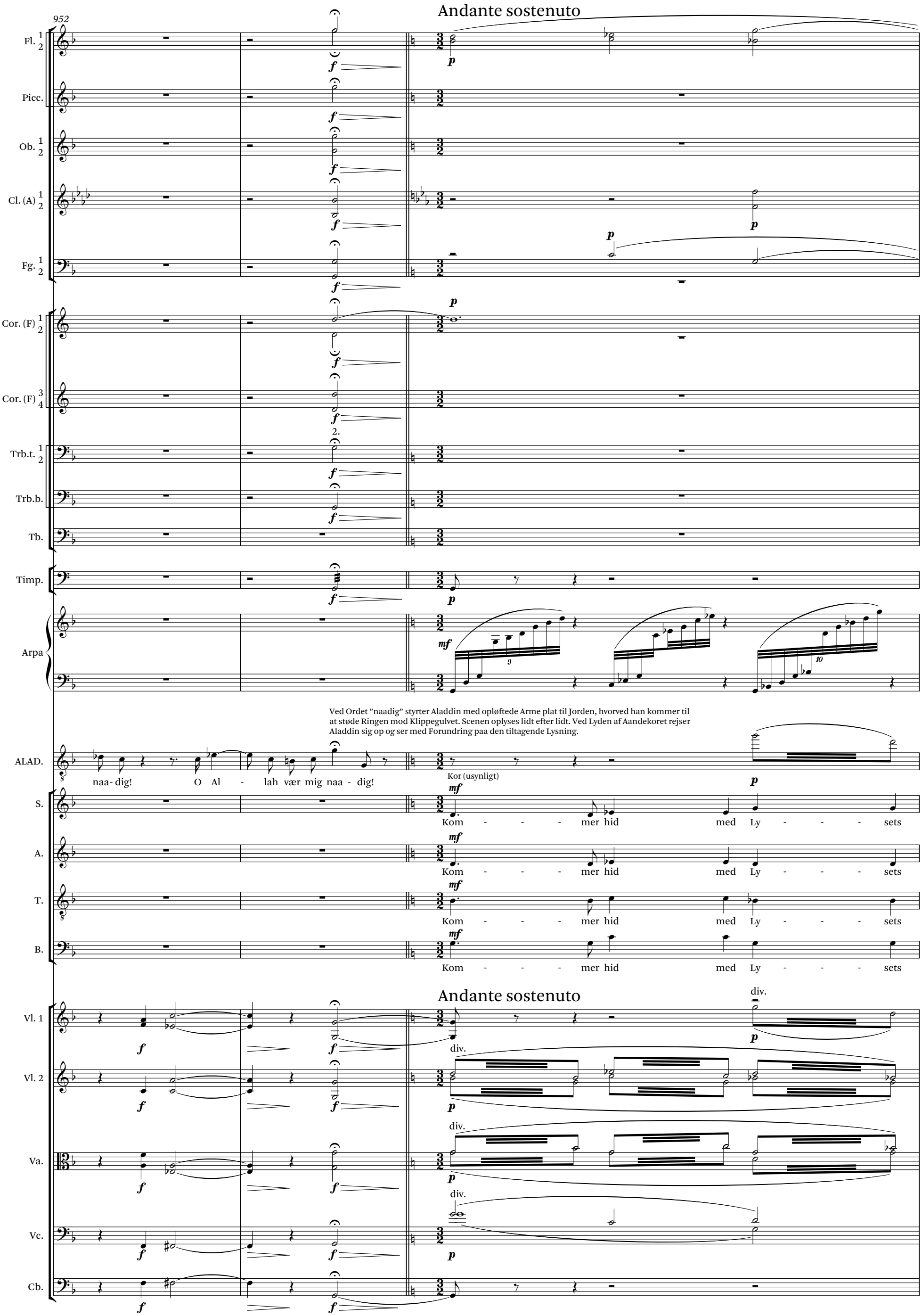
952
Andante sostenuto
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
Arpa
Ved Ordet "naadig" styrter Aladdin med opløftede Arme plat til Jorden, hvorved han kommer til at støde Ringen mod Klippegulvet. Scenen oplyses lidt efter lidt. Ved Lyden af Aandekoret rejser Aladdin sig op og ser med Forundring paa den tiltagende Lysning.
ALAD.
naa- dig! O Al - lah vær mig naa - dig!
Kor (usynligt)
S.
A.
T.
B.
Kom - - - mer hid med Ly - - - sets
Andante sostenuto
div.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

955

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

p

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

p

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Arpa

f

mf

9

10

S.

Pragt! Kom - - - mer hid med Ly - - - sets

A.

Pragt! Kom - - - mer hid med Ly - - - sets

T.

Pragt! Kom - - - mer hid med Ly - - - sets

B.

Pragt! Kom - - - mer hid med Ly - - - sets

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

p

Cb.

p

957

Fl. 1 2 — *mf* — *cresc.*

Ob. 1 2 — *mf* — *cresc.*

Cl. (A) 1 2 — *mf* — *cresc.*

Fg. 1 2 — *mf* — *cresc.*

Cor. (F) 1 2 — *mf* — *cresc.*

Cor. (F) 3 4 — *p* — *cresc.*

Tr. (F) 1 2 — *p* — *cresc.*

Trb.t. 1 2 — *p* — *cresc.*

Trb.b. — *p* — *cresc.*

Tb.

Timp. — *p* — *cresc.*

Arpa — *mf*

(Ringens Aand (en høj hvid Kvindeskikkelse paa høje hvide Vinger) lader sig tilsyne paa en hvid lysende Sky.)
(Skyen, som kommer fra højre Side, standser midtvejs paa Scenen.)

RING.

S. — Pragt!

A. — Pragt!

T. — Pragt!

B. — Pragt!

Vl. 1 — *p* — *cresc.* — unis.

Vl. 2 — unis. — *p* — *cresc.*

Va. — *p* — *cresc.*

Vc. — unis. — *p* — *cresc.*

Cb. — *p* — *cresc.*

958

Moderato

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Arpa

RING.

Stands Din Kla - ge! Du by - der o - ver Rin - gens Aand, ved Rin - gen paa Din e - gen Haand.

S.

A.

T.

B.

Moderato

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

963

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

p

Fg. 1 2

p

Cor. (F) 1 2

p

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Arpa

f

5

RING.

Sig mig, hvor - hen? og straks jeg fø - rer Dig did paa mi - ne let - te Vin - ger.

S.

Ved

A.

Ved

T.

Ved

B.

Ved

Vl. 1

pp

Vl. 2

pp

Va.

pp

pizz.

arco

Vc.

p

pizz.

arco

Cb.

p

967

Andante sostenuto

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

Arpa

S.

Rin - gen paa Din e - gen Haand! Ved Rin - gen paa Din e - gen

A.

Rin - gen paa Din e - gen Haand! Ved Rin - gen paa Din e - gen

T.

Rin - gen paa Din e - gen Haand! Ved Rin - gen paa Din e - gen

B.

Rin - gen paa Din e - gen Haand! Ved Rin - gen paa Din e - gen

Andante sostenuto

Vl. 1

Vl. 2

unis.

Va.

div.

Vc.

Cb.

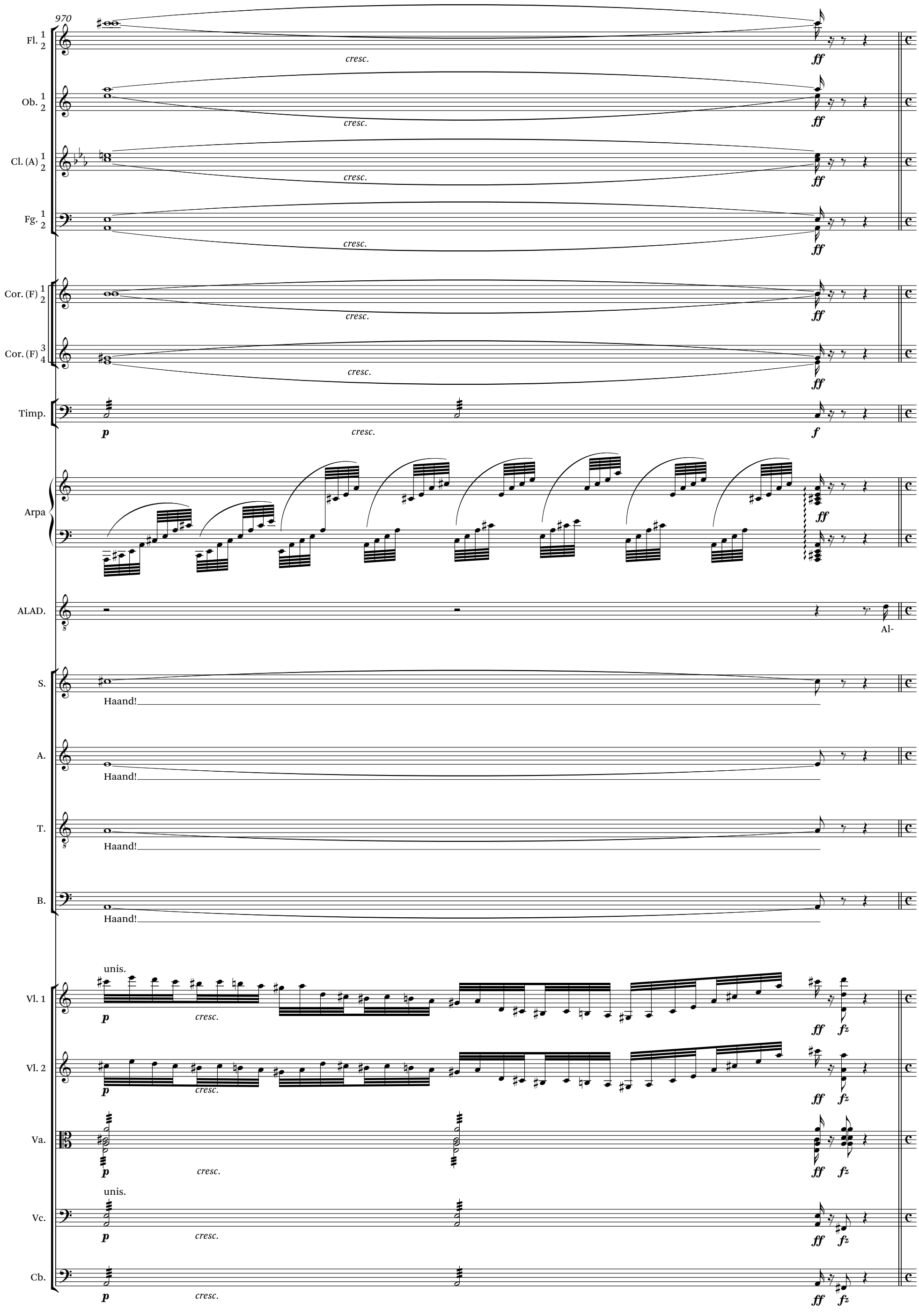
970
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Timp.
Arpa
ALAD.
S.
A.
T.
B.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
cresc.
ff
p
f
Al-
Haand!
unis.
fz

971 Allegro non troppo

ALAD.

mæg - ti - ge! om du for - maa'r, bring mig hjem til Is - pa - han! Alt mit Guld vil jeg Dig

Allegro non troppo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

unis.

unis.

975

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

1.

rit.

ALAD.

skæn - ke for et Glimt af So - lens Lu - e. Før mig bort her - fra!

rit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

979

Moderato

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Arpa

RING.

Ræk mig, Her-re, blot Din Haand, o-ver Rin-gens Aand be-fa-ler Du! Næp-pe har Du Or-det talt, før Dit Øn-ske er fuld-

ALAD.

Moderato

div.

Vl. 1

div.

Vl. 2

div.

Va.

Vc.

Cb.

986

Fl. 1 2

pp cresc.

Ob. 1 2

pp cresc.

Cl. (A) 1 2

pp cresc.

Fg. 1 2

pp cresc.

Cor. (F) 1 2

pp cresc.

Cor. (F) 3 4

pp cresc.

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Arpa

pp

RING.

bragt!

ALAD.

S.

Dit

A.

Dit

T.

Dit

B.

Dit

Vl. 1

pp cresc.

Vl. 2

pp cresc.

Va.

pp cresc.

Vc.

pp cresc.

Cb.

pp cresc.

Andante sostenuto

988

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Arpa

(Aladdin nærmer sig Ringens Aand noget ængstelig.)

ALAD.

S.

Øn - ske er fuld - bragt ved Rin - - gens

A.

Øn - ske er fuld - bragt ved Rin - - gens

T.

Øn - ske er fuld - bragt ved Rin - - gens

B.

Øn - ske er fuld - bragt ved Rin - - gens

Andante sostenuto

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div. unis. div.

Vc.

Cb.

TÆPPET FALDER

991

Fl. 1 2

cresc.

Ob. 1 2

cresc.

Cl. (A) 1 2

cresc.

Fg. 1 2

cresc.

Cor. (F) 1 2

cresc.

Cor. (F) 3 4

cresc.

Tr. (F) 1 2

cresc.

Trb.t. 1 2

cresc.

Trb.b.

cresc.

Tb.

cresc.

Timp.

cresc.

Arpa

cresc.

(Aladdin træder op paa Skyen, som drager hurtig bort tilvenstre.)

(ude af Scenen)

ALAD.

S.

Magt.

A.

Magt.

T.

Magt.

B.

Magt.

Vl. 1

unis.

molto cresc.

Vl. 2

unis.

molto cresc.

div.

Va.

molto cresc.

unis.

Vc.

molto cresc.

Cb.

molto cresc.

992

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Arpa

S.

A.

T.

B.

Vl. 1 — div. — unis.

Vl. 2 — div. — unis.

Va. — unis.

Vc.

Cb.

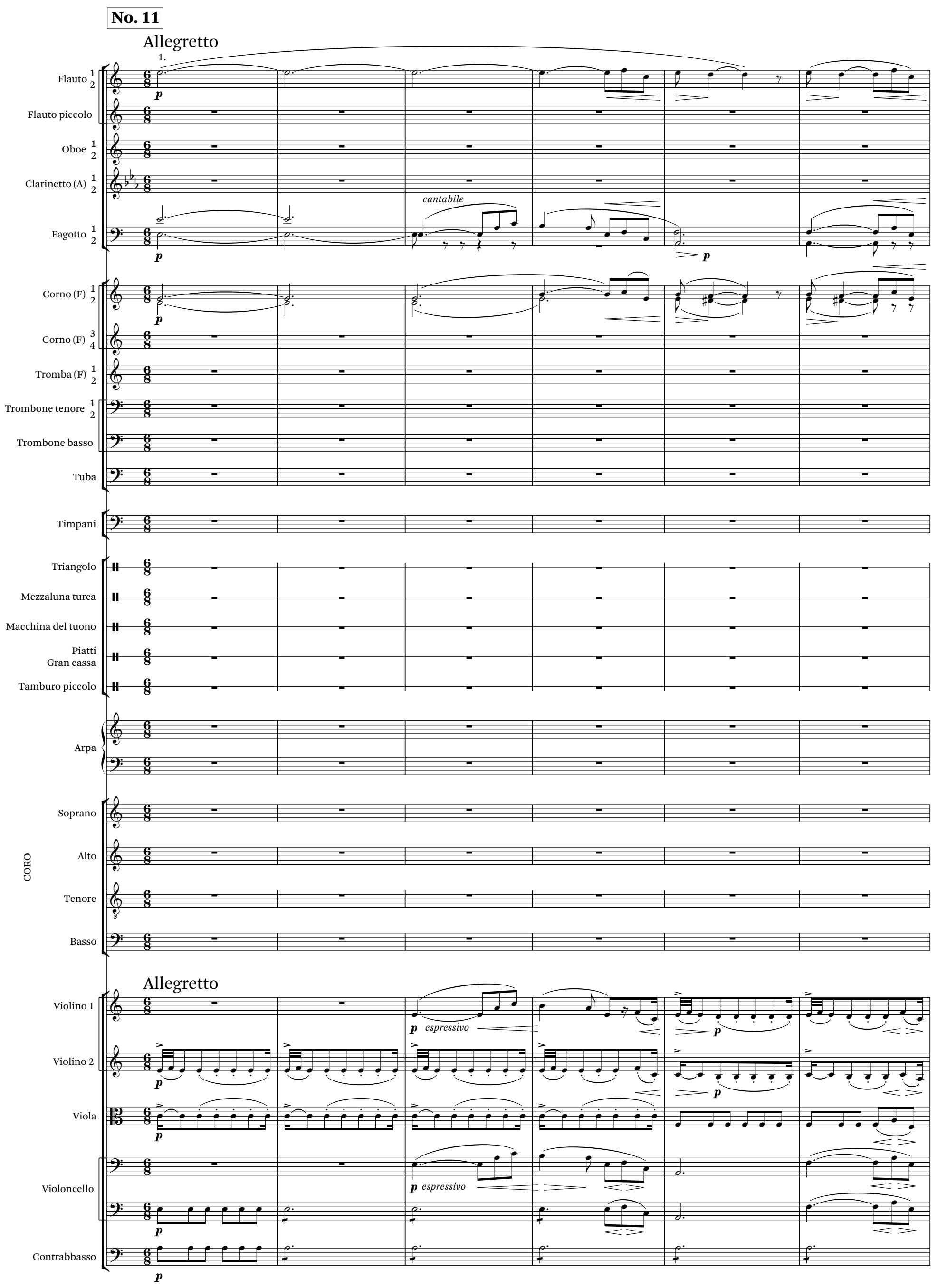
No. 11
Allegretto
1.
Flauto 1 2
Flauto piccolo
Oboe 1 2
Clarinetto (A) 1 2
cantabile
Fagotto 1 2
Corno (F) 1 2
Corno (F) 3 4
Tromba (F) 1 2
Trombone tenore 1 2
Trombone basso
Tuba
Timpani
Triangolo
Mezzaluna turca
Macchina del tuono
Piatti
Gran cassa
Tamburo piccolo
Arpa
CORO
Soprano
Alto
Tenore
Basso
Allegretto
Violino 1
espressivo
Violino 2
Viola
Violoncello
espressivo
Contrabbasso

poco accel.

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

poco accel.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

14

a tempo

sostenuto

rall.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

a tempo

sostenuto

rall.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

22

Allegretto con moto

Ob. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

Allegretto con moto

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

33

Allegro vivace

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Allegro vivace

div. pizz.

arco

pizz.

Vl. 1

div. pizz.

unis. arco

Vl. 2

Va.

pizz.

Vc.

pizz.

pizz.

Cb.

TÆPPRT GAAR OP

Scenen fremstiller Morgianes lille fattige Stue.
Morgiane sidder sovende ved Rokken nærmest tilvenstre.
Det er Nat, en svagt brændende Lampe staar paa Bordet.
Dør tilhøjre, Vindue tilvenstre. En Stol paa højre Side i Forgrunden.
[se: Appendiks, ill. II.1]

41

Lento

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

1. solo

espressivo

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

(Morgiane vaagner og sætter Rokken i Gang.)

MORG.

Lento

unis. arco

Vl. 1

Vl. 2

Va.

arco

Vc.

arco

Cb.

Andantino con moto

55

Fl. 1 — p

Fl. 2 — p

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2 — 1. — 2. pp

Fg. 1 2 — pp

Cor. (F) 1 2 — 2. pp

Cor. (F) 3 4 — 4. pp

MORG. — Hju - let gaar saa trangt naar Taa - ren rin - der

Andantino con moto

Vl. 1 — p — 3

Vl. 2 — p — 3

Va. — p

Vc. — p

Cb. — p

61

Fl. 1 2 — 1. pp — rit.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2 — 2. — 1.

Fg. 1 2 — 2. pp

Cor. (F) 1 2 — 2.

Cor. (F) 3 4

MORG. — træt er min Fod og træt mit Øj - e, og Sjæ - len læn - ges ak! ef - ter Søv - nens

Vl. 1 — rit.

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

67

a tempo

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

MORG.

Fred. Rast - løs maa min Fod dog Hju - let træ - de,

a tempo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

73

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

MORG.

al - drig mit Øj - e hvi - ler, al - tid Be - kym - ring ja - ger Sjæ - - len Dag og

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

pizz.

Cb.

79

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
MORG.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

Nat. O tungt at ven - te paa

solo
pizz.
arco

Dagen begynder at gry.
Langsomt tiltagende Dagslys – til fuldt Lys Takt 163.

85

Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4

den man el - sker i Haab og Frygt og ban - ge Tvivl, men

div.

91

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

MORG.

ti - - - fold Jam - mer, ja ti - fold Jam - mer naar Mo - - - der -

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

96

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

(Hun standser Rokken.)

MORG.

hjer - tet maa kval-fuldt æng-stes for sit Barn, maa kval-fuldt æng-stes for sit Barn.

Vl. 1

Vl. 2

unis.

Va.

unis.

Vc.

arco

Cb.

arco

No. 12

104

Moderato quasi recit.

Fl. 1 2 — *pp*

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2 — *pp*

Fg. 1 2 — *fz* *pp* — *pp*

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

MORG. — (rejser sig) — (aabner Vinduet)

Jeg hø-rer alt den mun-tre Fug-le-hær, hvis gla-de To-ner sol-klar Dag be-bu-der, det da-ges u-de, Al - lah, ak, her - in-de vil Nat-tens mør-ke Skyg-ger ik-ke

Moderato quasi recit.

Vl. 1 — *fz* *pp*

Vl. 2 — *fz* *pp*

Va. — *fz* *pp*

Vc. — *fz* *pp*

Cb. — *fz* — *pp*

108

Recit.

Fl. 1 2 — *f*

Ob. 1 2 — *f*

Cl. (A) 1 2 — *f*

Fg. 1 2 — *f*

Cor. (F) 1 2 — *ff*

Cor. (F) 3 4 — *ff*

MORG. — (stille, tildels ligegyldig)

svin-de. div. Hvad ser jeg hist i So-lens Mor-gen- skær? En Yng-ling slum-rer paa vor Sul-tans Trap- pe, og So-lens Straa-ler som en gyl-den Krans har

Recit.

Vl. 1 — *f* — unis. *p*

Vl. 2 — *f* — *p*

Va. — *f* — *p*

Vc. — *f* — *p*

Cb. — *f* — *p*

112

Moderato Recit.

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
MORG.

lagt sig om hans Pan-de og hans Kjor-tel er pur-pur-far-vet. Hvil-ket dej-ligt Syn! Nu svin-der Mor-gen-rø- den, den kol-de Nat har ble-get hans Kin- der.

Moderato Recit.

div.

Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

117

Moderato Recit.

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
MORG.

(stadig ligegyldig) (stadig ligegyldig) (Først nu kjender hun ham – vinker, og raaber ud til ham.)

Han vaag-ner som væk-ket af en Drøm, mens Øj - et ba-des i en Taa-re- flod; han ser her-hen han nær-mer sig A-lad - din!

Moderato Recit.

div.

Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

122

Andante

Recit.

Fl.

Ob.

Cl. (A)

Fg.

Cor. (F)

Cor. (F)

(gaar atter tilbage til Stolen og sætter sig)

MORG.

Hvad tyn - ger saa_ dybt___ i Li-vets Som-mer min Søn, min Søn, dit gla - de Hjer- te?

(En Bylt med Ædelstene fra Hulen lægger han fra sig paa Stolen.)

ALAD.

God Mor- gen, min elsk-te Mo- der!

Andante

Recit.

unis.

Vl. 1

unis.

Vl. 2

div.

Va.

unis.

Vc.

Cb.

a tempo

128

Fl.

Ob.

Cl. (A)

Fg.

Cor. (F)

Cor. (F)

(knæler ned ved Moderens Side og tager hendes Haand)

ALAD.

jeg har saa vidst for-voldt Dig Smer - te, o kan___ Du til - gi - ve? Let-

a tempo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

133

Fl. 1 2 — a 2 — *f*

Ob. 1 2 — a 2 — *f*

Cl. (A) 1 2 — a 2 — *f*

Fg. 1 2 — a 2 — *f*

Cor. (F) 1 2 — a 2 — *f* — *pp*

Cor. (F) 3 4 — *f*

MORG. — Jeg til - gi - ve, jeg til - gi - ve? ak, kun - de

ALAD. — sin - digt jeg glem - te, hvad bit - tert jeg ang - rer, at Du har mig kæ - rest dog.

Vl. 1 — *f* — *p* — *p*

Vl. 2 — *f* — *p* — *p*

Va. — *f* — *p* — *p*

Vc. — *f* — *p* — *p*

Cb. — *f* — *p* — *p*

139

Fl. 1 2

Ob. 1 2

2.

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

MORG.

jeg Din Smer - te lin - dre. Jeg ser Dig med Taa-rer paa Kind, med dy - be Suk - ke, Dit Lej - e Du sø - ger ej mer, naar Nat - ten

ALAD.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

pizz.

Cb.

pizz.

144

poco accel. a tempo poco accel.

Fl. 1 2 — a 2 — pp — f

Ob. 1 2 — 2. — f

Cl. (A) 1 2 — pp — a 2 — f

Fg. 1 2 — fp — pp — f

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4 — p — f — pp — f

MORG.

kom- mer. O sig, hvi Du van-drer saa mørk i maal-løs Kvi- de? Hvor-for er Dit livs-gla-de Sind med et___ for-svun-det, Dit livs - gla - de

ALAD.

poco accel. a tempo poco accel.

Vl. 1 — non div. — p — ff p — cresc. — f p — p — f

Vl. 2 — div. — p — ff p — cresc. — f p — unis. — p — f

Va. — div. — p — ff p — cresc. — f p — unis. — p — f

Vc. — div. arco — p — ff p — cresc. — f p — unis. — p — f

Cb. — arco — p — cresc. — f p — p — f

149

a tempo

Fl. 1 2 — a 2 — p

Ob. 1 2 — p — 1. — pp

Cl. (A) 1 2 — a 2 — p — pp

Fg. 1 2 — p — pp

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4 — 3. — p — pp

MORG. — Sind med et for - svun - det.

ALAD. — Du kæ - re Mo - der! Du skal ej græ - de, den stør - ste Sorg kan ven - de sig til

a tempo

Vl. 1 — p — pp

Vl. 2 — p — pp

Va. — p — pp

Vc. — p — pp

Cb. — pizz. — p — pp — arco

154

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

MORG.

Ak! om jeg dog kun - de hjæl - pe? Ak, slaa Dig til Taals i Dit

ALAD.

(rejser sig)

Glæ - de. Snart mit Ord Du san - - de vil.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

157

MORG.

Hjem og hos Din Mo - der, lad fa - re den stær - ke Be - gær, de sto - re Drøm - me; Du glem - mer at Lyk - ken kan bo i fat - tig Hyt - te, Din Mo - der Du

ALAD.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

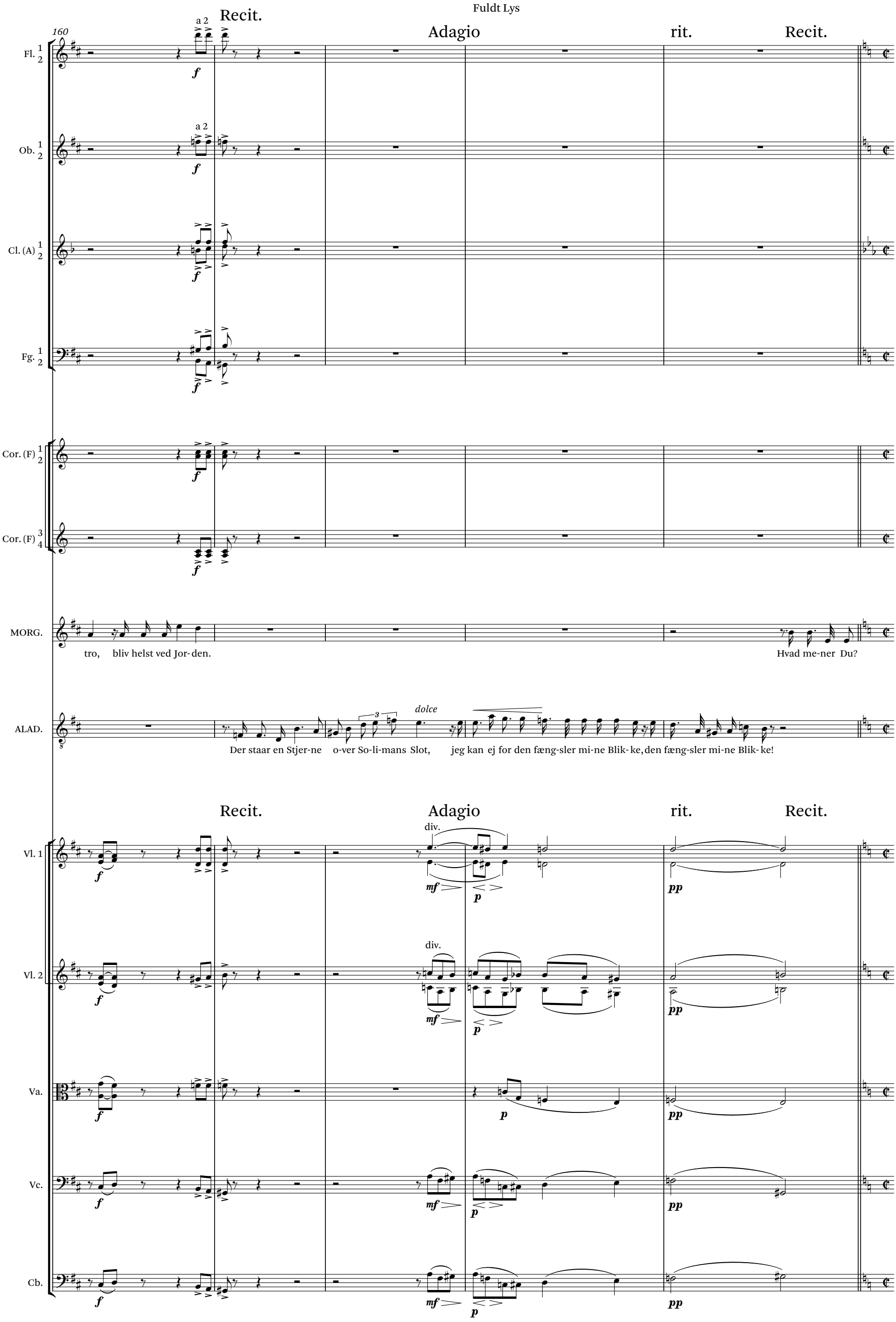
160
Recit.
Adagio
rit.
Recit.
a 2
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
MORG.
tro, bliv helst ved Jor- den.
Hvad me-ner Du?
ALAD.
dolce
Der staar en Stjer-ne o-ver So-li-mans Slot, jeg kan ej for den fæng-sler mi-ne Blik- ke, den fæng-sler mi-ne Blik- ke!
Vl. 1
Vl. 2
div.
Va.
Vc.
Cb.

165

Molto allegro

Fl. 1 2

Ob. 1 2

a 2

Cl. (A) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

En En - gel hvid og skær, mit Øj - e saa og El - - - skovs Ild i mit

Molto allegro

Vl. 1

unis.

div.

unis.

Vl. 2

unis.

div.

unis.

Va.

Vc.

Cb.

174

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

a 2

mf *ff* *fz* *pp* *pp*

1. *pp*

2. *pp*

ALAD.

Hjer - te bor, og Haa - bets Stem - me ta - ler i mit Bryst, ja Haa - bets Stem -

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

pp

mf *ff* *fz*

182

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

p *mf* *pp*

ALAD.

- me ta - ler i mit Bryst, at hun skal en Gang vor - de min!

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

cresc. *f* *dim.* *pp*

190

Fl. 1 2

Ob. 1 2

1.

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

pp

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

p

f

f

ALAD.

Hver Dag jeg hist bag Søj-len stod og ven-ted skæl - ven-de i Frygt og Læng - sel, for

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

p

pizz.

f

ff fz

199

cresc.

u - be-mærkt, naar hun fra Ba - det kom med si-ne Ter-ner, et flyg-tigt Øj - e-blik at

div.

unis.

arco

207

poco meno mosso

Fl. 1 2 — Ob. 1 2 — Cl. (A) 1 2 — Fg. 1 2 — Cor. (F) 1 2 — Cor. (F) 3 4

ALAD.

præ - ge hen - des Bil - - led i min Sjæl; nu Dag og Nat det svæ-ver for mit Øj - e,

poco meno mosso

Vl. 1 — Vl. 2 — Va. — Vc. — Cb.

215

a tempo — Recit.

Fl. 1 2 — Ob. 1 2 — Cl. (A) 1 2 — Fg. 1 2 — Cor. (F) 1 2 — Cor. (F) 3 4

MORG.

Og der - for tror Du at hun el-sker Dig? En for-nem Da-me, som fra Ba-det føl-ges hjem af

ALAD.

ja, jeg ser det Dag og Nat.

a tempo — Recit.

Vl. 1 — Vl. 2 — Va. — Vc. — Cb.

pizz. — arco

225

Andantino — Recit. — Allegro con moto, quasi recit. — rall. — Recit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Timp.

MORG.

Ter- ner, og Du, en fat-tig Knøs!

ALAD.

Hør vi - de- re, og Du skal snart faa se, det er ej no-gen Drøm, ej Hjer-ne- spind!

En Dag

Andantino — div. — Recit. — unis. — Allegro con moto, quasi recit. — rall. — Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

232

mosso — accel. — Tempo I — rall — a tempo

Fg. 1 2

ALAD.

da hun fra Ba-det hjem-ad gik og tæt for - bi mit Skjul hun søg-te hen, just i det sam-me Øj - e - blik jeg saa, jeg saa hun løf-tet Slø-ret og et

mosso — accel. — Tempo I — rall — a tempo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

240

rall. Recit. Andante

Fl. 1 2 — a 2 — *p dolce*

Ob. 1 2 — 1. — *p dolce*

Cl. (A) 1 2 — *p dolce*

Fg. 1 2

MORG. — Der - i jeg ej det mind-ste ser som kan Din Tro be-styr-ke. Hun

ALAD. — Blik, et Blik saa ømt hun send - te mig.

rall. Recit. Andante

Vl. 1 — *f* — *p dolce*

Vl. 2 — *f* — *p dolce*

Va. — *f* — *p dolce*

Vc. — *f* — *p dolce*

Cb. — *f* — *p dolce*

244

Recit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

MORG. — løf-ted' vel sit Slør kun for at sva-le sig i kø-lig Skyg-ge, og Blik-ket, som hun send-te Dig, har Du vist hel-ler ik-ke ret for-tol-ket.

ALAD. — Men om jeg nu for-tal-te Dig

Recit.

Vl. 1 — *pp*

Vl. 2 — *pp*

Va. — *pp*

Vc. — *pp*

Cb. — *pp*

248

Allegro risoluto

Allegretto con moto

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

a 2

Cl. (A) 1 2

1.

p *dolce*

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

pp

ALAD.

(bevæget, halvt hviskende)

Il canto ad libitum

I vor Sul-tans Ha-ve jeg en Mor-gen-stund mig li-sted

Allegro risoluto

Allegretto con moto

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

unis.

Cb.

dim.

p

pp

255

Cl. (A) 1 2

1.

Fg. 1 2

pp

Timp.

ALAD.

ind, der jeg vid-ste at Gul - na- re, vor Prin - ses- se, van-dred om; bag en Ro-sen-busk jeg skjul-te mig, snart jeg hør-te let-te Trin og en Kvin-de eng-le- lig,

Vl. 1

p *dolce*

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

p

268

più mosso

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

me-re straa-len-de end So-len svæ-ved ha-stig tæt for - bi; men

più mosso

Vl. 1

Vl. 2

div.

Va.

Vc.

Cb.

278

rall. a tempo

ALAD.

med et hun stand - sed', vend - te om og frygt-som gik til - ba - ge hen mod Bu - sken, der hun

rall. a tempo

Vl. 1

Vl. 2

unis.

Va.

Vc.

Cb.

286

rall. a tempo rall. Recit.

Ob. 1 2 — *p dolce*

ALAD. — pluk-ked' med sin hvi-de Haand en kun halvt ud-sprun-gen Ro - sen-knop, og svandt saa hur - tig bort. Her ser Du den!

rall. a tempo rall. Recit.

Vl. 1 — Vl. 2 — Va. — Vc. — Cb. — *p*

294

Allegro

Fl. 1 2 — a 2 — *ff*

Picc. — *ff*

Ob. 1 2 — *ff*

Cl. (A) 1 2 — *ff* — *f* — *pp*

Fg. 1 2 — *ff*

Cor. (F) 1 2 — *ff*

Cor. (F) 3 4 — *ff*

Timp. — *ff*

MORG. — (rejser sig) — Gul-na - re! vor Prin-ses - se, So - li-mans Dat-ter! har hun med

ALAD. — (viser hende Rosen) — El - skovs-pan-tet, tviv-ler Du end-nu? tviv-ler Du end-nu?

Allegro

Vl. 1 — *ff* — *p* — *f*

Vl. 2 — *ff* — *p* — *f*

Va. — *ff* — *p*

Vc. — *ff* — *p* — *f*

Cb. — *ff* — *p* — *f*

300

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

MORG.

e - gen Haand

ALAD.

Ja hun har den pluk - ket, og hun har tryk - ket den ømt til sit Bryst og ka - sted Ro - sen til mit

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

305

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

MORG.

Vor Sul - tans Dat-ter! Drøm-mer jeg? Nej, nej, jeg kan ej tro der - paa at Per - siens

ALAD.

Skju - le-sted.

Vl. 1

div.

Vl. 2

unis.

Va.

Vc.

Cb.

310

Fl. 1 2 — a 2 — mf

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2 — a 2 — mf

Fg. 1 2 — 2. — p

MORG. — Sol, Gul-na-re, en Knøs, som Du, af rin-ge Stand, kan el-ske. Kun en Spøg har hun for. Og

ALAD. — U-mu - ligt!

Vl. 1 — p — fz — p — pp — mf

Vl. 2 — p — fz — p — pp — mf

Va. — p — fz — p — pp — mf

Vc. — fz — p — pp — mf

Cb. — fz — p — pp — mf

316

Fl. 1 2 — a 2 — p cresc. — f — dim.

Ob. 1 2 — a 2 — p cresc. — f — dim.

Cl. (B♭) 1 2 — muta in B♭

Fg. 1 2 — 2.

MORG. — ved Du ej, at So - li-man be-gæ - rer en Mor - gen-ga-ve rig og skøn af hver, som

Vl. 1 — p — cresc. — f — dim.

Vl. 2 — p — cresc. — f — dim.

Va. — dim. — p — cresc. — f — dim.

Vc. — dim. — p — cresc. — f — dim.

Cb. — dim. — p — cresc. — f — dim.

322

Fl. 1 2 — a 2 — p

Ob. 1 2 — a 2 — p — pp

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2 — pp

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4 — p

MORG. — bej - ler til Gul - na - res Haand og Hjer - te; Du har maa-ske en

Vl. 1 — p — f — p

Vl. 2 — p — f — p

Va. — p — f — p

Vc. — p — f — p

Cb. — p

327

Fl. 1 2 — a 2 — ff fz — fz dim. — fz — fz p

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2 — a 2 — ff fz — fz dim. — fz — fz p

Fg. 1 2 — 1. solo — p — cresc. — ff — dim. — p

Cor. (F) 1 2 — f — dim.

Cor. (F) 3 4

MORG. — saa- dan, kan jeg tæn - ke, i Byl - ten der, ej sandt? en kost - bar Skat af Klu - de, Ben og an - det Skram-le - ri. A -

Vl. 1 — cresc. — fz

Vl. 2 — cresc. — fz

Va. — cresc. — f — dim. — p

Vc. — cresc. — f — dim. — p

Cb. — cresc. — f — dim. — p

332

Fl. 1 2 — pp — tenuto

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2 — pp

Fg. 1 2 — p — dim. — pp

Cor. (F) 1 2 — pp

Cor. (F) 3 4 — pp

MORG. — lad - din, hør min Bøn, for-jag den Daar - skab! Hvor - for vil Du Dig selv og mig be - drø - ve?

ALAD. — En

Vl. 1 — fz p fz fz dim. fz — pp

Vl. 2 — fz p fz fz dim. fz — pp

Va. — div. — dim. — pp

Vc. — dim. — pp

Cb. — dim. — pp

339

Fl. 1 2 — pp sempre — pp

Ob. 1 2 — pp sempre

Cl. (B♭) 1 2 — pp sempre — pp

Fg. 1 2 — pp sempre

Cor. (F) 1 2 — pp sempre

Cor. (F) 3 4 — pp sempre

ALAD. — Mor - - gen - ga - ve, rig og skøn, jeg brin - ger vor Sul - - - tan.

Vl. 1 — pp sempre

Vl. 2 — pp sempre

Va. — pp sempre

Vc. — pp sempre

Cb. — pp sempre

344

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

pp

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

MORG.

ALAD.

Stør - re Pragt Du al - drig saa, Du al - - drig saa.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

350

Recit.

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

MORG.

Al - - lah, sto-re Gud, hvad sér jeg?

ALAD.

(aabner Bylten)

Se! se! Frug - ter af Ru - bi - ner, Di-a - man - ter.

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

No. 13

Allegro alla breve — poco accel.

358

Ob. 1 2 — *p*

Fg. 1 2 — *p*

Cor. (F) 1 2 — *p*

MORG. — *p*

Hvil-ken Glans og hvil-ken Rig-dom, Di-a-man-ter, Per-ler og Æ-del-ste-ne, ej de for-nem-ste Fru-er og Frøk-ner, ja, Sul-ta-nen

Allegro alla breve — poco accel.

Vl. 1 — pizz. *mf*

Vl. 2 — pizz. *mf*

Va. — unis. pizz. *mf*

Vc. — pizz. *mf*

Cb. — pizz. *mf*

non alla breve

365

Fl. 1 2 — *mf* > *p* *pp* — a 2 *pp*

Ob. 1 2 — *mf* > *p* *pp* — *pp*

Cl. (B♭) 1 2 — 2. *mf* > *p* *pp* — *pp*

Fg. 1 2 — *mf* > *p* *pp* — a 2 *pp*

Cor. (F) 1 2 — 1. *mf* > *p* *pp* — *pp*

Cor. (F) 3 4 — *mf* > *p* *pp* — *f* — *f*

MORG. — (falder ned paa Stolen og slaar Hænderne sammen)

selv har be-stemt ik-ke Ma-ge! Til vor Sul-tan fra A-lad-din!

ALAD. — (stolt)

Den-ne Ga-ve skal Du brin-ge til vor Sul-tan fra A-lad-din.

non alla breve

Vl. 1 — arco *mf* > *p* *pp* *pp* *f* *f*

Vl. 2 — arco *mf* > *p* *pp* *pp* *f* *f*

Va. — div. arco *mf* > *p* *pp* unis. *pp* *f* *f*

Vc. — arco *mf* > *p* *pp* *pp* *f* *f*

Cb. — arco *mf* > *p* *pp* *f* *f*

374

poco tranquillo

Fl. 1 2 — a 2 — pp

Ob. 1 2 — 1. — pp — cantabile

Cl. (B♭) 1 2 — 2. — pp

Fg. 1 2 — a 2 — pp — 2. — p

Cor. (F) 1 2 — pp — p

Cor. (F) 3 4 — f — pp

MORG. — Jeg skal brin-ge Mor-gen - ga-ve! — Ej jeg san-ser el-ler sam - ler.

ALAD. — Al min Lyk - ke i___ Din Haand, kæ-re Mo - der, læg - ger

poco tranquillo

Vl. 1 — div. — f — fz — p

Vl. 2 — f — fz — mp — p — mf

Va. — f — fz

Vc. — f — fz — p — p

Cb. — f — fz — p — p

381

sostenuto — rall.

Fl. 1 2

Ob. 1 2 — 1. — cresc. — f — p

Cl. (B♭) 1 2 — pp

Cor. (F) 1 2 — 2. — cresc. — f — p

Cor. (F) 3 4 — pp

MORG.

ALAD. — jeg, gaa til Slot-tet, bejl for mig, gaa, tøv ej, skynd Dig, hør min Bøn, den-ne e-ne, sid-ste Gang Din Søn Du føj - e — (kjærtegner Morgiane)

sostenuto — rall.

Vl. 1 — unis. — cresc. — f — p — p — pp

Vl. 2 — p — mf — f — p — p — pp

Va. — mf — f — p — p — pp

Vc. — cresc. — f — p — p — pp

Cb. — cresc. — f — p — p — pp

388

tranquillo

Allegretto

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

1.

p

pp *sempre*

Cor. (F) 1 2

1.

pp

MORG.

(skyder Aladdin sagte fra sig)

Hvem gav Dig den-ne Mor-gen-ga- ve? Hvor var Du i den lan- ge, mør-ke Nat?

ALAD.

maa!

Han, Du ved, den sor-te Trold- mand, kun for en rin-ge

tranquillo

Allegretto

Vl. 1

pp

Vl. 2

pp

Va.

pp

Vc.

pp *dolce*

pp *sempre*

Cb.

pp

pp *sempre*

393

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

1.

Fg. 1 2

(begge betragter den)

MORG.

(tager Lampen frem)

ALAD.

Tjen-e-ste mig lo- ved' saa man-ge Æ-del-ste-ne jeg kun-de bæ- re; den-ne Lam-pe kun jeg skul-de hen-te i en Klip-pe-hu- le, ej langt her- fra.

Vl. 1

Vl. 2

pp *sempre*

Va.

Vc.

Cb.

398

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

1.

pp

Fg. 1 2

1.

pp

MORG.

Han

ALAD.

(Han sætter Lampen paa Bordet.)

Be-syn-der- ligt! hvad kan en saa-dan gam-mel ru-sten Lam-pe vel ha-ve for Vær- di? men det maa han for-staa sig paa!

Vl. 1

pp sempre

Vl. 2

pp sempre

Va.

Vc.

Cb.

403

Fl. 1 2

Ob. 1 2

1.

mf p

Cl. (B♭) 1 2

mf pp

Fg. 1 2

1.

mf pp

MORG.

(giver Aladdin Lampen)

den sor-te Mand, som gaar saa tidt for-bi og stir - re saa vist paa Hyt-ten her? Han har vist Ondt i Sin- de! Gaa! bring ham Lam-pen

ALAD.

Vl. 1

mf pp

mf pp

Vl. 2

mf pp

mf pp

Va.

pp

Vc.

mf pp

Cb.

mf pp

p

408

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4

1.
mf *p*
p
a 2
pp *pp*

(Hun rejser sig for at ordne Spinderokken;
af og til betragter hun Ædelstenene,
tager enkelte op for nøjere at beskue dem,
endelig lukker hun Bylten og sætter sig til
at spinde, paa Tegnet ✶.)

MORG.
og ind-lad Dig al-drig me-re med ham.

ALAD.
(afsides)
Jeg Lam - pen skul-de brin-ge ham, nej, al - - drig! Den lum-ske Trold,

Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
mf *p*

416

Recit.
Allegretto

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4

2.
pp
pp
a 2

1.
dolce
cantabile

MORG.

ALAD.
(parlando)
som stod mig ef - ter Li - vet. Jeg sæl-ger den, den har vel sin Vær- di, thi el-lers hav-de han den ej saa kær; men den er

Recit.
Allegretto

Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
non div.
non div.
non div.
p
p
p
p

421

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

MORG.

ALAD.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1. *p* *dolce*

1. *pp*

pp *dolce*

1. *p* *dolce*

p

1. *p*

* (Her begynder Morgiane at spinde.)

(gaar om og søger efter en Klud)

sort! Den træn-ger til at pud-ses lidt. La la la la

Scenens Lys noget afdæmpet

Torden ophører

Allegro molto e con fuoco
non alla breve

meno allegro

433

Fl. 1 2 — a 2 — *ff* — *mf*

Ob. 1 2 — a 2 — *ff* — *mf*

Cl. (B♭) 1 2 — a 2 — *ff* — *mf*

Fg. 1 2 — a 2 — *fff* — *mf*

Cor. (F) 1 2 — a 2 — *ff*

Cor. (F) 3 4 — a 2 — *ff*

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2 — *mf*

Trb.b. — *mf*

Tb. — *mf*

Timp. — *f* — *fz* *fz* — *mf*

M.tno. — *f* — *pp*

MORG. — (Morgiane farer op, og ved Synet af Aanden falder hun med et Skrig til Jorden.)

ALAD. — (vaagner som af en Drøm og gnider ivrigt paa Lampen) — (Aladdin farer op fra Stolen.) — (Aladdin staar forstenet med Lampen i Haanden.)

LAMP. — (Lampens Aand op hurtig) — Hvi gni - der Du saa hæf - tig? Lam-pens Aand ad - ly - de maa, hvo

Allegro molto e con fuoco
non alla breve

meno allegro

Vl. 1 — *fff* — *fz* *fz* — *p*

Vl. 2 — *fff* — *fz* *fz* — *p*

Va. — unis. — *fff* — *fz* *fz* — *p*

Vc. — *fff* — *fz* *fz* — *p* — *mf*

Cb. — *fff* — *fz* *fz* — *mf*

440

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

a 2

Cor. (F) 1 2

a 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

LAMP.

Lam - - pen har i Haand. Sig blot et Ord: hvad er det, Du be - gæ - rer? Som Sla - ve hvert af

Vl. 1

Vl. 2

div.

unis.

Va.

Vc.

Cb.

449

Recit.

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Hvad jeg be-gæ- rer? Har Du en saa-dan Magt? Kan Du op-fyl-de Alt, hvad næp-pe jeg tør øn- ske?

LAMP.

Di - ne Vink jeg ly - der. Ved Lam- pen, Ja!

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

455

Allegro non troppo — Recit. — a tempo

Fl. 1 2 — a 2 — p — ff

Ob. 1 2 — p — ff — p

Cl. (B♭) 1 2 — p — a 2 — p — ff — p

Fg. 1 2 — f — mf — p

Cor. (F) 1 2 — f

Cor. (F) 3 4 — p — pp — f

Tr. (F) 1 2 — f

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD. — Ved den-ne Lam- pe? U-mu- ligt! Ved Lam-pen, Vel- an, lad se, jeg by - der: af ko - ste-li-ge Ret-ter

LAMP. — Prøv!

Allegro non troppo — Recit. — a tempo

Vl. 1 — div. — p — unis. pizz. — f — arco — p — p

Vl. 2 — pizz. — mf — arco — p — f — p — p

Va. — pizz. — mf — arco — p — f — p — div. pizz. — mf — unis. arco

Vc. — pizz. — mf — arco — f — p — mf — p

Cb. — pizz. — mf — arco — f — p — mf — pizz. — p

Et rigt dækket Bord stiger op af Gulvet.
[se: Appendiks, ill. II.2]

463

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Du her et Maal - tid straks skal dæk-ke op paa Stand. U - tro - ligt!

LAMP.

Det

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

470

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (B♭) 1 2 — a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2 — 1.

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD. — Bliv!

(Aanden begynder at synke ned,
men stiger op igjen paa Aladdins 'Bliv!'.)

LAMP. — er fuld - bragt. Hvad be - fa - ler Du?

B. — Ved Lam - pens Magt.

Vl. 1

Vl. 2 — div. / unis.

Va.

Vc.

Cb.

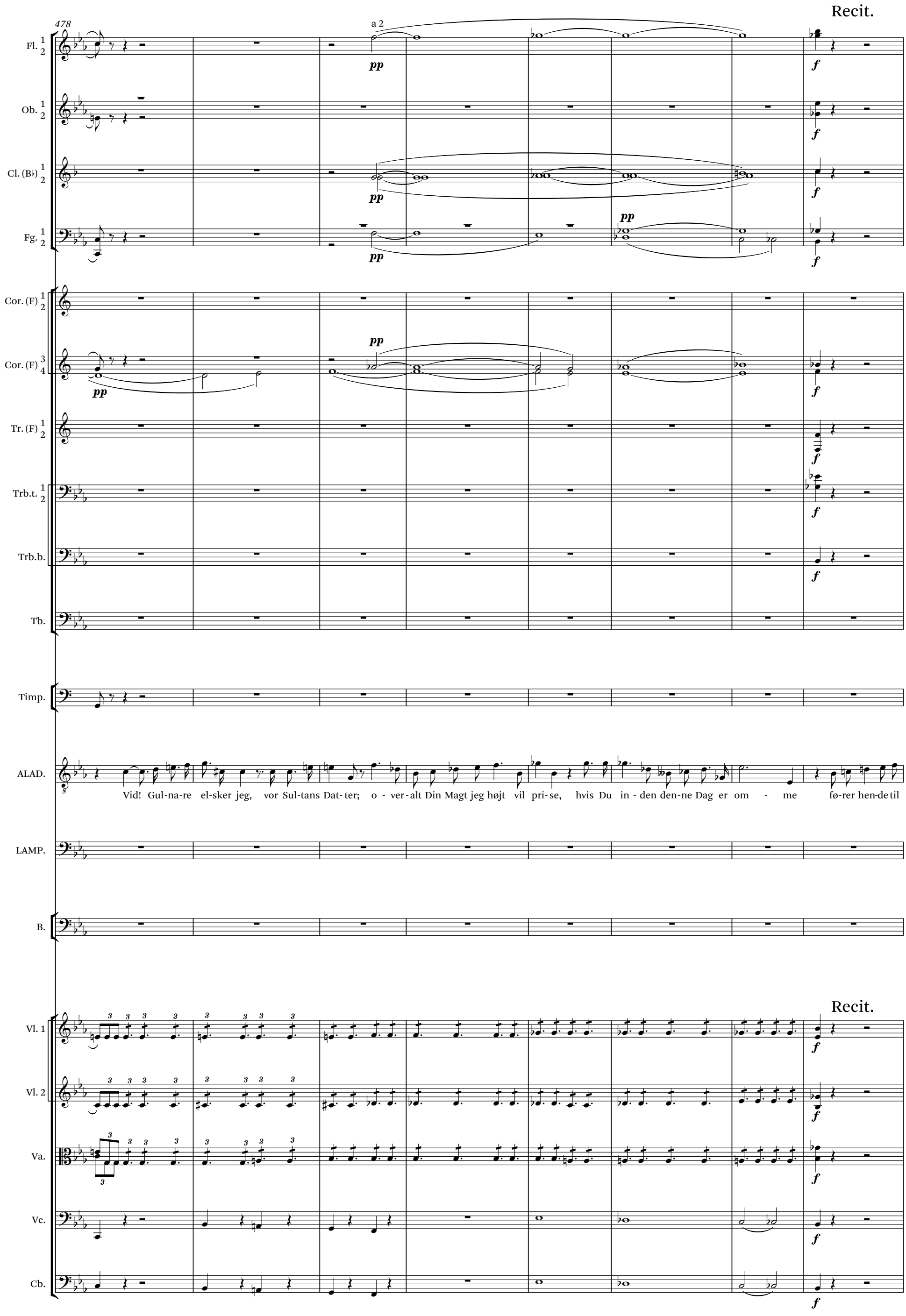
Recit.
478
a 2
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
ALAD.
Vid! Gul-na-re el-sker jeg, vor Sul-tans Dat-ter; o - ver-alt Din Magt jeg højt vil pri-se, hvis Du in - den den-ne Dag er om - me fø-rer hen-de til
LAMP.
B.
Recit.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

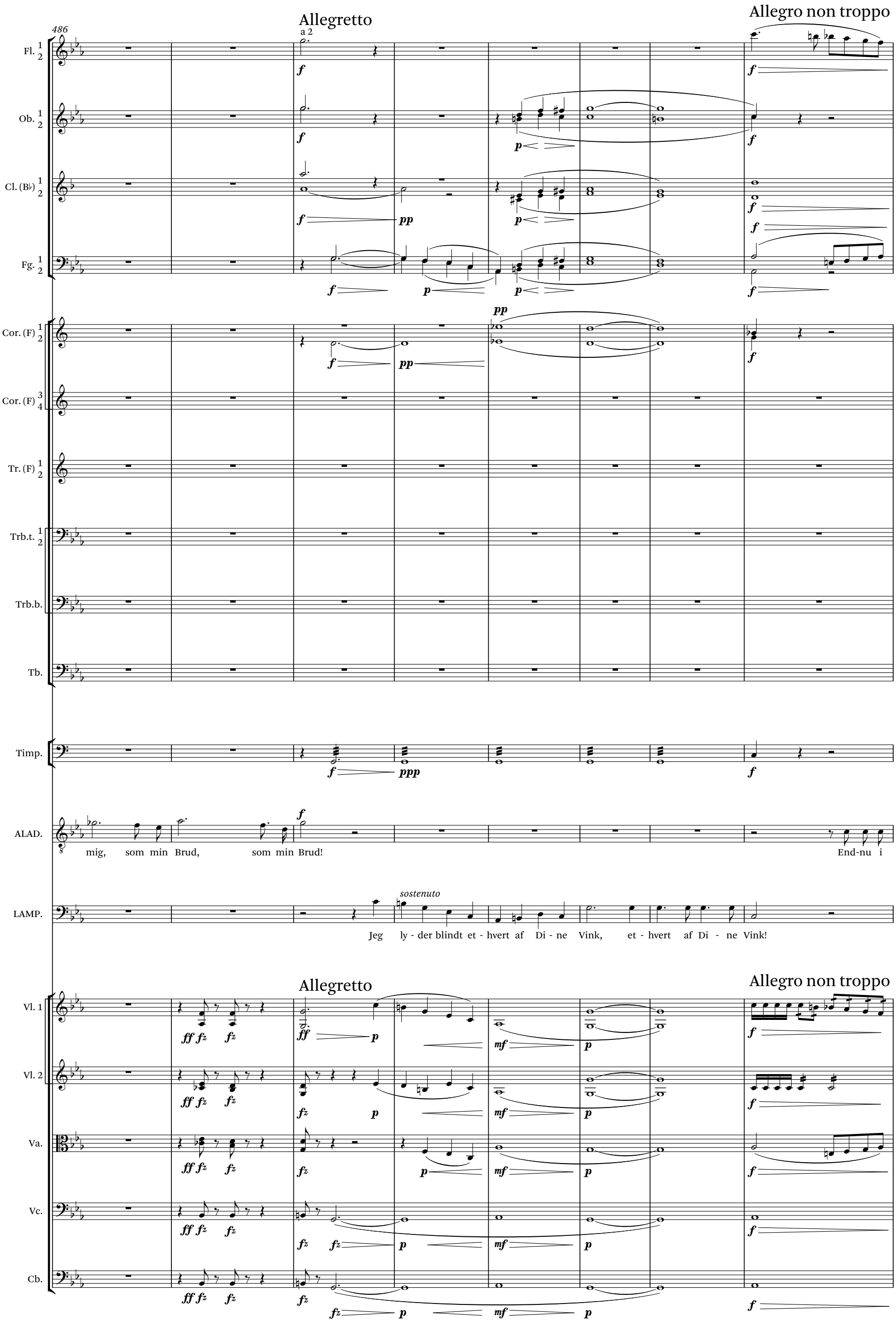
486
Allegretto
Allegro non troppo
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
ALAD.
mig, som min Brud, som min Brud!
End-nu i
LAMP.
sostenuto
Jeg ly - der blindt et - hvert af Di - ne Vink, et - hvert af Di - ne Vink!
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

494

a 2

Recit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Af - ten i Gul-na-res Favn o, sto - re Gud! Jeg svim- ler! Du lo-ver godt, men skal jeg tro min e-gen Lyk- ke, for-lan-ger jeg end-nu

LAMP.

Recit.

div.

unis.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

499

Allegro non troppo

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

at Du skal byg-ge paa Ste-det her et Slot af u-kendt Pragt. Paa høj-e Mar-mor-pil-ler skal det hvi - le og hund-red Spir sig hæ-ve i-mod Him-len.

LAMP.

Det

Allegro non troppo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

Scenen forvandles meget hurtig
for aabent Tæppe. Total Mørke.
[se: Appendiks, ill. II.3]

505

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2 — a 2
Fg. 1 2 — a 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4 — pp
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
ALAD.
LAMP. — (synker ned) — er fuld - bragt!
T. — Det er fuld -
B. — Det er fuld -
Vl. 1 — unis.
Vl. 2 — unis.
Va.
Vc.
Cb.

cresc. — f

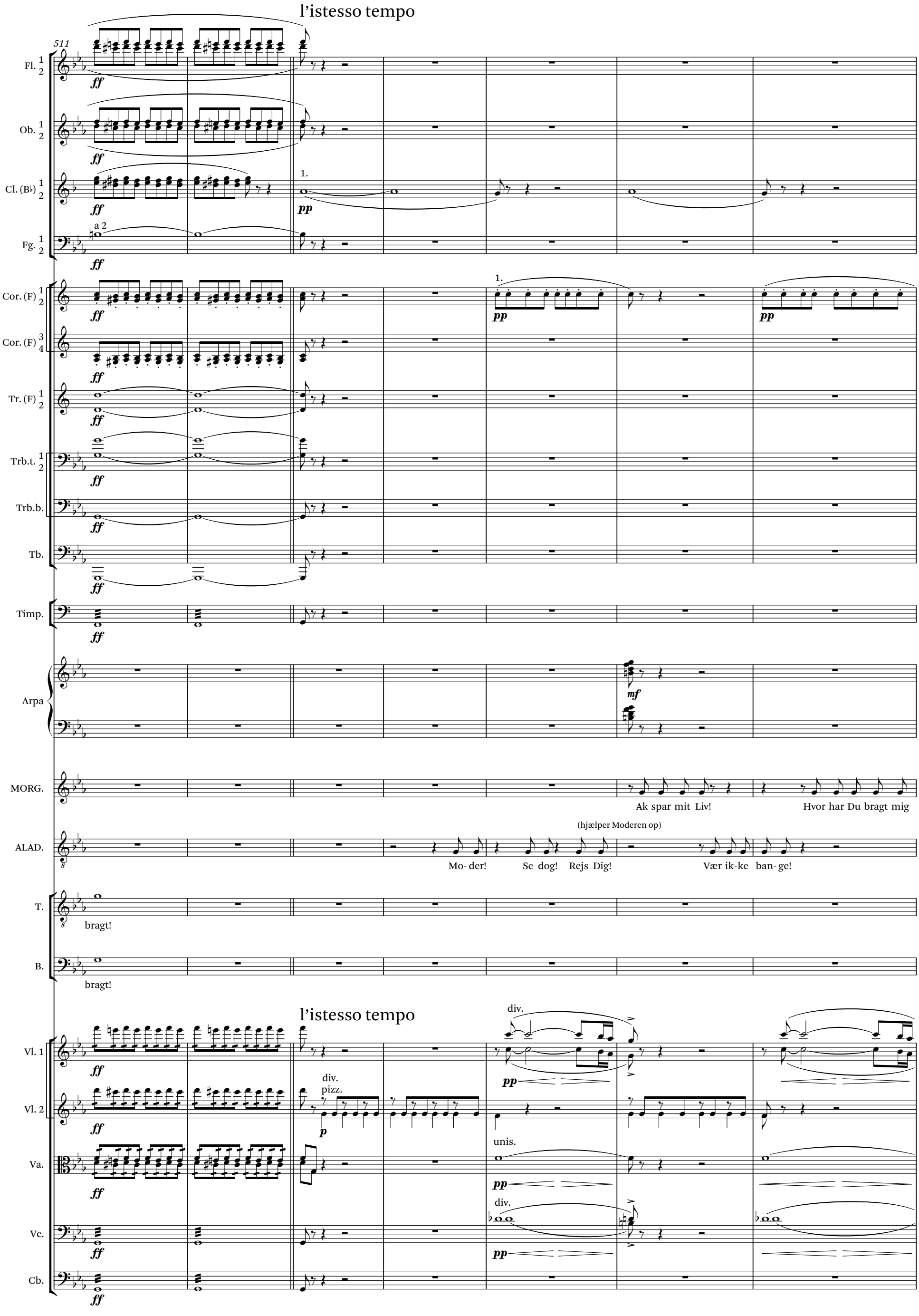
l'istesso tempo
511
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
a 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
Arpa
MORG.
Ak spar mit Liv!
Hvor har Du bragt mig
(hjælper Moderen op)
ALAD.
Mo- der!
Se dog!
Rejs Dig!
Vær ik-ke ban- ge!
T.
bragt!
B.
bragt!
l'istesso tempo
div.
Vl. 1
Vl. 2
div.
pizz.
Va.
unis.
div.
Vc.
Cb.

Aladdin fører Morgiane ud gennem Portalen.
Han vender tilbage, medens to Alfer, usynlige for Aladdin,
komme ud af Indgangsdøren til Badekammeret.

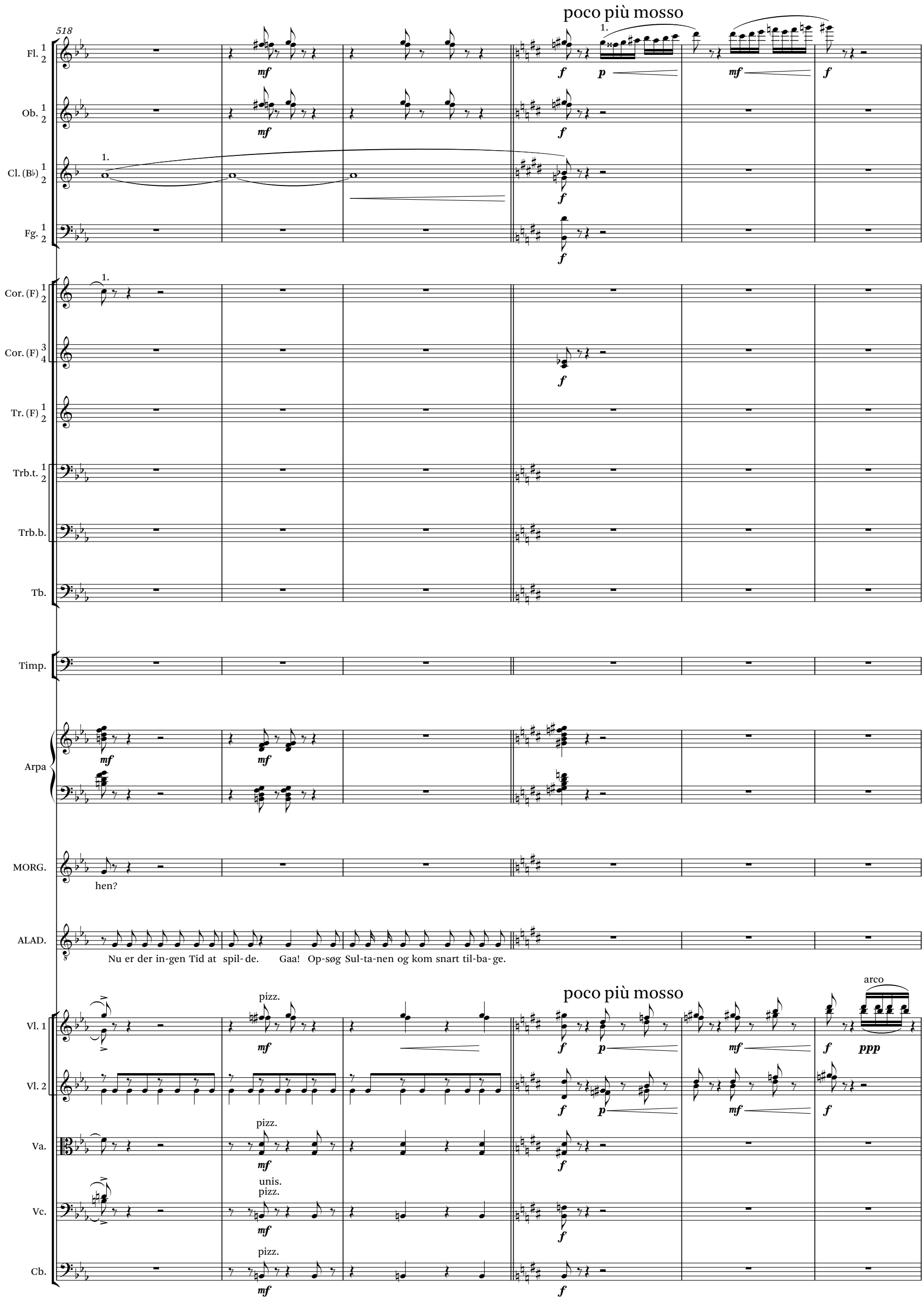

524

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

1. ALF

Kom! Kom!

Her, her, og his - set i Ro - ser - nes

2. ALF

Vi! Vi!

ALAD.

Hvo kal - der mig?

Men hvor?

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

div. arco

pizz.

arco

unis.

531

1.

Kalk! U - syn - lig om - kring Dig vi byg - ge, bo!

Vi vog - te Din Tan - ke, vi vog - te Dit

Vi vog - te Din Tan - ke, vi vog - te Dit Hus

Vi

grazioso

538

rit.

Fl. 1 2 — 1. — pp smorzando

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2 — 1. — pp smorzando

Fg. 1 2 — 1. — pp — pp smorzando

Cor. (F) 1 2 — 2. — pp smorzando

1. ALF — smorzando
Hus, Vi le - de Dig Fre - den og Lyk-ken der- ind! Vi le - de Dig Lyk - ken der - ind!

2. ALF — smorzando
le - de Dig Fre - den og Lyk-ken der- ind! Vi le - de Dig Fre - den og Lyk - ken der - ind!

rit.

Vl. 1 — smorzando

Vl. 2

Va. — smorzando

Vc. — smorzando

Cb. — smorzando

Alferne stille sig paa hver sin Side af Aladdin
og føre ham ved Haanden omkring paa Scenen.

545

Allegretto con moto

Fl. 1 2 — 2. — pp

Ob. 1 2 — 1. — p

Cl. (B♭) 1 2 — p

Fg. 1 2 — pp

Cor. (F) 1 2 — 2. — pp

1. ALF
I Pur - pur og Guld vi Dig klæ - de paa Stand!

2. ALF

Allegretto con moto

Vl. 1 — pizz. — p

Vl. 2 — pizz. — p

Va. — pizz. — p

Vc. — solo con sord. — leggiero — fz — pizz. — p — solo arco — fz

Cb. — pizz. — p

551

Fl. 1 2 — pp

Ob. 1 2 — 1.

Cl. (B♭) 1 2 — pp

Fg. 1 2 — pp

Cor. (F) 1 2 — 1.

1. ALF — Til Ba-det hist in - de!

2. ALF — Den skøn - ne-ste Tur - ban skal smyk - ke Dit Ho - ved! Kom følg os til Kam - ret!

Vl. 1 — p

Vl. 2 — p

Va. — p; unis. pizz.

Vc. — pizz. p

Cb. — pizz p

No. 14

559

Fl. 1 2 — p

Ob. 1 2 — 1. p

Cl. (B♭) 1 2 — p; p

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2 — pp

Cor. (F) 3 4 — 4. pp; pp

1. ALF — Kla - re Søl-ver - bæk - ke gen-nem Kam-ret gaa, Ro - ser og La - vend - ler sødt blan - de de - res

2. ALF — Kla - re Søl-ver - bæk-ke gen-nem Kam-ret gaa, Ro - ser og La - vend - ler sødt blan - de de - res Duft i

Vl. 1 — pizz.

Vl. 2 — pizz.

Va. — pizz.

Vc. — pizz.

Cb. — pizz.

567

un poco tranquillo

Fl. 1 2

Ob. 1 2

sempre ***pp***

cresc.

Cl. (B♭) 1 2

p

cresc.

Fg. 1 2

a 2

pp

cresc.

Cor. (F) 1 2

pp

cresc.

Cor. (F) 3 4

Timp.

sempre ***ppp***

Arpa

p

cresc.

1. ALF

Duft i Kil - dens kla - re Strøm - me! De sva - le Vin - de vif - te som svul - men - de Mu - sik, der

2. ALF

Kil-dens kla - re Strøm - me! De sva - le Vin - de vif - te som svul - men - de Mu - sik, der

div.
arco

un poco tranquillo

unis.

Vl. 1

ff

ff

pp

cresc.

Vl. 2

arco

ff

ff

pp

cresc.

Va.

arco

pp *leggiero*

cresc.

Vc.

arco

pp *leggiero*

cresc.

arco

pp

cresc.

Cb.

arco

pp

cresc.

574

Fl. 1 2

sempre pp

Ob. 1 2

dim. pp cresc.

Cl. (B♭) 1 2

dim. pp cresc.

Fg. 1 2

a 2

dim. pp cresc.

Cor. (F) 1 2

dim. pp cresc.

Cor. (F) 3 4

pp

Timp.

Arpa

dim. pp cresc.

1. ALF

er en Skøn-heds - fyl - de, hvor-hen Dit Øj - e ser, der er en sa - lig Vel - lyst i hvert et Aan - de - drag; den

2. ALF

er en Skøn-heds - fyl - de, hvor-hen Dit Øj - e ser, der er en sa - lig Vel - lyst i hvert et Aan - de - drag; den

8

Vl. 1

dim. pp cresc.

Vl. 2

dim. pp cresc.

Va.

dim. pp cresc.

Vc.

dim. pp cresc.

dim. pp cresc.

Cb.

pp cresc.

582

Vivo

rall.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

Arpa

1. ALF

gi - ver Ar - men Kraft, den gi - ver Hjer - tet Glæ - de.

2. ALF

gi - ver Ar - men Kraft, den gi - ver Hjer - tet Glæ - de.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

590

Fl. 1 2

Ob. 1 2

1.

p

Cl. (B♭) 1 2

p

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

pp

Cor. (F) 3 4

Timp.

Arpa

1. ALF

I Pur - pur og Guld vi Dig klæ - de paa Stand!

2. ALF

Den skøn - ne - ste Tur - ban skal smyk - ke Dit

Vl. 1

p

Vl. 2

p

Va.

p

solo
arco

fz

arco

fz

Vc.

pizz.

p

Cb.

pizz.

p

598

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

Arpa

1. ALF

(De føre ham ind i Badekammeret.)

Til Ba - det hist in - de! Følg med! Følg med!

2. ALF

Ho - ved! Kom følg os til Kam - ret, Følg med! Følg med!

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

pp

arco

div.

pizz.

unis.

No. 15

Enkelte Mænd og Kvinder af Folket i forskjellige brogede Dragter viser sig paa Gaden (udenfor Buerne) tilvinkende Andre, som efterhaanden stimle sammen, stærkt gestikulerende, pegende paa Slottet osv.

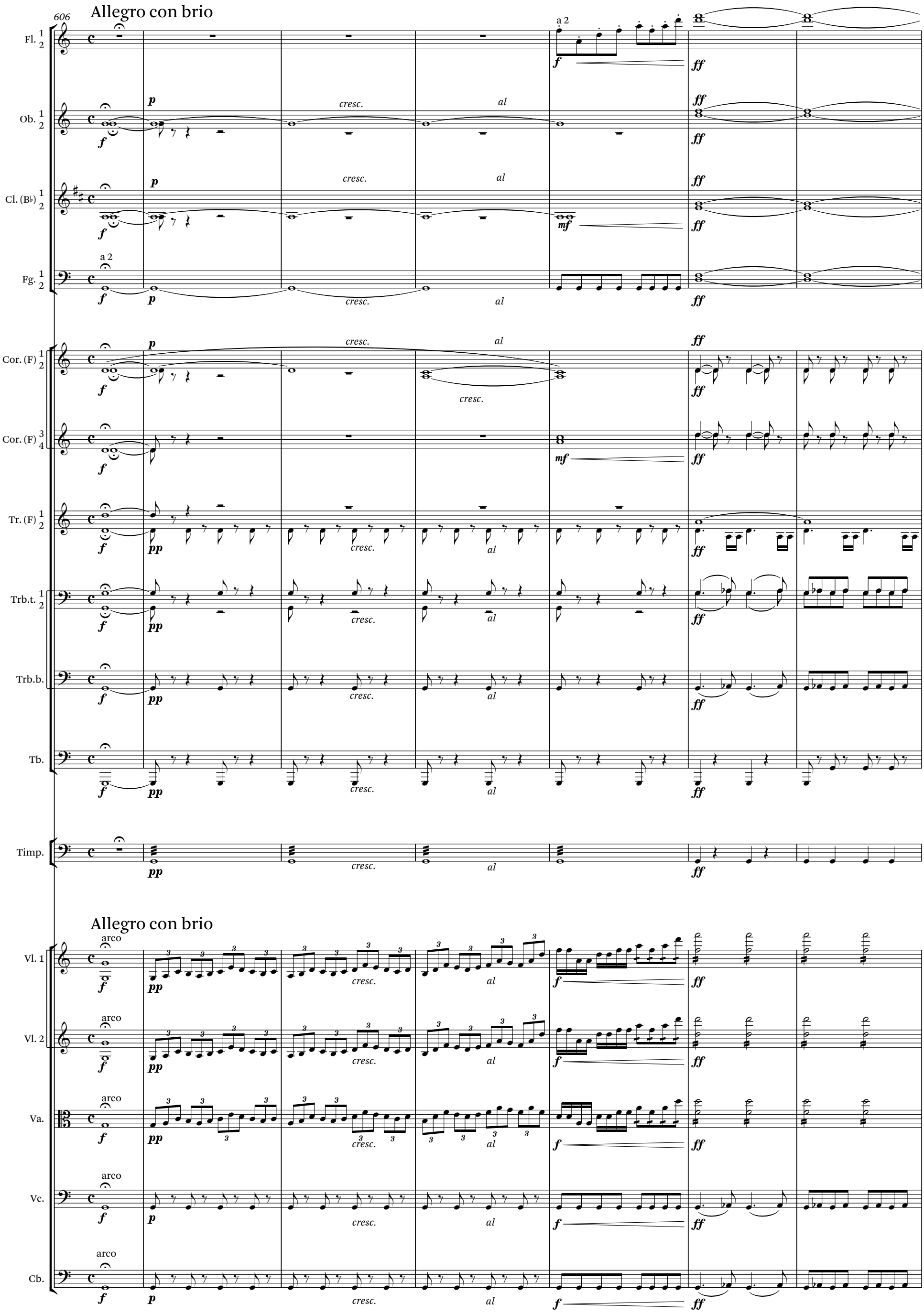

Alle trænge ind igjennem Buerne til
midtvejs imellem disse og første Kulisse.
Under hele denne Korscene et bevæget
Folkeliv ude paa Gaden af Voksne og Børn,
(indtil Sultanens Parademarsch [No. 16])
[se: Appendiks, ill. II.4]

613

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

f

Trb.t. 1 2

f

Trb.b.

f

Tb.

Timp.

S.

f (hele Koret med opløftede Arme)

Ah! hvor her-ligt og hvor skønt!

A.

f

Ah! hvor her-ligt og hvor skønt!

T.

f

(pegende til højre og venstre, og andre Gestus)

Ah! hvor her-ligt og hvor skønt, se Søj-ler af Mar- mor, gyld-ne Zi-

B.

f

Ah! hvor her-ligt og hvor skønt, se Søj-ler af Mar- mor, gyld-ne Zi-

Vl. 1

Vl. 2

marcato

Va.

marcato

Vc.

marcato

Cb.

marcato

621

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (B♭) 1 2 — a 2

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb. — *f*

Timp.

(slaar Hænderne sammen, og andre Gestus)

S. Hvil-ken blæn-den-de Pragt, Æ - del - ste - ne glø - der i So - len, funk - ler som tu - sen-de Stjer - ner, som tu - sen-de

A. Hvil-ken blæn-den-de Pragt, Æ - del - ste - ne glø - der i So - len, funk - ler som tu - sen-de Stjer - ner, som tu - sen-de

T. ra - ter, høj - e mæg-ti-ge Bu - er glø - der i So - len, funk - ler som tu - sen-de Stjer - ner, som tu - sen-de

B. ra - ter, høj - e mæg-ti-ge Bu - er glø - der i So - len, funk - ler som tu - sen-de Stjer - ner, som tu - sen-de Stjer - ner,

Vl. 1 — *marcato* — div.

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

628

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

(seende paa hinanden med alvorlige Ansigter)

S. Stjer- ner, som tu-sen-de Stjer - - - - ner! Hvor sæl - somt dog, i Nat - tens Mulm af

A. Stjer- ner, som tu-sen-de Stjer- ner! Hvor sæl - somt dog, hvor sæl - somt dog, i Nat - tens Mulm af

T. Stjer- ner, som tu-sen-de Stjer- ner, som tu-sen-de Stjer- ner! Hvor sæl - somt dog, hvor sæl - somt dog, i Nat - tens Mulm af

B. som tu-sen-de Stjer- ner, som tu-sen-de Stjer- ner! I Nat - tens Mulm af

Vl. 1 — *fz*

Vl. 2 — *fz*

Va. — *fz* — *ff* *marcato*

Vc. — *fz* *fz* — *ff* *marcato*

Cb. — *fz* *fz*

636

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (B♭) 1 2 — a 2

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. — (disputerende med tiltagende Ivrighed og Fagter)

Jor - den skød op af sig selv det-te Slot, af sig selv det - te Slot, af sig selv. Ved sor - te, sor - te Trold-doms-kun-ster er det

A.

Jor - den skød op af sig selv det-te Slot, af sig selv det - te Slot, af sig selv det-te Slot. Ved Al - lahs Magt er det

T.

Jor - den skød op af sig selv det-te Slot, af sig selv det - te Slot, af sig selv. Ved sor - te Trold-doms - kun - ster, ved sor - te Trold-doms-

B.

Jor - den skød op af sig selv det-te Slot, af sig selv det - te Slot, af sig selv det-te Slot. Ved Al - lah er det

Vl. 1 — unis.

Vl. 2 — div. — unis.

Va.

Vc.

Cb.

642

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (B♭) 1 2 — a 2

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. sket. Nej, ved Trold-doms-kun - ster er det sket! Nej, ved Trold-doms-kun - ster er det sket, er det sket,

A. sket, ved Al-lah er det sket, ved Al - lah er det sket! Ved Al - lah er det sket, ved Al - lah er det sket, er det sket, ved

T. kun-ster er det sket. Nej, ved Trold-dom er det sket! Ved Trold-dom er det sket, ved Trold-dom er det sket, er det sket, er det sket, er det sket,

B. sket, ved Al-lah er det sket, nej, ved Al - lah er det sket, nej, ved Al - lah er det sket, er det sket, er det sket, er det sket, ved

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

648

Fl. 1 2 — a 2 — pp

Ob. 1 2 — a 2 — mf fz — p

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2 — mf fz — p

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4 — mf fz — p

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. — (seende til hinanden med store Øjne) — mf
ved Trold- dom, ved Trold- dom! Jeg hør - te saa vist en un - der - lig su - sen - de

A. — mf
Al - lah, ved Al - lah! Jeg hør - te saa vist en un - der - lig su - sen - de

T. — (med Pegefingeren, alvorlig) — p
ved Trold- dom, ved Trold- dom! Just, just ved Mid - nats - tid, ved Mid - nats - tid

B. — p
Al - lah, ved Al - lah! Just, just ved Mid - nats - tid, ved Mid - nats - tid

Vl. 1 — pizz. — p

Vl. 2 — pizz. — p

Va. — p — fz f — p

Vc. — p

Cb. — pizz. — fz fz fz fz p f

654

Fl. 1 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

S. — Lyd; det klang som de vil - de ja - gen - de Hæ - re,

A. — Lyd; det klang som de vil - de ja - gen - de Hæ - re,

T. — dybt dybt i Jor - den, dybt i Jor - den lød en Tor - - den, ja,

B. — dybt dybt i Jor - den, dybt i Jor - den lød en Tor - - den, ja,

Vl. 1 — arco, pizz., div. arco, unis.

Vl. 2 — arco, pizz., div. arco, unis.

Va.

Vc.

Cb.

660

Fl.

Ob.

Cl. (B♭)

Fg.

a 2

Cor. (F)

Cor. (F)

a 2

Tr. (F)

Trb.t.

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

(rolige Nik med Hovedet)

(atter heftig)

ja - gen - de Hæ - re. Ja, gan-ske vist, nej det i Luf-ten var, og selv jeg

A.

ja - gen - de Hæ - re. Ja det er gan - ske vist, nej det i Luf - ten var og selv jeg

T.

Tor - den - buld - ren. Ja det er gan - ske, gan - ske vist. Der lød en Buld - ren, selv jeg

B.

Tor - den - buld - ren. Ja gan - ske vist. Der var en Buld-ren, Tor - den, selv jeg

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

arco

Cb.

667

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

a 2

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

hør-te gan-ske ty-de-lig en Su - sen. Nej, Su - sen, Su - sen, ja, gan-ske vist.

A.

hør-te gan-ske ty-de-lig en Su - sen. Nej, Su - sen, Su - sen, ja, det er gan - ske vist.

T.

føl - te at Jor - den bæ - ved. Nej, Buld - ren, Buld - ren, ja, det er gan - ske vist.

B.

føl - te at Jor - den bæ - ved. Nej, Buld - ren, Buld - ren, ja gan - ske vist.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

pizz.

arco

675

Fl.

Ob.

Cl. (B♭)

Fg.

Cor. (F)

Cor. (F)

Tr. (F)

Trb.t.

Trb.b.

Tb.

Timp.

a 2

(Alle vender sig om mod Scenens venstre Side,
idet de seende op til Vinduerne slutter sig
tættere sammen paa denne og raaber,
løftende den ene Arm:)
[se: Appendiks, ill. II.5]

S. Hol - la! Hol - - la! Kom frem Du Djæ - vel,

A. Hol - la! Hol - - la! kom frem Du Djæ - vel el - ler En - gel,

T. Hol - la! Hol - - la! Kom frem Du Djæ - vel,

B. Hol - la! Hol - - la! kom frem Du Djæ - vel el - ler En - gel,

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

681

Fl. 1 2

Ob. 1 2

a 2

Cl. (B♭) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. kom her - ud, for - tæl os, kom her - ud, for - tæl os hvor det - te

A. kom her - ud, kom frem, for - tæl os, kom her - ud, kom frem, for - tæl os hvor det - te

T. kom her - ud, for - tæl os, kom her - ud, for - tæl os hvor det - te

B. kom her - ud, kom frem, for - tæl os, kom her - ud, kom frem, for - tæl os hvor det - te

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

Vc.

Cb.

688

Fl. 1 2

Ob. 1 2

a 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

(over mod højre Side
paa samme Maade:)
[se: Appendiks, ill. II.6]

(De samle sig midt paa Scenen ud mod
Publicum, i samme Orden som før.)

S. — *ff*

Slot, hvor det - te Slot er kom-men fra. Hol - la!

A. — *ff*

Slot, hvor det - te Slot er kom-men fra. Hol - la!

T. — *ff*

Slot, hvor det - te Slot er kom-men fra. Hol - la! Nej, der har in - gen

B. — *ff*

Slot er kom - men fra. Hol - la! Nej, der har in - gen

Vl. 1

Vl. 2

Va.

unis.

Vc.

Cb.

694

Fl. 1 2 — a 2 — ff

Ob. 1 2 — a 2 — f

Cl. (B♭) 1 2 — ff

Fg. 1 2 — mf cresc. — ff

Cor. (F) 1 2 — mf cresc. — f

Cor. (F) 3 4 — mf cresc. — f

Tr. (F) 1 2 — f

Trb.t. 1 2 — f

Trb.b. — f

Tb. — f

Timp. — p — f

S. Kun til Fol - kets Fryd og Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, kun til Fol - kets Fryd og

A. Kun til Fol - kets Fryd og Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, kun til Fol - kets Fryd og

T. hjem - me! Kun til Fol - kets Fryd og Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, kun til Fol - kets Fryd og

B. hjem - me! Kun til Fol - kets Fryd og Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, kun til Fol - kets Fryd og

Vl. 1 — mf cresc. — ff

Vl. 2 — mf cresc. — ff

Va. — mf cresc. — ff

Vc. — mf cresc. — ff

Cb. — mf cresc. — ff

700

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (B♭) 1 2 — a 2

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2 — 1.

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp. — *f*

S. — Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, er det skæn - ket Is - pa - han, kun til

A. — Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, er det skæn - ket Is - pa - han, kun til

T. — Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, er det skæn - ket Is - pa - han, kun til

B. — Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, er det skæn - ket Is - pa - han, kun til

Vl. 1

Vl. 2

Va. — div. — unis.

Vc.

Cb.

705

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (B♭) 1 2 — a 2

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp. — *ff*

(helt frem i Prosceniet, stikkende Hovederne sammen, leende polisk)

S. Fol - kets Fryd og Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, skæn - ket os.

A. Fol - kets Fryd og Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, skæn - ket os.

T. Fol - kets Fryd og Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, skæn - ket os.

B. Fol - kets Fryd og Gam - men er det skæn - ket Is - pa - han, skæn - ket os.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

712 Allegro con brio

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

Der - for vil vi, der - for vil vi, der-for vil vi mo-re os, saa læn-ge til det at-ter fly-ver bort, ja, saa læn-ge, til det fly-ver bort.

A.

Der - for vil vi, der - for vil vi, der-for vil vi mo-re os saa læn-ge, til det fly-ver bort.

T.

Der - for vil vi, der - for vil vi, der-for vil vi mo-re os, saa læn-ge til det at-ter fly-ver bort, ja, saa læn-ge, til det fly-ver bort.

B.

Der - for vil vi, der - for vil vi, der-for vil vi mo-re os saa læn-ge, til det fly-ver bort.

Allegro con brio

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div. unis. div.

Vc.

Cb.

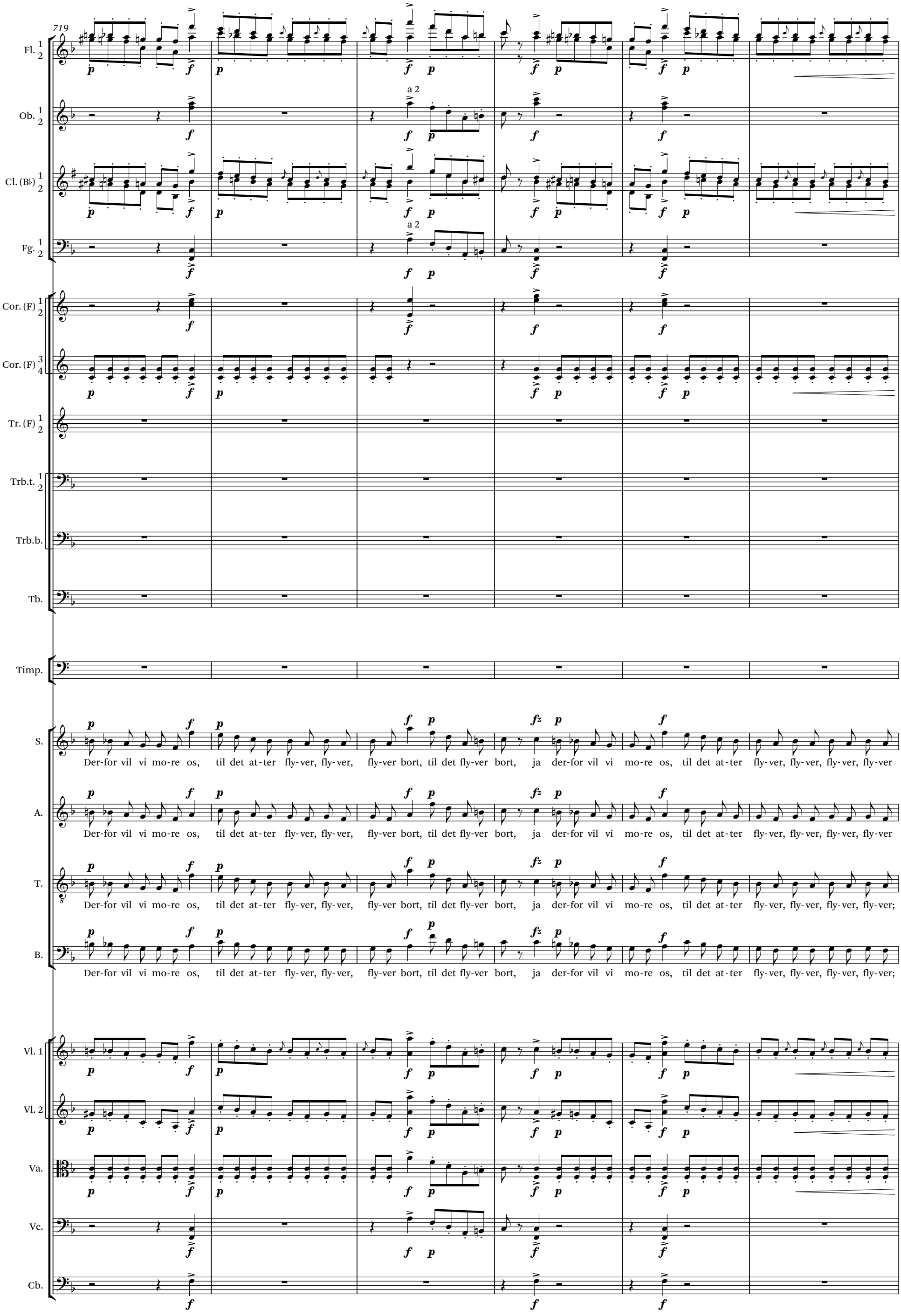
719
Fl.
Ob.
Cl. (B♭)
Fg.
Cor. (F)
Cor. (F)
Tr. (F)
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
S.
A.
T.
B.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
a 2
Der-for vil vi mo-re os, til det at-ter fly-ver, fly-ver, fly-ver bort, til det fly-ver bort, ja der-for vil vi mo-re os, til det at-ter fly-ver, fly-ver, fly-ver, fly-ver
Der-for vil vi mo-re os, til det at-ter fly-ver, fly-ver, fly-ver bort, til det fly-ver bort, ja der-for vil vi mo-re os, til det at-ter fly-ver, fly-ver, fly-ver, fly-ver
Der-for vil vi mo-re os, til det at-ter fly-ver, fly-ver, fly-ver bort, til det fly-ver bort, ja der-for vil vi mo-re os, til det at-ter fly-ver, fly-ver, fly-ver, fly-ver;
Der-for vil vi mo-re os, til det at-ter fly-ver, fly-ver, fly-ver bort, til det fly-ver bort, ja der-for vil vi mo-re os, til det at-ter fly-ver, fly-ver, fly-ver, fly-ver;

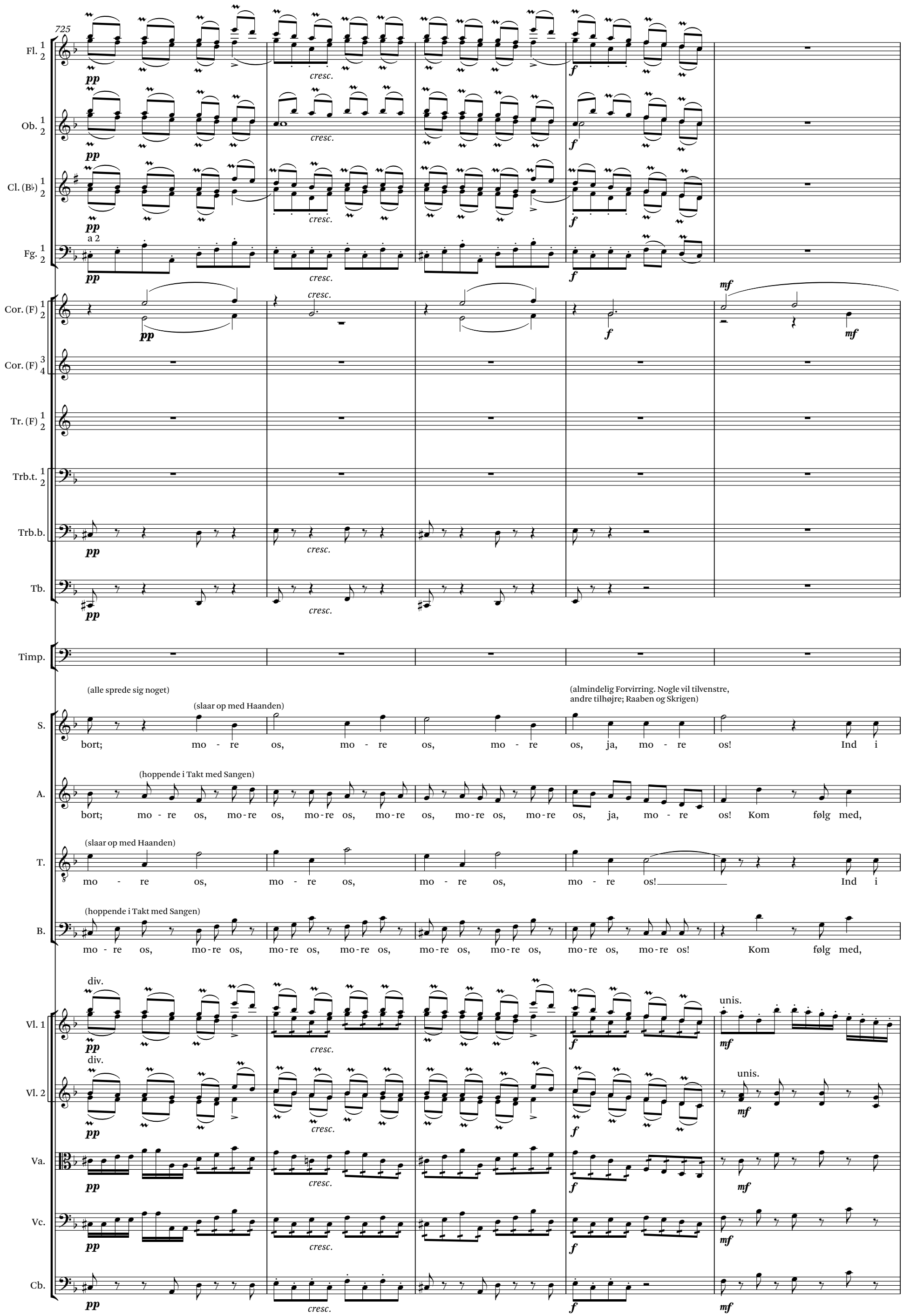
725
Fl.
Ob.
Cl. (B♭)
Fg.
a 2
Cor. (F)
Cor. (F)
Tr. (F)
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
S.
(alle sprede sig noget)
(slaar op med Haanden)
(almindelig Forvirring. Nogle vil tilvenstre, andre tilhøjre; Raaben og Skrigen)
bort; mo - re os, mo - re os, mo - re os, ja, mo - re os! Ind i
A.
(hoppende i Takt med Sangen)
bort; mo - re os, mo-re os, mo-re os, mo-re os, mo-re os, mo-re os, ja, mo - re os! Kom følg med,
T.
(slaar op med Haanden)
mo - re os, mo - re os, mo - re os, mo - re os! Ind i
B.
(hoppende i Takt med Sangen)
mo - re os, mo-re os, mo-re os, mo-re os, mo-re os, mo-re os, mo-re os, mo-re os! Kom følg med,
Vl. 1
div.
unis.
Vl. 2
div.
unis.
Va.
Vc.
Cb.
pp
cresc.
f
mf

730

Fl. 1/2 — *mf* — a 2

Ob. 1/2 — *mf* — a 2

Cl. (B♭) 1/2 — *mf*

Fg. 1/2 — *mf* — *cresc.*

Cor. (F) 1/2 — *cresc.*

Cor. (F) 3/4 — *mf* — *cresc.*

Tr. (F) 1/2 — *p* — *cresc.*

Trb.t. 1/2

Trb.b.

Tb.

Timp. — *p*

S. — Slot-tet her! Hal - lo! kom, følg med mig, skynd Jer, her den-ne Vej, saa kom dog, saa kom dog

A. — kom til Slot-tets Hal-ler, kom___ til Slot-tets Hal-ler, kom, skynd Jer, kom ad Trap-pen til Taar-net, ad Trap-pen til Taar-net.

T. — Slot-tet her! Hal - lo! kom, følg med mig, skynd Jer, her den-ne Vej, kom her, kom her!

B. — kom til Slot-tets Hal-ler, kom___ til Slot-tets Hal-ler, kom, skynd Jer, kom, til Si - de, til Si - de! Vi skal nok Vej - en

Vl. 1 — *cresc.*

Vl. 2 — *cresc.*

Va. — *cresc.*

Vc. — div. — unis. — *cresc.*

Cb. — *cresc.*

735

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. her den an - den Vej, Hal - lo. Kom nu, skynd Jer, den an - den Vej. Saa kom dog

A. Her er Dø - ren luk - ket, høj, høj! Kom nu, skynd Jer, den-ne Vej, kom nu her,

T. den an - den Vej, Hal - lo! af Vej - en, er Dø - ren luk - ket maa vi bry - de ind, spræn - ge Dø - ren. Saa kom dog

(De banke løs paa Døren tilvenstre paa Scenen.)

B. fin - de, kom! Nej, den an - den Si - de, kom dog, skynd Jer, kom, vi maa Dø-ren spræn- ge,

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

Vc.

Cb.

739

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2 — a 2

Cl. (B♭) 1 2 — a 2

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2 — *f*

Cor. (F) 3 4 — *f*

Tr. (F) 1 2 — *f*

Trb.t. 1 2 — *f*

Trb.b. — *f*

Tb.

Timp. — *f*

S.: her, kom, lad os gaa her - fra, hur - tig bort, hur - tig, hør dog, hør dog, hør dog!

A.: kom, lad os gaa her - fra. Hør dog! Nej, I maa ej spræn-ge Dø - ren, nej, I maa ej spræn-ge Dø - ren! Nej!

T.: her! Nej, vi maa bry - de ind, bry - de ind, spræn-ge Dø - ren, spræn-ge Dø - ren!

B.: vi maa Dø - ren spræn- ge, spræn- ge, vi maa bry - de ind med Magt, kom lad os spræn-ge Dø - ren, spræn-ge Dø - ren!

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

attacca

No. 16

Musik bag og paa Scenen
Alle standse pludselig og lytter.

SULTANENS PARADEMARSCH

Moderato

Alle vende sig omkring og løber tilbage, ud paa Gaden,
hvor de blive staaende og ser ud tilhøjre efter Sultanens Tog.

743

Fl. 1 2 — a 2 — *p*

Picc. — *p*

Ob. 1 2 — a 2 — *p*

Cl. (B♭) 1 2 — *p* — a 2

Fg. 1 2 — *p*

Cor. (F) 1 2 — *p*

Cor. (F) 3 4 — *p*

Tr. (F) 1 2 — *p*

Trb.t. 1 2 — *p*

Trb.b. — *p*

Tb. — *p*

Mezzal. — *p*

Ptti. Gr.c. — *p*

Tamb.picc. — *p*

Musikkoret svinger ind paa Scenen og igjennem Buen.

Alle give Plads for Toget, som skal passere den midterste Bue.
Sopraner og Tenorer tilvenstre, Alter og Basser tilhøjre.

poco a poco crescendo

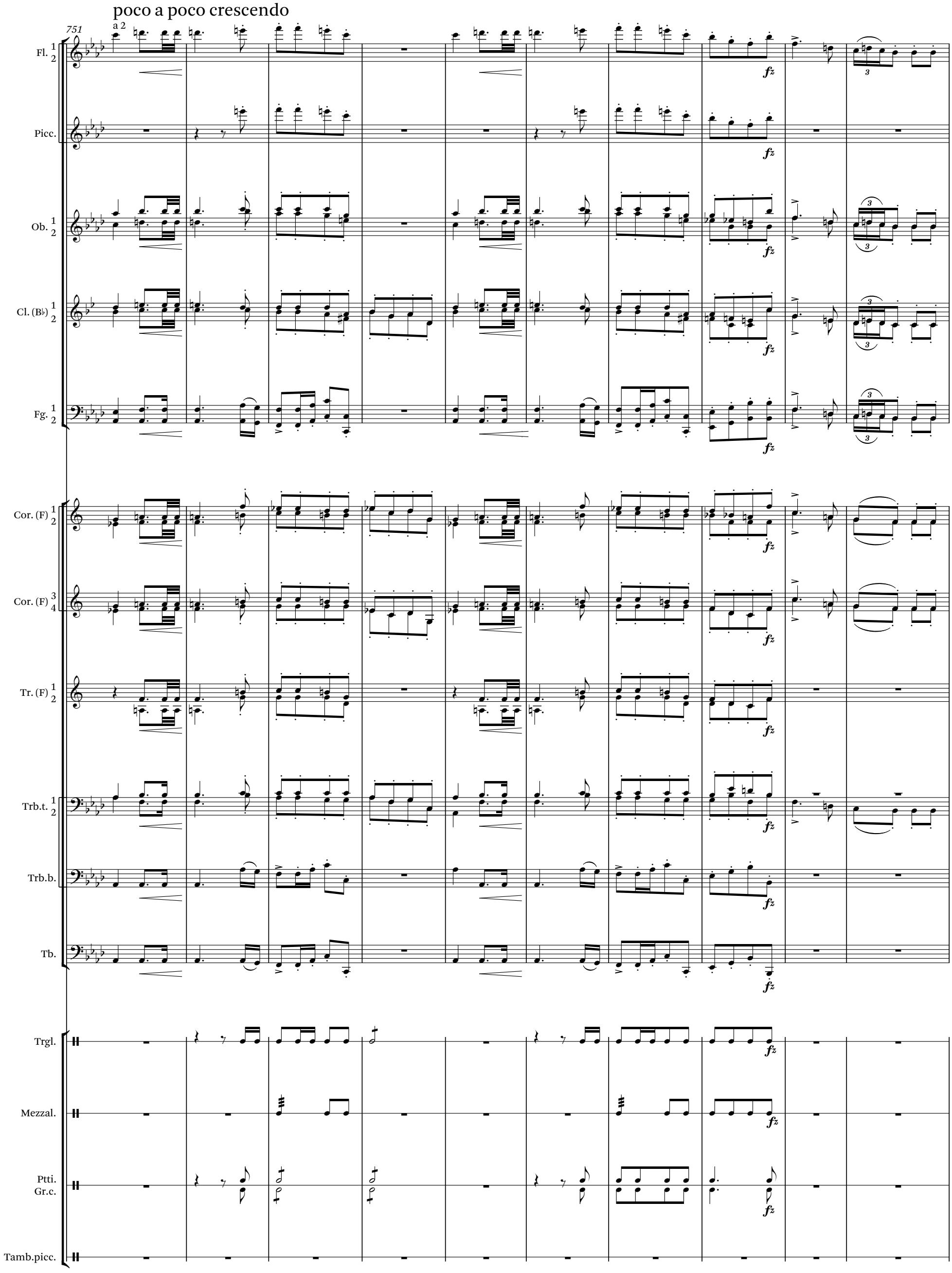

igjennem Buen

Sultanen med Følge viser sig.
Lange og stærke Hurraer,
Vinken og Viften af hele Folket.

761

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Trgl.

Mezzal.

Ptti.
Gr.c.

Tamb.picc.

No. 17

Naar Musikkorpset har passeret Buen, gaar det tilhøjre (Scenens venstre Side) og stiller sig op ved anden Kulisse, medens to Fanebærere, som er fulgt umiddelbart efter Musikkorpset bliver staaende foran Søjlerne til Midterbuen.

Hurraerne ophører.

Her passerer Sultanen, Viziren, to Pager og Folket Buerne og skrider frem imod Forgrunden medens der synges. Paa hvilket Sted i Musikken de standser er ligegyldig. Toget bestaar kun af: Musikkorpset, to Fanebærere (der ikke passerer Buen, men bliver staaende tilhøjre og venstre under denne), Sultanen og Viziren, to Pager og en lille Deling bevæbnede Drabanter (som stiller sig op uden for Buerne, altsaa ikke passerer dem)

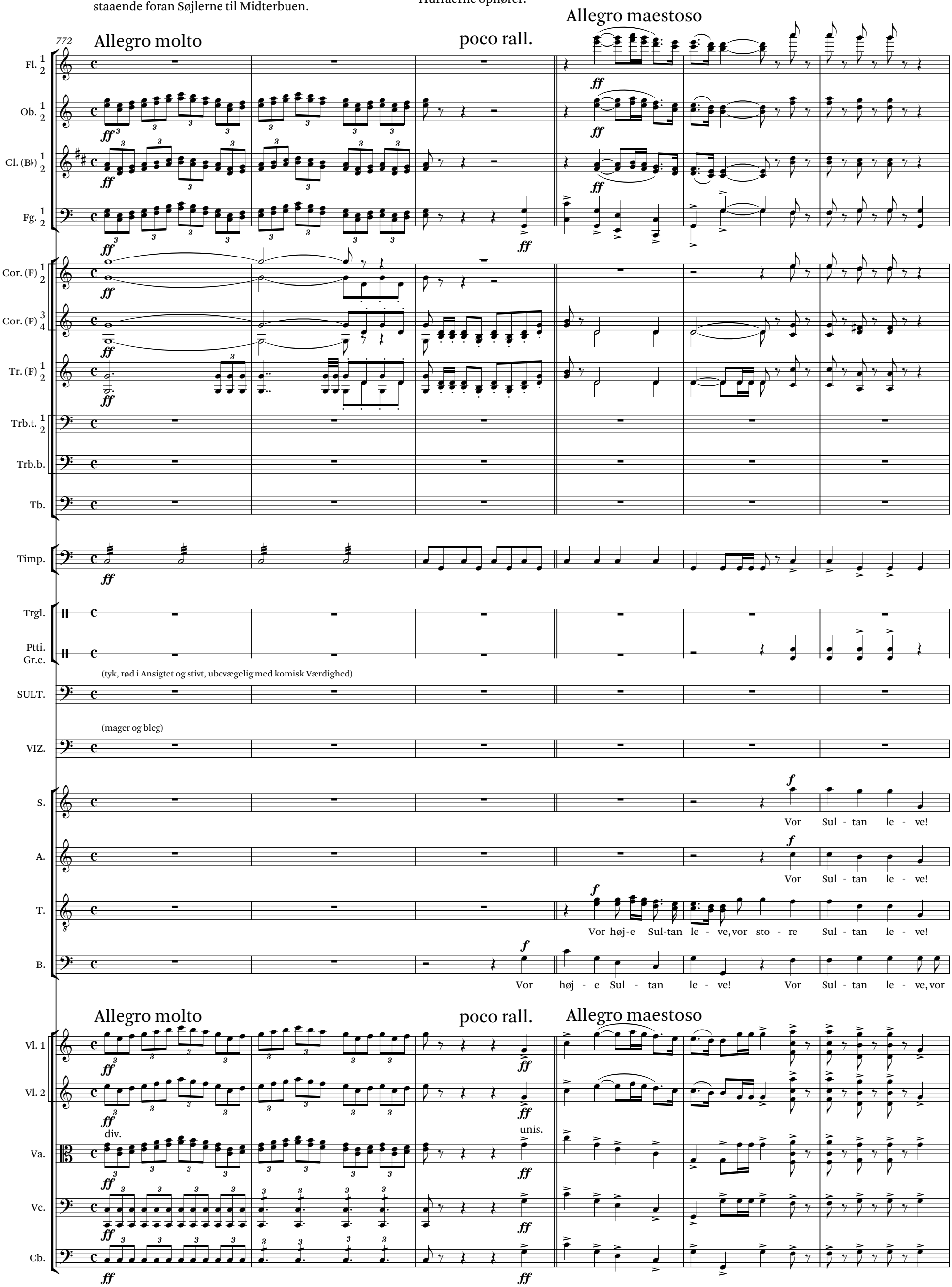

Naar Sultanen og Viziren standser (i Forgrunden)
slutter Koret en Halvkreds om dem.
[se: Appendiks, ill. II.7]

778

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
Trgl.
Ptti.
Gr.c.

S. Vor Sul - tan le - ve! Den stør - ste Sul - tan paa den

A. Vor Sul - tan le - ve! I From - hed og Vis - dom li - ge stor, den stør - ste paa den

T. Vor høj - e Sul-tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve! I Vis - dom den stør - ste Sul - tan paa den

B. sto - re Sul - tan le - ve! Vor Sul - tan le - ve! I From - hed og Vis - dom li - ge stor, den stør-ste paa den

div.

Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

784

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Trgl.

Ptti.
Gr.c.

S.
gan - ske Jord! Ret - sin - dig og gav-mild, Pro - fe-tens Bud i al - le Maa-der ly - dig. Pro-

A.
gan - ske Jord! Ret - sin - dig og gav-mild, Pro - fe-tens Bud i al - le Maa-der ly - dig. Pro - fe - tens Bud i___

T.
gan - ske Jord! Ret - sin - dig og gav-mild, Pro - fe-tens Bud i al - le Maa-der ly - dig. Pro-

B.
gan - ske Jord! Ret - sin - dig og gav-mild, Pro - fe-tens Bud i al - le Maa-der ly - dig. Pro - fe - tens Bud i___

unis.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

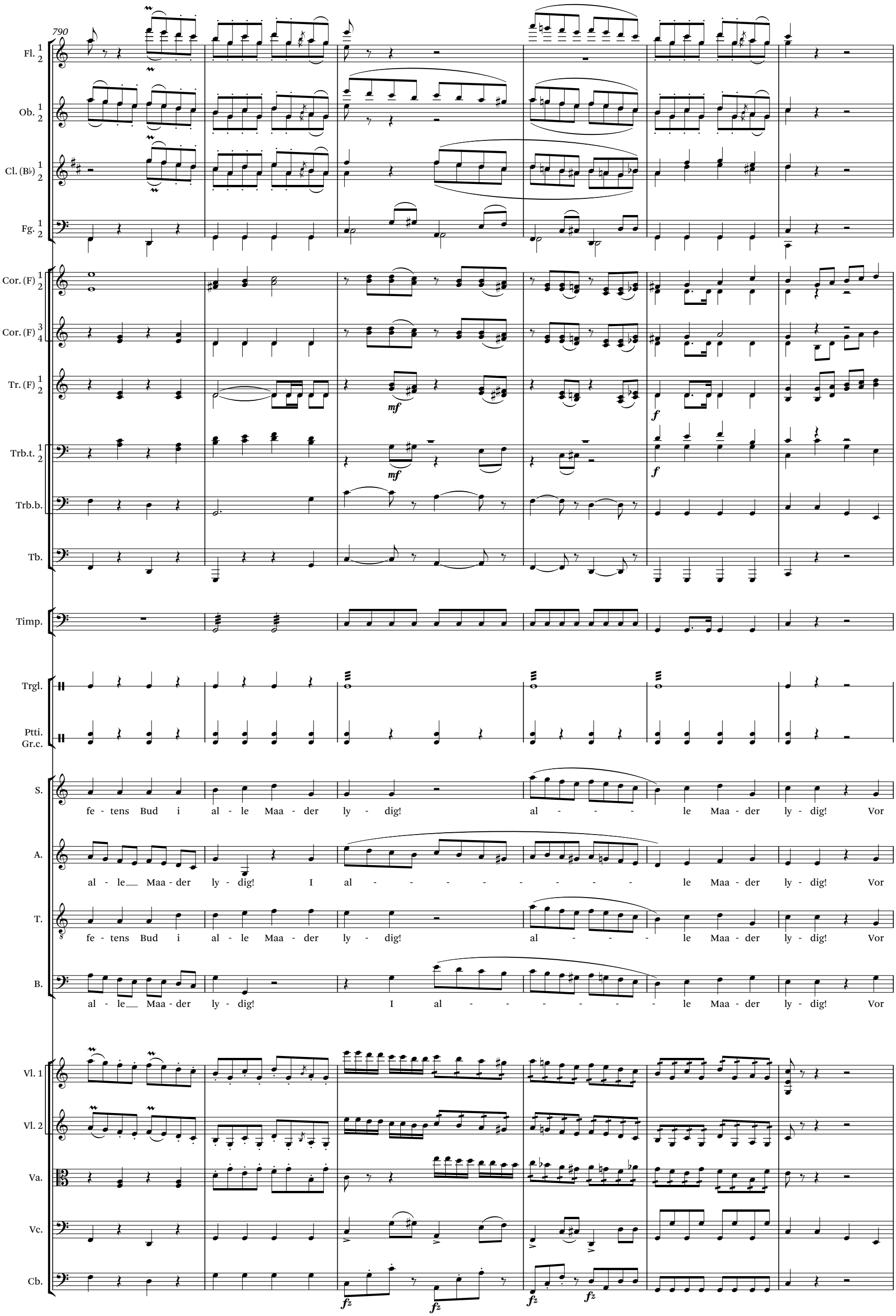
790
Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
mf
f
Trb.t. 1 2
mf
f
Trb.b.
Tb.
Timp.
Trgl.
Ptti.
Gr.c.
S.
fe - tens Bud i al - le Maa - der ly - dig! al - - - le Maa - der ly - dig! Vor
A.
al - le Maa - der ly - dig! I al - - - - - - - le Maa - der ly - dig! Vor
T.
fe - tens Bud i al - le Maa - der ly - dig! al - - - le Maa - der ly - dig! Vor
B.
al - le Maa - der ly - dig! I al - - - - - - le Maa - der ly - dig! Vor
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
fz
fz
fz
fz

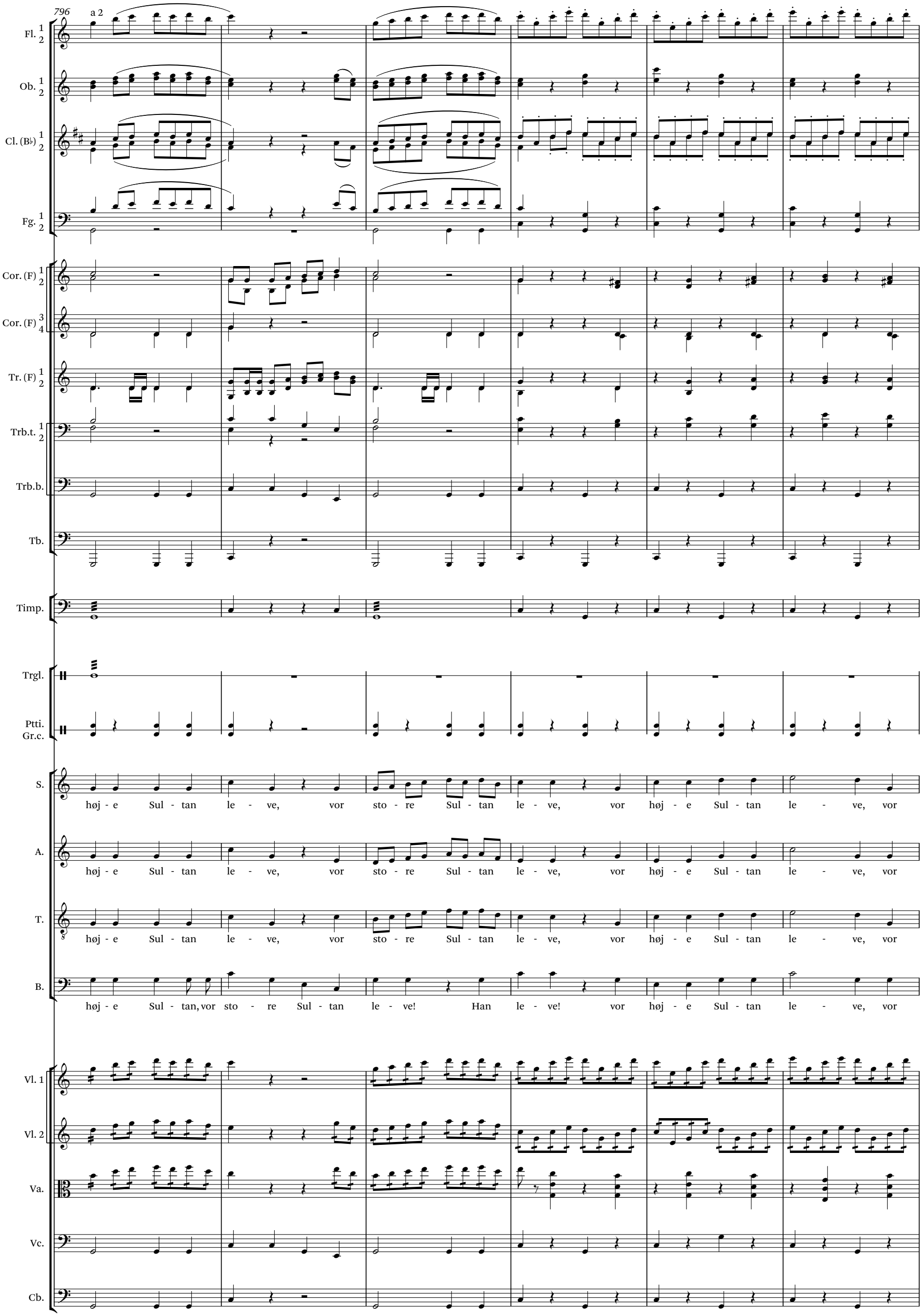
796
a 2
Fl.
Ob.
Cl. (B♭)
Fg.
Cor. (F)
Cor. (F)
Tr. (F)
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Trgl.
Ptti.
Gr.c.
S.
høj - e Sul - tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve, vor høj - e Sul - tan le - ve, vor
A.
høj - e Sul - tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve, vor høj - e Sul - tan le - ve, vor
T.
høj - e Sul - tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve, vor høj - e Sul - tan le - ve, vor
B.
høj - e Sul - tan, vor sto - re Sul - tan le - ve! Han le - ve! vor høj - e Sul - tan le - ve, vor
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

802

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

a 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Ptti.
Gr.c.

SULT.

Pro-

S.

sto - re Sul - tan le - ve, han le - - - - - - - ve!

A.

sto - re Sul - tan le - ve, han le - - - - - - - ve!

T.

sto - re Sul - tan le - ve, han le - - - - - - - ve!

B.

sto - re Sul - tan le - ve, han le - - - - - - - ve!

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

808 Recit.

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
Ptti. Gr.c.
SULT.

p

fe - ten vil be - skyt - te os og vor For - stand, be - skyt - te E - ders Sul - tan og hans kæ - re Folk! Jeg

813

tak - - ker E - der Børn for al den Kær - lig - hed, som, næst Pro - fe - ten, er min bed - ste

817

Allegro assai — Recit. — Allegro assai

Fl. 1 2 — Ob. 1 2 — Cl. (B♭) 1 2 — Fg. 1 2 — Cor. (F) 1 2 — Cor. (F) 3 4 — Tr. (F) 1 2 (a 2) — Trb.t. 1 2 — Trb.b. — Tb. — Timp. — Trgl. — Ptti. Gr.c.

SULT.: Styr- ke! Som, næst Pro-fe- ten, er vor bed-ste Styr- ke. Om

S.: Vor høj - e Sul - tan le - ve! Vor høj - e Sul - tan le - ve!

A.: Vor høj - e Sul - tan le - ve! Vor høj - e Sul - tan le - ve!

T.: Vor høj - e Sul - tan le - ve! Vor høj - e Sul - tan le - ve!

B.: Vor Sul - tan le - ve! Vor Sul - tan le - ve!

Allegro assai — Recit. — Allegro assai

Vl. 1 — Vl. 2 — Va. — Vc. — Cb.

822

Moderato

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Trgl.

Ptti.
Gr.c.

SULT.

E-ders Sul-tan, Al-lah og Pro - fe - ten ved, han le-ver kun sit Folk til Gavn og Glæ - de, han le - ver kun sit Folk til Gavn og Glæ - de,

S.

A.

T.

B.

Moderato

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

829

rit. Allegro maestoso

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Trgl.

Ptti.
Gr.c.

SULT.

sit kæ - re Folk til Glæ - - de.

S.

Vor Sul - tan le - ve!

A.

Vor Sul - tan le - ve!

T.

Vor høj - e Sul-tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve, vor høj - e Sul-tan

B.

Vor Sul - tan le - ve, vor Sul - tan le - ve, vor høj - e Sul - tan

rit. Allegro maestoso

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

Paa et Vink af Viziren
trækker Folket sig tilbage.

836

Allegretto

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
SULT.

(betragter Slottet)

For - un-der- ligt! Et Slot frem-tryl-let her og stør- re, me-re pragt-fuldt end mit e- get. Højst in-t'res-

Allegretto

Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

div.

unis.

842

a 2

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
SULT.

sant, og højst mærk-vær- digt.

Saa tror Du sik-kert det er Al - lahs Værk og

VIZ.

I Sand- hed, ja. Hvo for-staar vel at ud - gran - ske Al - lahs Vis- dom!

Vl. 1
Vl. 2
Va.

div.

Vc.
Cb.

848

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

SULT.

in-gen ned-rig Trold, der vil ta' Li - vet og min Kro - ne af mig?

VIZ.

Nej, høj-e Sul-tan, et saa-dant Værk er kun af Al - lah skabt til E - ders Pryd,

Vl. 1

Vl. 2

unis.

Va.

div.

Vc.

Cb.

854

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

SULT.

VIZ.

og for til-li - ge at be-vi - se, i hvor høj en Grad han skat-ter E-ders klo - ge og be-sin - di-ge Re -

Vl. 1

Vl. 2

Va.

unis.

Vc.

Cb.

860

Fl. 1 2 — a 2 — *f*

Ob. 1 2 — a 2 — *f*

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2 — *f* — *pp*

Trb.t. 1 2 — *f* — *pp*

Trb.b. — *f* — *pp*

Tb.

Timp.

SULT. — Ja, stor er Al - lahs Naa - de mod den der er, som jeg en kær - lig Fa - der for sit

VIZ. — -ge - - ring!

Vl. 1 — *ff*

Vl. 2 — *ff*

Va. — *ff*

Vc. — *ff*

Cb. — *ff* — *pp*

867

Fl. 1 2 — a 2 — *f* — a 2 — *ff* — risoluto

Ob. 1 2 — a 2 — *f* — a 2 — *ff*

Cl. (B♭) 1 2 — a 2 — *ff*

Fg. 1 2 — *f* — a 2 — *ff*

Cor. (F) 1 2 — *f* — *ff*

Cor. (F) 3 4 — *f*

Tr. (F) 1 2 — *f* — *p* — *f*

Trb.t. 1 2 — *f* — *p* — *f*

Trb.b. — *f* — *p* — *f*

Tb.

Timp. — *f*

SULT. — Folk. Kald Fol - ket hid, vi straks vil brin-ge ham vor Tak.

VIZ. — (Viziren giver Tegn til Folket, at det skal træde nærmere.)

Vl. 1 — *ff* — *f* — *p* *ff* — risoluto

Vl. 2 — *ff* — *f* — *p* *ff*

Va. — *ff* — *f* — *p* *ff*

Vc. — *ff* — *p* — *f* — *p* *ff*

Cb. — *ff* — *p* — *f* — *p* *ff*

Koret stiller sig atter op i en Halvkreds om Sultanen og Viziren.

873

Andantino

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2 — 1.

Cl. (B♭) 1 2 — a 2 — muta in A

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4 — *f* *dim.* — *p*

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

SULT. — Det he - le Folk op - løf - te nu sin Tak til Al - lah for hans sto - re Mis-kund-hed og Naa -

VIZ.

Andantino

Vl. 1 — div.

Vl. 2 — div.

Va. — div.

Vc.

Cb.

No. 18

Andante

880

Fl. 1 2 — pp — mf — p

Ob. 1 2 — pp — mf — p

Cl. (A) 1 2 — pp — mf — p

Fg. 1 2 — pp — p

Cor. (F) 1 2 — pp — mf — p

Cor. (F) 3 4 — pp — mf — p

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp. — p

SULT. — de!

(alle med korslagte Arme)

S. — mf — Al - lah, Per-siens Gud, rigt Du skæn-ker os af Din Kær-lig-hed al vor Be - hov! Rin - ge er vor Tak for hvad Du os gav; ej Du træt-tes, dog

A. — mf — Al - lah, Per-siens Gud, rigt Du skæn-ker os af Din Kær-lig- hed al vor Be - hov! Rin - ge er vor Tak for hvad Du os gav; ej Du træt-tes, dog

T. — mf — Al - lah, Per-siens Gud, rigt Du skæn-ker os af Din Kær-lig - hed al vor Be - hov! Rin - ge er vor Tak for hvad Du os gav; ej Du træt-tes, dog

B. — mf — Al - lah, Per-siens Gud, rigt Du skæn-ker os af Din Kær-lig - hed al vor Be - hov! Rin - ge er vor Tak for hvad Du os gav; ej Du træt-tes, dog

Andante

Vl. 1 — p — div. — mf — p — unis.

Vl. 2 — p — cresc. — f — p — unis.

Va. — p — cresc. — f — p — unis. — cresc.

Vc. — p — f — p — cresc.

Cb. — p — pizz. — arco — f — p — cresc.

887

Fl. 1 2 — a 2 — cresc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2 — cresc.

Fg. 1 2 — cresc.

Cor. (F) 1 2 — cresc.

Cor. (F) 3 4 — cresc.

Tr. (F) 1 2 — cresc.

Trb.t. 1 2

Trb.b. — pp

Tb.

Timp. — pp

S. — cresc. f dim. mf cresc.
selv for Øj - ets Glæ-der Du sør - ger, pry-der her - ligt Land og Stad. Skøn-nest dog er Him-mel - bu - en

A. — cresc. f dim. mf cresc.
glem-mer os ej, selv for Øj - ets Glæ-der Du sør - ger, pry - der her - ligt Land og Stad. Skøn-nest dog er Him-mel - bu - en

T. — cresc. f dim. mf cresc.
glem-mer os ej, selv for Øj - ets Glæ-der Du sør - ger, pry-der her - ligt Land og Stad. Skøn-nest dog er Him-mel-bu - en

B. — cresc. f dim. mf cresc.
glem-mer os ej, selv for Øj - ets Glæ-der Du sør - ger, pry - der her - ligt, pry-der her-ligt Land og Stad! Him-mel - bu - en

Vl. 1 — div. f p fz cresc.

Vl. 2 — f p fz div. cresc.

Va. — div. f p unis. fz div. cresc.

Vc. — div. f p fz unis. cresc.

Cb. — f p fz cresc.

894

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

hvor Din høj - e Tro - ne staar, sen - der Lys til Her - sker - sa - le, sen - der til Ar - mods rin - ge

A.

hvor Din høj - e Tro - ne staar, sen - der Lys til Her - sker - sa - le, sen - der til Ar - mods rin - ge

T.

staar, sen - der

hvor Din høj - e Tro - ne staar, ned - sen - der Lys til Her - sker - sa - le, sen - der til Ar - mods rin - ge

B.

hvor Din høj - e Tro - ne staar, ned - sen - der Lys til Her - sker - sa - le, sen - der til Ar - mods rin - ge

Vl. 1

div.

unis.

Vl. 2

unis.

Va.

unis.

Vc.

Cb.

900

l'istesso tempo

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

NOUR.

SULT.

(hæver Armene)

Al - lah, Per-siens Gud, for Dig staar yd-myg her So-li-man for Dit Aa-syn, yd-mygt her bøj - et, for al Din sto-re Mis-kund-hed og sto-re Naa - de,

VIZ.

(ligeledes)

For al Din sto-re Mis-kund-hed og sto-re Naa - de,

S.

Vraa. For Din sto - re Naa - de,

A.

Vraa. For al Din Miskund - hed og sto-re Naa - de,

T.

Vraa. For al Din Mis-kund - hed og sto-re Naa - de,

B.

Vraa. For Din sto - re, sto-re Mis-kund - hed og sto-re Naa - de,

l'istesso tempo

Vl. 1

Vl. 2

div.

Va.

Vc.

Cb.

906

poco meno lento

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

cresc.

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

p

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

(Noureddin viser sig i Forgrunden til venstre.)

NOUR. Død og For-ban-del-se ram - me, for-vov - ne, Dit Held; dybt i Jor-den jeg skjul-te Dig, ve! af min Flid,

SULT. sen-der Dig Per-siens Sul - tan her sin Tak, for Din Naa - de sen - der sin

VIZ. sen-der Dig Per-siens Sul - tan her sin Tak, for Din Naa - de sen - der sin

S. mod - tag her vor Tak, mod - tag, mod - tag for al Din Naa - de her vor

A. mod - tag her vor Tak, mod - tag vor Tak, mod - - - tag vor

T. mod - tag her vor Tak, mod - tag vor Tak, mod - tag vor

cresc.

B. mod - tag her vor Tak, mod - tag vor Tak, mod - tag vor

poco meno lento

Vl. 1

div.

mf

Vl. 2

unis.

Va.

non legato

Vc.

Cb.

911

rall. a tempo

Fl. 1 2 — a 2 — f — p cresc. — f — p

Ob. 1 2 — f — p cresc. — f — p

Cl. (A) 1 2 — f — p cresc. — f — p

Fg. 1 2 — f — p cresc. — f — p

Cor. (F) 1 2 — p

Cor. (F) 3 4 — p cresc. — p

Tr. (F) 1 2 — 1. p

Trb.t. 1 2 — pp

Trb.b. — pp

Tb.

NOUR. — af min Kløgt e - ne Du hø - sted' Løn.

SULT. — f p f — rin - ge Tak, sin rin - ge Tak. Al - le pri - se Dig, al - le pri - se Dig, thi Du er stor og mæg - tig; o

VIZ. — f p f — rin - ge Tak, sin rin - ge Tak. Al - le pri - se Dig, al - le pri - se Dig, thi Du er stor og mæg - tig; o

S. — rin - ge Tak. Al - le Dig pri - se højt, thi stor og præg - tig er Du, o

A. — rin - ge Tak. Al - le højt Dig pri - se, thi Du er stor og mæg - tig, o

T. — f p f — rin - ge Tak. thi stor, mæg - tig er Du, o

B. — rin - ge Tak. Al - le pri - se Dig, al - le pri - se Dig, thi Du er stor og mæg - tig; o — f f — rin - ge Tak. Al - le, al - le pri - se dig, o

rall. a tempo

Vl. 1 — f — unis. p cresc. — f — p

Vl. 2 — f — div. p cresc. — unis. f — p

Va. — f — p cresc. — f — p

Vc. — f — p cresc. — f — p

Cb. — f — p cresc. — f — p

Allegretto

915

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2 — muta in B♭

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2 — *mf* — *cresc.*

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2 — *ppp*

Trb.b. — *ppp*

Tb.

(Aladdin viser sig i en pragtfuld Klædning paa Trappen foran Døren til Badekammeret.)

ALAD.

NOUR. — Ha! for- dømt! Ha! Din stjaal-ne Glans snart bleg - ner. Snart

(ser først tilhøjre (Scenens venstre Side), derpaa tilvenstre, og da han bliver Aladdin vaer, strækker han Armene ud frem for sig og staar som forstenet.)

SULT. — Al - lah. Hvad nu? Slig Pragt jeg al-drig sku - ed!

(gjør en hastig Bevægelse i Forbavselse over Aladdin)

VIZ. — Al - lah. En Frem- med! Selv So-lens Glans maa

S. — (peger paa Aladdin) — Al - lah. Se! Nej hvor skøn, hvor skøn, han er Sen-de - bud fra

A. — (peger paa Aladdin) — Al - lah. Se! Nej hvor skøn, hvor skøn, han er Sen-de - bud fra

T. — Al - lah. Hvem kom-mer der? han er kom-men hid som Sen-de - bud fra

(De af Koret, som staar paa højre Side trækker sig baglænds med Øjnene fæstede paa Aladdin noget over mod venstre Side - skraa Frond.) [se: Appendiks, ill. II.8]

B. — Al - lah. Hvem kom - mer der? han er Sen - de-bud fra Al - lah, han er Sen-de - bud fra

Allegretto

Vl. 1

Vl. 2 — *fp*

Va. — *fp*

Vc. — *mf*

Cb. — *mf*

920

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2 — a 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR. — er Din Lyk-ke for- bi. Snart har jeg gre-bet min Skat!

SULT. — Dog A - nel-ser mit Hjer-te knu - ger.

VIZ. — bleg - ne. Frygt ej, min høj - e Sul - tan! Hør Fol-kets

(med opløftet Arm)

S. — Al - lah! Hil - set væ - re Du

A. — Al - lah! Hil - set væ - re Du

T. — Al - lah! Hil - set væ - re Du

B. — Al - lah! Hil - set væ - re Du

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

924

a 2

Fl.

Ob.

Cl. (B♭)

Fg.

Cor. (F)

Cor. (F)

Tr. (F)

Trb.t.

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR. Lam - pen er min, snart, snart er den min!

SULT. A - nel-ser mit Hjer-te knu-ger, mit Hjer-te knu-ger! Jeg le - ved trygt mit he - le Liv i

VIZ. Røst det hil-ser ham som Al - lahs Tolk!

S. Him - lens Sen - de - bud!

A. Him - lens Sen - de - bud!

T. Him - lens Sen - de - bud!

B. Him - lens Sen - de - bud!

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

929

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR. I sin Rus han sik - kert har sin

SULT. Lyk - - kens ly - se Da - - ge; skal nu i Li - vets Af - ten mig en

VIZ. Ej et fjendt - ligt Sind, ej ondt jeg

S. Er Du Al - - - lahs Tolk? Sig

A. Er Du Al - - - lahs Tolk? Sig os hvad Du brin - ger,

T. Er Du Al - - - lahs Tolk? Sig

B. Er Du Al - - - lahs Tolk? Sig os hvad Du brin - ger,

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

unis.

Vc.

Cb.

933

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

(Noureddin gaar bag om Koret.)

NOUR. Lam - - pe glemt hist - in - - de.

SULT. fjendt - - lig Skæb - ne mø - - de!

VIZ. læ - - ser i hans Ø - - je. Høj-e Sul-tan, lad E-ders Frygt ej mær-kes!

(Folket knæler.)

S. hvad brin - - - ger Du? Se, vi

A. hvad Du brin - - ger Du? Se, vi

T. hvad brin - - ger Du? Se, vi

B. hvad Du brin - - ger Du? Se, vi

Vl. 1

Vl. 2

div.

pizz.

Va.

div.

unis.

Vc.

div.

unis.

pizz.

Cb.

937

Fl. 1/2

Ob. 1/2 — *pp*

Cl. (B♭) 1/2 — *pp*

Fg. 1/2 — *pp*

Cor. (F) 1/2 — *pp*

Cor. (F) 3/4 — *pp*

Tr. (F) 1/2 — *pp*

Trb.t. 1/2 — *pp*

Trb.b. — *pp*

Tb. — *pp*

Timp. — *pp*

NOUR.

SULT. — Du har Ret! Som Ven jeg ham mod - ta - ger.

VIZ. — Mod-tag ham ven - ligt som in - tet ondt I a - ned!

S. — lyt - te til Din Røst! Se, vi

A. — lyt - te til Din Røst! Se, vi

T. — lyt - te til Din Røst! Se, vi

B. — lyt - te til Din Røst! Se, vi

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb. — *p*

941

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

pp

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

f

(Aladdin gaar ned paa Scenegulvet.)

(Aladdin træder frem og — — — — — — — knæler for Sultanen)

ALAD.

Yd - mygt her Din Sla - ve for dig knæ - - ler.

SULT.

VIZ.

(Folket rejser sig.)

S.

lyt - te til Din Røst.

A.

lyt - te til Din Røst.

T.

lyt - te til Din Røst.

B.

f

lyt - te til Din Røst. For

div.

pp

Vl. 1

unis.

arco

pp

Vl. 2

div.

div.

pp

Va.

unis.

arco

pp

Vc.

pp

Cb.

946

Allegro

ritenuto

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

(Aladdin rejser sig.)

NOUR.

(Noureddin viser sig ved Trappen.)

SULT.

VIZ.

(Koristerne tilhøjre svinger noget frem, henimod Trappen, som ikke maa skjules for Tilskuerne. De Korister, som staar nærmest Trappen, vender Ryggen til denne og Noureddin.)
[se: Appendiks, ill. II.9]

S. For So - li - man han bøj - er Knæ! Selv Al - lahs Tolk for So - li - man maa knæ - le, Ja!

A. Han bøj - er Knæ! Selv Al - lahs Tolk for So - li - man, for So - li - man maa knæ - le, Ja!

T. For So - li - man han bøj - er Knæ! Selv Al - lahs Sen - de - bud for So - li - man maa knæ - le, Ja!

B. So - li - man han bøj - er Knæ! Selv Al - lahs Tolk for So - li - man, for So - li - man maa knæ - le, Ja!

Allegro

ritenuto

Vl. 1

Vl. 2

unis.

div.

Va.

Vc.

Cb.

951

Andantino maestoso

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

(Alle med opløftet Arm)

ALAD. Hil Dig Sul - tan So - li - man! Hil Dig Sul - tan So - li - man!

NOUR.

SULT.

VIZ. Hil Dig Sul - tan So - li - man! Hil Dig Sul - tan So - li - man!

S. Hil Dig Sul - tan So - li - man! Hil Dig Sul - tan So - li - man!

A. Hil Dig Sul - tan So - li - man! Hil Dig Sul - tan So - li - man!

T. Hil Dig Sul - tan So - li - man! Hil Dig Sul - tan So - li - man!

B. Hil Dig Sul - tan So - li - man! Hil Dig Sul - tan So - li - man!

Andantino maestoso

Vl. 1

Vl. 2

unis.

Va.

Vc.

Cb.

Recit. 956 — Allegro

Fl. 1 2 — mf

Ob. 1 2 — mf

Cl. (B♭) 1 2 — mf

Fg. 1 2 — mf

Cor. (F) 1 2 — mf

Cor. (F) 3 4

Timp.

ALAD. — A-lad-din er mit Navn, en fat-tig Knøs—

(Noureddin vover sig op paa Trappens
første Trin, skulende til Alle og bliver
staaende saaledes til Tegnet ⊖ Takt 961.)

NOUR.

SULT. — Sig frem Dit Navn, Din Hjem-stavn og for-klar mig, hvis Du kan, det Sær-syn her med Slot- tet.

S. — f — En fat-tig Knøs! Ha ha!

A. — f — En fat-tig Knøs! Ha ha!

T. — f — En fat-tig Knøs! Ha ha!

B. — f — En fat-tig Knøs! Ha ha!

Recit. — Allegro

Vl. 1 — mf p — f marcato

Vl. 2 — mf p — f marcato

Va. — mf p — f marcato

Vc. — mf p — f marcato

Cb. — mf p

961

Andantino

Recit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

ALAD.

Ja, thi end-nu er den Skat ej min, som e - ne mig lyk-sa - lig gør.

NOUR.

(Noureddin smutter hurtig indad Døren.)

SULT.

Vel er jeg me-get rig og me - get gav- mild, men

S.

A.

T.

B.

Andantino

Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

div.

967

Andantino

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Timp.

ALAD.

Nej he - le Per - siens Land op-ve-jer

SULT.

vil Du her en Skat af mig be-gæ - re, den vist-nok blev for stor, mit he-le Ri - ge vist knapt for-slog.

Andantino

div.

Vl. 1

Vl. 2

div.

Va.

Vc.

Cb.

973

Recit. Allegretto rit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

ej den Skat.

SULT.

For-klar Dig ty-de-ligt: hvad me-ner Du?

Recit. Allegretto rit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

a tempo

980

Fl. 1 2

leggiero

ALAD.

Blandt tu - sen-de Ju - ve - ler som pry-der Slot-tets Hal kun En min Hu be-gæ-rer,

a tempo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

pizz.

985

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
ALAD.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

pp

i Ren - hed, Skøn - hed, Glans den Al - le o - ver - straa - ler, for - dunk - ler So - len selv

div. unis. div. unis. arco

Recit. Allegro Recit. Allegro Recit.

990

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
ALAD.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

ff

Din skøn - ne Dat - ter Gul - na - re jeg el - sker ømt og rent, nu døm mig høj - e Sul - tan, til

Recit. Allegro Recit. Allegro Recit.

div. div.

998

poco lento Allegro

rall.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

ALAD.

Liv el - ler Død.

(Koristerne tilhøjre træder helt frem
i Forgrunden (altsaa skjuler Trappen.))
[se: Appendiks, ill. II.10]

S.

Til Prin - ses - sen kom-mer han at bej-le! Til Prin - ses- sen, til Prin - ses- sen.

A.

Til Prin - ses - sen kom-mer han at bej-le! Til Prin - ses- sen, til Prin - ses- sen.

T.

Til Prin - ses - - - - sen kom-mer han at bej-le! Til Prin - ses- sen, til Prin - ses- sen.

B.

Til Prin - ses - sen kom-mer han at bej-le! Til Prin - ses- sen, til Prin - ses- sen.

poco lento Allegro

rall.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1005

Moderato quasi recit.

SULT.

Skøndt Din Ta - le er ej gan-ske klar, tror jeg dog at Me-nin-gen jeg gæt-ter, til Hu-stru min Gul-na-re Du be - gæ-rer. Nu vel, men ej — til hvem-som-helst jeg

Moderato quasi recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1012

Recit.

Allegro non troppo

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

SULT.

skæn - ker bort mit e - get Kød og Blod, jeg me-re vi-de maa, end blot dit Navn.

Recit.

Allegro non troppo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1018

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

pp cresc.

pp cresc.

Fg. 1 2

pp cresc.

pp cresc.

Cor. (F) 1 2

pp cresc.

Cor. (F) 3 4

pp cresc.

pp cresc.

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Se det - te Slot til - hø - rer mig et syn - ligt Tegn paa Al - lahs Gunst. Hvis ej Du tror mig

SULT.

Vl. 1

pp cresc. fz pp cresc. f pp

Vl. 2

unis.

pp cresc. fz pp cresc. f pp sempre

Va.

unis

pp cresc. fz pp cresc. f pp sempre

Vc.

unis

pp cresc. fz pp cresc. f pp sempre

Cb.

pp cresc. fz pp cresc. f pp sempre

1023

più allegro

Fl. 1 2

Ob. 1 2

p *cresc.*

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

p *cresc.*

Cor. (F) 1 2

p *cresc.*

Cor. (F) 3 4

ALAD.

vær - dig nok til Gul - na - res Haand, ej hel - ler kan Du tro hvad her Dit Øj - e ser.

SULT.

VIZ.

S.

(til hinanden indbyrdes)

f

Saa er det

A.

f (til hinanden indbyrdes)

Saa er det ham, saa er det

T.

(til hinanden indbyrdes)

f

Saa er det ham,

B.

(til hinanden indbyrdes)

f

Saa er det ham,

div.

più allegro

Vl. 1

cresc.

Vl. 2

cresc.

Va.

cresc.

Vc.

cresc.

Cb.

cresc.

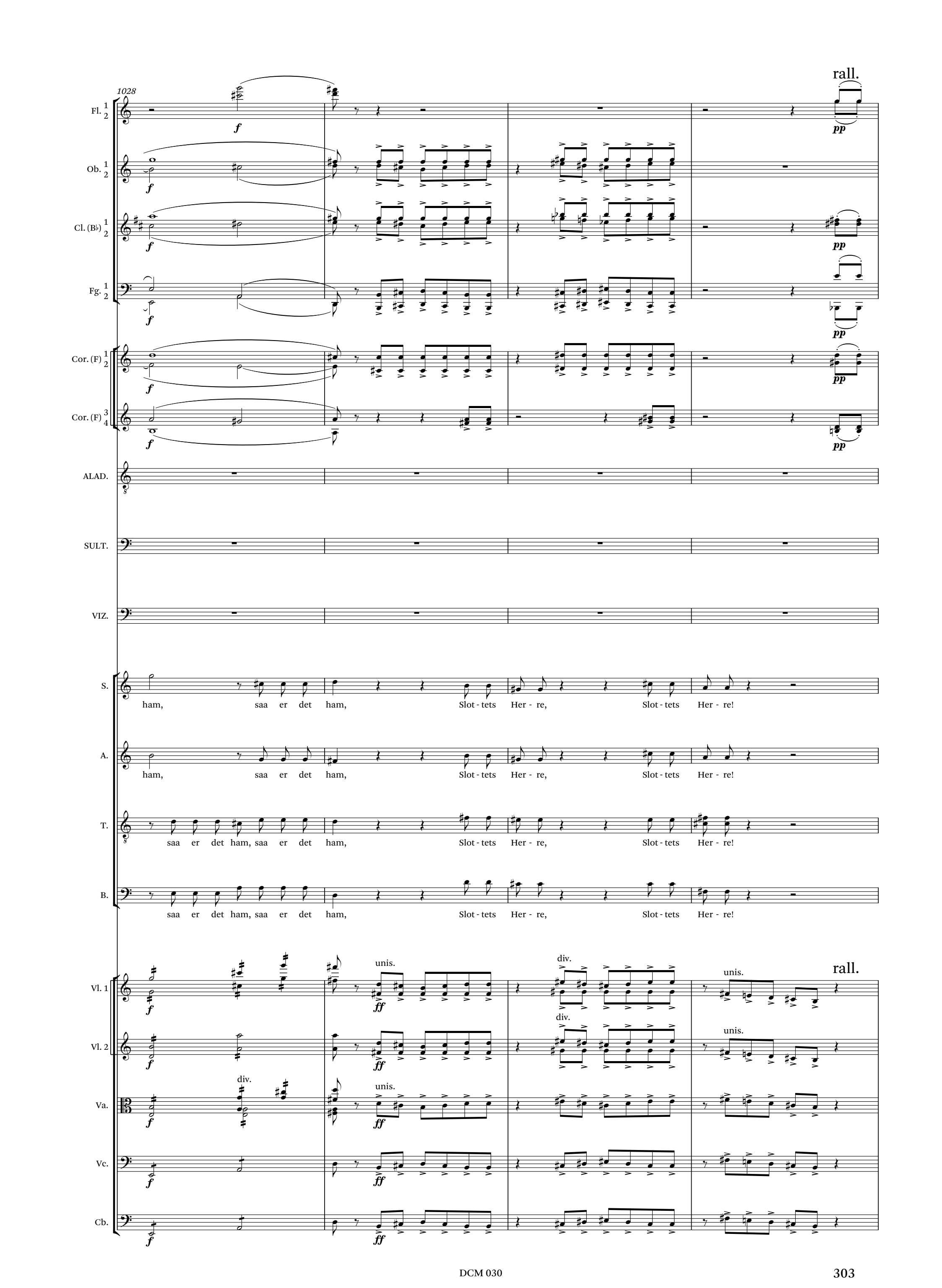
1028
rall.
Fl.
Ob.
Cl. (B♭)
Fg.
Cor. (F)
Cor. (F)
ALAD.
SULT.
VIZ.
S.
A.
T.
B.
ham, saa er det ham, Slot - tets Her - re, Slot - tets Her - re!
saa er det ham, saa er det ham, Slot - tets Her - re, Slot - tets Her - re!
saa er det ham, saa er det ham, Slot - tets Her - re, Slot - tets Her - re!
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
unis.
div.
rall.

1032

Recit.

Fl. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

SULT.

Hvad me - ner Du: han sy - nes rig og mæg - tig, dog kun - de han be - dra - ge.

VIZ.

I E - ders Naa - de og Vis - dom

Recit.

non div.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

p *mf*

1036

Moderato

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

p

SULT.

Ja, Du har Ret.

VIZ.

har I selv ud-fun-det Mid - let til at for - vis - se E - der. Mor - gen-ga - ven! Om han kan brin-ge den.

Moderato

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

p

1042 Allegretto rit. Recit.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

SULT.

(til Aladdin)

Du ved, at jeg ind - stif-tet har en Lov, ej af Be-gær- lig-hed, det

S.

A.

T.

B.

Allegretto rit. Recit.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1051

Lento

Allegro non troppo

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

SULT.

ved En - hver, men kun al - e - ne for at væ - re o - ver - ty - det om en Bej - lers fo - re -

S.

En - hver.

A.

En - hver.

T.

En - hver.

B.

En - hver.

Lento

Allegro non troppo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

cresc.

1058

meno mosso

Cor. (F) 1 2

SULT.

giv - ne Rang og Rig - - - - - - - - dom; hvis Du en Mor-gen - ga - ve

meno mosso

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

cresc.

1065

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Timp.

(Morgiane trænger sig frem gennem
Mængden og rækker Aladdin Bylten
med Ædelstenene og forsvinder igjen.)

MORG.

ALAD.

SULT.

brin-ger mig, stor nok til at for - ja - ge hver en Tvivl, skal Du for - gæ - ves ej Din Lyk - ke sø -

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1073

Maestoso

poco accel.

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Timp.

ALAD.

(holder Bylten højt hævet)

Mod - tag, mod - tag min høj - e Sul - tan den-ne Ga - ve,

SULT.

ge.

VIZ.

Maestoso

poco accel.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

div.

unis.

div.

unis.

Vc.

Cb.

1081

Allegro

muta in A

Cl. (B♭) 1 2

Fg. 1 2

ALAD.

skøndt rin-ge kun, mod den jeg selv be - gæ - rer.

SULT.

(ud imod Tilskuerne)

(Viziren tager imod Bylten, aabner den noget og kigger ned, studser ved Synet af Ædelstenene, vinker Pagerne til, giver dem hver to Hjørner af Byltens Klæde.)

Ha, ha, nu maa jeg le en Mor - gen-ga-ve i den - ne Bylt. Ha, ha, det er nok sto-re Sa-ger.

VIZ.

Allegro

div.

non div.

unis.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

(Pagerne breder Klædet ud.)
[se: Appendiks, ill. II.11]

1089

poco a poco animato

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Cor. (F) 1 2

ALAD.

SULT.

(Sultanen vender sig om og ser Ædelstenene.)

Hvad! Æ-del-ste- ne, Per- ler, Di - a - man - ter! Nej al - drig har jeg

VIZ.

(et Skridt tilside)

(peger paa Klædet)

Ja, sto - re Sa- ger, gan-ske vist, se blot!

poco a poco animato

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

poco tranquillo

1097

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Og det - te Slot til-hø - re skal min Brud.

SULT.

set en stør - re Pragt. Hun Dig til - hø - re! Kom i mi-ne

poco tranquillo

div.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1106 Allegro

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2 — a 2

Cor. (F) 3 4 — a 2

Tr. (F) 1 2 — a 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

(Sultanen og Aladdin omfavne hinanden et Øjeblik. Pagerne lukker Bylten, som de beholder, og stiller sig som før bag Sultanen. Viziren stiller sig paa Sultanens højre side. Under dette Kor staar Sultanen og Viziren stive og ser lige ud, medens Aladdin gestikulerer takkende til Koret.)
[se: Appendiks, ill. II.12]

ALAD.

SULT.
Ar - me!

S.
Prins A - lad - din le - ve, Prin - ses - sen og Sul - tan So - li-man le - - ve, de

A.
Prins A-lad - din le - ve, Prin-ses - sen og Sul - tan So - li- man, Sul - tan So - li-man le - - ve, de

T.
Prins A - lad - din le - ve, Prin - ses - sen og Sul - tan So - li-man le - - ve, de

B.
Prins A-lad - din le - ve, Prin-ses - sen og Sul - tan So - li- man, Sul - tan So - li-man le - - ve, de

Allegro

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1111

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

f

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

SULT.

S.
le - ve, de le - ve, de le - ve i Fryd og Kær - lig - hed! i Kær - lig - hed! De le - ve,

A.
le - ve, de le - ve, de le - ve i Fryd og Kær - lig - hed! i Kær - lig - hed! De le - ve,

T.
le - ve, de le - ve, de le - ve i Fryd og Kær - lig - hed! i Kær - lig - hed! De le - ve, de

B.
le - ve, de le - ve, de le - ve i Fryd og Kær - lig - hed! i Kær - lig - hed! De le - ve, de

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1116

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

SULT.

S.
de le - ve! Sul - tan So - li - man Prins A - lad - din og Prin - ses - sen le - -

A.
de le - ve! Sul - tan So - li - man Prins A - lad - din og Prin - ses - sen le - -

T.
le - ve! Sul - tan So - li - man Prins A - lad - din og Prin - ses - sen le - -

B.
le - ve! Sul - tan So - li - man Prins A - lad - din og Prin - ses - sen le - -

Vl. 1
div.

Vl. 2
div.

Va.

Vc.

Cb.
f

REVIDERET SLUTNING

1121a

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

ALAD.

Nu _____ høj-e Sul - tan, før mig til Gul - na - re, men fluks, thi in-den Af - ten skal vort Bryl - lup staa.

S.

ve!

A.

- ve!

T.

ve!

B.

ve!

unis.

Vl. 1

pp *sempre*

unis.

Vl. 2

pp *sempre*

div.

Va.

pp *sempre*

Vc.

f

Cb.

f

OPRINDELIG SLUTNING

1121b

Fl. 1 2
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
S. –ve!
A. –ve!
T. –ve!
B. –ve!
Vl. 1 unis.
Vl. 2 unis.
Va.
Vc.
Cb.

SULTANEN:
Inden Aften? Noget hastigt synes mig;
men som Du vil, min kære Prins,
jeg godt forstaar Din Utaalmodighed,
jeg selv en Gang var ung og mindes vel –
men først maa Du, for *min* Nysgærrighed
at stille, føre mig en liden Stund omkring
i Dine Sale.

ALADDIN:
Mine Sale? (ser sig om, noget forvirret)
(Koristerne tilvenstre træder tilbage
for at give Plads)
[se: Appendiks, ill. II.13]

SULTANEN
(til Viziren, medens Aladdin iler foran og fører dem
ind i Slottet ad Døren i Forgrunden til venstre.)
I Sandhed, jeg er grumme nysgærrig – naar Slottet bare
ikke faar i Sinde pludselig at flyve bort, medens vi er derinde.

VIZIREN:
Naa –

No. 19

Allegro vivace

1129

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

(Koret helt frem i Prosceniet)

S. Til ly - stig Bryl - lups - fest, til ly - stig Bryl - lups - fest vi sam - les her i - gen, vi sam - les her i - gen, til ly - stig

A. Til ly - stig Bryl - lups - fest, til ly - stig Bryl - lups - fest vi sam - les her i - gen, vi sam - les her i - gen, til ly - stig

T. Til ly - stig Bryl - lups - fest, til ly - stig Bryl - lups - fest vi sam - les, vi sam - les her i - gen, til ly - stig

B. Til ly - stig Bryl - lups - fest, vi sam - les her i - gen, vi sam - les her i - gen, til ly - stig

Allegro vivace

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1138

Fl. 1 2 — a 2 — pp — mf cresc. — ff

Ob. 1 2 — pp — mf f — ff

Cl. (A) 1 2 — mf f — ff

Fg. 1 2 — a 2 — pp — mf f — ff

Cor. (F) 1 2 — pp — mf — ff

Cor. (F) 3 4 — pp — mf — ff

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2 — f

Trb.b. — f

Tb. — f

Timp. — pp — f

S. — mf — cresc. — f — fz — mf — f — dim.

Bryl-lups- fest. Der skal sti - ge op til Him-len en Ju - bel - sang, en Ju-bel-sang fra Al - le fjern___ og nær,___ fra Al - le

A. — mf — cresc. — f — fz — mf — f — dim.

Bryl-lups- fest. Der skal sti - ge op til Him-len en Ju-bel - sang, en Ju-bel-sang fra Al - le fjern___ og nær,___ fra Al - le

T. — mf — cresc. — f — fz — mf — f — dim.

Bryl-lups- fest. Der skal sti - ge op til Him-len en Ju - bel - sang, en Ju-bel-sang fra Al - le fjern___ og nær,___ fra Al - le

B. — mf — cresc. — f — fz — mf — f

Bryl-lups- fest. Der skal sti - ge op til Him-len en Ju-bel - sang, en Ju-bel-sang fra Al - le fjern___ og nær,___

Vl. 1 — f — cresc. — ff — p

Vl. 2 — f — ff — p

Va. — div. — f — cresc. — ff — p — unis.

Vc. — f — cresc. — ff — p

Cb. — mf — ff — p

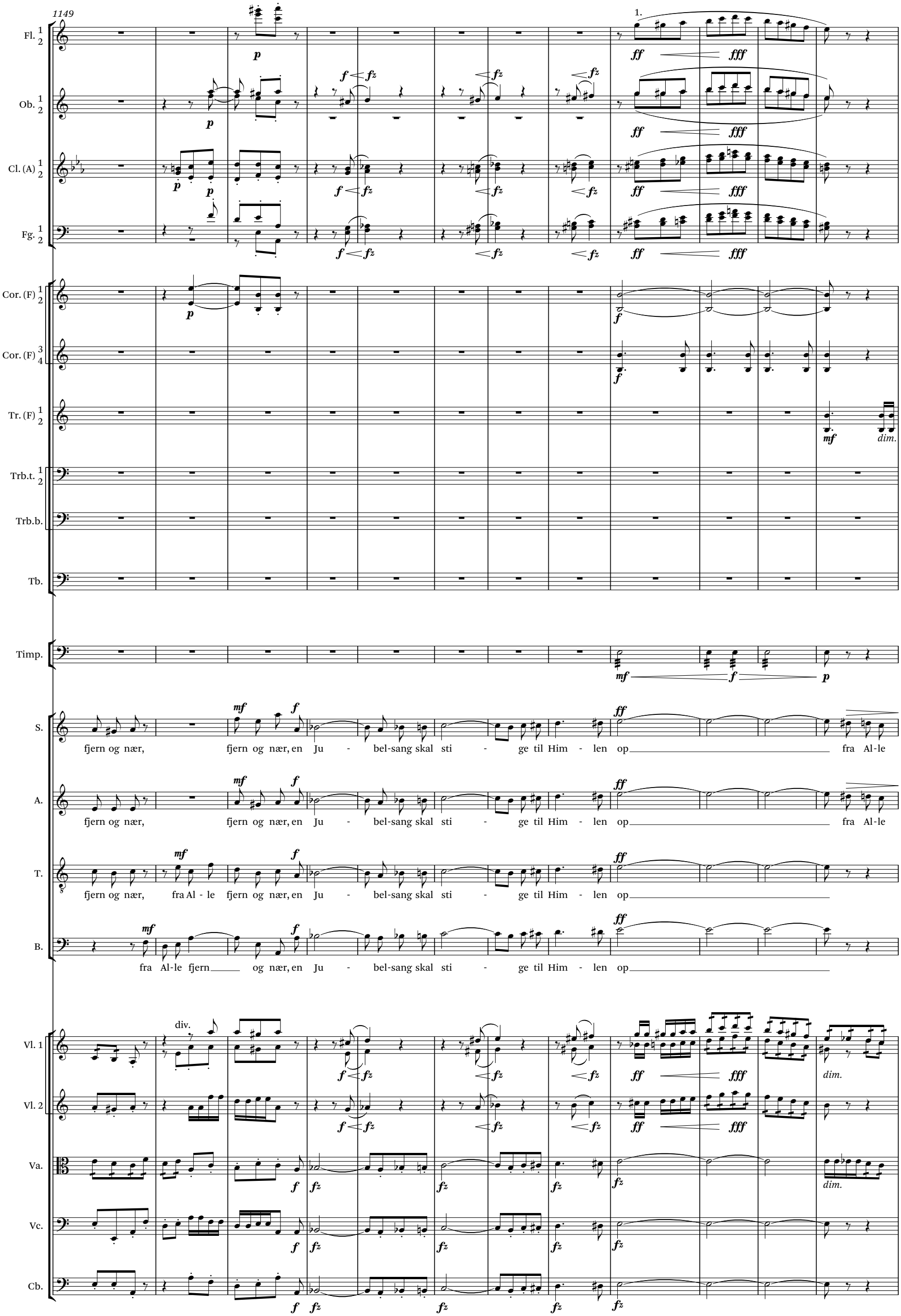
1149
Fl.
Ob.
Cl. (A)
Fg.
Cor. (F)
Cor. (F)
Tr. (F)
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
S.
fjern og nær, fjern og nær, en Ju - bel-sang skal sti - ge til Him - len op fra Al-le
A.
fjern og nær, fjern og nær, en Ju - bel-sang skal sti - ge til Him - len op fra Al-le
T.
fjern og nær, fra Al - le fjern og nær, en Ju - bel-sang skal sti - ge til Him - len op
B.
fra Al-le fjern og nær, en Ju - bel-sang skal sti - ge til Him - len op
Vl. 1
div.
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

1161

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S.

fjern og nær. Til ly - stig Bryl-lups-fest, til ly- stig Bryl-lups-fest vi sam - les her i - gen, vi sam - les

A.

fjern og nær. Til ly - stig Bryl-lups-fest, til ly - stig Bryl-lups-fest vi sam - les her i - gen, vi sam - les

T.

en Ju-bel-sang fra Al-le fjern og nær. Til Bryl-lups-fest, til ly - stig Bryl-lups-fest vi sam - les, vi sam - les

B.

en Ju-bel-sang fra Al-le fjern og nær. Til Bryl-lups-fest vi sam - les her i - gen, vi sam - les

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1171

Fl. 1 2 — a 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. — her i - gen til ly - stig Bryl-lups- fest, og mens Klok-ke-klang fra al - le Taar-ne klin-ge og os for-kyn - der

A. — her i - gen til ly - stig Bryl-lups- fest, og mens Klok-ke-klang fra al - le Taar-ne klin-ge og os for-kyn - der

T. — her i - gen til ly - stig Bryl-lups- fest, og mens Klok-ke-klang højt fra al-le Taar-ne ud o-ver Land og By

B. — her i - gen til ly - stig Bryl-lups- fest, og mens Klok-ke-klang højt fra al-le Taar-ne ud o-ver Land og By

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1182

Fl. 1 2 — a 2 — cresc. — f

Ob. 1 2 — cresc.

Cl. (A) 1 2 — cresc. — f

Fg. 1 2 — p — cresc. — f

Cor. (F) 1 2 — f

Cor. (F) 3 4 — p — cresc.

Tr. (F) 1 2 — p — cresc.

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

S. — mf — cresc.
at der slut - tes Pagt af tven - de el - skovs - ful - de Sjæ - le, he - le

A. — cresc.
at der slut - - - tes Pagt af tven - de el-skovs-ful - de Sjæ - le, he - le

T. — mf — cresc.
os for - kyn - - der, at der slut - tes El - skovs - pagt, he - le

B. — mf — cresc.
os for - kyn - - der, at der slut - tes El - skovs - pagt, he - le

Vl. 1 — cresc. — f

Vl. 2 — cresc. — f

Va. — cresc. — f

Vc. — cresc. — f

Cb. — cresc. — f

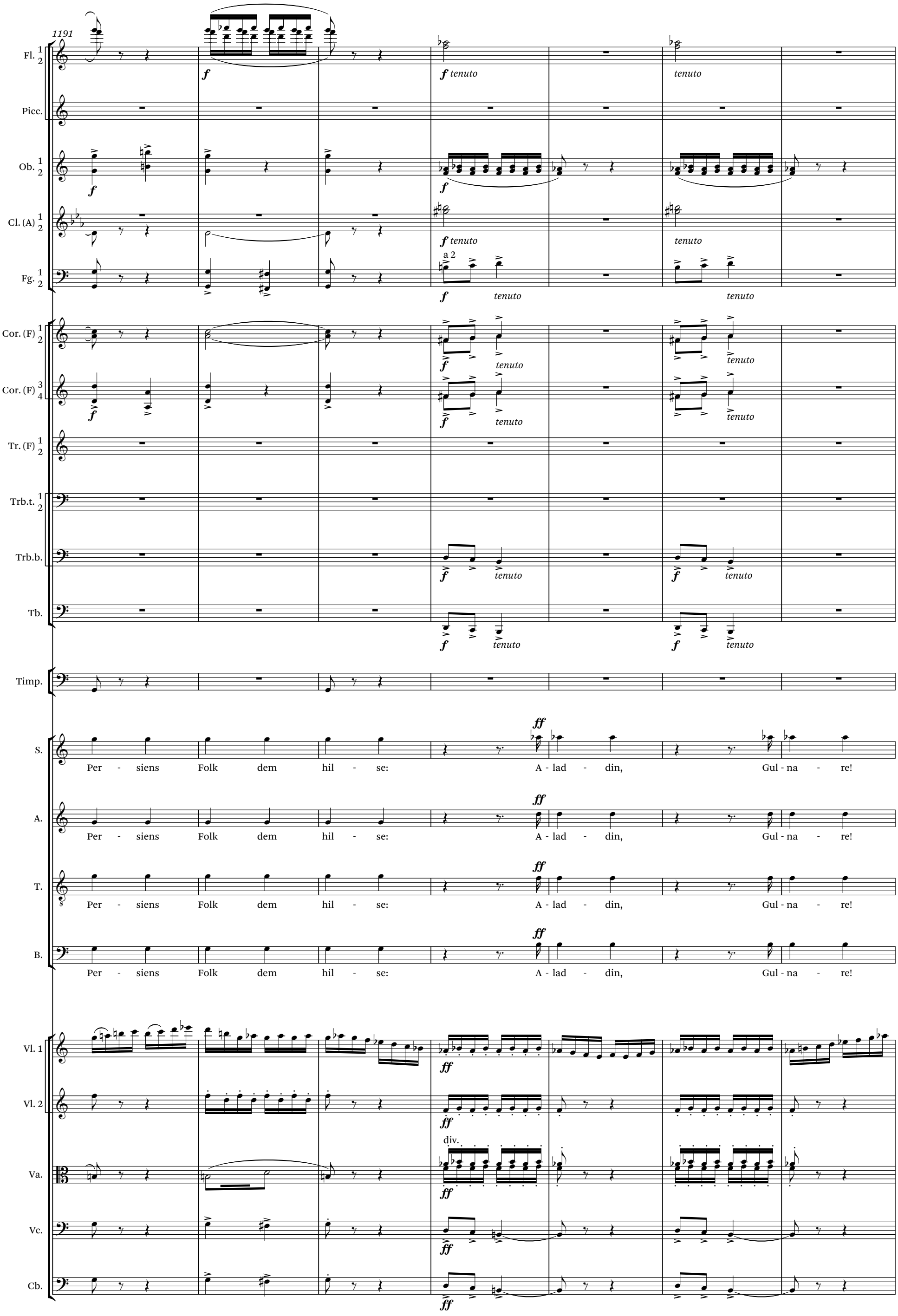
1191
Fl.
Picc.
Ob.
Cl. (A)
Fg.
a 2
Cor. (F)
Cor. (F)
Tr. (F)
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
S.
A.
T.
B.
Per - siens Folk dem hil - se: A - lad - din, Gul - na - re!
Vl. 1
Vl. 2
Va.
div.
Vc.
Cb.
f
ff
tenuto

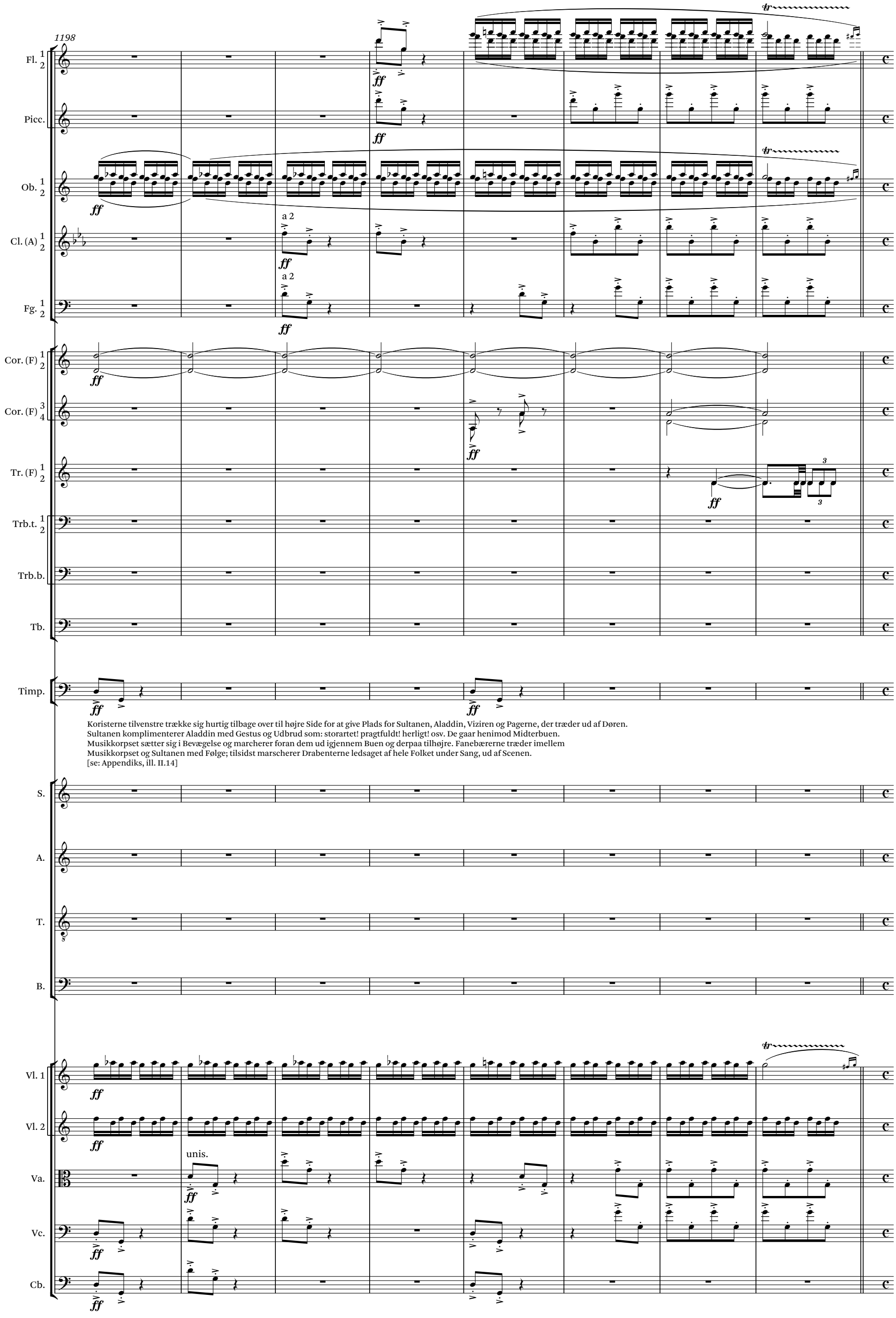
1198
Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
a 2
Fg. 1 2
a 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
Koristerne tilvenstre trække sig hurtig tilbage over til højre Side for at give Plads for Sultanen, Aladdin, Viziren og Pagerne, der træder ud af Døren.
Sultanen komplimenterer Aladdin med Gestus og Udbrud som: storartet! pragtfuldt! herligt! osv. De gaar henimod Midterbuen.
Musikkorpset sætter sig i Bevægelse og marcherer foran dem ud igjennem Buen og derpaa tilhøjre. Fanebærerne træder imellem
Musikkorpset og Sultanen med Følge; tilsidst marscherer Drabenterne ledsaget af hele Folket under Sang, ud af Scenen.
[se: Appendiks, ill. II.14]
S.
A.
T.
B.
Vl. 1
Vl. 2
Va.
unis.
Vc.
Cb.

Allegro maestoso

1206

Fl. 1 2

Picc.

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

a 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

Trgl.

Ptti.
Gr.c.

S.

Vor Sul - tan le - ve! Vor Sul - tan le - ve!

A.

Vor Sul - tan le - ve! Vor Sul - tan le - ve! I From-hed og Vis - dom

T.

Vor høj-e Sul-tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve! Vor høj-e Sul-tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve! I

B.

Vor Sul - tan le - ve, vor Sul - tan le - ve, vor sto-re Sul - tan le - ve! Vor Sul - tan le - ve! I From-hed og

Allegro maestoso

div.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1213

Fl. 1 2
Picc.
Ob. 1 2
Cl. (A) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
Trgl.
Ptti.
Gr.c.

S. den stør-ste Sul - tan paa den gan-ske Jord! Ret - sin-dig og gav-mild, Pro - fe-tens Bud i al-le Maa-der ly-dig,

A. li - ge stor, den stør - ste paa den gan - ske Jord! Ret - sin-dig og gav-mild, Pro - fe-tens Bud i al-le Maa-der ly-dig, Pro -

T. Vis - dom den stør-ste Sul - tan paa den gan-ske Jord! Ret - sin-dig og gav-mild, Pro - fe-tens Bud i al-le Maa-der ly-dig,

B. Vis - dom li - ge stor, den stør-ste paa den gan - ske Jord! Ret - sin-dig og gav-mild, Pro - fe-tens Bud i al-le Maa-der ly-dig, Pro -

unis.

Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.

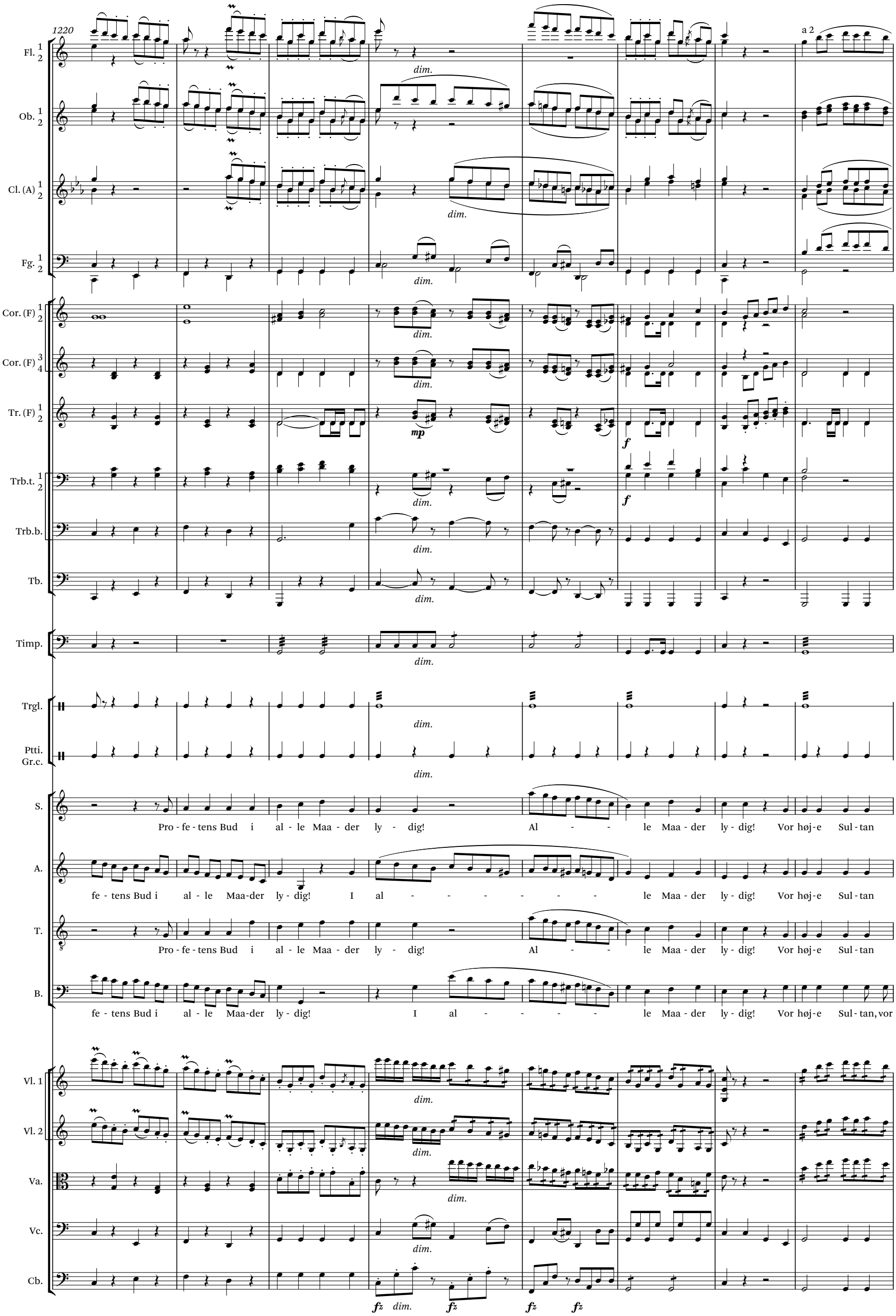
1220
a 2
Fl.
Ob.
Cl. (A)
Fg.
Cor. (F)
Cor. (F)
Tr. (F)
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Trgl.
Ptti.
Gr.c.
S.
Pro - fe - tens Bud i al - le Maa - der ly - dig! Al - - le Maa - der ly - dig! Vor høj - e Sul - tan
A.
fe - tens Bud i al - le Maa-der ly - dig! I al - - - - - - le Maa - der ly - dig! Vor høj - e Sul - tan
T.
Pro - fe - tens Bud i al - le Maa - der ly - dig! Al - - le Maa - der ly - dig! Vor høj - e Sul - tan
B.
fe - tens Bud i al - le Maa-der ly - dig! I al - - - - le Maa - der ly - dig! Vor høj - e Sul - tan, vor
Vl. 1
Vl. 2
Va.
Vc.
Cb.
dim.
mp
f

1228

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

pp

Trgl.

Ptti.
Gr.c.

(Noureddin lister sig forsigtig ud af Døren
til Badekammeret, bliver staaende tæt op til
denne og spejder til alle Sider, om Alle er borte, –)

NOUR.

S.
le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve, vor høj - e Sul - tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve!

A.
le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve, vor høj - e Sul - tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve!

T.
le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve, vor høj - e Sul - tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve!

B.
sto - re Sul - tan le - ve! Han le - ve vor høj - e Sul - tan le - ve, vor sto - re Sul - tan le - ve!

Vl. 1

Vl. 2

pp

Va.

pp

Vc.

pp

Cb.

Allegro con fuoco

Recit.

1236

a 2

Fl. 1 2

Ob. 1 2

Cl. (A) 1 2

muta in B♭

Fg. 1 2

Cor. (F) 1 2

Cor. (F) 3 4

Tr. (F) 1 2

Trb.t. 1 2

Trb.b.

Tb.

Timp.

(Triumferende iler han ned ad
Trappen og frem i Forgrunden
med Lampen i den opløftede Haand.)

NOUR.

Ha!

Blin-de Dreng, ret-fær-dig Dom nu

Allegro con fuoco

Recit.

div.

non div.

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

1243

a tempo

Fl.

Ob.

Cl. (B♭)

Fg.

Cor. (F)

Cor. (F)

Tr. (F)

Trb.t.

Trb.b.

Tb.

Timp.

NOUR.

ly- der: Jeg re - der Dig Din Bru - de - seng i Dø - dens

a tempo

Vl. 1

Vl. 2

Va.

Vc.

Cb.

ff molto marcato

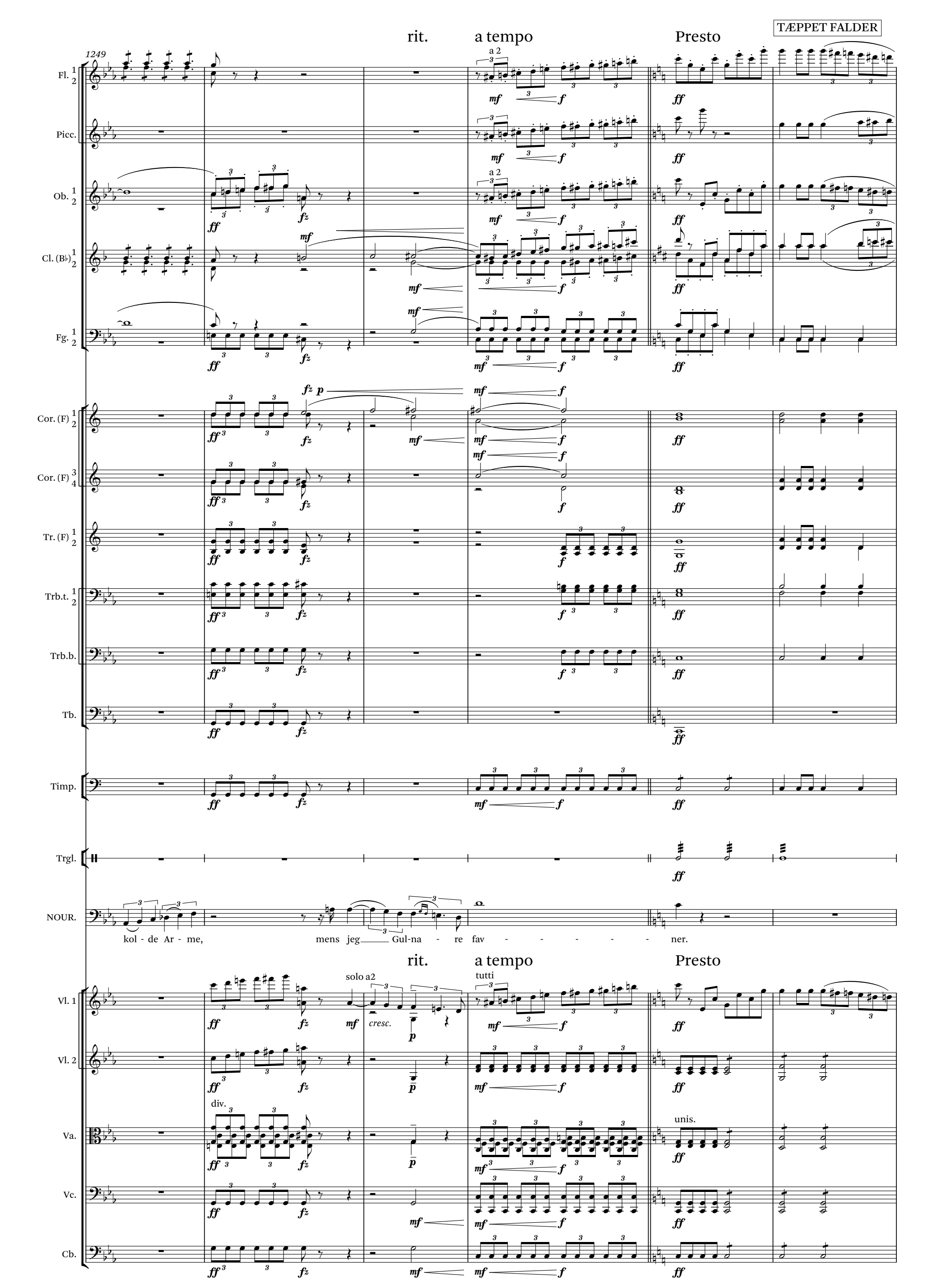
TÆPPET FALDER
1249
rit.
a tempo
Presto
Fl.
Picc.
Ob.
Cl. (B♭)
Fg.
Cor. (F)
Cor. (F)
Tr. (F)
Trb.t.
Trb.b.
Tb.
Timp.
Trgl.
NOUR.
kol - de Ar - me, mens jeg Gul-na - re fav - - - - - - ner.
rit.
a tempo
Presto
solo a2
tutti
cresc.
Vl. 1
Vl. 2
div.
Va.
unis.
Vc.
Cb.

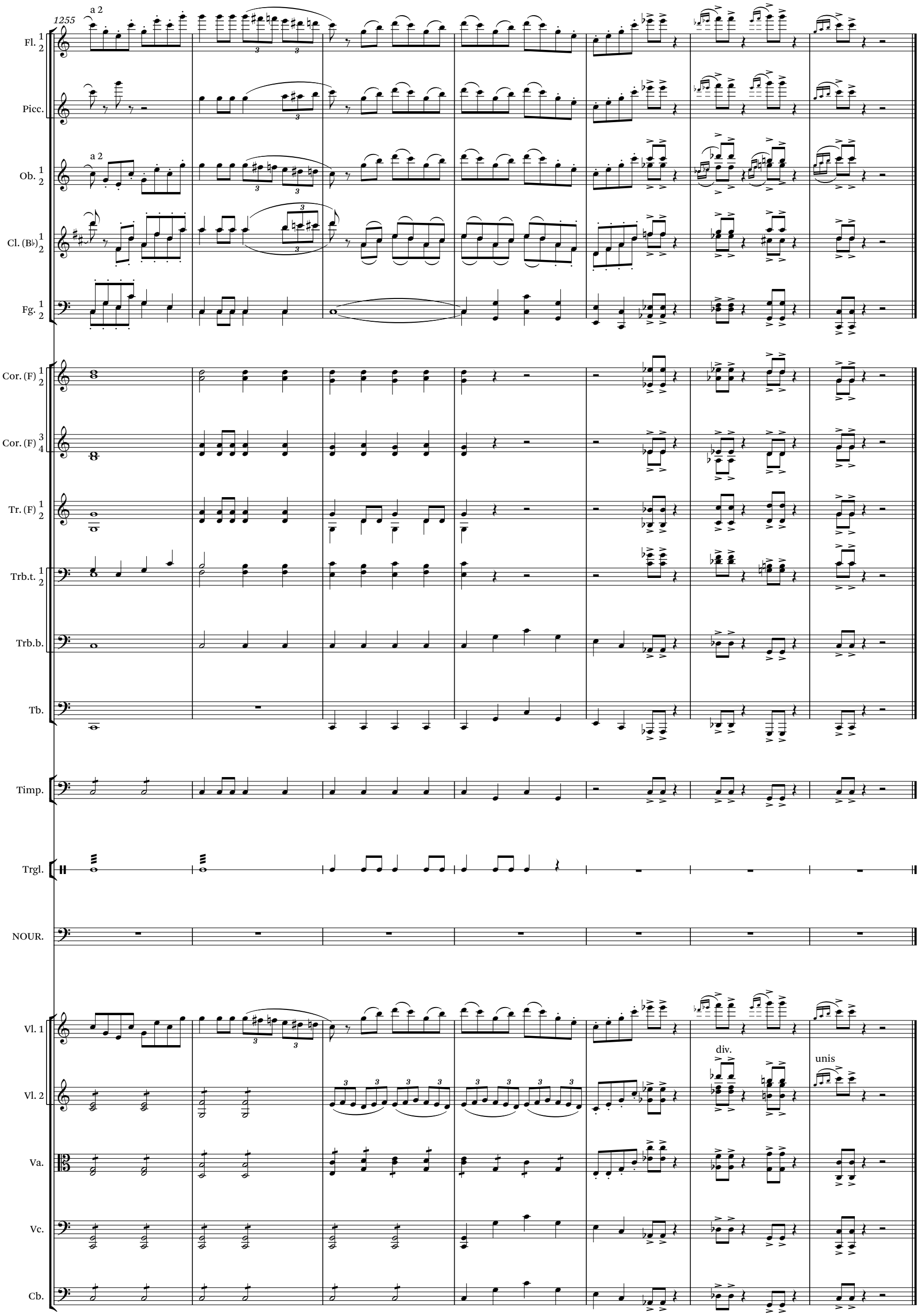
1255
a 2
Fl. 1 2
Picc.
a 2
Ob. 1 2
Cl. (B♭) 1 2
Fg. 1 2
Cor. (F) 1 2
Cor. (F) 3 4
Tr. (F) 1 2
Trb.t. 1 2
Trb.b.
Tb.
Timp.
Trgl.
NOUR.
Vl. 1
Vl. 2
div.
unis
Va.
Vc.
Cb.